

VII
Q37509
d.

Q37509
d.

37599, VII, C, d.

ed 37493, VII, C, d
37599, VII, C, d

Dvojno kazalo

prvih deset letnikov

„Duhov. Pastirja“

1884—1893.

Sostavil

Ludovik Škufca,

župnik.

V Ljubljani.

Založila »Kat. Bukvarna«. — Tisk »Kat. Tiskarne«.

1893.

Dvojno kazalo

prvih deset letnikov

„Duhovnega Pastirja“

1884 — 1893.

Sostavil

Ludovik Škufca,

župnik.

V Ljubljani.

Založila »Katol. Bukvarna«. — Tisk »Katol. Tiskarne«.

1893.

Splošno kazalo.

Pridige ob nedeljah in praznikih.

A. Ob nedeljah.

Nedelja po novem letu.

Letnik		Stran
1884	Urno in odločno skrbimo za dušo. (Osnova)*	7
1885	Božja volja	13
	» Pomoč zoper dušne sovražnike. (Osnova)	20
1886	Spanje. <i>J. Ažman</i>	10
	» Družinska sreča. (Osnova)	15
1887	Lastnosti božje. — VI. Božja vsegavednost. <i>A. Žlogar</i>	11
	» Krščanska mati v nebesih. (Osnova)	18
1890	Homilija. <i>V. Bernik</i>	12
	» Morilec otrok ali Herodi naših dni. <i>J. Ažman</i>	16
1891	Hišica v Nazaretu in naše hiše. <i>L. Škufca</i>	6
	» Popotniki smo. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	10
1892	Časne nadloge. <i>J. Vole</i>	8
	» Varuj se greha. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	14

Prva nedelja po sv. treh Kraljih.

1884	Človek z grehom Boga zgubi. <i>A. Potočnik</i>	14
1885	Trojna dolžnost otrok do starišev. <i>A. Kukelj</i>	38
	» Mladost ne sme biti norost. (Osnova.) <i>J. Kobilica</i>	45
1886	Zakaj naj mladina pobožno živi? <i>J. Rozman</i>	25
	» Mladostni Jezus zgled mladini. <i>J. Kobilica</i>	30
1887	Lastnosti božje. — VII. Božja modrost. <i>A. Žlogar</i>	28
	» Pokorščina do starišev. (Osnova)	34
1888	Cerkveno leto. — VII. Poklic nevernikov. <i>A. Kalan</i>	16
	» Življenje in delovanje Jezusovo od njegovega 12. do 30. leta. <i>V. Bernik</i>	21
1889	Naše življenje — romanje v Jeruzalem. <i>A. Karlin</i>	20
	» Sedem mečev, s katerimi hudobni otroci prebadajo srce svojih starišev. <i>J. Kerčon</i>	25
1890	Trije vzroki, zakaj da veliko kristijanov Jezusa ne išče. <i>M. Torkar</i>	23
	» Mladost! — glej svojo velikost. (Osnova.) <i>J. Kobilica</i>	27
1891	Velika vrednost bogaboječe mladine. <i>J. Kerčon</i>	23
	» Vesela hiša. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	27

*) Govori, pri katerih ni naznanjen pisatelj, so vrednikovi.

Letnik		Stran
1892	Kaj naj stori, kdor je Jezusa zgubil	26
»	Jezus izgled mladini. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	32
1893	Kako slabo spolnujejo mnogi otroci dolžnosti do starišev. <i>J. Kerčon</i>	13
»	Dolžnost do božje besede. <i>S. Gaberc</i>	17

Druga nedelja po sv. treh Kraljih.

1884	Kako oveseljuje svet, kako pa Kristus. (Osnova)	26
1885	Kaj so posli dolžni svojim gospodarjem? (Osnova)	55
1887	Lastnosti božje. — VIII. Božja svetost. <i>A. Žlogar</i>	36
»	Priprošnja. (Osnova)	42
1888	Cerkveno leto. — VIII. Jezus razglasi s čudežem slavo božjega imena. <i>A. Kalan</i>	26
1889	Nauki iz nedeljskega evangelija. <i>J. Podboj</i>	34
1892	Nauk zakoncem. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	38

Tretja nedelja po sv. treh Kraljih.

1884	Grehi kristijanov. <i>A. Potočnik</i>	30
1885	Spreobrnjenje sv. Pavla	56
»	Katere dolžnosti imajo gospodarji do poslov? (Osnova)	61
1886	V božjo voljo moramo biti udani. <i>J. Rozman</i>	40
»	Sv. spoved in sv. obhajilo. (Osnova)	45
1887	Lastnosti božje. — IX. Božja vsegamogočnost. <i>A. Žlogar</i>	43
»	Bolniki in njih strezniki. <i>J. P—k</i>	50
1888	Cerkveno leto. — IX. Voda v liturgiji pred in po krstu Jezusovem v Jordanu. <i>A. Kalan</i>	36
»	Jokanje v peklu. (Osnova)	41
1889	Škodljivost redke spovedi. <i>J. Porenta</i>	39
1890	Hočem, bodi čist. <i>A. Žlogar</i>	34
»	Dolžnosti in grehi poslov. <i>L. Škofca</i>	38
1892	Dobra in slaba volja. <i>V. Bernik</i>	41
»	Gobe: grešno znanje. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	44
1893	Tri spremljevalke kristijanove k sv. obhajilu. <i>A. Žlogar</i>	26
»	Zimske gobe: greh. <i>S. Gaberc</i>	31
»	Duhovska služba je čistiljiva in težavna. <i>L. Škofca</i> . (Glej. XIII. ne- deljo po binkoštih)	388

Četrta nedelja po sv. treh Kraljih.

1884	Vihar v sreč. <i>J. Koblica</i>	57
1886	Homilija.	47
»	Čudeži Jezusovi. <i>J. P.</i>	54
1887	Lastnosti božje — X. Božja dobrotljivost. <i>A. Žlogar</i>	55
»	Zakaj je Jezus spal med viharjem? <i>J. Podboj</i>	61
1889	Dvojni čolnič. <i>A. Žlogar</i>	67
»	Zaklad mirne vesti. (Osnova)	60
1892	Ples je škodljiv za dušo in telo, bežite pred njim. <i>A. Šimenec</i>	46
»	Nevarnost grešnika. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	53

Peta nedelja po sv. treh Kraljih.

1886	Homilija. <i>J. Bohinec</i>	82
»	Čujočnost nam je potrebna. (Osnova)	87
1889	Varuj se slabe družčine	70
»	Božja prizanesljivost. <i>V. Bernik</i>	77
1890	Glej 24. nedeljo po binkoštih	486
1891	Glej 25. nedeljo po binkoštih	540
1892	Mlačnost. <i>J. Resnik</i>	63
»	Grozna smrt grešnika (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	68
1893	Glej 25. nedeljo po binkoštih	510

Šesta nedelja po sv. treh Kraljih.

1884	Glej 24. nedeljo po binkoštih	559
1885	Glej 25. nedeljo po binkoštih	654
1886	Nasledki malega greha. <i>J. Rozman</i>	90
»	Duhovna rast. (Osnova)	96
1887	Glej 24. nedeljo po binkoštih	534
1890	Glej 25. nedeljo po binkoštih	493
1891	Glej 26. nedeljo po binkoštih	542
1893	Glej 26. nedeljo po binkoštih	516

Prva predpepelnična nedelja.

1884	Zakaj bo veliko pogubljenih? <i>J. Erker</i>	64
1885	Na splošno navado se ni zanašati. <i>S. Zupan</i>	65
»	Delavnost. (Osnova)	71
1886	Kaj stojite tukaj celi dan brez dela? <i>A. Potočnik</i>	99
»	Poklicani pa izvoljeni. <i>M. Torkar</i>	105
1887	Lastnosti božje — XI. Večnost Božja. <i>A. Žlogar</i>	73
»	Ne zaupajmo predrzno v Boga! <i>Tešimir G.</i>	79
1888	Cerkveno leto. — X. Plačilo zmage. <i>A. Kalan</i>	44
»	Lenoba (Osnova.) <i>J. Škofic</i>	49
1889	Bog je najboljši gospod in plačnik. <i>J. Rozman</i>	80
»	Duhovna lenoba. <i>J. Potočnik</i>	85
1891	Ob vsaki starosti in v vsakem stanu nas Gospod kliče. <i>J. Rozman</i>	38
»	Trije težaki Gospodovi. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	43
1892	Neizgovorljiva potrata druzega časa. <i>J. Škofic</i>	70
»	Kaj je pekel. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	76
1893	Delo v vinogradu naše duše. <i>V. Bernik</i>	34
»	Najhujše rane sedanjega časa. I. <i>M. Torkar</i>	38
»	Nagib marljivosti: sodba. <i>S. Gaberc</i>	42

Druga predpepelnična nedelja.

1884	Kaj je kristjanu beseda božja? —c—	69
1885	S pridom poslušajte besedo božjo!	84
»	Sejavec (Osnova.) <i>J. Kobilica</i>	93

Letnik		Stran
1886	Pridiga po pridigi! <i>S. P-v.</i>	109
»	Spolnui svoje dolžnosti! <i>J. Kobilica</i>	113
1887	Lastnosti božje. — XII. Bog je duh. <i>A. Žlogar</i>	83
»	Koristno je brati dobre knjige. <i>A. Kalan</i>	90
1888	Cerkveno leto. — XI. Kako preživimo predpepelnično dōbo? <i>A. Kalan</i>	64
»	Seme, zasejano po sv. Mohorju rodi med Slovenci v Mohorjevi družbi stoteren sad. <i>A. Kalan</i>	70
1889	Vodilo krščanskega življenja. <i>A. Kalan</i>	88
»	Družba sv. Mohora. <i>A. Kalan</i>	94
1890	Družba sv. Mohora. <i>Krešimir</i>	56
»	Škodljivo seme med setvijo božje besede. <i>M. Torkar</i>	61
1891	Tri stopinje krščanskega življenja. <i>A. Karlin</i>	48
»	Čudoviti sad božje besede. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	54
1892	Različni sad božje besede, — v izgledih pokazan. <i>A. Šimenec</i>	79
»	Trdovratni grešnik — podoben skali. <i>V. Bernik</i>	85
»	Prava pokora zveliča grešnike. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	89
1893	Trojne vrste škodljivih tičev. <i>J. Kerčon</i>	57
»	Najhujše rane sedanjega časa. II. <i>M. Torkar</i>	62

Tretja predpepelnična nedelja.

1884	Silno nevarno je odlašati pokoro. <i>J. Volc</i>	77
1885	Kako dolgo že! —	96
1886	Ozka vrata. —	133
1887	En Bog, ena smrt, ena duša! <i>A. Golobič</i>	95
1888	Večnosti se bližamo. <i>A. Potočnik</i>	75
1889	Spominjanje na smrt. <i>J. Volc</i>	105
1890	Vedenje slabih in dobrih kristijanov o pustu. <i>F. Rihar</i>	65
1891	Presveto rešnje Telo — dušno solnce. <i>J. Gostiša</i>	66
1892	Pripravljanje za smrt. <i>J. Volc</i>	91
1893	Kaj nam najbolj priporoča nebeški Učenik. <i>J. Maru</i>	66
»	Najhujše rane sedanjega časa. III. <i>M. Torkar</i>	74

Prva postna nedelja.

1884	Pridige za vseh šest postnih nedelj: <i>L. Jeran</i> . Najsvetejše srce Jezusovo 86, 130, 137, 143, 149, 165	
»	Skušnjave so nam koristne, ako se prav vojskujemo. (Osnova)	97
1885	I. Prva Jezusova beseda na križu	105
»	Priprava k pokori. <i>J. Bohinec</i>	113
1886	I. Izgubljeni sin zahteva in dobi od očeta svojo dedščino. <i>I. Žitnik</i>	142
»	Homilija. <i>J. Rozman</i>	148
1887	Napačna pokora. — I. Kaj je največja zmota na svetu? <i>F. Kosmač</i>	106
»	Zakaj naj se postimo? <i>A. Kukelj</i>	111
1888	Čudeži v trpljenji G. N. J. Kr. — I. Prikazen Angeljeva na Oljski gori. <i>A. Žlogar</i>	85
»	Cerkveno leto. — XII. Pomen in namen postnega časa sploh in da- našnje nedelje posebej. <i>A. Kalan</i>	92

Letnik		Stran
1889	Najlepša čednost in najgrša pregreha — dokazana s pozemeljskimi rečmi. <i>J. Kerčon</i>	114
»	Dvojno orožje zoper skušnjave	119
1890	I. Sv. križev pot. <i>A. Šimenec</i>	73
»	Nevarnosti za sv. čistost I. Od strani domačih. <i>J. Kerčon</i>	80
1891	a) I. Jezus na Oljski gori. <i>L. Škufca</i>	75
»	b) I. Stari križ. <i>J. Kerčon</i>	85
1892	a) I. Pokora mesa — telesni post (zadostovanje.) <i>A. Šimenec</i>	105
»	b) I. »Ki je za nas krvav pot potil«. <i>J. Kerčon</i>	111
1893	a) I. Jezusova trnjeva krona. 1. Trnje v človeškem življenju <i>P. Hugolin</i>	86
»	b) Najhujše rane sedanjega časa IV. <i>M. Torkar</i>	92

Druga postna nedelja.

1884	Nebesa si moramo s trudom prislužiti. (Osnova)	101
1885	II. Spokorni razbojnik	121
»	Nedolžnost — prva pot v nebesa. <i>A. Potočnik</i>	130
1886	III. Izgubljeni sin služi meščanu. <i>I. Žitnik</i>	166
»	Jezusa posnemajmo! <i>M. Torkar</i>	173
1887	Napačna pokora. — II. Prazne želje po pokori. <i>F. Kosmač</i>	117
»	Večnost. <i>F. Veriti</i>	123
1888	Čudeži v trpljenji G. N. J. Kr. — II. Zgrudenje rabeljnov ob vjetji Jezusovem. <i>A. Žlogar</i>	97
»	Cerkveno leto. — XIII. Božje višave in človeške nižave. <i>A. Kalan</i>	105
1889	Najlepša čednost in najgrša pregreha — dokazana iz splošnega mnenja ljudi. <i>J. Kerčon</i>	127
»	Dvojno izpremenjenje. <i>A. Karlin</i>	132
1890	II. Žalostni del sv. rožnega venca. <i>A. Šimenec</i>	89
»	Nevarnosti za sv. čistost II. Od strani prilizovalcev. <i>J. Kerčon</i>	97
1891	a) II. Trnjeva krona. <i>L. Škufca</i>	91
»	b) II. Težki križ. <i>J. Kerčon</i>	100
1892	a) II. Pokora srca (kesanje). <i>A. Šimenec</i>	116
»	b) II. »Kateri si za nas bičan bil«. <i>J. Kerčon</i>	124
1893	a) Jezusova trnjeva krona. — 2. Abrahamov dar. <i>P. Hugolin</i>	96
»	b) Najhujše rane sedanjih dni. V. <i>M. Torkar</i>	103

Tretja postna nedelja.

1884	Pometanje hiše — zgled dobre spovedi. (Osnova)	105
1885	III. Marija in sv. Janez poleg križa	135
»	Pokora — druga pot v nebesa. <i>A. Potočnik</i>	143
1886	V. Izgubljeni sin se skesa <i>I. Žitnik</i>	189
»	Zadržki vredne spovedi. <i>A. Žlogar</i>	196
1887	Napačna pokora. — III. Pomanjkljivo izpraševanje vesti. <i>F. Kosmač</i>	127
»	Kaj privede v nespokornost? <i>J. Škofic</i>	134
1888	Čudeži v trpljenji G. N. J. Kr. — III. Ozdravljenje Malhovega ušesa <i>A. Žlogar</i>	109
»	Cerkveno leto. — XIV. Opravi dobro spoved v postnem času! <i>A. Kalan</i>	116

Letnik		Stran
1889	Božje sodbe o čistosti in nečistosti. <i>J. Kerčon</i>	147
»	Domači prepiri — huda nesreča <i>J. Ankrst</i>	152
1890	III. Krstni kamen in spovednica. <i>A. Šimenec</i>	102
»	Nevarnosti za sv. čistost. — III. Grešna znanja. <i>J. Kerčon</i>	110
1891	a) III. Žebli in sulica. <i>L. Škufca</i>	109
»	b) III. Krvavi križ. <i>J. Kerčon</i>	120
1892	a) III. Pokora volje (trdni sklep). <i>A. Šimenec</i>	140
»	b) III. »Kateri je za nas s trnjem kronan bil«. <i>J. Kerčon</i>	148
1893	a) Jezusova trnjeva krona. — 3. Goreči grm. <i>P. Hugolin</i>	110
»	b) Najhujše rane sedanjega časa. VI. <i>M. Torkar</i>	116

Četrta postna nedelja.

1884	Priprava k sv. obhajilu. (Osnova)	113
1885	IV. Jezusova zapuščenost na križu	148
»	Kako prečudna je božja skrb za čiste duše v potrebah. <i>M. Torkar</i>	156
1886	VI. Izgubljeni sin se vrne k očetu nazaj. <i>I. Žitnik</i>	213
»	Kako naj se kristijan zadrži na dan sv. obhajila. <i>A. Potočnik</i>	220
1887	Napačna pokora. — V. Omahljivi sklepi. <i>F. Kosmač</i>	152
»	Čudežni kruhi — predpoda presv. rešnjega Telesa. (Osnova.) <i>A. Kalan</i>	157
1888	Čudeži v trpljenji G. N. J. Kr. — IV. Otemnenje solnca. <i>A. Žlogar</i>	120
»	Cerkveno leto. — XV. Prejmi vredno velikonočno sv. obhajilo! <i>A. Kalan</i>	128
1889	Kako je za človeško telo koristna sveta čistost, kako škodljiva pa nečistost. <i>J. Kerčon</i>	167
»	Nebeška hranilnica. (Osnova)	172
1890	IV. Božji grob in velikonočno sv. obhajilo. <i>A. Šimenec</i>	115
»	Nevarnosti za sv. čistost. IV. Slabi shodi in družbe. <i>J. Kerčon</i>	123
1891	a) IV. Svete rane Jezusove. <i>L. Škufca</i>	126
»	b) IV. Sveti križ. <i>J. Kerčon</i>	137
1892	a) IV. Pokora misli ali pameti (izpraševanje vesti). <i>A. Šimenec</i>	158
»	b) IV. »Kateri je za nas težki križ nesel«. <i>J. Kerčon</i>	165
1893	a) Jezusova trnjeva krona. — 4. Krona v presvetem zakramentu. <i>P. Hugolin</i>	121
»	b) Najhujše rane sedanjega časa. VII. <i>M. Torkar</i>	128

Peta postna ali tiha nedelja.

1884	Jezus zapusti nespokornega. (Osnova)	125
1885	VI. Šesta beseda Jezusova na križi	173
»	Nevarnost mlačnosti. <i>S. P—v.</i>	179
1886	VII. Izgubljeni sin veselo sprejet. <i>I. Žitnik</i>	225
»	Kdo se z jezikom pregreši?	233
1887	Napačna pokora. — VII. Trojne dolžnosti. <i>F. Kosmač</i>	171
»	Komu se Jezus kaže, komu se skriva? (Osnova)	177
1888	Čudeži v trpljenji G. N. J. Kr. — V. Pretrganje tempelnovega za- grinjala. <i>A. Žlogar</i>	132
»	Cerkveno leto. — XVI. Pomen in namen zadnjih dveh tednov v postu. <i>A. Kalan</i>	139

Letnik		Stran
1889	Dobri nasledki sv. čistosti in hudi nasledki nečistosti za dušo človeško. <i>J. Kerčon</i>	177
»	Huda vest. <i>J. Rozman</i>	182
1890	V. Sv. Križ. <i>A. Šimenec</i>	134
»	Nevarnosti za sv. čistost. V. Premišljeno zapeljevanje. <i>J. Kerčon</i>	144
1891	a) V. Presveta kri Jezusova. <i>L. Škufca</i>	143
»	b) V. Močni križ. <i>J. Kerčon</i>	153
1892	a) V. Pokora ust ali besedi (spoved). <i>A. Šimenec</i>	172
»	b) V. »Kateri je za nas križan bil.« <i>J. Kerčon</i>	181
1893	a) Jezusova trnjeva krona. — 5. Kronanje s trnjem. <i>P. Hugolin</i>	132
»	b) Najhujše rane sedanjega časa. VIII. <i>M. Torkar</i>	138

Šesta postna ali cvetna nedelja.

1884	Kristusova in naša kraljevska čast. (Osnova)	161
1885	VII. Poslednja Jezusova beseda na križu	194
»	Pomočki zoper mlačnost. (Osnova)	199
1886	VIII. Izgubljenemu sinu napravi oče pojedinu. <i>I. Žitnik</i>	241
»	Blagoslovljenje lesa. (Osnova)	249
1887	Napačna pokora. — VIII. Povrnitev v greh	181
1888	Čudeži v trpljenji G. N. J. Kr. — VII. Razpokanje skal. <i>A. Žlogar</i>	158
»	Cerkveno leto. — XVII. Kako se dogodki cvetne nedelje kažejo v cerkvenih obredih? <i>A. Kalan</i>	165
1889	Pripomočki sv. čistost ohraniti. <i>J. Kerčon</i>	188
»	Kako je Jezus naš kralj? <i>M. Šlibar</i>	193
1890	VI. Daritev sv. maše. <i>A. Šimenec</i>	155
»	Nevarnosti za sv. čistost. — VI. Bližnja priložnost. <i>J. Kerčon</i>	163
1891	a) VI. Sveta tančica. <i>L. Škufca</i>	170
»	b) VI. Častitljivi križ. <i>J. Kerčon</i>	178
1892	a) VI. Milosti sv. obhajila, in kdo jih je vreden. <i>A. Šimenec</i>	186
»	b) VI. »Usmili se vernih duš v vicah!« <i>J. Kerčon</i>	193
1893	a) Jezusova trnjeva krona. — 6. Krona čednosti. <i>P. Hugolin</i>	153
»	b) Najhujše rane sedanjega časa. X. <i>M. Torkar</i>	158

Velikonočna nedelja.

1884	Sv. Velikanoč v Jeruzalemu pred 1851 leti. <i>A. Kukelj</i>	172
1885	Jezus — naš Kralj	201
»	Kdo se Jezusovega vstajanja veseli, kdo ne? <i>J. Ažman</i>	210
1886	Jezus Kristus je resnično od mrtvih vstal. <i>J. Bohinec</i>	260
»	Duhovno vstajenje. <i>M. Torkar</i>	267
1887	Velikonočno Jagnje. <i>J. Škofic</i>	195
»	Stari kvas in opresni kruh. <i>L. Ferčnik</i>	200
1888	Čudeži v trpljenji G. N. J. Kr. — VIII. Odpiranje grobov. <i>A. Žlogar</i>	181
»	Velikonočno veselje. <i>J. Škofic</i>	187
1889	Splošno prenovljenje. <i>I. Tomažič</i>	203
»	Angelj pri grobu. (Osnova.) <i>J. Kobilica</i>	211
1890	Jezus Kristus je vstal poveličan. <i>V. Bernik</i>	174
»	Iščimo Jezusa. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	179

Letnik		Stran
1891	Vstajenje — naša tolažba v trpljenji. <i>M. Torkar</i>	202
1892	Jezus ponižan in povečičan nam v izgled. <i>I. Slavec</i>	207
"	Velikonočni piruhi. <i>J. Ažman</i>	213
1893	Jezus premagalec smrti. <i>S. Gaberc</i>	173
>	Kaj nas uči Kristusovo vstajenje. <i>M. Torkar</i>	178

Bela nedelja.

1884	Petere sv. rane Kristusove pa trojna obleka	186
1885	Sv. maša. — I. Nastopne molitve. <i>J. Kobilica</i>	226
>	Viri nejevere. <i>A. Kukelj</i>	232
1886	Nemirna vest. <i>A. Požar</i>	293
>	Ovetlice, sveče, kelih. (Za prvo sv. obhajilo)	297
1887	Svet nam pravega miru ne more dati. <i>J. Bezenšek</i>	210
>	Zadnja večerja. (Za prvo sv. obhajilo)	214
1888	Cerkveno leto. — XVIII. Bela nedelja nekdanj in sedaj. <i>A. Kalan</i>	201
>	Kaj naj otroci darujejo Jezusu? (Za prvo sv. obhajilo)	206
1889	Najboljši pripomoček zoper padeč v stare grehe. <i>J. Kerčon</i>	231
>	Angeljski kruh. (Za prvo sv. obhajilo)	235
1890	Svet je vedno nepokojen kakor morje. <i>A. Potočnik</i>	187
>	Jezusov slovesni prihod v Jeruzalem. (Za prvo sv. obhajilo)	193
1891	Krščanska popolnost	213
>	Neumnost nevere. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	222
>	Večna luč. (Za prvo sv. obhajilo)	224
1892	Povrnitev v poprejšnje grehe — sramotno	224
>	Jezus delivec miru. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	230
>	Gospod nisem vreden. (Za prvo sv. obhajilo)	232
1893	Obleka krstne milosti. <i>S. Gaberc</i>	189
>	Lilija sv. Alojzija. (Dar za prvo sv. obhajilo)	191

Druga nedelja po veliki noči.

1884	Lastnosti Jezusovih ovčic. <i>A. Kukelj</i>	194
1885	Sveta maša. — II. Od vhoda do berila. <i>J. Kobilica</i>	237
>	Dobri pastir in dobre ovčice (za prvo sv. obhajilo). <i>J. Kerčon</i>	244
1886	Le v katoliški cerkvi je zveličanje. <i>A. Kukelj</i>	301
>	Dobri in slabi pastirji. <i>J. Ažman</i>	307
1887	Jezus dobri in zvesti Pastir. <i>L. Škufca</i>	218
>	Volkovi in najemniki. (Osnova)	223
1888	Cerkveno leto. — XIX. Kristus vstanovi cerkev in ji izroči Petra za poglavarja. <i>A. Kalan</i>	210
>	Strah pred ljudmi. <i>M. Torkar</i>	215
1889	Jezus — dobri pastir. <i>A. Potočnik</i>	241
>	Krščanska miroljubnost. <i>F. Šušteršič</i>	248
1890	Duhovnikovo opravilo v cerkvi. <i>F. Rup</i>	196
>	Sprejemaj večkrat sv. zakramente! (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	199
1891	Hodi za Kristusom. <i>I. Slavec</i>	228
>	Jezusa mili glas. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	235
1892	Grešna navada se težko odloži	241

Letnik		Stran
1892	Marija: najiminenitnejša Božja ovčica. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	247
1893	Dobri pastir prebiva med nami. <i>V. Bernik</i>	196

Tretja nedelja po veliki noči.

1884	Ne svetne, temuč bogoljubne duše veselje je pravo in stanovitno. <i>P. J. B.</i>	217
1885	Sveta maša. — III. Od berila do darovanja. <i>J. Kobilica</i>	247
	» Prav cenite in rabite kratki čas! (Osnova)	253
1886	Veselje in strah o prihodu Gospodovem. <i>S. Vilfan</i>	309
	» Konec veselja in žalovanja na svetu. <i>M. Torkar</i>	313
1887	Žalost pa veselje dobrih in hudobnih. <i>F. Šušteršič</i>	233
	» Kaj mine, kaj pa ostane. (Osnova)	243
1888	Cerkveno leto. — XX. Katoliška cerkev oznanuje nauke Jezusove, katere radi poslušajmo! <i>A. Kalan</i>	218
	» Kako gleda Bog ljudi in kako ljudje Boga. (Osnova)	223
1889	Komu se žalost spremeni v veselje in komu veselje v žalost. <i>J. Rozman</i>	254
	» K potrpežljivosti nas nagiba tudi misel na nebeško plačilo. <i>J. Škofc</i>	259
1890	Besedi »še malo« nas spominjate, svarite in tolažite. <i>A. Šimenec</i>	206
	» Sladkost pokore. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	212
1891	Varstvo sv. Jožefa. <i>J. Ažman</i>	237
	» Veseli hod k Očetu. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	244
1892	Nasledek grešne navade je nesrečna smrt	250
	» Veselje nad Marijo. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	255
1893	Le sveta žalost je pot do pravega veselja. <i>A. Šimenec</i>	203

Četrta nedelja po veliki noči.

1884	Malomarnost v ozir zveličanja. <i>J. Kerčon</i>	222
1885	Sv. maša. — IV. Darovanje. <i>J. Kobilica</i>	265
	» Podoba sv križa v našem stanovanju. (Osnova)	271
1886	Romanje. <i>J. Bohinec</i>	316
	» Kako človeka k Bogu gonijo: meso, svet in hudič. <i>F. P—e</i>	322
1887	Zakaj se človek ne sme lagati? <i>A. Kalan</i>	245
	» Kaj naj se vprašujemo po poti proti nebesom? <i>J. Potočnik</i>	250
1888	Cerkveno leto. — XXI. Jezus je vstanovil v katoliški cerkvi svete zakramente, katere radi in vredno prejema! <i>A. Kalan</i>	229
1889	Grešnikova pot. <i>A. Šimenec</i>	263
	» Štiri vrste izveličanih. (Osnova.) <i>A. Karlin</i>	269
1890	Vsi gremo: v starost, grob, večnost. <i>Adamič</i>	215
	» Bog. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	224
1891	Žalost na svetu bo*minula, nebeško veselje pa bo večno. <i>P. B.</i>	245
	» Kazni nevere. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	249
1892	Človek gre s telesom v grob, z dušo k sodbi. <i>I. Slavec</i>	257
	» Marija — dekla Gospodova. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	264
1893	Je li tudi grešniku pripravljeno stanovanje v nebesih? <i>V. Bernik</i>	214

Peta nedelja po veliki noči.

1884	Molitev — vrtnarica. <i>J. Kobilica</i>	227
1885	Sv. maša. — V. Darovanje kruha in vina do »tihe molitve«. <i>J. Kobilica</i>	273

Letnik		Stran
1885	Premalo molimo. (Osnova)	280
1886	Kratka zgodovina sv. leta. <i>J. Ažman</i>	326
	» Pobožna molitev. (Osnova)	331
1887	Zakaj nekateri pravijo, da molitev nič ne pomaga? <i>A. Šimenec</i>	253
	» Pravega prosilca dve imenitni lastnosti. <i>J. Matek</i>	260
1888	Cerkveno leto. — XXII. Kako cerkev tolaži in pripravlja kristijane na vnebohod Gospodov? <i>A. Kalan</i>	237
	» Česa moramo najprej prositi? (Osnova)	242
1889	Greh vniči moč molitve. <i>J. Rozman</i>	271
	» »Oče naš« in poglobitvi grehi. (Osnova)	277
1890	Molitev naša največja dolžnost, moč in čast. <i>Št. Gnezda</i>	226
	» Apostolstvo molitve. <i>A. Furnacher</i>	231
1891	Ali je res molitev nepotrebna. <i>J. Rozman</i>	260
	» Molitev: dobro delo. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	265
1892	Kaj se pravi v »imenu Jezusovem« moliti. <i>A. Šimenec</i>	266
	» Služabniki Marijini. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	272
1893	Velika moč molitve. <i>J. Gostiša</i>	225

Šesta nedelja po veliki noči.

1884	Mrtva vera — naša prihodnja tožnica pri Bogu. <i>x.</i>	255
1885	Sveta maša. — VI. Od »tihe molitve« do »tihe maše«. <i>J. Kobilica</i>	301
	» Povsod dajajmo spričevanje o Jezusu! (Osnova)	307
1886	Pohujšanje. <i>J. Rozman</i>	368
	» Pogum sv. mučencev. (Osnova)	374
1887	Posvetnjakom pobožni niso všeč. <i>Š. Zupan</i>	283
1888	Cerkveno leto. — XXIII. Štirje značilni dnevi v življenji Gospodovem. <i>A. Kalan</i>	267
	» Prepozni spomin božjih naukov. (Osnova)	273
1889	Tudi mi dajajmo Jezusu spričevanje. <i>M. Šlibar</i>	305
	» Od kod nezadovoljnost in kako jej v okom priti? <i>Š. Zupan</i>	312
1890	Posnemajmo aposteljne v spričevanji o Jezusu. <i>Št. Gnezda</i>	257
	» Razodenje božje. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	262
1891	Zavidanje zbog milosti božje. <i>A. Žlogar</i>	284
	» Domača pobožnost. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	289
1892	Česa nas uči pomlad? <i>V Bernik</i>	292
	» Marija: mati sirot. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	296
1893	Preganjanje prvih kristijanov. <i>J. Marn</i>	250
	» Pohujšanje. <i>J. Ažman</i>	254

Binkoštna nedelja.

1884	Sveta vera nam je tolažba v življenju in smrti. <i>J. Golob</i>	273
1885	Delovanje sv. Duha. <i>J. L.</i>	309
1886	Kaj dobrega je storil sv. Duh aposteljnem? <i>M. Torkar</i>	376
	» Dvojni način delovanja sv. Duha. (Osnova) <i>J. Kobilica</i>	379
1887	Duh moči in ljubezni. <i>M. Torkar</i>	287
1888	Sveti Duh v katoliški cerkvi in v nas. <i>A. Karlin</i>	276
1889	Tempelj sv. Duha. <i>F. Rihar</i>	317
	» Cerkveni obredi sv. birme. <i>J. Kerčon</i>	323

Letnik		Stran
1890	Kaj so aposteljni prejeli od sv. Duha in kako so se pripravljali nanj. <i>J. Rozman</i>	264
1891	Trojna moč sv. Duha. I. <i>A. Šimenec</i>	291
1892	Sveti Duh nekdanj in sedaj. I. <i>Slavec</i>	301
»	Šadovi sv. Duha I. <i>V. Bernik</i>	308
1893	Ogenj sv. Duha. <i>S. Gaberc</i>	257

Prva nedelja po binkoštih ali praznik presv. Trojice

1884	Trojni klic. <i>P. J. B.</i>	287
1885	Krstna krona. <i>A. Žlogar</i>	321
1886	Solnce na podnebj in neka podoba nevidnega Boga. <i>S. Vilfan</i>	391
»	Čast bodi Očetu in Sinu itd. (Osnova)	395
1887	Katere dobrote nam deli sv. krst? <i>J. Ankrst</i>	297
»	Bog je ljubezen. (Osnova.) <i>A. Kalan</i>	302
1888	Cerkveno leto. — XXIV. Kaj nas uči praznik presv. Trojice in kako ga cerkev obhaja. <i>A. Kalan</i>	288
1889	Kako sv. Trojico prav častiti? <i>J. Ažman</i>	334
»	Človek — podoba božja. <i>F. D.</i>	339
1890	Častitev presv. Trojice. <i>J. Rotnar</i>	277
1891	Imenitnost te skrivnosti. <i>A. Karlin</i>	309
»	Dva trona milosti božje. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	313
1882	Sv. Trojica nam milosti deli — kaj smo jej dolžni? <i>A. Žlogar</i>	321
»	Dobrota presv. Trojice. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	328
1893	Nebeška krona. <i>S. Gaberc</i>	275

Druga nedelja po binkoštih.

1884	Duhovno obhajilo. <i>J. Erker</i>	299
1885	Sv. maša. — VII. Od »tihan maše« do spremenjenja <i>J. Kobilca</i>	338
»	Sv. cerkev sili in vabi k večerji. (Osnova)	344
1886	Homilija	403
1887	Nevredno sv. obhajilo. <i>A. Potočnik</i>	312
»	Šestero izgovorov zastran večkratnega obhajila. (Osnova)	318
1888	Cerkveno leto. — XXV. Sveti Duh, pravi Bog, nam deli milost božjo <i>A. Kalan</i>	301
»	Trojna velika večerja. (Osnova)	307
1889	Koga vabi Jezus na večerjo v presv. zakramentu. <i>A. Šimenec</i>	350
»	Dvojna gostija. (Osnova)	355
1890	Kjer je tvoj zaklad, tam je tvoje srce	287
»	Presv. rešnje Telo: čudež ljubezni božje. (Osnova) <i>S. Gaberc</i>	294
1891	Naše dolžnosti do Jezusa v presv. altarnem zakramentu. <i>A. Šimenec</i>	319
»	Presv. rešnje Telo: hrana Marijinih otrok (Osnova) <i>S. Gaberc</i>	324
1892	Hodimo pogosto na sv. večerjo. <i>A. Karlin</i>	336
»	Spremenitva: delo sv. Duha. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	340
1893	Homilija. <i>J. Marn</i>	285
»	Prazni izgovori odvrtačajo kristijane od večkratnega sv. obhajila <i>V. Bernik</i>	291

Tretja nedelja po binkoštih.

1884	O predrzni sodbi. <i>S. P—v.</i>	304
1885	Sv. maša. — VIII. Spremenjenje ali povzdigovanje. <i>J. Kobilica</i>	346
	» Plamen Jezusovega presv. Srca	353
1886	Jezus — dobri pastir	421
	» Spokorni grešnik. <i>J. Golob</i>	429
1887	Spremljevalci nebeškega Kralja. (Za praznik Jezusovega presv. Srca.)	321
	» Zakaj je v nebesih toliko veselje nad spokornim grešnikom. (Osnova) <i>S. Vilfan</i>	330
1888	Cerkveno leto — XXVI. Dar strahu božjega. <i>A. Kalan</i>	309
	» Dvoje neločljivih src	315
1889	Ljubezen Jezusovega Srca v presv. zakramentu. <i>A. Šimenec</i>	362
1890	Odperto Srce Jezusovo — studenec milosti	296
	» Srce Jezusovo — naše zavetje. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	305
1891	Jezus trka na vrata tvojega srca	328
	» Srce Jezusovo — studenec ljubezni. (Osnova) <i>S. Gaberc</i>	339
1892	Prijatelji in tolažniki Jezusovega presv. Srca	343
	» Ljubezen do presv. rešnjega Telesa. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	352
1893	Srce Jezusovo neusahljiv studenec. <i>S. Gaberc</i>	296
	» Homilija. <i>V. Bernik</i>	300

Četrta nedelja po binkoštih.

1885	Sv. maša. — IX. Od spremenjenja do spomina za mrtve. <i>J. Kobilica</i>	362
	» Podoba sv. Alojzija. <i>A. Kukelj</i>	368
1886	Kaj je kristijanu delo? <i>A. Žlogar</i>	435
	» Svet naše ljubezni ni vreden. <i>A. Potočnik</i>	440
1887	Zakaj so naša dobra dela tolikokrat brez vrednosti in zasluženja. <i>J. Škofic</i>	332
1888	Cerkveno leto. — XXVII. Dar pobožnosti. <i>A. Kalan</i>	324
	» Vspešno in nevspešno delo. <i>J. Ažman</i>	330
1889	Naša dolžnost je za zveličanje bližnjega skrbeti. <i>A. Potočnik</i>	369
	» Satanove mreže. I. Nečistost. <i>J. Kerčon</i>	374
1890	Dobra dela v stanu smrtnega greha nimajo nič zasluženja za nebesa. <i>M. Torkar</i>	307
	» Dve mreži bogoljubnega kristijana. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	312
1891	Dobri namen. <i>I. Slavec</i>	341
	» Prazno delo. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	345
1892	Zakaj se ne dá primerjati časno trpljenje nebeškemu veselju. <i>I. Slavec</i>	363
	» Riba: dobro delo. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	371
1893	Kako nam je tudi pomanjkanje v blagor in prid. <i>J. Škofic</i>	303

Peta nedelja po binkoštih.

1884	Strah pred ljudmi	329
1885	Sv. maša. — X. Od spomina za mrtve do očenaša. <i>J. Kobilica</i>	374
	» Vpliv vpijanljivih pijač na človeško telo in dušo. <i>J. Kerčon</i>	381
1886	Homilija. <i>A. Kukelj</i>	445
	» Bog gleda na srce. (Osnova)	450

Letnik		Stran
1887	Kaj nas učita sv. Ciril in Metod ob letošnjem svojem godu? <i>A. Kalan</i>	345
»	Grešnika dvojni pekel. (Osnova)	351
1888	Cerkveno leto. — XXVIII. Dar učenosti. <i>A. Kalan</i>	332
»	Ugodni čas sprave. (Osnova)	338
1889	Dušni ubijalci. <i>A. Žlogar</i>	379
»	Satanove mreže: II. Prevzetnost, zlasti v obleki. <i>J. Kerčon</i>	385
1891	God sv. Alojzija. <i>I. Slavec</i>	346
»	Sovraštvo. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	354
1892	Jeza. <i>I. Slavec</i>	373
»	Rja dobrih del. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	378
1893	Krotkost. <i>A. Potočnik</i>	309

Šesta nedelja po binkoštih.

1884	Duhovno usmiljenje. <i>J. Kobilica</i>	336
1885	Sv. maša. — XI. Od očenaša do obhajila. <i>J. Kobilica</i>	393
»	Vpliv vpijanljivih pijač na zarod ali otroke. <i>J. Kerčon</i>	401
1886	V sv. letu je treba tudi sveto živeti. <i>J. Ažman</i>	453
»	Molitev pred jedjo in po jedi. (Osnova.)	457
1887	Varčnost. <i>J. Vole</i>	353
»	Sv. popotnica. <i>J. Potočnik</i>	359
1888	Cerkveno leto. — XXIX. Dar moči. <i>A. Kalan</i>	349
»	Sedem jerbasov. (Osnova)	354
1889	Sv. Kamil in sv. Janez od Boga. <i>V. Bernik</i>	388
»	Satanove mreže: III. Skopost ali lakomnost. <i>J. Kerčon</i>	393
1890	Prava gorečnost. <i>A. Potočnik</i>	321
»	Krščanski kruh. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	326
1891	Blagoslovila sv. cerkve. <i>A. Žlogar</i>	356
»	Sreča Jezusovih služabnikov. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	361
1892	Nasledki pijančevanja. <i>A. Žlogar</i>	380
»	Priprava za sv. obhajilo. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	387
1893	Vzajemna obiskava. <i>S. Gaberc</i>	325

Sedma nedelja po binkoštih.

1884	Pohujšanje je velika hudobija	342
1885	Sv. maša. — XII. Sv. obhajilo. <i>J. Kobilica</i>	405
»	Pijančljivost, posebno žganjepivstvo — vzrok hudodelstev. <i>J. Kerčon</i>	412
1886	Nasledki dobre pa slabe obhoje z ljudmi. <i>A. Žlogar</i>	461
»	Preroki mesa in aposteljni križa. <i>J. Kerčon</i>	467
1887	Homilija. <i>A. Kukelj</i>	362
»	Škodljivci, ki drevje pokončujejo. (Osnova)	366
1888	Cerkveno leto. — XXX. Dar svéta. <i>A. Kalan</i>	357
»	Nerodovito drevo — podoba grešnika. (Osnova)	362
1889	Tudi med hudobnimi je mogoče lepo živeti. <i>A. Potočnik</i>	397
»	Satanove mreže. IV. Nezvestoba. <i>J. Kerčon</i>	402
1890	Jutranja molitev. <i>A. Šimenec</i>	327
»	Krščanska pazljivost. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	334
1891	Kristijan med lažnjivimi ljudmi. <i>A. Žlogar</i>	368

Letnik		Stran
1891	Nesreča grešnika. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	374
1892	Spolnovanje volje božje privede v nebesko veselje. <i>A. Potočnik</i>	389
>	Mati: najboljši prerok. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	395
1893	Dvojna domovina. (Za god sv. Cirila in Metoda.) <i>S. Gaberc</i>	329

Osma nedelja po binkoštih.

1884	Otroci sveta pa otroci luči. <i>A. Žlogar</i>	349
1885	Sv. maša. — XIII. Zahvala po sv. obhajilu in sklep. <i>J. Kobilica</i>	415
>	Pijančljivost — poglavitni vzrok siromaščine. <i>J. Kerčon</i>	423
1886	Spoved za sveto leto. <i>A. J. Ažman</i>	470
>	Modra skrb starišev za premoženje otrok. <i>A. Potočnik</i>	479
1887	Prava in napačna sramožljivost. <i>A. Žlogar</i>	368
>	Kako si moremo dobre prijatelje delati. <i>J. Kerčon</i>	375
1888	Cerkveno leto. — XXXI. Darova umnosti in modrosti <i>A. Kalan</i>	364
>	Kako prav gospodariti? <i>F. Veriti</i>	370
1889	Priprava za sodbo božjo. <i>A. Karlin</i>	409
>	Satanove mreže: V. Odlašanje pokore. <i>J. Kerčon</i>	414
1890	Večerna molitev. <i>A. Šimenec</i>	335
>	Zapravljivci smo. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	342
1891	Odgovornost za časno premoženje. <i>J. Lavrič</i>	375
>	Žalostni nasledki zapravljivosti. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	381
1892	Pregrešne zaveze. (Osnova.) <i>A. Kukelj</i>	397
>	Pobožna zvijača. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	403
1893	V grehah umreti je prestrašno. <i>J. Rozman</i>	333
>	Moč jezika (za god sv. Mohorja). <i>S. Gaberc</i>	339

Deveta nedelja po binkoštih.

1884	Kaj čaka njega, ki božjega svarjenja ne sprejme? <i>P. J. B.</i>	377
1885	Sv. maša — Premišljevanje Jezusovega življenja, trpljenja in pove- ličanja. <i>J. Kobilica</i>	427
>	Smrt, sodba in večnost nespokornega žganjarskega pijanca. <i>J. Kerčon</i>	432
1887	Trojno priganjanje k pokori. <i>S. Vilfan</i>	378
>	Jezusove solze — najkrepkejši opomin (Osnova)	383
1888	Cerkveno leto. — XXXII. Sveti zakramenti. <i>A. Kalan</i>	375
>	Prepozne solze. <i>A. Žlogar</i>	380
1889	Obiskovanja Božja. <i>Št. Gnezda</i>	418
>	Raznovrstne solze na svetu. (Osnova)	424
1890	Posvečevanje nedelj in praznikov. <i>Bl. Bevk</i>	343
>	Nad kom Jezus joče. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	348
1891	Greh — nesreča vseh nesreč. <i>A. Adamič</i>	382
>	Obnašanje Jezusa do grešnikov. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	387
1892	Jezusove solze nad Jeruzalemom veljajo nespokornemu grešniku <i>I. Slavec</i>	409
>	Sv. obhajilo: čas obiskave božje. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	414
1893	Kaj naj stori pravi kristijan med hudobnim svetom. <i>A. Potočnik</i>	343

Deseta nedelja po binkoštih.

1884	Kaj nam je storiti, da bomo obudili pravo kesanje? <i>A. Kukelj</i>	382
1885	Pobožnost pri sv. maši	449
»	Napuh vse podere. (Osnova)	456
1886	Sveta čistost. — Varuj svojih nog! <i>J. Volc</i>	496
»	Molitev — kristjanu čast. (Osnova.) <i>J. Kobilica</i>	505
1887	Lastna hvala. <i>F. Veriti</i>	385
»	Nobenega vzroka ni, se povzdigovati. <i>J. Ankrst</i>	389
1888	Cerkveno leto. — XXXIII. O pripravljanih obredih sv. krsta. <i>A. Kalan</i>	386
»	Tudi od farizeja se učimo!	391
1889	Samosvoja slepotija. <i>A. Žlogar</i>	436
»	»Bog bodi milostljiv meni grešniku!« (Osnova)	441
1890	Ne zaničuj nikogar. <i>A. Šimenec</i>	353
»	Preccnitev samega sebe. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	358
1891	Napuh in ponižnost. <i>A. Šimenec</i>	394
»	Dva izveličanska izgleda. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	399
1892	Ponižnost pri molitvi. <i>A. Žlogar</i>	416
»	Prava pobožnost. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	421
1893	Ne zaničujte nikogar. <i>J. Rozman</i>	349
»	Lahka sodba (god sv. Ane). <i>S. Gaberc</i>	354

Enajsta nedelja po binkoštih.

1884	Opravljanje in obrekovanje. <i>J. Vole</i>	397
1885	Cerkveni obredi. <i>A. Žlogar</i>	459
»	Prava raba jezika. — <i>g.</i>	465
1887	Trojni »efeta«	393
»	Zdravje in bolezen. (Osnova)	399
1888	Cerkveno leto. — XXXIV. Spremljajoči obredi sv. krsta. <i>A. Kalan</i>	397
»	Zdravje — velika dobrota. (Osnova)	403
1889	Glejte, kaj in s kom govorite. <i>J. Rozman</i>	443
»	Pomagaj bolnikom. (Osnova) <i>A. Karlin</i>	449
1890	Upljiv greha in milosti na posluh in govor človekov. <i>I. Slavec</i>	360
»	Prava raba jezika. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	365
1891	Previdnost v govorjenji in poslušnji. <i>A. Žlogar</i>	403
»	Dva zlata nauka. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	411
1892	Grešnik je slep, gluhi in mutast. <i>A. Šimenec</i>	433
»	Sreča zdravih počutkov. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	439
1893	Šola sv. križa. <i>A. Žlogar</i>	365

Dvanajsta nedelja po binkoštih.

1884	Zveličarjeve dobrote nas spodbujajo k ljubezni. <i>M. Torkar</i>	403
1885	Ljubezen nikogar ne draži. <i>J. Volc</i>	478
»	Prepogostno obiskovanje krčme. (Osnova)	485
1886	Sovrašтво in krščanska sprava. (Za sveto leto.) <i>J. Ažman</i>	517
»	Kako moramo bližnjega ljubiti	523

Letnik		Stran
1887	Človek popotnik. <i>A. Kalan</i>	413
>	Ljubi svojega bližnjega, kakor sam sebe. (Osnova) <i>J. Potočnik</i>	419
1888	Cerkveno leto. — XXXV. Dva nauka tesno zvezana z obredi sv. krsta. <i>A. Kalan</i>	405
>	Kako moramo Boga ljubiti. (Osnova.) <i>A. Karlin</i>	410
1890	Grešnik pa njegov rešitelj. (Homilija.) <i>A. Žlogar</i>	373
>	Krščanska ljubezen je naša srečna tovarišica. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	578
1891	Jezus naš usmiljeni Samarijan. <i>A. Šimenec</i>	412
>	Nevarnost slabe tovarišije. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	418
1892	Jezus najboljši zdravnik bolnih src	441
>	Srečna tovarišija. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	446
1893	Bog je vse ljubezni vreden zavoljo svoje neskončne popolnosti. <i>I. Slavec</i>	371

Trinajsta nedelja po binkoštih.

1885	Slabi nasledki nečistega greha. <i>J. Volc</i>	488
>	Nehvaležnost je grda in kaznjiva. <i>A. Potočnik</i>	494
1887	Velika potreba večkratne spovedi. <i>A. Kukulj</i>	422
>	Ob petnajststoletnici spreobrnjenja sv. Avgušтина. <i>V. Bernik</i>	428
1888	Cerkveno leto. — XXXVI. Zakrament sv. birme. <i>A. Kalan</i>	423
>	Nasledki smrtnega greha	428
1890	Visoka vrednost duhovniškega stanu. <i>I. Slavec</i>	379
>	Lepota sv. vere. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	386
1891	God sv. Roka. <i>J. Rozman</i>	426
>	Zahvala naša. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	431
1893	Duhovska služba je čistiljiva in težavna. <i>L. Škufca</i>	388

Štirinajsta nedelja po binkoštih.

1884	Kaj nas cvetlice učijo	425
1886	Bogoljubnost je za vse koristna	552
>	Bog malo zahteva, pa obilno plača. <i>L. Škufca</i>	560
1888	Cerkveno leto. — XXXVII. Obredi zakramenta sv. birme. <i>A. Kalan</i>	434
>	Kdo bodi naš gospodar: Bog ali satan? <i>A. Kalan</i>	440
1891	Prevelika skrb za časno. <i>J. Rozman</i>	433
>	Izgled ptičic. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	439
1893	Ustava kraljestva božjega na zemlji. <i>A. Žlogar</i>	396
>	Lilija Marijinega srca. <i>S. Gaberc</i>	402

Petnajsta nedelja po binkoštih.

1885	Dvojna zgodnja smrt	505
>	Kaj nam pogreb pridiguje? (Osnova)	512
1886	Dolžnosti do mrtvih. <i>J. Vole</i>	564
>	Velika cena človeške duše. <i>I. Pavlič</i>	569
1888	Cerkveno leto. — XXXVIII. Milosti in dolžnosti sv. birme. <i>A. Kalan</i>	450
1889	Homilija. <i>A. Karlin</i>	482
>	Dve žalujoči materi nebeški. (Osnova.)	488
1890	Tri osebe iz evangelija. <i>A. Žlogar</i>	401
>	Srečna mladina. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	407

Letnik	Stran
1892 (Zalostna Mati božja.) Kako so kristijani krivi Marijinih bolečin. <i>I. Slavec</i>	471
» Pogrebci duše. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	477

Šestnajsta nedelja po binkoštih.

1884 Ljubezen se ne napihuje. <i>J. Volc</i>	446
1887 Posvečevanje Gospodovega dneva <i>J. Rozman</i>	460
» Zakaj glejmo na bližnjega? (Osnova)	466
1888 Cerkveno leto. — XXXIX. Sv. rešnjega Telesa predpodobi in tvarini. <i>A. Kalan</i>	474
1889 Katerih ljudi se bojmo, katerih ne	491
» Komu si podoben: angelju ali hudobnemu duhu? <i>J. Ažman</i>	497
1891 Glejmo na Jezusa — mogočnega vojvodo	449
» Skrb za dušo. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	456
1892 Posvečujmo nedelje in praznike. <i>A. Šimenc</i>	480
» Presveto rešnje Telo: dolžnosti vzajemne. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	486

Sedemnajsta nedelja po binkoštih.

1884 Ljubezen se ne dá razdražiti. <i>J. Vole</i>	453
1885 Trojni nagib Boga ljubiti. <i>L. Škufca</i>	537
» V čem se pokaže ljubezen do Boga? <i>B. Potočnik</i>	544
1886 Ne skušajte Boga! <i>J. Rozman</i>	584
» Zakaj mora grešnik Boga ljubiti? <i>J. Erker</i>	589
1887 Ljubimo Boga! <i>A. Kalan</i>	468
1888 Cerkveno leto, — XL. Kaj smo dolžni Jezusu v najsv. zakramentu resnično pričujočemu. <i>A. Kalan</i>	481
» Kdo ima pravo ljubezen do Kristusa? <i>A. Karlin</i>	487
1890 Gorkomér ljubezni do Boga	419
» Ljubezen do Boga. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	424
1893 Kako različne misli imajo ljudje o Kristusu. <i>A. Šimenc</i>	431

Osemnajsta nedelja po binkoštih.

1885 Ljubezen ne misli hudega. <i>J. Volc</i>	548
» Bolezen je znamenje ljubezni in milosti božje. <i>A. Potočnik</i>	555
1888 Cerkveno leto. — XLI. Nevredno sv. obhajilo. <i>A. Kalan</i>	491
» Pregrešne misli. — <i>J. Ažman</i>	497
1889 Spreobrnjenje srca. <i>J. Rozman</i>	516
» Bolniška postelja — šola krščanske modrosti. (Osnova)	520
1890 Moremo in moramo za zveličanje bližnjega skrbeti	426
» Odveza bolnikov. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	433
1891 Bodimo hvaležni za zakrament sv. pokore	470
» Jezus najboljši zdravnik. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	475
1892 Visoka vrednost posvečujoče milosti božje. <i>I. Slavec</i>	497
» Greh: zapaha nebeških vrat. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	504
1893 Štiri poslednje reči. <i>V. Bernik</i>	438
» Štirje kvatri. <i>J. Marn</i>	442

Devetnajsta nedelja po binkoštih.

1884	Dvojna pot v nebesa. <i>L. Škofca</i>	488
1886	Homilija. <i>A. Kukelj</i>	603
>	Grešnik — svojega pogubljenja sam kriv. (Osnova)	608
1887	Duhovne dobrote sv. obhajila in kako se jih vredno vdeležiti. <i>A. Šimenec</i>	484
>	Pretepi — krivični in škodljivi. (Osnova.) <i>J. Škofic</i>	491
1888	Cerkveno leto. — XLII. Zakrament sv. pokore primeren naravi človekovi in njegovim potrebam. <i>A. Kalan</i>	503
1891	Kraljeva gostija (homiletičen govor). <i>A. Žlogar</i>	477
>	Ogenj v pekl. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	482

Dvajseta nedelja po binkoštih.

1885	Ljubezen ne ravna napačno. <i>J. Vole</i>	573
>	Kakoršni stariši, taki otroci. <i>I. Podboj</i>	581
1886	Pogled na evangelijske osebe. <i>J. Rozman</i>	610
>	Stariši, čujte nad otroci! <i>J. Škofic</i>	616
1888	Cerkveno leto. — XLIII. Zakramenta sv. pokore bistvo in sad. <i>A. Kalan</i>	515
1889	Čvetero znamenj dušne bolezni <i>A. Potočnik</i>	534
>	Molitev starišev za otroke. (Osnova)	540
1890	Za šolo in dom. <i>J. Kerčon</i>	444
>	Dobrota nadlog. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	448
1892	Sv. popotnica. <i>I. Strnad</i>	513
>	Nebeška skrb. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	518
1893	Pametna in potrebna je vera. <i>A. Žlogar</i>	461
>	Koristno za dušo in telo je v bolezni prejeti sv. obhajilo. <i>A. Šimenec</i>	467

Enaindvajseta nedelja po binkoštih.

1884	Ljubezen vse pretrpi, vse prenese. <i>J. Vole</i>	501
1887	Sužnost — telesna in dušna. <i>J. Ažman</i>	501
>	Dušni dolgovi. <i>J. Ažman</i>	505
1888	Cerkveno leto. — XLIV. Spovedi niso ljudje iznajdli, pač pa jo je Bog vstanovil. <i>A. Kalan</i>	521
>	Stari dolgovi	527
1891	Trpljenje zavrženih v pekl. <i>A. Šimenec</i>	494
>	Božje usmiljenje do grešnika. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	502
1892	Spravljalivost. <i>A. Žlogar</i>	520
>	Posebna sodba. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	527

Dveindvajseta nedelja po binkoštih.

1885	Ljubezen vse veruje, vse upa. <i>J. Vole</i>	598
>	Ali je dovoljeno?	606
1886	Kaj hoče Bog od nas? <i>L. Škofca</i>	647
>	Dajte Bogu, kar je božjega. <i>J. P-k.</i>	652
1887	Človeška duša — dragoceni denar. <i>M. Šlibar</i>	508
1888	Cerkveno leto. — XLV. Pomen spovedi v versko-nravnem oziru. <i>A. Kalan</i>	538
1889	Zgled sv. Martina škofa. <i>A. Kukelj</i>	576

Letnik		Stran
1889	Pregrešne in dopuščene zvižaje. <i>A. Šimenec</i>	581
1890	Homilija. <i>A. Karlin</i>	457
	» Hinavščina. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	463
1892	Vera: nebeška svetilnica. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	561
1893	Imenitnost in dragocenost naše duše. <i>V. Bernik</i>	477

Triindvajseta nedelja po binkoštih.

1884	Pravični veselo umrje	550
1888	Cerkveno leto. — XLVI. Cerkveni odpustki. <i>A. Kalan</i>	544
	» Spomin na smrt napeljuje k pokori in svetosti. <i>J. Ankrst</i>	549
1889	Smrt pravičnega kristijana je kratko in sladko spanje. <i>A. Šimenec</i>	586
	» Naše solze ob smrti nam dragih oseb. (Osnova)	591
1890	Dvojno spanje. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	479
1891	Spominjaj se smrti. <i>P. Adamič</i>	514
	» Koga Jezus rad ima. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	520
1892	Krvotočna žena po čudežu ozdravljena — kaj nas uči. <i>I. Slavec</i>	564
	» Nebeško plačilo: različno. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	570
1893	Časnost in večnost. <i>A. Žlogar</i>	483

Štiriindvajseta nedelja po binkoštih.

1884	Male pobožnosti. <i>J. Kobilica</i>	259
1887	Mali grehi. <i>A. Kukelj</i>	534
	» Kaj nas ptice učijo? (Osnova)	539
1888	Cerkveno leto. — XLVII. Svetega poslednjega olja obred in milost. <i>A. Kalan</i>	573
1890	Trije slabi sejalci. <i>I. Mikš</i>	486
	» Dvojna potrpežljivost. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	492

Petindvajseta nedelja po binkoštih.

1885	Kaj je k razširjenju krščanske cerkve pripomoglo? <i>M. Torkar</i>	654
	» Tri male, pa važne reči. <i>L. Ferčnik</i>	658
1888	Cerkveno leto. — XLVIII. Obred in pomen nižjih redov mašnikovih. <i>A. Kalan</i>	582
	» Dvoje svetlih žarkov iz življenja sv. Martina. <i>V. Bernik</i>	588
1890	Duhovna moč sv. katoliške cerkve. <i>A. Šimenec</i>	493
	» Moč milosti božje. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	498
1891	Sovražniki zveličanja našega. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	540
1893	Zakaj pusti Bog dobre med hudobnimi. <i>J. Rozman</i>	510

Šestindvajseta nedelja po binkoštih.

1888	Cerkveno leto. — XLIX. Obred in pomen višjih redov mašnikovih. <i>A. Kalan</i>	592
1891	Dvojno drevo. <i>Št. Gnezda</i>	542
	» Kvas pri dobrih delih. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	548
1893	Iz malega izraste veliko	516

Zadnja nedelja po binkoštih.

1884	Sv. križ — tolažba pravičnim	567
1885	Urno spolnurno dobre sklepe! <i>M. Torkar</i>	663
	» Izvoljeni — v nebesa povabljeni. <i>J. Kerčon</i>	667
1886	Vse časno je minljivo. <i>J. Porenta</i>	656
1887	Poslednja sodba. <i>A. Karlin</i>	541
1888	Cerkveno leto. — L. Krščanska družina. <i>A. Kalan</i>	598
1889	Kaj vera uči o sodnem dnevu. <i>A. Potočnik</i>	592
	» Pokora na smrtni postelji je podobna zimi in saboti. (Osnova)	597
1890	Smrtni greh. <i>J. Rozman</i>	500
	» Strah božji. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	506
1891	Poslednja sodba vesela za pravične, strašna za krivične. <i>A. Furmayer</i>	550
	» Vesela sodba. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	555
1892	Grešnik na sodbi. <i>L. Škufca</i>	573
	» Nebeška cvetlica: stanovitnost. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	579
1893	Prihod Kristusov k sodbi. <i>A. Žlogar</i>	521

Prva adventna nedelja.

1884	Sv. križ — strah pogubljenim	575
1885	Sad Kristusovega prihoda. — I. Slepri spregledujejo. <i>J. Ažman</i>	670
	» Pogubljeni zavrženi v večni ogenj. <i>J. Kerčon</i>	675
1886	Lastnosti božje. — I. Resničnost in zvestoba. <i>A. Žlogar</i>	661
	» Odrešenje naše. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	668
1887	Cerkveno leto. — I. Zgodovina adventa, kako ga pričnimo. <i>A. Kalan</i>	545
	» Hrepenenje po Jezusu. <i>J. Škofic</i>	551
1888	Poslednja sodba bo strašna za grešnike. <i>J. Rozman</i>	621
1889	Jezus je k nam prišel, prihaja, bo prišel. <i>J. Globočnik</i>	601
	» Mane, tekel, fares! (Osnova)	606
1890	Grešnik pri sodbi I. <i>J. Rozman</i>	508
	» Znamenja prave pobožnosti. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	513
1891	Lažnjivi jezik. <i>A. Šimenec</i>	557
	» Klic k pokori. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	561
	» Ljubezen sv. Andreja do Križa. <i>V. Bernik</i>	563
1892	Duhovno prenovljenje. <i>A. Žlogar</i>	582
	» Dvojni čas. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	588
1893	Oblecimo Gospoda Jezusa Kristusa. I. <i>A. Šimenec</i>	529

Druga adventna nedelja.

1884	Trstu podoben človek. <i>A. Žlogar</i>	585
1885	Sad Kristusovega prihoda. — II. Hromi hodijo. <i>J. Ažman</i>	681
	» Zatajevanje samega sebe. <i>A. Potočnik</i>	685
1886	Lastnosti božje. — II. Božja pravičnost. <i>A. Žlogar</i>	677
	» Kako je Jezus sv. Janeza Krstnika hvalil. <i>J. Kerčon</i>	683
1887	Cerkveno leto. — II. Katera je skrivnost adventnega časa in kako jo kaže cerkev v svojih obredih? <i>A. Kalan</i>	569
	» Naša pohvala. (Osnova)	575

Letnik		Stran
1888	Kaj govori Jezus sam o sebi in o Janezu? <i>M. Hočevar</i>	642
»	Svet je bolnišnica in Jezus v svoji cerkvi je edini zdravnik, ki more pomagati. (Osnova)	647
1890	Grešnik pri sodbi II. <i>J. Rozman</i>	517
»	Obljuba božja. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	523
1891	Obrekljivi in opravljivi jezik. <i>A. Šimenec</i>	569
»	Jedro pokore. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	576
»	Tri jabolka sv. Nikolaja. (Osnova.) <i>V. Bernik</i>	577
1892	Ali je zdaj Odrešenik potreben? <i>A. Žlogar</i>	593
»	Božje bitje. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	599
1893	Oblecimo Gospoda Jezusa Kristusa II. <i>A. Šimenec</i>	542

Tretja adventna nedelja.

1884	Človeška imenitnost. <i>J. Kobilica</i>	597
1885	Sad Kristusovega prihoda. — IV. Gluhi spreslišujejo. <i>J. Ažman</i>	701
»	Janez — spokornik brez greha; mi — grešniki brez pokore. <i>J. Škofic</i>	705
1886	Lastnosti božje. — III. Božja vsegapričujočnost. <i>A. Žlogar</i>	699
»	Spokorna pridiga sv. Janeza Krstnika. <i>J. Kerčon</i>	706
1887	Cerkveno leto. — III. Kako se nam je v adventu pripraviti na božične praznike? <i>A. Kalan</i>	585
»	Trojno vprašanje. (Osnova.) <i>J. Globočnik</i>	590
1888	V vsakem stanu se more izveličati ali pa pogubiti. <i>J. Ankrst</i>	650
»	Jezus v sredi med nami. (Osnova.) <i>A. Karlin</i>	656
1889	Kdo je glas upijočega. <i>A. Žlogar</i>	620
»	Kako potrebna je stanovitnost v dobrem in kako si jo zagotovimo. <i>F. Hribar</i>	625
1890	Grešnik pri sodbi III. <i>J. Rozman</i>	528
»	Sveti raj. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	534
1891	Nesramni jezik. <i>A. Šimenec</i>	585
»	Sad pokore. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	592
1892	Katoličan sem. <i>A. Šimenec</i>	607
»	Bog: modri vladar sveta. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	611
1893	Oblecimo Gospoda Jezusa Kristusa III. <i>A. Šimenec</i>	547

Četrta adventna nedelja.

1884	Smrt grešnikova	606
1885	Sad Kristusovega prihoda. — V. Mrtvi vstajajo. <i>J. Ažman</i>	710
»	Glas božji, ki nas kliče k pokori. <i>M. Torkar</i>	715
1886	Lastnosti božje. — IV. Božje usmiljenje. <i>A. Žlogar</i>	709
»	Spokorna pridiga sv. Janeza Krstnika. <i>J. Kerčon</i>	714
1887	Cerkveno leto. — IV. Kako preživimo »teden pričakovanja?« <i>A. Kalan</i>	593
»	Smrt je gotova, njena ura negotova. <i>J. Potočnik</i>	597
1888	Ne odlašajmo pokore. <i>Št. Gnezda</i>	658
1889	Kdo bodi glas upijočega? <i>A. Žlogar</i>	629
»	Tri jame, ki nam kratijo božji mir. <i>L. Ferčnik</i>	685

Letnik		Stran
1890	Grešnik pri sodbi. IV. <i>J. Rozman</i>	536
»	Božje drevo. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	542
1891	Preklinjevalski jezik. <i>A. Šimenec</i>	594
»	Plačilo pokore. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	600
1892	Kdo je mrtev na duši — kako naj oživi. <i>J. Rotner</i>	614
»	Sv. Janez Krstnik pa vest. <i>V. Bernik</i>	620
»	Bog: zveličar naš. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	624
1893	Oblecimo Gospoda Jezusa Kristusa. IV. <i>A. Šimenec</i>	553

Nedelja pred novim letom.

1884	Pri vsakem delu misli, da utegne zadnje biti! —g.	627
1885	Trojna slava sv. Janeza. <i>J. Rozman</i>	734
»	Otroci največji zaklad starišev. (Osnova).	739
1886	Lastnosti božje. — V. Božja nespremenljivost. <i>A. Žlogar</i>	725
1888	Naše življenje podobno vožnji na železnici. <i>J. Ažman</i>	671
1889	Varujte se slabih časnikov in knjig. <i>A. Š.</i>	953
1890	Beseda nemarnim poslušalcem božje besede. <i>P. B.</i>	555
»	Strup pijače. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	558
1891	Dvojni ključ Zveličarjev. <i>A. Žlogar</i>	616
»	Hvaležnost naša. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	622
1893	Komu bo Jezus v vstajenje? <i>A. Žlogar</i>	570

B. Ob praznikih.

Praznik obrezovanja Gospódovega ali novo leto.

1884	Ogledalo prave sreče. <i>L. Jeran</i>	1
1885	Pomanjkljivost v mnogih rečeh. <i>J. Volc</i>	1
»	To leto bo morebiti zadnje. <i>J. Ažman</i>	9
1886	Srečno novo leto! <i>J. Lavrič</i>	1
»	Koliko si star? <i>M. Torkar</i>	7
1887	Čas je drag pa kratek. <i>J. Rozman</i>	1
»	Katere občutke nam vzbuja novo leto? <i>L. Ferčnik</i>	6
1888	Božje dete in njegovo spremstvo o Božiču. <i>A. Kalan</i>	1
»	Petero voščil za novo leto. <i>L. Ferčnik</i>	7
1889	Trojni pogled. <i>Št. Gnezda</i>	1
»	Prava sreča. <i>J. Ažman</i>	7
1890	Število naših let je malo in še ta so negotova. <i>L. Škufca</i>	1
»	Trojni dar za novo leto. (Osnova)	5
1891	Kaj nam bo prineslo novo leto, — kaj prinesimo mi v novo leto <i>V. Aljančič</i>	1
1892	Kje je prava sreča? <i>I. Slavec</i>	1
1893	Ne zanašajmo se na minljivo, skrbimo za večno! <i>L. Škufca</i>	1

Razglašenje Gospodovo ali sv. trije Kraji.

1884	Trojna pot k Jezusu. <i>J. Kobilica</i>	9
1885	Življenje po veri. <i>J. Kerčon</i>	24

Letnik		Stran
1885	Jezusovo prikazanje v sv. maši. <i>A. Žlogar</i>	32
1886	Trojni dar za božje Dete. <i>A. Žlogar</i>	17
1887	Trojni dar, ki ga pred Sodnika ponese. <i>S. Vilfan</i>	19
	» Trije kralji sveta. <i>I. Podboj</i>	23
1888	Kako iščimo Jezusa? <i>A. Potočnik</i>	10
	» Sveti trije Kralji — modri možje. (Osнова)	15
1889	Kako si ohranimo sv. vero. <i>A. Kukelj</i>	10
	» Trije modri pridejo molit in darovat nam v izgled. <i>M. Torkar</i>	15
1890	Krščanska vera je neprecenljiva sreča. <i>A. Šimenec</i>	16
1891	Darovi Modrijanov v rokah posvetnjakov. <i>I. Slavec</i>	12
	» Podobe s petimi kralji. <i>V. Bernik</i>	18
1892	Kakor svet Kristusu — tako Kristus svetu. <i>V. Bernik</i>	16
	» Trojni dar božjemu Detetu. <i>J. Rotner</i>	21
1893	Kje iščimo Jezusa. <i>A. Šimenec</i>	7

Praznik sladkega imena Jezusovega.

1884	Liturgična pridiga o prazniku in podobi tega imena. <i>A. Žlogar</i>	21
1885	Hvaljen bodi Jezus Kristus! <i>A. Žlogar</i>	48
1886	Trojno češčenje	34
1888	Presladko ime Jezus. <i>V. Bernik</i>	31
1889	Ime Jezus pomeni »Zveličar«. <i>J. Rozman</i>	29
1890	Veličastvo presvetega imena Jezusovega. <i>A. Žlogar</i>	29
1891	Jezus je, kar pomeni njegovo ime; bodimo tudi mi, kar pomeni naše ime. <i>A. Potočnik</i>	29
	» Ime Jezus: častilo. <i>S. Gaberc</i>	36
1892	»Jezus« je najsvetejše in najskrivnostniše ime. <i>M. Torkar</i>	34
1893	Kje je za grešnika strašno — Jezusovo ime. <i>M. Horvat</i>	19
	» Jezus naša pomoč. <i>S. Gaberc</i>	24

Darovanje Gospodovo ali svečnica.

1884	Naše srce — tempelj Marijin	49
1885	Podoba krščanske žene <i>A. Kukelj</i>	74
	» Srečna zadnja ura. <i>J. Ažman</i>	80
1886	Sveča blagoslovljena, podoba krščanskega življenja. <i>J. Bohinec</i>	69
	» Čistost v mislih. <i>J. Volc</i>	75
1887	Blagoslovljenje sveče — pa razni stanovi. <i>J. Ankrst</i>	65
	» Srečna smrt, če Marija mrtvaško svečo drži. <i>Š. Zupan</i>	69
1888	Daritev svete maše. <i>A. Kukelj</i>	57
	» Človek in goreča sveča. (Osнова.)	62
1889	Trojni pomen praznikov. <i>A. Kalan</i>	49
	» Dan veselja in žalosti za Marijo. <i>J. Škofic</i>	55
1890	Trojni pomen prižgane sveče. <i>J. Rotner</i>	49
	» Marijin dar. <i>M. Torkar</i>	52
1891	Kedaj naj nam Marija pokaže Jezusa? <i>A. Žlogar</i>	55
	» Marija vesela in žalostna mati. <i>V. Aljančič</i>	61

Letnik		Stran
1892	Kaj se učimo od Marije? <i>I. Slavec</i>	57
1893	Prava pokorščina je Bogu nad vse ljuba. <i>A. Šimenec</i>	49
>	Homilija. <i>V. Bernik</i>	55

Praznik sv. Jožefa.

1884	Pojdite k Jožefu! <i>A. Žlogar</i>	108
1885	Jezusova žeja. (Postna pridiga)	161
>	Čast sv. Jožefa. <i>J. Rozman</i>	167
1886	Izgubljeni sin zapravi svojo dedščino. <i>I. Žitnik</i>	153
>	Zakaj je letošnje sv. leto?	160
1887	Napačna pokora. — IV. Pomanjkljivo kesanje. <i>F. Kosmač</i>	138
>	Zakaj moramo posebno mi častiti sv. Jožefa? <i>A. Kalan</i>	146
1888	Čudeži v trpljenji G. N. J. Kr. — VI. Zemeljski potres. <i>A. Žlogar</i>	143
>	Sv. Jožef — pa pijanci, zlasti žganjepivci. (Z ozirom na družbo treznosti.) <i>A. Šimenec</i>	150
1889	Sv. Jožef ženin Marijin, rednik Jezusov, zavetnik katoliške cerkve. <i>A. Kalan</i>	137
>	Kaj nas uči lilija sv. Jožefa. <i>M. Torkar</i>	143
1890	Sv. Jožef izgled in varuh. <i>A. Žlogar</i>	128
1891	Sedmero britkosti in radosti sv. Jožefa. <i>V. Bernik</i>	159
>	Sv. Jožef naš mogočni priprošnjik v življenji in smrti. <i>P. B.</i>	165
1892	Necistovanje velik greh. <i>I. Slavec</i>	129
>	V čem sta si Jožefa starega in novega zakona podobna. <i>A. Šimenec</i>	135

Praznik oznanjenja Device Marije.

1884	Ave Marija. <i>J. Kobilica</i>	118
1885	Marijine besede	183
>	S kakšno pobožnostjo moramo moliti angeljevo češčenje. <i>J. Kerčon</i>	190
1886	IV. Izgubljeni sin spozná svojo zmoto. <i>I. Žitnik</i>	177
>	Češčena si Marija	184
1887	Napačna pokora. — VI. Slaba spoved	160
>	Zakaj je angelj prišel ravno k Mariji? <i>A. Šimenec</i>	166
1889	Pomen praznika za Marijo in za nas. <i>A. Kalan</i>	157
>	Marija je posebna pomočnica onim, ki želé nečiste grehe opustiti. <i>M. Torkar</i>	163
1890	Milosti polna	149
1891	VII. Žalostna Mati božja. <i>L. Škufca</i>	184
1892	Častimo in posnemajmo Marijo. <i>J. Vole</i>	153
1893	Kraljica Estera — predpoda Matera božje. <i>J. Marn</i>	142
>	Najhujše rane sedanjega časa. IX. <i>M. Torkar</i>	149

Velikonočni ponedeljek.

1884	Gospod pri nas ostani! <i>J. L.</i>	179
1885	Nauki vstalega Zveličarja. <i>A. Žlogar</i>	214

Letnik		Stran
1885	Stanovitna pokora. <i>J. Rozman</i>	220
1886	Jezus v trojni podobi	272
	» Kako Šmarnice prav obhajati? <i>J. Ažman</i>	281
1887	Od smrti vstali Jezus in grešnik. <i>J. Rozman</i>	203
	» Važnost velikonočnega obhajila. (Osnova)	209
1888	Jezusov in kristijanov grob	192
	» Jezus je mnogim — tujec. (Osnova)	198
1889	Častiljivost našega telesa	214
	» Podoba velikonočnega Jezusa. <i>Št. Gnezda</i>	222
1890	Molitev: Gospod pri nas ostani. <i>M. Malenšek</i>	180
	» Neversko življenje. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	186
1891	Krščansko upanje v Boga nam je potrebno. <i>F. Rup</i>	207
1892	Trije pomočki krščanske stanovitnosti. <i>J. Rozman</i>	217
1893	Trojna Aleluja. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	181

Praznik vnebohoda Jezusa Kristusa.

1884	Skrb za nebesa nam bodi prva skrb. <i>J. Ažman</i>	249
1885	Za nebesa se moramo truditi. <i>J. Volc</i>	296
1886	V nebesih ne bo nobenega trpljenja!	357
	» Kakšne občutke nam vzbuja ta praznik? <i>A. Potočnik</i>	364
1887	Nebesa so za vse; a vsi niso za nebesa. <i>J. Rozman</i>	274
	» Zakaj je šel Kristus v nebesa? (Osnova) <i>A. Kalan</i>	281
1888	Nebesa dobljena — vse dobljeno	256
	» Kaj nam nebeška vrata odpira, kaj zapira? <i>Š. Zupan</i>	263
1889	Za Kristusom v nebesa. <i>Fr. Šušteršič</i>	291
	» Okoliščine pri Kristusovem vnebohodu. <i>J. Ažman</i>	297
1890	Ali je res vsaka vera dobra in zveličavna. <i>A. Šimenec</i>	248
	» Štiri kolesa Elijevega voza. (Osnova.) <i>V. Bernik</i>	254
1891	Zakaj je za nas dobro, da je Jezus v nebesa šel? <i>J. Rozman</i>	279
1892	Imejmo srce pri Jezusu v nebesih. <i>J. Rozman</i>	286
1893	Zapuščina Jezusova (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	242

Binkoštni pondeljek.

1884	Boga, največjega dobrotnika, preradi pozabimo. <i>A. Potočnik</i>	281
1885	Kako nesrečni so, kateri so gnadi božji nezvesti. <i>M. Torkar</i>	315
1886	Judovsko sv. leto, predpoda krščanskega sv. leta. <i>J. Ažman</i>	382
	» Kaj dobrega stori nam sv. Duh? <i>M. Torkar</i>	387
1887	Dvojna luč. <i>J. Ažman</i>	291
	» Kaj nam bo Marija dala? (Sklep Šmarnic.) <i>J. Ažman</i>	294
1888	Življenje pravega kristijana po prejeti sv. birmi. <i>J. Kerčon</i>	281
	» Božja ljubezen. <i>J. Pavlič</i>	284
1889	Nočna tema — podoba grešnega življenja. <i>A. Šimenec</i>	327
1890	Duh moči in ljubeznive edinosti. <i>M. Torkar</i>	270
1891	Kaj je krščanska ljubezen. <i>J. Škofic</i>	297
	» Praznik zahvale in prošnje. <i>V. Bernik</i>	303
1892	Delež hudičev in delež Božji. <i>A. Žlogar</i>	312

Letnik	Stran
1892 Sadovi sv. Duha (II.) <i>V. Bernik</i>	318
1893 Človeški strah. <i>S. Gaberc</i>	264
» Dva nenavadna darova sv. Duha. <i>A. Šimenec</i>	271

Praznik presv. rešnjega Telesa.

1884 Današnja procesija — častna pot. <i>J. Kobilica</i>	293
1885 Jezus Kristus je čudež ljubezni na altariju v tabernakeljnu, zato ga pridno obiskujmo. <i>J. Volc</i>	329
1886 Predpodebe presv. rešnjega Telesa <i>A. Kukelj</i>	397
1887 Blagoslov s sv. rešnjim Telesom. <i>A.</i>	305
» Čvetera postaje — čveterna čast Kristusova. <i>J. Ažman</i>	309
1888 Jezus Kristus v presv. altarnem zakramentu. <i>A. Šimenec</i>	293
1889 Jezus naših duš ljubeznivi gost. <i>J. Škofic</i>	344
» Obhod tega dneva. (Osnova.) <i>J. Ažman</i>	348
1890 Jezusova ljubezen in naša nehvaležnost. <i>Št. Gnezda</i>	282
1891 Jezus v sredi med nami — nepoznan, neljubljen. <i>Št. Gnezda</i>	315
1892 Kako skazujmo češčenje presv. rešnjemu Telesu. <i>A. Žlogar</i>	330
1893 Sveti spomin. <i>S. Gaberc</i>	281

Praznik sv. aposteljnov Petra in Pavla.

1884 Ne zanašajmo se na svojo moč; gnadi božji se ne ustavljajmo! <i>J. Volc</i>	311
1885 Dvojni pogled. —	385
1886 Podobe sv. Petra in Pavla. <i>A. Žlogar</i>	408
1887 Katoliška cerkev je nepremagljiva. <i>A. Šimenec</i>	335
» Zveličanski spomin na sv. aposteljne (Osnova.) <i>J. Kerčon</i>	342
1888 Spričevanje, ki smo ga Jezusu dajati dolžni. <i>J. Volc</i>	339
» Dva vzorna zgleda ljubezni do Jezusa. <i>J. Rozman</i>	357
1890 Kaj nam je rimski papež. <i>A. Zupančič</i>	314
1891 Sv. cerkev je nezmotljiva — kolika sreča za nas! <i>J. Rozman</i>	363
1892 Jezusov trojni pogled na sv. Petra	354
1893 Sveti Peter je skala. <i>S. Gaberc</i>	314

Praznik Marijinega vnebovzvetja.

1884 Marija — najlepša rožica. <i>J. Kobilica</i>	390
1885 Potrebno in nepotrebno. <i>A. Žlogar</i>	469
» Marijino trpljenje v življenji — in njeno povelicanje v smrti. <i>P. J. B.</i>	474
1886 Sveta čistost. — Krotenje oči in ušes. <i>J. Volc</i>	485
» Marija Magdalena in Mati božja. <i>M. Torkar</i>	492
1887 Marija podobna mavrici. <i>L. Škufca</i>	401
» Naša dvojna mati. <i>P. J. B.</i>	406
1888 Trojna skrivnost tega praznika	412
» Kaj nam je storiti, da bomo tudi mi kdaj vzeti v nebesa? <i>J. Škofic</i>	419
1889 Marija — Jezusova in naša mati. <i>J. Rozman</i>	427
» Marija je mati vseh pravičnih, vseh grešnikov, vseh umirajočih. <i>M. Torkar</i>	432

Letnik		Stran
1890	Marijino vnebovzetje je bilo veselo za nebesa, njo in nas! <i>A. Šimenec</i>	367
1891	Marijino in naše življenje. <i>I. Slavec</i>	420
1892	Marijin najboljši del — v življenju, v smrti, v vnebovzetju. <i>A. Žlogar</i>	423
	» Zakaj je bila Marijina smrt tako sladka. <i>M. Torkar</i>	429
1893	Slava Marije Device. <i>S. Gaberc</i>	377
	» Marija v smrti poveljučana. <i>V. Bernik</i>	382

Praznik angeljev varuhov.

1884	Pomočniki v boju našega življenja	408
1885	Ljubljenci angeljev varuhov	497
	» Spridenost sedanjega časa. (Osnova)	502
1886	Kaj so angeli nam; kako bodimo mi do njih. <i>J. Volc</i>	507
	» Stariši in angeli njihovih otrok. (Osnova)	515
1887	Angeli pomagajo v življenji in smrti. <i>J. Resnik</i>	433
	» Podoba angelja varuha. (Osnova)	440
1888	Posnemajmo angelle! <i>A. Karlin</i>	445
1889	Podobe angeljev. <i>A. Karlin</i>	457
	» Najboljše češčenje angeljev božjih. <i>M. Torkar</i>	464
1890	Dobri pa zavrženi angeli. <i>A. Žlogar</i>	388
	» Previdnost božja. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	394
1891	Hvaležnost do angeljev varuhov. <i>J. Ažman</i>	441
	» Skrbljivost angeljev do človeka. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	444
1892	Vzrok angelevega varstva — kaj nas uči? <i>I. Slavec</i>	449
	» Dva vidljiva angelja varuha. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	454
1893	Nevarni kraji. <i>S. Gaberc</i>	409

Praznik rojstva Device Marije.

1884	Marija — jutranja zarija. <i>J. Kobilica</i>	433
1885	Sv. čistost — lepota našega telesa. <i>J. Volc</i>	515
	» Kaj je Marija svojim častilcem?	521
1886	Kje najdemo Marijo? <i>M. Torkar</i>	529
	» Marija je konec noči, začetek dneva. <i>L. Škufca</i>	536
1887	Marijinega rojstva se veselé nebesa in zemlja. <i>A. Šimenec</i>	443
	» Marijine prednosti. <i>A. M. Torkar</i>	449
1888	Marija — naša ljuba mati	457
	» Posnemajmo Mater božjo. <i>A. Potočnik</i>	464
1889	Marijini služabniki. <i>J. Ažman</i>	467
	» Marijin Božič. <i>J. Mikš</i>	470
1890	Kaj je Marijino rojstvo svetu prineslo. <i>A. Žlogar</i>	409
1891	Marija naša mati — mi Marijini otroci. <i>I. Slavec</i>	458
1892	Marija — Kraljica angeljev	457
	» Naši darovi Mariji ob njenem rojstnem godu. <i>A. Šimenec</i>	460
1893	Marija: naša sreča. <i>S. Gaberc</i>	414
	» Marijino rojstvo v trojnem oziru. <i>V. Bernik</i>	421

Praznik presv. imena Marijinega.

1884	Marija skrinja miru in sprave. <i>A. Kukelj</i>	440
1885	Sv. čistost — posvečenje naše duše. <i>J. Volc</i>	525
	» Marija pribežališče grešnikov. <i>A. Kukelj</i>	531
1886	Marijini častilci	540
	» Napačno češčenje device Marije. <i>A. Potočnik</i>	547
1887	Marija — morska zvezda. <i>J. Kobilica</i>	452
	» Marijine prednosti. <i>B. M. Torkar</i>	457
1888	Zakaj moramo Marijino ime častiti in slaviti? <i>A. Šimenec</i>	468
1889	Marijino ime je sveto — spoštujemo ga. <i>Št. Gnezda</i>	475
	» Nagovor Marijinim romarjem. <i>J. Ažman</i>	479
1890	Zakaj nas ljubi Marija. <i>J. Globočnik</i>	414
1891	Sv. Cerkve boj in zmaga. <i>J. Slavec</i>	462
	» Marija: izvirek božje ljubezni. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	468
1892	Marija — rešilni angelj. <i>J. Strnad</i>	464
	» Marija: nebeška kraljica. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	469
1893	Milota imena Marijinega. <i>S. Gaberc</i>	426

Praznik sv. rožnega venca.

1884	Imenitnost sv. rožnega venca, pa ničevost ugovorov. <i>A. Žlogar</i>	481
1885	Sveta čistost — studenec notranjega miru in veselja. <i>J. Volc</i>	561
	» Spletajmo venec Mariji. <i>Ž. Bohinec</i>	569
1886	Sveti rožni venec v svetem letu. <i>J. Ažman</i>	573
	» Trojni venec za trojne kristijane. <i>I. Pavlič</i>	578
1887	Sveti rožni venec je lepa in mogočna molitev. <i>F. Rihar</i>	473
	» Sveti rožni venec podoben palači s trojnim nadstropjem. <i>V. Bernik</i>	479
1888	Molimo radi sv. rožni venec. <i>A. Šimenec</i>	509
1889	Marija duhovna roža. <i>A. Žgur</i>	505
	» Sv. rožni venec — zmagovito orožje v hudih časih. <i>M. Torkar</i>	515
1890	Rožni venec posebna pomoč v trojni nadlogi. <i>A. Karlin</i>	436
	» Rožni venec: svatovsko oblačilo. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	442
1891	Rožni venec molitve in dobrih del. <i>P. B.</i>	485
	» Marija roženkranska je vodnica nebeška. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	492
1892	Molitev rožnega venca našim časom potrebna in koristna. <i>J. Slavec</i>	489
	» Rožnati venec Marijinih čednosti. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	495
1893	Marija — kraljica trojne cerkve. <i>V. Bernik</i>	449
	» Sveti rožni venec je dobra molitev in kako jo moliti. <i>L. Škufca</i>	455

Praznik obletnice cerkvenega posvečevanja.

1884	Dvojno praznovanje. <i>A. Potočnik</i>	495
1885	Cerkev od zunaj in znotraj. <i>A. Žlogar</i>	586
	» Cerkev — kraj duhovnih zakladov. <i>J. A.</i>	593
1886	Cerkev pa hiša — dvojno prebivališče. <i>A. Žlogar</i>	593
	» Častitljivost farne cerkve. <i>J. Kerčon</i>	599
1887	Pridno obiskovanje cerkve in lepo zadržanje v njej. <i>A. Potočnik</i>	494

Letnik		Stran
1887	Farna cerkev — skrbna mati (Osnova.)	499
1888	Naše cerkve so hiše božje in vrata nebeška. <i>A. Šimenec</i>	532
1889	Posnemajmo Caheja. <i>J. Tomažič</i>	524
	» Krščanska hiša — je hiša božja <i>J. Šafar</i>	529
1890	Trije najvažniši prostori v cerkvi	449
	» Znanje z Jezusom. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	455
1891	Naši darovi za lepšanje domače cerkve. <i>J. Volc</i>	504
	» Farna cerkev: veselja kraj. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	512
1892	Naš dobiček v cerkvi. <i>V. Bernik</i>	506
	» Nebeški vratarji. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	510
1893	Cerkve mesto veselja. <i>S. Gaberc</i>	471

Praznik vseh svetnikov.

1884	Ohranitev edine duše. <i>J. Volc</i>	529
1885	Praznik žetve. <i>M. Kolar</i>	617
	» Tudi nam je mogoče sveto živeti. <i>J. Rozman</i>	624
1886	Kaj oznanuje občestvo svetnikov? <i>A. Žlogar</i>	621
	» Čveterna pot v nebesa. <i>L. Ferčnik</i>	627
1887	Svetnike moramo posnemati. <i>J. Rozman</i>	513
	» Svetniki — zmagoslavni junaki. (Osnova.)	518
1888	Posebna čistiljivost in važni pomen tega praznika. <i>J. Ažman</i>	557
	» Izveličani se v nebesih med saboj spoznajo in poznajo. <i>V. Bernik</i>	561
1889	Sreča in veselje izvoljenih v nebesih. <i>A. Šimenec</i>	546
	» Pot žive vere, nedolžnosti in spokornosti. <i>A. Kukelj</i>	552
1890	Svetniki v nebesih — kako so živeli na zemlji. <i>J. Slavec</i>	469
1891	Kaj se pravi svetnike častiti ter jih na pomoč klicati. <i>J. Rotnar</i>	523
1892	Kaj nam svetniki pravijo? <i>A. Adamič</i>	532
	» Svete podobe. <i>J. Ažman</i>	539
1893	Zakaj in kako nam je svetnike častiti. <i>J. Slavec</i>	489

Praznik brezmadežnega spočetja Marije Device.

1884	Lepota Marijina	590
1885	Sv. čistost — nad vse cenjena v nebesih. <i>J. Volc</i>	690
	» Sad Kristusovega prihoda. — III. Gobovi se očiščujejo. <i>J. Ažman</i>	697
1886	Podoba brezmadežne device Marije. <i>F. Rihar</i>	686
	» Marija kot brez madeža spočeta od Boga napovedana v besedah in podobah! <i>A. Šimenec</i>	693
1887	Brez madeža spočeta. <i>A. Karlin</i>	576
	» Sovražniki Marijini. <i>J. Ažman</i>	582
1888	Cerkveno leto. — LI. Praznika pomen, primernost in zgodovina. <i>A. Kalan</i>	633
	» Ta praznik naj nas nagiba, Marijo posnemati in na pomoč klicati. <i>J. Kerčon</i>	639
1889	Tri cvetlice za dekliško družbo. <i>J. Molj</i>	608
	» Varujte se greha, posebno žganjepivstva. <i>J. Kerčon</i>	616
1890	Kako dobro je brezmadežno M. D. častiti in kako naj jo častimo. <i>J. Kerčon</i>	525

Letnik		Stran
1891	Kaj se nam je učiti iz resnice, da je bila Marija brez madeža spočeta <i>J. Slavec</i>	579
1892	Lepota Marije ob njenem spočetju. <i>A. Šimenec</i>	602
1893	Pompejska mati božja. <i>J. Ažman</i>	535
>	Judita, predpodoba Device Marije. <i>J. Marn</i>	538

Praznik rojstva Jezusa Kristusa.

1884	Betlehem in tabernakelj. <i>J. Kerčon</i>	615
1885	Betlehemska štalica. <i>A. Žlogar</i>	720
1886	Kristus je ljubezen. <i>J. Ažman</i>	717
1887	Cerkveno leto. — V. Trojna sveta daritev na treh svetih krajih. <i>A. Kalan</i>	601
1888	Zakaj je Jezus človek postal? <i>J. Ažman</i>	663
1889	Jaslice. <i>A. Adamič</i>	638
>	Znamenja ljubezni do presvetega božjega Deteta Jezusa.	644
1890	Jezusovi in naši darovi. <i>A. Šimenec</i>	544
1891	Kristus kralj miru, učenik, odrešenik. <i>I. Slavec</i>	603
1892	Betlehem — pri nas v domači cerkvi. <i>I. Slavec</i>	626
1893	Kristus — pot resnica in življenje	559

Praznik sv. Štefana.

1884	Duhovno mučeništvo. <i>J. Kobilica</i>	618
1885	Brez miru ni zveličanja	726
1886	Enkrat velja! ali vojska in zmaga. (Za sv. leto.) <i>J. Ažman</i>	720
1887	Kako se morejo trdi kamni posladiti? <i>J. Ankrst</i>	607
>	Krščanska srčnost in močnodušnost. (Osnova.) <i>J. Škofic</i>	611
1888	Cerkveno leto. — LII. Sv. Štefan naš vzornik. <i>A. Kalan</i>	666
1889	Štefan — mučenik, priprošnjik, pomočnik. <i>A. Karlin</i>	647
1890	Sv. mučenci sploh in sv. Štefan posebej. <i>V. Bernik</i>	550
1891	Kako so sv. mučeniki trpeli, in kako moremo mi mučeniki biti. <i>P. B.</i>	609
1892	Kristusovi in satanovi mučenci. <i>J. Rozman</i>	635
>	Ljubezen do sovražnikov. <i>V. Bernik</i>	640
1893	Naše dolžnosti do Jezusa	564

C. Priložnostni govori.

Veliki petek.

1886	J. N. R. J. <i>J. Kobilica</i>	250
1887	Ljubezen Križanega do nas in naša do njega. <i>Tešmir G.</i>	187
1888	Jezusova oporoka. <i>A. Jaklič</i>	169
1889	Dušno trpljenje Jezusovo. <i>A. Šimenec</i>	197
1890	Trije križi — trojna smrt. <i>J. Ažman</i>	169
1891	Zlobnost smrtnega greha. <i>I. Slavec</i>	192
1892	Premišljevanje Kristusovega trpljenja koristno. <i>I. Slavec</i>	199
1893	Jezusova trnjeva krona. — 7. Nebeška krona. <i>P. Hugolin</i>	163

God sv. Marka.

1884	Naše prošnje. <i>A. Potočnik</i>	201
1885	Dolžnost in potreba molitve. <i>M. Malenšek</i>	255
1886	Delo in molitev	284
1887	Naši zavezniki pri molitvi v nebesih in na zemlji. (Pri procesiji.) <i>A. Šimenec</i>	225
1888	Zakaj smo dolžni moliti? <i>J. Ažman</i>	225
1889	»Oče naš« — tolažilna molitev v žalostnih urah. <i>J. Ankrst</i>	226
1890	Kako moremo vedno moliti. <i>A. Šimenec</i>	201
1891	Kaj nas tolaži pri delu. <i>I. Tomažič</i>	256
1892	O skušnjavah hudičevih. <i>J. Ažman</i>	236
1893	Ne opuščajmo molitve. <i>A. Šimenec</i>	209

Križev teden.

1884	V ponedeljek. Molitev — pastarica. <i>J. Kobilica</i>	234
»	V torek. Molitev — družica. <i>J. Kobilica</i>	238
»	V sredo. Molitev — vratarica <i>J. Kobilica</i>	244
1885	Pregreški pri molitvi. 1. Raztresenost ali razmišljenost. <i>J. Ažman</i>	283
»	» » » 2. Zaspanost. <i>J. Ažman</i>	287
»	» » » 3. Lažnjivost. <i>J. Ažman</i>	292
1886	Molitve — lahka, prijetna in koristna dolžnost. <i>J. Rozman</i>	332
»	Kako dušnih in telesnih darov prositi. <i>J. Rozman</i>	337
»	Kako, kedaj in kje nam je moliti? <i>J. Rozman</i>	342
1887	1. Prva dva pogoja dobre molitve: stan milosti božje in zaupanje v Boga. <i>J. Kerčon</i>	264
»	2. Tretja in četrta pogoja dobre molitve: ponižnost in zbranost duha. <i>J. Kerčon</i>	267
»	3. Peta pogoja dobre molitve: stanovitnost v molitvi. <i>J. Kerčon</i>	271
1888	1. Verna molitev. <i>J. Ažman</i>	245
»	2. Vedna molitev. <i>J. Ažman</i>	248
»	3. Skupna molitev. <i>J. Ažman</i>	252
1889	1. Oroška molitev: ali: Molimo kakor otroci. <i>J. Ažman</i>	279
»	2. Beraška molitev ali: Molimo, kakor berači. <i>J. Ažman</i>	283
»	3. Prijateljska molitev, ali: Molimo kakor prijatelji in s prijatelji. <i>J. Ažman</i>	286
1890	1. Prerok Elija ob suši. <i>V. Bernik</i>	234
»	2. Prerok Elija na gori Karmeljski in v puščavi. <i>V. Bernik</i>	238
»	3. Elija in Kristus. <i>V. Bernik</i>	243
1891	Velika družina Božja. <i>A. Žlogar</i>	267
1892	1. Trije dnevi. <i>I. Tomažič</i>	274
»	2. Homilija. <i>J. Rozman</i>	278
»	3. Kako naj se opravlja znotranja in zunanja molitev. <i>J. Ažman</i>	282
1893	1. Trojni križi. <i>A. Karlin</i>	231
»	2. Jutranja molitev. <i>J. Ažman</i>	237
»	3. Večerna molitev. <i>J. Ažman</i>	240

Praznik presv. Jezusovega Srca.

1884	Solze Jezusove	318
1885	Plamen Jezusovega presv. Srca	353
1886	Jezus — dobri pastir	421
1887	Spremljevalci nebeškega kralja	321
1888	Dvoje neločljivih Src	315
1889	Ljubezen Jezusovega Srca v presv. zakramentu. <i>A. Šimenec</i>	362
1890	Odprto Srce Jezusovo — studenec milosti	296
	» Srce Jezusovo — naše zavetje. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	305
1891	Jezus trka na vrata tvojega srca	329
	» Srce Jezusovo — studenec ljubezni. (Osnova.) <i>S. Gaberc</i>	339
1892	Prijatelji in tolažniki Jezusovega presv. Srca	343
1893	Srce Jezusovo neusahljivi studenec. <i>S. Gaberc</i>	296

God sv. Cirila in Metoda.

1884	God sv. Cirila in Metoda. Nam dobrotnika in vzornika. <i>S. P—ov.</i>	364
1885	God sv. Cirila in Metoda. <i>G. Sch.</i>	436
1887	Kaj nas učita sv. Ciril in Metod ob letošnjem svojem godu. <i>A. Kalan</i>	345

Za prvo sv. obhajilo.

1884	Šopek Jezusu prijetnih cvetic	208
1885	Dobri pastir in dobre ovčice. <i>J. Kerčon</i>	244
1886	Cvetice, sveče, kelih	297
1887	Zadnja večerja	214
1888	Kaj naj otroci darujejo Jezusu	206
1889	Angeljski kruh	235
1890	Jezusov slovesni prihod v Jeruzalem	193
1891	Večna luč	224
1892	»Gospod, nisem vreden«	232
1893	Lilija sv. Alojzija	191

Spomin vernih duš v vicah.

1884	Trpljenje duš v vicah opisano v podobah. <i>A. Potočnik</i>	543
1885	Kaj nas grobi učé? <i>J. Rozman</i>	629
	» Nauk, da so vice, in kako imamo pomagati dušam v vicah. <i>A. K.</i>	636
1886	Klic iz grobov in vic. <i>J. Porenta</i>	630
1887	Zmaga smrti; kaj nam vzame, kaj prinese. <i>A. Šimenec</i>	521
1888	Marija, mati milostljivega srca, tolažnica in reševalka vernih duš v vicah. <i>J. Ažman</i>	566
1889	Žalost in veselje na pokopališči. <i>J. Kobilica</i>	558
	» Presveta Jezusova kri je ubogim dušam največja pomoč. <i>V. Bernik</i>	564
1890	Klic vernih duš in naš odgovor. <i>L. Škufca</i>	481
1891	V vicah gori! — Gasimo! <i>J. Ažman</i>	535

Letnik		Stran
1892	Duše v vicah v evangeljski podobi. <i>V. Bernik</i>	545
»	Ne pustimo, da bi verne duše zastonj prosile. <i>J. Rotner</i>	551
1893	Misli na grobeh. <i>A. Šmenec</i>	496
»	Kaj tolaži in razveseljuje duše v vicah. <i>V. Bernik</i>	502

Zahvaljena nedelja.

1884	Zakaj in kako moramo Bogu hvaležni biti?	436
1885	Pobožnost — vsakdanja zahvala. <i>A. Kukelj</i>	644
»	Ljudje so tem nehvaležniši, čem več jim Bog dá. <i>J. Podboj</i>	650
1886	Kaj nas žetev uči? <i>J. Lavrič</i>	638
»	Kaj nam dobra letina veli? <i>P. J. Stvdahar</i>	643
1887	Dolžnost hvaležnosti pa izgovori. <i>A. Žlogar</i>	528
1888	Prazno je delo brez blagoslova z nebes. <i>M. Torkar</i>	579
1889	Bodimo zadovoljni. <i>J. Rozman</i>	568
»	S ponižnostjo se storimo vredne, s prevzetnostjo pa nevedne tudi časnih dobrot. <i>J. Ažman</i>	572
1890	Najlepša zahvala: greha se varovati. <i>J. Rozman</i>	475
1891	Uboštvo je sreča. <i>V. Bernik</i>	535
1892	Čveterni nagib naše hvaležnosti	556
1893	Zahvala za dobro letino. <i>J. Ažman</i>	506

Nagovor pri slovesnosti sv. detinstva.

1884	Slava otrok v kraljestvu božjem	633
1885	Kaj je nebeško kraljestvo otrokom	742
1886	Dejanje svetega detinstva	732
1891	Podobica sv. detinstva	623

V svetem letu.

1886	1. Judovsko sv. leto, predpodoba krščanskega sv. leta. <i>J. Ažman</i>	382
»	2. V svetem letu je treba tudi sveto živeti. <i>J. Ažman</i>	453
»	3. Spoved za sv. leto. <i>J. Ažman</i>	470
»	4. Sovrašтво in krščanska sprava (za sv. leto). <i>J. Ažman</i>	517
»	5. Sv. rožni venec v svetem letu. <i>J. Ažman</i>	573
»	6. Tretji red sv. Frančiška (za sv. leto). <i>J. Ažman</i>	670
»	7. Enkrat velja! ali vojska in zmaga. <i>J. Ažman</i>	720

Za novo mašo.

1884	Mašnik je vojščak Kristusov. <i>K. Heidrich</i>	355
1888	Obred in pomen višjih redov mašnikovih. <i>A. Kalan</i>	592
1890	Duhovnika opravila v cerkvi. <i>F. Rup</i>	196
»	Visoka vrednost duhovniškega stanu. <i>I. Slavec</i>	379
1893	Duhovska služba je častitljiva in težavna. (Tudi pri umeščenji.) <i>L. Škofca</i>	388

Za pobožnost sv. rešnjega Telesa o pustu ali o splošnih prilikah.

1884	Silno nevarno je odlašati pokoro. <i>J. Volc</i>	77
1885	Kako dolgo že. (—)	96
1886	Ozka vrata. (—)	133
1887	En Bog, ena smrt, ena duša! <i>A. Golobič</i>	95
1888	Včnosti se bližamo. <i>A. Potočnik</i>	75
1889	Spominjanje na smrt. <i>J. Volc</i>	105
1890	Vedenje slabih in dobrih kristijanov o pustu. <i>F. Rihar</i>	65
1891	Presveto rešnje Telo — dušno solnce. <i>J. Gostiša</i>	66
1892	Pripravljanje za smrt. <i>J. Volc</i>	91
1893	Kaj nam najbolj priporoča nebeški Učenik. <i>J. Marn</i>	66

Različni govori.

1884	Govor o pogrebu preč. gosp. dekana Silvestra Keše-ta, 15. grudna 1883. <i>Dr. L. Klofutar</i>	35
>	Duhovni ogovor prevzv. knezoškofa Labodskega Jakopa Maksimilijana o pogrebu premilostnega knezoškofa ljubljanskega Janeza Krizostoma. (Osnova) <i>J. Marn</i>	160
>	Govor pri poroki	262
>	Nagovor pri mesečni službi božji bratovščine sv. rešnjega Telesa v Ljubljani ob 25 letnici njenega obstanka. <i>A. Ž.</i>	379
>	O tridnevni: Marijino čiščenje — zastava zveličanja	462
>	> > Marija — Gospa. <i>J. Kobilica</i>	469
>	Žegnanje ali somenj. Strastno hrepenenje po veselicah. <i>A. Potočnik</i>	510
>	Blagoslovljenje nove šole. <i>J. Ažman</i>	516
1886	Tretji red sv. Frančiška. <i>J. Ažman</i>	670
1888	Zlata maša sv. očeta Leona XIII. — luč z neba	52
>	Ob slavnosti 40letnega vladanja presvetlega cesarja Fran Josipa I. <i>A. Šimenec</i>	682
>	Za družbo treznosti. Sv. Jožef — pa pijanci, zlasti žganjepivci. <i>A. Šimenec</i>	150
1893	V proslavo 50letnega škofovanja sv. očeta Leona XIII. — Trojna čast in oblast sv. Očeta. <i>A. Šimenec</i>	79

Homiletična zrna.

1884	Prilike Gospodove. 1. Sejavec in seme	40
>	> > 2. Ljulika med pšenico	94
>	> > 3. Gorčično seme	155
>	> > 4. Kvas	211
>	> > 5—6. Skriti zaklad in dragi biser	266
>	> > 7. Ribja mreža	373
>	> > 8. Hiša na skali in hiša na pesku	476
>	> > 9. Zgubljena ovca	522
>	> > 10. Zgubljeni denar	639
>	Presveto rešnje Telo že nad 600 let izpostavljeno	43
>	Koliko izdá materina beseda	44

Letnik		Stran
1884	Raje umreti, kakor lagati	158
»	Otrok reši očeta	211
»	Vrednost časa	268, 327
»	Zadovoljnost	375
»	Marijino svetišče v Lurdu	418
»	Srečna smrt pobožne pastarice	479
»	Ne zabi, da si kristijan	527
»	Moč časa	583, 642
1885	Prilike Gospodove. 11. Figovo drevo	63
»	» » 12. Čuječi hlapci	118
»	» » 13. Delavci v vinogradu	262
»	» » 14. Dolžnosti hlapčevskega stanu	326
»	» » 15. Zgubljeni sin	442
»	» » 16. Neusmiljeni hlapec	612
1886	» » 17. Pametne in nespametne device	65
»	» » 18. Krivični hišnik	122
»	» » 19.—21. Tri prilike o molitvi	353
1887	Nauki krščanskim starišem o priliki izpraševanj za velikonočno spoved. <i>F. Perpar</i>	555
1888	Nauki krščanskim dekletom o priliki izpraševanj za velikonočno spoved ali pri drugih priložnostih. <i>F. Perpar</i>	604
»	Pomočki lepega življenja krščanskim devicam <i>F. Perpar</i>	614
1889	Prilike Gospodove. 22. Vinograd in hudobni kmetje	46
»	» » 23. Bogati mož	99
»	» » 24. Pokorni in nepokorni sin	175
»	» » 25. Farizej in cestninar	302
»	» » 26. Hlapcem izročeni talenti	406
»	» » 27. Usmiljeni Samarijan	452
»	» » 28. Setev, rast in žetev	502
»	» » 29. Velika večerja	541
»	» » 30. Kraljeva ženitnina	598
»	Lepi nauki krščanskim mladeničem o priliki izpraševanja za velikonočno spoved. <i>F. Perpar</i>	658
»	Prilike Gospodove. 31. Bogatin in uhogi Lazar	669
1890	Podobe in primere v Gospodovih govorih: 1. Predrzo kritikovanje	44
»	» » » » » » 2. Sramota in škoda ob drznem podjetji	85
»	» » » » » » 3. Nepotrebne besede	351
»	» » » » » » 4. Apostoljski poklic	396
»	» » » » » » 5. Ribič ljudi	396

Stvarno kazalo.

Abrahamov dar: 1. je predpoda, 2. Jezus je nadomestiven dar za naše grehe, 3. skrbi in napake starišev pri izreji otrok so trnji, ki zbadajo Jezusovo glavo. X. 96. — Abrahamov poklic k veri. V. 67.

Advent. a) Kako se je advent začel in obhajal. b) Misli in čutila o nastopu adventa. IV. 545. — Hrepenenje po Jezusu Kristusu: a) sv. očakov in prerokov. b) Naše lastno hrepenenje po prihodu Odrešenikovem. IV. 551. — Skrivnost adventnega časa in obredi: a) Skrivnost je hrepenenje po trojnem prihodu Gospodovem: 1. v telesu in slabosti, 2. v duhu in kreposti, 3. v slavi. b) Obredi sv. cerkve. IV. 569. — Kako se nam je v adventu pripravljati na božične praznike: 1. z molitvijo in sv. zakramenti, 2. s postom in zatajevanjem, 3. z deli usmiljenja. IV. 585. — Kako preživimo teden pričakovanja? IV. 593.

Sv. Agata. V. 69. — Akolit — svetilec. V. 586.

Aleluja trojna: 1. veselje grešnikov je grozno, 2. veselje po-božnikov v Gospodu, 3. veselje zveličancev. X. 181.

Sv. Aleš. V. 367. — Sv. Alfonz Lig. in sv. rešnje Telo. VII. 454.

Sv. Alojzij. Podoba sv. Alojzija: 1. redovna obleka, 2. lilija, 3. bič, 4. razpelo in bukve, 5. mrtvaška glava, 6. krona. II. 368. — God sv. Alojzija: a) Sv. Alojzija nedolžnost, pa naša reva. b) Njegova pokora pa naš strah pred križem. VIII. 346. — Lilija sv. Alojzija (za prvo sveto obhajilo): 1. njegove nedolžne oči, 2. roke, 3. noge, 4. posvečena usta, 5. jezik, 6. ušesa. X. 191.

Sv. Ane god: lahka sodba 1. za roditelje, 2. za otroke (zgled). X. 354.

Sv. Ana Julijana in rožni venec (zgled). VI. 513.

Sv. Andreja ljubezen do križa. VIII. 563. — I. 570; I. 276; IV. 550.

Sv. Andrej Avelinski in laž (zgled). VIII. 559. — Andronik cesar zasramovan in umorjen (zgled). VIII. 91.

Angelji. Angelji dobri in zavrženi. a) Zavrženi angelji so naši največji sovražniki: 1. gledé časnega, 2. večnega blagra. b) Dobri angelji so naši največji prijatelji: 1. naznanjajo

voljo božjo, 2. odvrtaajo nevarnosti, 3. varujejo v skušnjavah, 4. nagibajo k spokornosti, 5. podpirajo molitve, 6. ob smrti. VII. 388. — *Podobe angeljev*, kaj nas učijo: 1. človeška podoba, peruti, molijo; 2. obleka bela, venec, zlati pas; 3. v rokah kadilnice, zlate skledice, glasbeno orodje, trombe. VI. 457. — *Podoba angelja varuha*. a) Z eno roko vodi dete: 1. kolika ljubezen, 2. skrb, 3. sreča, 4. čast. b) Z drugo kaže proti nebu: 1. svojo domovino, 2. naš pravi dom, 3. kjer čaka plačilo, 4. kot naš učitelj, 5. kot opomin na sodbo. IV. 440. — *Komu si podoban*, angelju ali hudemu duhu? a) Kdor posnema dobrega angelja, bo prejel angeljsko plačilo; b) kdor pa hude duhove, hudičevo plačilo. VI. 497. — *Angelji se za nas vojskujejo*. a) V mladosti: 1. za naše telo, 2. za dušo. b) V poznejšem življenju: 1. za telo, 2. za dušo. c) Na zadnjem uro: 1. za telo, 2. dušo. I. 408. — *Ljubljenci angeljev varuhov so*: 1. nedolžni, 2. spokorni, 3. trpeči. II. 497. — *Angeljevo varstvo*. a) Bog je dal človeku angelja varuha: 1. iz ljubezni, 2. zavoljo njegove slabosti, 3. zavoljo hudih duhov. b) Angelj človeka varuje: 1. da spolnuje voljo božjo, 2. da bi prišel v nebesa, 3. zato mu bodimo hvaležni, posnemajmo ga. IX. 449. — *Skrbljivost angeljev za človeka*: 1. za grešnika, 2. za spokornika. VIII. 444. — *Angelji pomagajo v življenji in smrti*: a) V življenji v nevarnostih telesa in duše. b) Ob smrti: 1. lajšajo smrtne težave, 2. dajo orožje zoper skušnjave, 3. razveselijo vstop v večnost. IV. 433. — *Kaj so angelji nam, kako bodimo mi do njih?* a) Angelji so naši čuvaji in varuhi v nevarnostih, kakoršne so: 1. slabe tovarišije, 2. zapeljiva ženska, 3. igra in pijača, ples. b) Torej smo jim dolžni spoštovanje, pokorščino, hvaležnost. III. 507. — *Najboljše čiščenje angeljev*, če posnemamo njih zadržanje: 1. proti Bogu, 2. proti ljudem. VI. 464. — *Posnemajmo angelje*. a) Kako spolnujejo dolžnosti do Boga, ker ga 1. spoznajo, 2. ljubijo. b) Do ljudi, ker jih varujejo 1. na telesu, 2. na duši; tako delujmo tudi mi. V. 445. — *Angeljem varuhom se zahvaljujemo*: 1. ako jih spoštujemo, 2. jim pokorščino skazujemo, 3. veselje delamo. VIII. 441. — *Katere dolžnosti imajo stariši do angeljev svojih otrok?* 1. Naj jih opominjajo, da jih časté, 2. sami naj jih časté, 3. naj se učé od angeljev prave odgoje. III. 515. — *Prikazen angeljeva na Oljski gori*. a) Zakaj je Bog angelja poslal. b) Kaj je storil v tolažbo Jezusovo. V. 85. — *Angelj pri grobu Jezusovem, kaj nas uči?* 1. Kar dela in govori, nam je v spodbudo v dušnem boju, 2. zunanja podoba kaže plačilo zmage naše. VI. 211. — *Angeljski kruh* (za prvo sv. obhajilo). VI. 235. — *Dva vidljiva angelja varuha*: 1. stariši, 2. duhoviki. IX. 454. — *Angelj sv. Frančiške Rim*. VIII. 443. — *Angelji v nebesih praznujejo Marijino rojstvo*. X. 423.

Angeljevo češčenje. a) Od kedaj molijo kristijani to molitev, sv. Janez Kap. (zgleđ). b) Kakošne občutke nam vzbuja: 1. zjutraj, 2. opoldne, 3. zvečer. I. 118. — Kako moramo angeljevo češčenje pobožno moliti, premišljevati pri vsakem oddelku, kaj molimo. II. 190. — Angeljevo češčenje molite. I. 561. — Angeljevo češčenje reši Dona Zavalo (zgleđ). VI. 162.

Zvel. Angelja Folinjska se spreobrne. VII. 549. — Antigon in služabnik (zgleđ). V. 243. — Sv. Antim, škof, in laž. VIII. 559. — Sv. Anton Pušč., skušan, V. 47; in ponižnost, VIII. 394; pokoplje sv. Pavla. VIII. 170. — Sv. Antonin škof in vdova (zgleđ). V. 270.; VIII. 538.

Aposteljni. Aposteljnov poklic. VII. 396. — *Zveličanski spomin svetih aposteljnov*: 1. kristijan se rad spominja aposteljnov, ker ga na Kristusa spominjajo, ker ga njih spomin vtrjuje v veri, upanju in ljubezni. IV. 342. — Kaj je sv. Duh storil pri aposteljnih, in kako so se nanj pripravljali: 1. z edinostnim, 2. čistim srcem, 3. s stanovitnostjo, 4. z gorečnostjo. VII. 264. — *Delovanje sv. Duha nad aposteljni in kristijani*. IX. 302. — Aposteljne posnemajmo v spričevanji o Jezusu, zato moramo: 1. v sreč nositi Kristusovega duha, 2. v ustih Kristusovo besedo, 3. v življenji Kristusovo življenje. VII. 257. — Aposteljni zgleđ krotke ljubezni. I. 457.

Apostoljstvo molitve. VII. 231.; I. 170.; IX. 346. — Sv. Arzenija prikazen. IV. 160. — Sv. Atanazij preganjan. VI. 585; obrekovan VIII. 572. — Atila in Leon. X. 267. — Atenčanov podoba. IV. 521.

Sv. Avguštin. a) Zakaj je postal na duši gobov? b) Kaj je pripomoglo, da se je znebil dušnih gob. IV. 428. — Sv. Avguština spreobrnjenje. III. 722.; VIII. 396.; X. 37.

Bahanje. I. 446. — Bandero dvojno: Jezusovo in satanovo. VI. 119; VII. 65. — Sv. Barbara d. m. IV. 573. — Bazilij cesar nehvaležen. II. 653.

Bela nedelja: a) nekđaj, b) sedaj. V. 201.

Sv. Benedikta Labre prikazen. IV. 127. — Sv. Bernardin, častilec Marijin. VI. 478. — Marija podá sv. Bernardinu Jezusa. IV. 455. — Sv. Bernardin Sijenski in nevarna igra (zgleđ) IX. 47.

Beseda božja. Kaj je kristijanu beseda božja? 1. Glas iz nebes, 2. živež naše duše, 3. ogledalo srca, 4. osrečenje življenja. I. 69. — *Sejalec božje besede*: 1. dom, 2. šola, 3. cerkev. II. 93. — *Sad božje besede*: 1. donaša stoteren sad tistim, ki se varujejo smrtnega greha, 2. šestdeseteren sad tistim, ki se varujejo malih grehov, 3. stoteren sad tistim, ki vse delajo iz čiste ljubezni do Boga. VIII. 49. — *Božje besede čudoviti sad*: 1. potrpežljivost, 2. zatajevanje, 3. zveličanje. VIII. 54. — Kako moramo poslušati besedo božjo? Kako se je treba vesti: a) Pred pridigo? 1. pripravljati se s hrepenenjem, 2. srce očistiti tujih misli, 3. sv. Duha na pomoč poklicati. b) Med pridigo poslušati: 1. spoštljivo, 2. pazljivo, 3. ponižno. c) Po pridigi: 1. ne pozabiti, 2. trdno skleniti, da se po nji ravnamo, 3. vojskovati se, 4. moliti. II. 84. — *Božjo besedo smo dolžni*: 1. poslušati, 2. izvrševati. X. 17. — Božje

besede poslušalci v zgledih. a) Nepridni: 1. tisti, ki pusté hudiču vzeti besedo božjo, 2. ki o času skušnjave odstopijo, 3. ki jo zadušijo. b) Pridni poslušalci. IX. 79. — Nemarni poslušalci božje besede, kaj jih čaka? VII. 555. — Škodljivo seme med božjo besedo: 1. krivi nauki, 2. nesramno govorjenje, 3. slabi zgledi. VII. 61. — Škodljive tice, ki vzamejo besedo božjo iz srca: 1. vabljenke, 2. zasmehovalke, 3. roparice. X. 57. — Beseda božja je mogočna, sladka, zveličalna. X. 244. — Beseda božja je orožje mašnikovo I. 360; — kliče k pokori. II. 718. — Sejavec in seme, prilika o besedi božji razložena. I. 40. — Kaj prižnica uči. VII. 451. — Poslušanje božje besede je pot k Jezusu. I. 12. — Poslušajte radi besedo božjo. IV. 346; — da ohranimo sveto vero. VI. 12. — Sv. Pelagija se spreobrne po besedi božji (zgleđ). II. 718.

Besede naj bodo svete. III. 454. — Nepotrebne besede (prilika). VII. 351.

Betlehem. Betlehem in tabernakelj, kako sta si podobna: 1. Betlehem in hiša kruha, 2. s Kristusom v jaslicah so se vse pobožne duše pečale, 3. Jezus v Betlehemu je skriti Bog, 4. le malo ljudij ga je obiskovalo. I. 615. — Betlehem v cerkvi: 1. Jezus nekđaj v jaslicah, sedaj v tabernakeljnu; 2. osebe, ki so ga častile v jaslicah in ga zdaj časté v tabernakeljnu. IX. 626. — Betlehemska stalica je postala a) prva krščanska cerkev, ker je: 1. Jezus pričujoč, 2. altar, 3. molitev in petje; b) prva krščanska šola: 1. učenik, 2. učilna stolica, 3. učenci; c) prva krščanska hiša: 1. oče sveti Jožef 2. mati Marija, 3. Jezus. II. 720. — Jezusove solze v betlehemskem hlevcu. I. 320. — Betlehemke jaslice v Rimu. IV. 604.

Birma. Zakrament sv. birme: a) kak pomen ima; b) kako se je treba pripraviti na ta zakrament. V. 423. — Obredi zakramenta sv. birme. Sv. Genezij (zgleđ). V. 434. — Zakramenta sv. birme a) milosti; b) dolžnosti: 1. za birmance, 2. stariše, 3. botre. V. 450. — Življenje kristijana po sveti birmi, kakošno mora biti, vidimo: 1. nad aposteljni po prihodu sv. Duha, 2. nad birmanimi prvimi kristijani, 3. sedaj nad birmanimi dobrimi kristijani. V. 281. — Obredi zakramenta svete birme in kaj pomenijo. VI. 323. — Sv. birma in srce Jezusovo. VII. 298.

Blago tirja Jezus od nas, ne za-se, ampak za sv. cerkev in za sužnje. X. 567.

Blagoslov. Blagoslov s svetim Rešnjim Telesom: 1. ima veliko moč, 2. kako se ga moramo vdeležiti. IV. 305. — Sedem jerbasov za nebeški blagoslov: 1. ljubezen do Jezusa, 2. zaupanje v Boga, 3. molitev, 4. delavnost, 5. usmiljenje, 6. zadovoljnost, 7. varčnost. V. 354. — Sv. križ blagoslavlja. VIII. 142. — Blagoslov mašnikov. II. 421. — Blagoslov vode. V. 39. — Za blagoslov pri žetvi prosimo. I. 207. — Prazno je delo brez blagoslova iz nebes. V. 579. — Blagoslova ne zasluži malomarni. I. 225. — Blagoslova ni brez miru. VI. 154.

Blagoslovila. Blagoslovila svete cerkve: a) kaj so, b) kaj koristijo? 1. očiščujejo, 2. razsvitlujejo, 3. zedinjajo z Bogom.

VIII. 356. — *Blagoslovljenje lesa* je: 1. Jezusu v čast, 2. nam v poduk in blagor. III. 249.

Blanka, mati sv. Ludovika k. IX. 617.

Bližnji. Dolžni smo za zveličanje bližnjega skrbeti, to dolžnost naklada 1. nekaterim stan, 2. drugim pravica, 3. vsem krščanska ljubezen. VI. 369. — Za zveličanje bližnjega skrbeti a) je vsem mogoče: 1. z opominjevanjem, 2. z zgledom, 3. z molitvijo; b) smo dolžni zavoljo ljubezni, katero smo dolžni: 1. Bogu, 2. bližnjemu, 3. sami sebi. VII. 426. — Zakaj glejmo na bližnjega? 1. Da odstranimo napake, 2. da vidimo njegova dobra dela, 3. da je posnemamo. IV. 466. — Skrb za zveličanje bližnjega. VIII. 429, X. 268. Sv. Ignacij Loj. in mladenič (zgleđ) VII. 433. — Bližnjega poboljšati II. 602; k dobremu napeljati. VI. 498. — Ubijalci duše bližnjega (tuji grehi). VI. 380. Zoper bližnjega greši, kdor slabe časnike naroča. X. 119. — Krivo presojevanje bližnjega. VI. 439.

Bog. *Resnica 1. da je Bog, 2. kaj se iz tega učimo?* a) Bogu služiti, b) Boga se bati. VII. 224. *Božje bitje spoznamo* 1. iz vstvarjenega sveta, 2. iz razodenja božjega. IX. 599 — Solnce na nebu je podoba nevidnega Boga. III. 391. — Bog je moder vladar 1. sveta, 2. ljudi. IX. 611. — En Bog, ena smrt, ena duša. IV. 95. — a) Boga ljudje radi pozabijo: 1. ker so v božjih rečeh nevedni, 2. preveč po časnih dobrotah hrepené, 3. ker je sprideno njih srce; b) kaj hudega iz tega izvira? 1. pobožnost se jim pristudi, 2. Boga se ne bojé, 3. padejo v otrpnenost. I. 281. — Kaj hoče Bog od nas? a) Pokorščino, b) čast, c) ljubezen. III. 647. — Bog malo zahteva, pa obilno plača. a) Bog zahteva: 1. da ga ljubimo, 2. za malo časa; b) plačilo je veliko: 1. večje kot vse naše zasluženje, 2. večje kot si misliti moremo, 3. za vse večne čase. III. 560. — Dajte Bogu, kar je božjega: 1. Dušne moči, pamet, voljo, vest, srce; 2. telo s počutki in udi; 3. vse, kar pride od Boga. III. 652. — Bog nas kliče v svojo službo 1. ob vsaki starosti, 2. kako moramo njegov glas poslušati. VIII. 38. — *Trije težaki Gospodovi:* 1. kateri od mladosti Bogu služijo, 2. od poldneva, 3. od enajste ure ob koncu življenja. III. 391. — Bog ali satan, kdo naj bo naš gospodar? 1. Satan veliko obeta, pa malo dá; 2. Bog obeta veliko, pa še več dá. V. 440. — Služimo Bogu, 1. ker je najboljši Gospod, 2. ker nam daje najobilnejše plačilo v nebesih. VI. 80. — *Bog je ljubezen:* 1. ljubi nas Bog Oče, 2. Bog Sin, 3. Bog sv. Duh. IV. 302. — Bog ljubimo nad vse: 1. zakaj vreden je vse ljubezni, 2. ljudje zanemarjajo to ljubezen; 3. kaj učini v človeku prava ljubezen do Boga. X. 371. — *Kako Bog ljudi gleda, in kako ljudje Boga?* a) Ljudje gledajo Boga 1. v življenji, 2. ob smrti, 3. v nebesih; b) Bog gleda: 1. vse ljudi sploh, 2. pobožne prijazno, 3. hudobne strašno, 4. zveličane z ljubeznijo. V. 223. — *Bog gleda na*

srce. Ta resnica je: 1. za mnoge strašna, 2. za druge tolažljiva. III. 450. — *Božje obiskovanje*. a) Kaj je? 1. Vsak trud božji za naše zveličanje, 2. dobrote božje, 3. kazni, 4. sveti zakramenti. b) Kako si ga moramo v prid obračati? 1. spoznati moramo previdnost božjo, 2. obračati v posvečenje duše, 3. k Bogu se povrniti. VI. 418. — *Boga spoznavati uči vse stvarjenje*. VI. 621. — *Bogatajec kaznovan (zgleđ)*. X. 431. — *Bog je najboljši in najmodrejši Oče ljudi*. III. 41. — *Boga moramo pred očmi imeti*. II. 28. — *Bog hoče, da bi bili vsi ljudje zveličani*. I. 65. — *Boga zgubi človek z grehom*. I. 15. — *Bogu služimo, da pridemo v nebesa*. VI. 294. — *Hrepenenje po Bogu*. VII. 24. — *Bog Oče tolažba trpečim*. I. 288. — *Božjo ljubezen oznanuje sv. križ*. VII. 141. — *Dobrote, katere od Boga prejemamo*. VII. 475. — *Bog ponuja duši: 1. kruh verskih resnic, 2. meso in kri Jezusa Kristusa, 3. vino večnega veselja*. VI. 356. — *Božja čast in hvaležnost zahteva darove za sv. cerkev*. VIII. 505. — *Boga častimo duhovno*. IV. 88. — *Boga imejmo za prijatelja*. IV. 375. — *Bog kaznuje male grehe*. IV. 538. — *O Bogu govoriti*. VII. 322. — *Kako ravna Bog z grešnikom?* I. 128. — *Hrepenenje po Bogu*. VII. 24.

Božje lastnosti. I. *Resničnost in zvestoba*. a) Bog je neskončno resničen: 1. priča naš um, 2. nauk sv. vere; b) Resničnost božja je: 1. temelj naše vere, 2. zgleđ našega resnicoljubja. — a) Bog je neskončno zvest: 1. drži vse, kar reče, 2. spolni, kar zažuga; b) torej moramo: 1. v obljube božje trdno zaupati. 2. bati se božjih žuganj, 3. zvesti biti v obljubah. III. 661. — II. *Božja pravičnost*. a) Kaj je pravičnost božja? 1. vse dobro plačuje, 2. hudo kaznuje; b) kako se razodeva? 1. po nravnem redu; α) po vesti, β) deželni gosposki, γ) po cerkvi; 2. spričuje zgodovina; c) kaj nas uči? 1. bodimo pravični sami do sebe, 2. delajmo dobro tudi na skrivnem, 3. nas odvračuje od greha, 4. budi k pokori. III. 677. — III. *Božja vsega pričujočnost*. a) 1. Kaj se to pravi? 2. zakaj je Bog vsega pričujoč? 3. ugovori; b) kaj nas uči? 1. Boga moliti povsod, 2. bati se greha, 3. v skušnjavi nanj misliti, 4. spodbuja k čednosti, 5. tolaži v britkosti. III. 699. — IV. *Božje usmiljenje*. a) Kaj je? 1. se razteza čez vse ljudi in čez vse grehe, 2. zakaj je Bog usmiljen? b) k čemu nas opominja? 1. prosimo odpuščanja, 2. varujmo se predrznega zaupanja, 3. bodimo usmiljeni do bližnjega. III. 709. — V. *Božja nespremenljivost*. a) Kaj je? 1. Bog je nespremenljiv v svojem bistvu, 2. v lastnosti, 3. v sklepih, 4. v govoru; b) kaj uči? 1. Boga ljubiti, 2. ne v ljudi zaupati, 3. bodimo nespremenljivi v dobrem. III. 725. — VI. *Božja vsegavednost*. a) Lastnost: 1. Bog mora biti vsegaveden, 2. kaj obsega vsegavednost? 3. kakošno je njegovo spoznanje. b) Nauki: 1. moramo rasti v spoznanju resnice, 2. nas krepča v skušnjavah, 3. moramo tudi skrivaj dobro delati, 4. tolaži v britkosti. IV. 11. — VII. *Božja modrost*. a) Lastnost: 1. Bog stori vse popolnoma dobro, 2. iz najboljšega namena, 3. z najpripravnejšimi pomočki. b) Opomini: 1. nikaŕ grajati, kar je od Boga, 2. podvreči se božjim naredbam, 3. prizadevajmo si za modrost.

IV. 28. — VIII. Božja svetost. a) Lastnost: 1. Bog ljubi in hoče dobro, 2. sovraži hudo. b) Nauki: 1. dolžni smo posevčevati se, 2. hudega se varovati, 3. dobro ljubiti in delati, 4. kako to spolnujemo? IV. 36. — IX. Božja vsegamogočnost. a) Kaj je? 1. Bog vse premore, 2. le hoče in izvrši; b) kako se razodeva? 1. v stvarjenju sveta, 2. v ohranjenju in vladanju, 3. v čudežih; c) kaj nas uči? 1. spoštovati božjo vsegamogočnost, 2. kako nespametni so grešniki, 3. tisti, ki čudeže tajijo, 4. vabi k zaupanju, 5. vbogati božje namestnike. IV. 43. — X. Božja dobrotljivost. a) Lastnost: 1. Bog hoče vsem stvarjem dobro, 2. jim deli dobrote, 3. kaj je Boga nagnilo k tej ljubezni? b) Opomini: 1. zato ga moramo ljubiti, 2. mu hvaležni biti, 3. dobrotljivi bližnjemu, 4. tudi do živali. IV. 55. — XI. Božja večnost. a) Lastnost: 1. Bog je brez začetka, 2. brez konca, 3. zmirom. b) Opomini: 1. vanj zaupajmo, 2. v njem iščimo svoje sreče, 3. le njega se bojmo. IV. 73. — XII. Bog je duh. a) Lastnost: 1. Bog je duh, 2. neskončno popolni duh, 3. zakaj se govori o njegovih očeh itd. b) Nauki: 1. naša duša je podoba božja, 2. božje česčenje mora biti duhovno, 3. ali zunanje česčenje nič ne velja? IV. 83. — XIII. Božja prizanesljivost: 1. je utemeljena v njegovi dobrotljivosti, 2. Bog jo je vedno razodeval, 3. tudi mi jo skušamo. VI. 77.

Bogastvo ne daje pravega veselja. I. 27; je minljivo, X. 2; III. 657; — ni potrebno, II. 470; bogastvo svet rabi v pogubo, za strasti in krivico, VIII. 13; bogastva veljava. I. 430; bogati mož (prilika) VI. 99; bogatin in Lazar. VI. 669. — **Bogokletstvo** in kazen. VIII. 595.

Bolezen. Bog pošilja boleznim: 1. da bi nas v življenju očistil, 2. v zadnji uri srečne storil. II. 555. — *Zdravje in boleznim*: 1. telesno, 2. dušno. IV. 399. — *Bolniška postelja je šola krščanske modrosti*: a) za bolnika, ker ga uči spoznati 1. samega sebe, 2. vrednost svetnih dobrot, 3. vrednost ljudi, 4. milosti božje, 5. ljubezen božjo; b) za druge ljudi, ker vidijo tu: 1. sveto ljubezen, 2. nasledke greha, 4. krščansko visokodušnost, 4. udanost. VI. 520. — *Bolezni dušne čvetero znamenj*: 1. če se bolnik ne dá zdraviti, 2. če zdravila ne pomagajo, 3. če zopet pade v bolezen, 4. če se noče poslužiti zdravil. VI. 534. — *Bolnikov varuha in pomočnika*: sveti Kamil in sveti Janez od Boga. VI. 388. — *Bolniki in njih strežniki*. Bolezen uči: a) bolnika 1. spoznavati samega sebe, 2. časne darove prav ceniti, 3. spoznati vrednost teh, ki ga v boleznim obdajajo; b) uči tiste, ki mu strežejo, prave modrosti. IV. 50. — *Bolnikom pomagati* je: a) njim potrebno: 1. zarad njih trpljenja, 2. zarad nevarnosti; b) nam koristno: 1. ker bolnik je namestnik Kristusov, 2. je zastava zveličanja. VI. 449. — *Bolnikov odveza*: 1. bolnik je blizo večnosti, 2. zato se mora greha znebiti, 3. skrbeti za odvezo. VII. 433. — *Pri bolnikih najdemo Marijo*; III. 533. — *bolnikov ne zaničujte*. VII. 356; — *usmiljenje z bolniki* (zgleđ: Sv. Ivana) IX. 605; — v boleznim je potrebno krščansko

upanje. VIII. 209; — v boleznih zaupajmo v Jezusa. X. 25; — bolezen nasledek pijančevanja. IX. 383; — bolezen nasledek mesenega vživanja. X. 160. — Nauk za bolnike. VIII. 412.

Sv. Bonifacij m. in Aglaja. V. 272. — Bosko spreobrne nevernega zdravnika. VI. 473. — Sveti Boštjan in Kromacij. IV. 143. — Botrov krstnih dolžnosti. V. 405; — birmanskih botrov dolžnosti. V. 455.

Božič. Trojna daritev na treh sv. krajih: a) zakaj so sveti dan tri svete maše? b) trije kraji: 1. Betlehem, 2. v Rimu Marijina cerkev pri jaslicah, 3. naše srce. IV. 601. — Božič V. 269.

Božja pota Marijina. III. 531. — Bralec ali lektor. V. 585.

Bratovščina. Kako je v Ljubljani bratovščina presvetega rešnjega Telesa nastala, rastla in kaj je storila. I. 369. — Bratovščina presv. rešnjega Telesa in naše ljube Gospe. IX. 350. — Bratovščina sv. rešnjega Telesa. V. 484. — Bratovščina najsvetejšega Srca. I. 170.

Brezverstvo sedanje. X. 114; — brezvernih ljudi se ogibati. X. 62. — Sveta Brigita d. obljubi vedno devištvu. X. 217.

Caheja posnemajmo s tem, da a) Jezusa tudi mi sprejmemo: 1. po veri v Jezusa, 2. v pokori za grehe, 3. z dobrimi deli v spravo za grehe; b) da s Cahejem grešnemu življenju slovo damo. VI. 524.

Cerkev katoliška. Ustava kraljestva božjega na zemlji: a) državni vladar je: 1. njegov ustanovnik Jezus Kristus, 2. vidni poglavar rimski papež; b) državni zakon: 1. deset božjih, 2. pet cerkvenih zapoved; c) državno vojaštvo so vsi katoliški kristijani: 1. po veri, 2. po prisegi; č) državni zaklad je zasluženje Jezusa Kristusa: 1. čegar cena vese preseže, 2. od njega vsak prejmlje; d) državni davek so: 1. naša srca, 2. naše blago; e) državno sodišče je v spovednici: 1. odmenjeno v naš blagor, 2. prevideno z najvišjo oblastjo. X. 396. — Katoliška cerkev oznanuje Jezusove nauke, dolžni smo jih verovati. V. 218. — Sv. cerkev je: a) nezmotljiva; b) velika sreča za nas. VIII. 363. — Sv. katoliške cerkve duhovna moč: 1. prenovila je posamezne ljudi, njih dušo in telo, 2. zboljšala družinsko življenje, 3. požlahtnila cele narode, 4. prekvasila vidno naturo. VII. 493. — Le v katoliški cerkvi je zveličanje: a) zakaj je sv. katoliška cerkev edino zveličalna? 1. ker ima le ona pravo vero, 2. pomočke k zveličanju; b) kako je s tistimi, ki so zunaj katoliške cerkve? 1. s krivoverci, 2. razkolniki, 3. neverniki. III. 301. — Katoliška cerkev je nepremagljiva: 1. rimsko cesarstvo, 2. krivoverci, 3. mohamedani, 4. Luter, 5. v novejšem času na Francoskem (Voltaire). IV. 335. — a) Svete cerkve boj in zmaga; b) naše orožje zoper nasprotnike cerkve: 1. molitev, 2. življenje po veri. VIII. 462. — a) Sovražniki sv. cerkve: 1. socialisti, 2. liberalci; b) kako se razodeva njih sovraštvo? 1. izpodkopavajo papeštvo, 2. hočejo solo od cerkve ločiti, 3. zakon brez cerkve. X. 74. — Kaj

moramo kristijani storiti ob preganjanju svete cerkve? 1. delati, 2. moliti, 3. v Boga zaupati. X. 92. — Marija, kraljica trojne cerkve: a) zmagoslavne, b) vojskujoče, c) trpeče. X. 449. — Cerkev Jezusova je podobna veliki večerji (prilika). X. 286. — Cerkev v njenem začetku in njene lastnosti. I. 156. — Sv. cerkev je skriti zaklad in biser, kaj ponuja (prilika) I. 266; — ribja mreža (prilika) I. 373; — cerkev je njiva, III. 83; — sejalec božje besede, II. 95. — Katoliška cerkev je naša mati, IV. 409; skrbi za nas, IV. 411; — je naša nebeška mati, VI. 489; — naša žalostna mati, VIII. 118. — Sveti Duh ohrani cerkev neskaljeno, V. 277; — delovanje sv. Duha v cerkvi, IX. 304; — cerkev brez sv. Duha ne more biti, II. 311. — Sv. cerkev deluje kot kvas na človeka. I. 211. — Vojskovalna cerkev, VIII. 268; — oznanjuje usmiljenje božje, III. 622; — zmagovalna cerkev, VIII. 275. — Sv. cerkev ljubi pravi kristijan, svet jo sovraži, IV. 237. — Sv. cerkve preganjanje, III. 48; — sovražniki cerkve so volkovi, IV. 224. — Zoper sveto cerkev greši, kdor naroča slabe časnike, X. 118. — Kmet osramoti sovražnike cerkve (zgleđ). X. 64.

Cerkev (hiša božja) Cerkev od zunaj in znotraj. a) Kaj nam oznanjuje zunanost cerkve: 1. poslopje, 2. lega, 3. zvoniki, 4. zvonovi, 5. ura, 6. petelin, 7. križ. b) Znotranjost: 1. ladija, 2. kropilnik, 3. krstni kamen, 4. spovednica, 5. skrinjica, 6. bandera, 7. prižnica, 8. podobe, orglje, 9. svetišče, 10. altar, 11. pregraja. II. 586. — Cerkev je kraj duhovnih zakladov: a) kje je tisti kraj, kjer se zakladi kopljejo? b) kateri zakladi so v cerkvi? c) kako treba zaklade vzdigovati? II. 593. — Naše cerkve so: a) hiše božje, b) vrata nebeška. V. 532. — Betlehem v cerkvi: 1. Jezus nekđaj v jaslicah, zdaj v tabernakeljnu; 2. osebe, ki so ga častile v jaslicah, ki ga zdaj časté v tabernakeljnu. IX. 626. — Trije najvažnejši prostori v cerkvi: kaj uči 1. prižnica, 2. spovednica, 3. veliki altar. VII. 449. — Naš dobiček v cerkvi: 1. vidimo Jezusa, 2. Jezus nas vidi, 3. nas usliši, 4. nam odpušča grehe. IX. 506. — Častitljivost farne cerkve: a) prednost farne cerkve, b) dolžnosti farmanov do nje. III. 599. — Farna cerkev dobra mati, skrbi za svoje otroke: a) v življenji; od nje imamo: 1. nauk, 2. molitev, 3. sv. zakramente; b) ob smrti: 1. v boleznih, 2. precej po smrti, 3. pozneje. IV. 499. — *Farna cerkev kraj veselja*. VIII. 512. — Cerkev: 1. radi obiskujmo, 2. lepo se v nji zadržimo. IV. 494. — Darove za cerkev zahteva 1. čast božja, 2. hvaležnost do Boga, 3. Cerkev jih zasluži s svojo skrbjo za našo časno in večno srečo. VIII. 504. — Posvečenje cerkve — dvojni praznik, a) praznik cerkve, ki je tempelj božji, zato ji gré: 1. spoštovanje, 2. pogosto obiskovanje; b) praznik nas vseh, ki smo tempelj božji, zato: 1. se moramo spoštljivo vesti, 2. greha se varovati, 3. stanoviti ostati. I. 495. — Cerkev pa naša hiša, dvojno prebivališče: 1. hiša je rojstni kraj, cerkev kraj duhovnega prerojenja, 2. v hiši prebiva družina, v cerkvi je duhovno sorodstvo; 3. v hiši dobivamo vse za

telesne potrebe, v cerkvi za duhovne potrebe; 4. v hiši iščemo varstva, cerkev je pravo zavetje; 5. v hišah je začasno bivališče, pri cerkvi pa pokopališče. III. 593. — Cerkev je tempelj božji, kaj nas uči. I. 496. — Obiskovanje cerkve (zgleđ sv. Elizabeta in služabnik). V. 366.

Cesar. »Dajte cesarju, kar je cesarjevega.« (Homilija). VII. 457. — Cesarja (vladarja) se bati. X. 266. — Cesar Franc Jožef; čednosti našega cesarja: 1. verno mišljenje, 2. pravičnost, 3. radodarnost. V. 628. — Cesar Franc Jožef obvarovan smrti. (zgodba). V. 631. — Cesarica Marija Terezija skrbi za deklico (zgodba). IX. 461.

Cesta velika je nevarna. X. 412. — Sv. Cita zabrani nespodobno govorjenje (zgleđ). IX. 437.

Sv. Ciril in Metod. a) Kaj sta storila za Jezusov nauk, in b) kako ju posnemajmo, 1. kažimo se zveste katoličane, 2. trpimo za sv. vero, 3. molimo za razkolne Slovane. I. 364. — a) Življenje sv. Cirila in Metoda; b) njuno delovanje iz ljubezni do Boga in bližnjega. II. 436. — Kaj nas uči ta sv. Ciril in Metod; 1. poslušajte radi besedo božjo; 2. nauke, katere oznanjujejo namestniki Kristusovi; 3. ne pozabite svojih bratov, ki se ne poslušajo teh naukov. IV. 345. — Sv. Ciril in Metod, moč sv. Duha. V. 353. — Njuna podoba poslednje sodbe (zgleđ). IX. 573.

Sv. Ciril, deček mučenik, moč sv. Duha (zgleđ). IX. 304.

Cvetice. Šopek Jezusu prijetnih cvetic (za prvo sveto obhajilo): 1. nedolžnost, 2. živa vera, 3. ponižnost, 4. kesanje, 5. trden sklep, 6. hrepenenje, 7. pobožnost, I. 208. — Kaj nas cvetice učijo: a) Kaj je človeško življenje? 1. kratko, 2. rahlo; b) kaj je telesna lepota in moč, spremenljiva; c) kaj je človeška slava; d) prav ceniti obleko; e) kaj velja premoženje; f) kaj veljajo krščanske čednosti, 1. zaupljivost v Boga, 2. zadovoljnost, 3. ponižnost, 4. hvaležnost, 5. krščansko veselje, 6. čistost. I. 425. — Cvetice, sveče, kelih (za prvo sv. obhajilo.) III. 297.

Cvetna nedelja: a) njeni dogodki; b) kako jih kaže cerkev v svojih obredih. V. 165. — Cvetni in veliki teden, njun pomen in namen. V. 139.

Čas. Čas je drag pa kratek. IV. 1. — *Dvojni čas:* a) zdajni čas je 1. bežen, 2. negotov, 3. dobro ga rabimo; b) večni čas je 1. dolg, 2. strašen, 3. nespremenljiv. IX. 588. — Vse časno je minljivo. a) minljivo je: 1. čast, 2. bogastvo, 3. veselje, 4. ljudje; b) kaj nas to uči? 1. ne ljubiti sveta, 2. skrbeti za zveličanje, 3. ker je blizo konec življenja, 4. vsak trenutek utegne priti. III. 656. — *Kratki čas prav cenite in rabite!* a) prav cenite, ker 1. hitro mine, 2. se ne dá nadomestiti, 3. prihodnjost je negotova, 4. s časom si pridobimo nebesa; b) prav rabite: 1. ako se greha varujete, 2. lenobe, 3. delate z dobrim namenom, 4. veliko dobrega storite. II. 253. — Prevelika skrb za časno: 1. kako se je obvarovati, 2. kako

jo moramo odložiti. VIII. 433. — Časa potrata: a) kako malo kristijanov čas obrača Bogu k časti in v svoje zveličanje: 1. nedelavni dninarji, 2. delavni postopači; b) kako lahkomišelnoga zapravljajo. IX. 70. — Časnost in večnost: a) čas življenja je kratek: 1. sam na sebi, 2. v primeri z večnostjo; b) zelo imeniten, ker večnost odločuje, ker: 1. tukaj je delo, tam plačilo, 2. tu setev, tam žetev; c) zato je treba ga dobro porabiti, tirja: 1. pamet, 2. beseda in zgled Jezusov. X. 483. — Časa vrednost I. 268; — moč I. 583, 641; zguba I. 609. — Čas zgubljen, vekomaj zgubljen, II. 46; — hitro beži, V. 79. — Časne dobrote so nečimerne, negotove, nepopolne, memogredoče. VI. 8. — Čas življenja je kratek, dragocen, negotov. VI. 21. — Časne dobrote storijo, da človek Boga pozabi. I. 283. — Sedanjega časa najhujše rane. I. Pešanje in slabljenje vere. X. 38. — II. Kaj nam je storiti, da sv. vero ohranimo. X. 62. — III. Sovraštvo in preganjanje cerkve; socialisti, liberalci so temu pripomočki. X. 74. — IV. Temu sovraštvu nasproti moramo: 1. delati, 2. moliti, 3. v Boga zaupati. X. 92. — V. Kaj brezbožni časniki počenjajo na kvar katol. cerkve? X. 103. — VI. Slabi časniki greše: 1. zoper Boga, 2. zoper bližnjega, 3. zoper samega sebe. X. 116. — VII. Posvetni duh, kako se razodeva med sedanjim svetom. X. 128. — VIII. Posvetni duh nas ne more srečnih storiti: 1. ne v življenji, 2. ne v smrti, 3. ne v večnosti. X. 138. — IX. Hrepenenje po vžitku se razodeva: 1. na lišpu, 2. na zevanji po zabavah, 3. v zadoščevanji mesenega pozečenja. X. 149. — X. Iz tega vžitka izvira: 1. nezadovoljnost, 2. ubožstvo, 3. bolezen, 4. pogubljenje. X. 158.

Časniki. Varujte se slabih časnikov in knjig, ker jih prepoveduje: 1. natorna postava, 2. božja postava, 3. cerkvena postava, 4. prepovedani so pod smrtnim grehom. VI. 653. — Brezbožni časniki delajo na pogin katoliške cerkve: 1. nekateri brezverstvo očitno razglasujejo, 2. drugi skrivaj pritrjujejo, 3. vsi delajo na njen pogin. X. 103. — Kdor slabe časnike naroča, greši: 1. zoper Boga, 2. zoper cerkev, 3. zoper bližnjega, 4. zoper samega sebe. X. 116. — Slabi časniki so vzrok nevere. II. 236. — Časnikarji so glas vpijočega v puščavi. VI. 631.

Čednost. Tri male čednosti za vsaki dan: 1. prizanesljivost do bližnjega v malih rečeh, 2. potrpežljivost v malih krizih, 3. skrbljivost za male pobožnosti. II. 658. — Skušnjave pospešujejo razne čednosti. I. 38. — Krivo presojevanje čednosti. VI. 438. — Osem zveličanskih čednosti. VII. 470.

•Češčena Marija. IV. 475; — V. 511.

Čistost. Čistost najlepša čednost; nečistost najgrša pregreha: I. to spoznamo iz natornih reči, VI. 114; — II. kako ljudje o nji mislijo in sodijo, VI. 127; — III. kako Bog sodi, plačuje in kaznuje, VI. 147; — IV. vpliva na telo, VI. 167;

— V. nasledki za dušo, VI. 177; — VI. pripomočki sv. čistost ohraniti: 1. sramožljivost, 2. ponižnost, 3. varovati se slabih misli, 4. misel na božjo pričujočnost, 5. premišljevanje Kristusovega trpljenja, 6. priporočati se angelju varuhu in Mariji, 7. sv. zakramenti. VI. 188. — Čisto živimo po Kristusovem zgledu: a) čistost je najlepša čednost, proč z vso nečistostjo; b) pomočki za čistost: 1. beg in čuječnost, 2. post in zatajevanje, 3. molitev in prejemanje svetih zakramentov. X. 547. — Čistost lepota našega telesa: 1. ker pripravlja v čistem telesu lepo prebivališče duši, 2. sv. Duhu, 3. pripomore k zdravju in dolgemu življenju, 4. primere čistosti: lilija, sonce, zarija. II. 515. — Čistost oživlja in posvečuje dušo: 1. da se lahko k Bogu povzdiguje, 2. užiga v nji hrepenenje po Jezusu, 3. jo z njim zaročuje v sv. Ljubezni (zgleđ sv. Neža). II. 525. — Čistost: a) studenec notranjega miru in veselja: 1. v življenji, 2. v smrtni uri; b) nečistost vir nepokoja in britkost. II. 561. — Čistost nad vse cenjena v nebesih: 1. nas dela angeljem podobne, 2. Bog čiste duše ljubi s posebno ljubeznijo (zgleđ sv. Katarina Sijenska), 3. jih plačuje s posebnim veličastvom. II. 690. — Čistost v mislih; za to je najpotrebniši pomoček čuječnost in sicer: 1. nečiste misli precej iz glave potrebiti, 2. v srcu naglo zavreči, 3. postopanja se varovati, 4. spomniti se na nebesa in pekel. III. 75. — Čistost: krotenje a) oči in b) ušes. III. 485. — Varuj svojih nog! 1. V slabe družčine, 2. v obhoji z drugim spolom, 3. v plesu. III. 496. — »Hočem, bodi čist!« 1. Mi moramo biti čisti in sveti, 2. ta zapoved velja vsem, 3. kako bomo čisti postali in ostali. VII. 34. — Lilija sv. Jožefa, trojni pomoček čistost ohraniti: 1. molitev, 2. sramožljivost, 3. zatajevanje. VI. 143. — Nevarnosti za čistost: I. od strani domačih. VII. 86; — II. od strani prilizovalcev. VII. 97; — III. grešna znanja. VII. 110; — IV. slabi shodi in družbe. VII. 123; — V. premišljeno zapeljevanje. VII. 144; — VII. bližnja priložnost. (Sv. Marjeta Kort.) VII. 163. — Čistost. VI. 612. — Čistost srca. II. 33. — Čistosti podoba je cvetica. I. 433. — Čistost, zlato samskega stanu, je draga, svitla, koristna čednost. II. 18. — Čistost srca, mreža kristijana. VII. 312. — Čistost je sad sv. Duha. IX. 321. — Čiste oči. X. 192; — roke, noge. X. 193. — Blagor jim, ki so čistega srca. VII. 472. — Čistost zaničuje svet. IV. 237. — Pomočki za čistost. VI. 507. — Jezus ljubi čiste duše; sv. Katarina Sijenska, nevesta Jezusova (zgleđ) II. 694. — Jera Angerer umrje za čistost (zgleđ) VI. 179. — Čistost sv. Alojzija. II. 370.

Človek. Imenitnost človekova se razodeva: a) v njegovem stvarjenju, če pogledamo: 1. na Boga, ki ga je vstvaril zase, 2. na svet, ki ga je vstvaril za človeka, 3. na človeka samega; b) v njegovem odrešenju; c) v njegovem posvečenju: 1. v zakramentu sv. krsta, 2. sv. birme, 3. sv. pokore, 4. sv. rešnjega Telesa, 5. sv. mašnikovega posvečevanja in zakona, 6. sv. poslednjega olja. I. 597. — Človek podoba božja: 1. kako

je Bog človeka naredil po svoji podobi, 2. kaj moramo storiti, da postanemo podoba božja. VI. 339. — Človeka namen je: 1. Boga spoznati, 2. ga ljubiti, 3. mu služiti, 4. se zveličati. Kako se temu nasproti razodeva posvetni duh današnjih dni. X. 129. — *Človek in goreča sveča*: kakošen pomen ima goreča sveča za naše: 1. telesno, 2. dušno življenje. V. 62. — Človek-popotnik, štiri postaje življenja: 1. Jeruzalem, postaja sreče, 2. roparski napad, 3. obup, 4. rešitev. IV. 413. — Človek, kam greš? a) s telesom v grob, b) z dušo k sodbi. IX. 257. — Človek trstu podoben, (glej »trst«.) — *Trojno prašanje človeku*: 1. kdo si bil? 2. kaj si zdaj? 3. kaj boš? IV. 590. — Človeška plemenitost. III. 72. — Človek, ljubljenec božji. II. 644. — Prenovljenje človeka. VI. 204.

Čolnič podoba življenja: a) nebeški čolnič so tisti, ki imajo pri sebi Jezusa: 1. vero v Jezusa, 2. ljubezen do Jezusa; b) peklenški čolnič so tisti, ki nimajo Jezusa, ker nimajo: 1. vere v Jezusa, 2. ljubezni do Jezusa. VI. 60.

Čudeži. Čudeži Jezusovi: a) kaj so čudeži? b) kaj nas Jezusovi čudeži uče: 1. da je Jezus poslanec božji, 2. da je Bog in človek skupaj, 3. da je resničen njegov nauk. III. 54. — Čudeži Jezusovi. VIII. 334. — Čudeži Kristusovi in apostelnov. II. 655.

Čuječnost nam je potrebna: 1. ker je slaba naša natura, 2. ker so močni naši sovražniki, 3. ker je duša neizmerne vrednosti, 4. ker Bog velevala čuti. III. 87. — Čuječnost, pomoč zoper skušnjave. VI. 120.

1. Danes storimo (kar Bog uči po pridigi), 2. jutri bo prepozno, III. 110.

Daritev Aleksandra Vel. (zgleđ.) VII. 122. — Darujmo Bogu svoje srce. II. 268; — vse kar imamo. III. 652. — David zgleđ potrpežljive ljubezni. I. 503; — zgleđ krotkosti. X. 311. — Dejanje vere obujati. VI. 15. — Dejanje bodi sveto. III. 455.

Dekliška družba: tri cvetice za njo: 1. rožmarin, spomin žive vere in pobožnosti, 2. vijolica, zgleđ ponižnosti, 3. lilija, spomin sv. čistosti. VI. 608. — Za dekleta trojno ogledalo (zgleđ.) IV. 171.

Delo. *Delo uspešno in neuspešno*: 1. kaj nam je storiti, kadar nam delo spodleti, 2. kadar nam srečno izide. V. 330. — Delo je potrebno: a) zakaj moramo delati? 1. ker je volja božja, 2. ker smo grešniki; b) kaj nas tolaži pri delu: 1. da po delu pride počitek, 2. plačilo. VIII. 256. — Vsako delo stori, kakor bi bilo zadnje. I. 628. — Delo je prazno brez blagoslova božjega, kako moremo deležni biti blagoslova. V. 579. — *Prazno delo*: 1. kdor dela iz slabega namena, 2. nezvesto, 3. v smrtnem grehu. VIII. 345. — Kaj je kristijanovo delo? 1. dolžnost, 2. kazen, 3. čast. III. 435. — Delaj in moli. III. 284. — *Trojna ljubezen človeka k delu priganja*: a) ljubezen do samega sebe, ker delo: 1. zasluži živež, 2. razvija dušne in telesne moči, 3. osrečuje, 4. daje čast in veljavo, 5. varuje hudega; b) ljubezen do bližnjega,

ker delavnost: 1. daje priliko k zaslužku, 2. druge podpira, 3. zahteva občni blagor, 4. lep zgled; c) ljubezen do Boga: 1. ker prva človeka sta delala, 2. Bog je zapovedal, 3. zgledi svetnikov. II. 71. — Delavnost v duhovnem pomenu po besedah: 1. »kaj«, 2. »brez dela«, 3. »tukaj«, 4. »stojite«, 5. »celi dan«. III. 99. — Delo je častljivo. III. 70. — *Zlate ribice dobrih del*: 1. kaj je dobro delo, 2. kaj si ž njim zaslužimo. IX. 371. — *Rja pri dobrih delih*: 1. častilakomnost, 2. jeza, 3. sovraštvo. IX. 378. — *Kvas pri dobrih delih*: 1. marljivost, 2. krščanska ljubezen, 3. Marijina priporočba. VIII. 548. — Dobra dela so mnogokrat brez zasluženja: 1. ker niso v milosti božji storjena, 2. ne iz pravega namena, 3. le prisiljeno. IV. 332. — Dobra dela v stanu smrtnega greha so: 1. dela teme, 2. brez zasluženja za nebesa. VII. 307. — Delavci v vinogradu (prilika). II. 262. — Delavnost zasluži blagoslov božji, V. 355; — delo za vsakdanji kruh, VIII. 9; — delo je potrebno (zgled sv. Janez Mali). V. 249. — Naša dela so Bogu: 1. dopadljiva, ako hočemo, 2. ali zoperna, ako hočemo. IX. 40. — Dobra dela so ključ do nebes, V. 266; — zlato za nebesa, IV. 21; — za nas Boga prosijo, VI. 290; — smrt jih ne uniči, X. 176; — gredó v večnost (zgled) IX. 576; so zahvala za dobro letino, X. 508; — iz majhnih dobrih del pride veliko dobrega, X. 517; — sodnik naših del je vest, VI. 186; — dobra dela pri sodbi, VII. 518; — delati za nebesa, I. 223; — k dobrim delom nas naganja misel: to leto je morebiti zadnje, II. 12; dela svetlobe delajmo, dela teme odložimo, IX. 583; — pomanjkljivost v delih, II. 7. — Dobra dela urno delajmo. I. 8

Denar zgubljen (prilika), I. 639; — ne daje prave sreče. IX. 2.

Sv. Detinstvo. Podobica sv. Detinstva. VIII. 623. — **Dejanje sv. Detinstva.** III. 732.

Devica pametne in nespametne (prilika). III. 65; — devišstvo v sveti cerkvi. II. 187; — devicam pomočki lepega življenja. V. 614; — pirhi za dekleta: čistost. IX. 215; — devica zavrne brezbožneža (zgled). II. 468; — devic prebivališče v nebesih. X. 217; — trojno ogledalo za device (zgled). IV. 171. — Devišstvo Marijino je potrebno, sv. Jožef njegov varuh. VIII. 237.

Dijakon. V. 594. — **Dizma**, desni razbojnik (zgled pokore). II. 123.

Dobrotljivost božja in njeni opomini (glej: »božja dobrotljivost«). IV. 55 — Dobrotljivost božja kliče na nebeško gostijo. VIII. 477. — Dobrotljivost Jezusova. IV. 324; V. 110; VIII. 8. — Dobrotljivost, sad sv. Duha. IX. 311.

Dolgov se varujte. V. 371.

Dolžnosti svoje spolnuj; zveličala nas bodo navadna opravila, ako jih opravljamo v pravem duhu, priča: 1. sv. pismo, 2. zgledi svetnikov. III. 113.

Domovina dvojna (za god svetega Cirila in Metoda): a) zemeljska, slovenska je: 1. lepa, 2. verna zemlja, 3. k temu sta pomogla sv. Ciril in Metod; b) nebeška domovina je: 1. neskončno lepa, 2. tam je najlepši jezik ljubezni božje. X. 329. — **Dom**, sejalec božje besede. II. 93. — Ljubezen do domovine (zgled: Rimski meščan in Mark Antonij.) VIII. 128.

Sveti Dominik in Katarina pa rožni venec (zgled). II. 561. — Sv. Dominik in rožni venec (zgled). IV. 477; V. 513. — Sveti Dominik pri sveti maši. VIII. 151. — Sv. Dominik vidi Marijo prositi za ljudi. X. 452.

Dovoljeno. Ali je dovoljeno? prašaj se, 1. kadar hočeš telesu veselje privoščiti: oči, ušesa, jezik, roke, noge; 2. da paziš nad dušnimi močmi: domišljijo, nad srcem. II. 606.

Dražiti nikogar. II. 479.

Drevo. Dvojno drevo: 1. drevo življenja je Jezus Kristus, njegov sad so nauki in sveti zakramenti; 2. drevo smrti — greh. VIII. 542. — *Drevo božje*: 1. v raj, 2. sv. katoliška cerkev. VII. 542. — *Škodljivci na drevesu zveličanja*: 1. črvi — strasti, 2. gosence — zapeljivci, 3. mraz — mlačnost, 4. viharji — skušnjave, 5. starost — nestanovitnost. IV. 366. — Drevo življenja. IV. 486. — *Vsak kristijan bodi v rasti podoben dobremu drevesu*: 1. kje je drevo vsajeno, 2. kako raste, 3. koliko sadu prinaša. III. 96. — *Nerodovitno drevo — podoba grešnika*: 1. »Vsako drevo«, 2. »katero ne rodi dobrega sadu«, 3. »bo posekano in v ogenj vrženo«. V. 362.

Družčina. Družčine slabe se varuj! 1. Prostovoljno iskana je nevarna. 2. priča vsakdanja skušnja, 3. tudi dobri se v nji pohujšajo. VI. 70. — *Nevarnost slabe družčine*. VIII. 418. — Slaba družčina, III. 508; III. 497, 508; — nevarna čistosti. VII. 123; — družba je nevarna, X. 410; — družčina, slab sejalec. VII. 489. — *Družčina* a) nesrečna: 1. doma, 2. v krčmah; b) srečna: 1. Marija, 2. Jezus. IX. 446. — Glej tudi »Tovarišija«.

Družina. Družina božja: a) verniki na zemlji, b) duše v vicah, c) svetniki v nebesih. VIII. 268. — Družina: 1. pred Kristusom, 2. sveta Družina, 3. kakošna bodi krščanska družina. V. 598. — *Družinska sreča bo*, če vsi: 1. eden družega z delom podpirajo, 2. skupno trpljenje prenašajo in se razveseljujejo, 3. eden družega k dobremu spodbujajo. III. 15.

Sv. Duh. Sveti Duh je: a) pravi Bog; b) nam deli milost božjo, 1. ki nam je potrebna, 2. kako je to za nas tolažljivo, 3. koliko hvaležnost smo dolžni sv. Duhu. V. 301. — Sveti Duh in aposteljini: a) kaj je sv. Duh storil pri aposteljnih, b) kako so se nanj pripravljali: 1. z edinostnim in 2. s čistim srcem, 3. s stanovitnostjo, 4. z gorečnostjo. VII. 264. — *Delovanje sv. Duha*: a) kako se je razodevalo nekdanj nad aposteljini in kristijani, b) sedaj v katoliški cerkvi. IX. 301. — Kaj je sv. Duh storil aposteljnem? 1. na njih srcu, 2. na njih umu. III. 376. — *Delovanje sv. Duha*: a) v cerkvi, 1. brez sv. Duha bi bila cerkev ladija brez vetra, 2. vrt brez studenca, 3. hiša zidana na pesek, cerkev brez zvona; b) v naših srcih: 1. razsvitluje pamet, 2. ogreva srce, 3. čisti dušo. II. 309. — Sv. Duh v katoliški cerkvi in v nas: a) v cerkvi deluje, 1. da se povesod ohrani, 2. neskajena; b) v nas

deluje 1. pri sv. krstu, 2. sv. birmi, 3. sv. pokori, 4. pri molitvi, 5. budi ljubezen do Boga in bližnjega. V. 276. — Ogenj sv. Duha: a) pri svetnikih: 1. pri Mariji, 2. pri aposteljnih, 3. služabnikih božjih; b) pri nas, ako: 1. vse storimo za božjo čast, 2. skrbimo za dušo, 3. za zveličanje bližnjega. X. 257. — Trojna moč sv. Duha: 1. razsvetluje, 2. očiščuje, 3. ogreva, VIII. 291. — Kaj dobrega stori sveti Duh: 1. našemu srcu, 2. našemu umu? III. 387. — Dvojni način delovanja sv. Duha: 1. kakor rahla sapica, 2. kakor silen piš. III. 379. — Tempelj sv. Duha: 1. je naša duša in telo, 2. z grehom nehamo biti tempelj sv. Duha. VI. 317. — a) Sadovi sv. Duha: 1. ljubezen, 2. veselje, 3. mir, 4. potrpežljivost, 5. milosrčnost, 6. dobrotljivost, IX. 308; b) 7. prizanesljivost, 8. krotkost, 9. zvestoba, 10. zmernost, 11. zdržnost, 12. čistost. IX. 318. — Dva nenavadna darova sv. Duha: 1. dar jezika, 2. dar čudežev. X. 271. — Sedem darov sv. Duha. IV. 403. — Sv. Duh pomoč vojskujočim. I. 292. — Sv. Duh prežene napačni strah, X. 270; — osrčuje (zgleđ: deček Ciril) IX. 304.

Duhovno vstajenje iz greha. II. 219; III. 268. — Duhovno orožje: molitev, zatajevanje, zaupanje v Boga. IX. 586.

Duhovnik. Vrednost duhovniškega stanu: 1. veljava duhovnikova, 2. njegova moč in oblast, 3. njegovo delovanje v prid človeštva, α) po molitvi, β) po daritvi sv. maše, γ) po oznanovanju besede božje. VII. 379. — Duhovnikovo opravilo v cerkvi: 1. moli, 2. daruje, 3. blagoslavlja, 4. uči. VII. 196. — Zaničevanje duhovnikov. VII. 354. — Spoštuj duhovnike (zgleđ: Atila) X. 267. — Duhovniki vidni angelji varuhi. IX. 456. (Dalje glej: »mašnik«.)

Duša. Duše imenitnost in dragocenost kaže a) njena podoba, ker je vstvarjena: 1. po podobi božji, 2. po podobnosti božji; b) njen napis, ki je 1. sv. križ, 2. edina duša. (Zgleđ: papež Benedikt.) X. 477. — Veliko ceno človeške duše spoznamo, ako premišljujemo: 1. kdo jo je vstvaril, 2. kako jo je vstvaril, 3. kako ceno ji priznava Stvarnik in drugi. III. 569. — Duša — dragoceni denar: 1. denar kujejo cesarji, dušo je vstvaril Bog, 2. duša ima veliko vrednost, kakor denar, 3. varuj se, da je ne popačiš. IV. 508. — *Urno in odločno skrbimo za dušo*: 1. gleđe skušnjav in dušnih nevarnosti, 2. gleđe pokore in poboljšanja, 3. gleđe dobrih del, 4. kedar Bog kaj težkega tirja. I. 7. — Ohranitev edine duše: 1. kar je edino, je človeku posebno ljubo, torej skrbno varuje, 2. človek rajši vse zgubi, kakor to edino ljubo, 3. dobro zapira, da mu kdo ne ukrade, 4. če zgubi, si prizadeva nazaj dobiti. I. 529. — *Skrb za dušo*: 1. za dušo moramo skrbeti, 2. posebno ob nedeljah. VIII. 456. — Delo v vinogradu naše duše je: 1. majhno, 2. kratko. X. 34. — Dušne bolezni čvetero znamenj: 1. če se bolnik ne dá zdraviti, 2. če zdravila ne pomagajo, 3. če zopet nazaj pade v bolezen, 4. če se neče

poslužiti zdravil. VI. 534. — Ubijalci duše: a) bližnjega duše ubijalci so tuji grehi; b) samega sebe, 1. kdor duši hrano odtegne, 2. kdor ji daje strupeno hrano, 3. kdor greh dela, 4. kdor v grehu trdovraten ostane. VI. 379. — *Pogrebci duše*: 1. pijanost, 2. nečistost, 3. nevera, 4. nespokornost. IX. 477. — *Dušni sovražniki* — *pomoč zoper nje*: 1. trdna in odločna volja, 2. oklenimo se Jezusa, 3. Marijina priprošnja, 4. bežimo pred nevarnostjo. II. 20. — *Duhovno prenovljenje*: a) odložiti dela teme: 1. grehe, 2. dela starega človeka; b) obleči orožje svetlobe: 1. molitev, 2. zatajevanje, 3. zaupanje v Boga. IX. 582. — a) *Mrtvi na duši* so: 1. ki skrbijo za posvetno blago, 2. za čast, 3. za veselje; b) *obudil jih bo Jezus Kristus*, če storé, kar je storil zgubljeni sin. IX. 614. — Koliko je vredna duša, VIII. 148; — eno samo dušo imamo, IV. 103; — duša je tempelj sv. Duha, VI. 318; — duša je denar, VII. 461; — dušno življenje je podobno goreči sveči, V. 63; — skrb za dušo, X. 262; duša je naš vinograd, VI. 85; — reši svojo dušo, X. 3. — duša gré v večnost k sodbi, IX. 261; — duša zveličana je nevesta Kristusova, I. 13; — duše življenje in posvečenje je čistost, II. 526; — dušni živež je beseda božja, I. 72; — sv. obhajilo, IV. 485. — Sv. Katarina S. vidi lepoto duše v milosti božji (zgleđ). X. 503. — Dušnih darov prosimo, III. 338; IV. 262; V. 243; — dušna suhota, II. 154; — na duši slepi, II. 672; V. 648; — na duši hromi, II. 682; V. 648; IV. 504; — na duši govovi, II. 697; — na duši gluhi, II. 702; V. 648; — na duši mrtvi, II. 711; — dušna smrt (zgleđ: plemenitaš in njegova hči), IV. 527; — dušna slepota je strašna in in pravična kazen, V. 125; — dušni dolgovi, IV. 506; — dušna sužnost, IV. 504; — duše trinog je huda vest, VI. 183; — dušni ubijalci: 1. bližnjega, 2. samega sebe, VI. 379; — v dušnih nevarnostih angelji pomagajo, IV. 435. — Sv. Frančišek Sal. v dušni zapuščenosti. II. 148. — Sv. Hijacint, gorečnost za rešenje duš. V. 409. — Človek na duši mrtev je mrtev: 1. sam za-se, 2. za Boga, 3. za sv. cerkev, 4. za nebasa. II. 509. — Duhovno ubogi so: 1. neverniki, 2. krivoverci, 3. grešniki. I. 337.

Eccce homo — podoba (zgleđ). VIII. 94. — *Edinosti duh*. VII. 274.

Efeta trojni: a) *Oko odpri se*, glej pot, ki pelje: 1. v pogubljenje, 2. v nebasa. b) *Usta odprite se*, kedar zahteva: 1. čast božja, 2. lastno zveličanje, 3. blagor bližnjega. c) *Uho odpri se*, ker Bog govori: 1. po vesti, 2. po prijateljih, 3. po stariših, 4. po mašnikih. IV. 393.

Sv. Eligij in ples (zgleđ). IX. 51.

Elija. I. Elija prerok ob suši in nauki iz tega. VII. 234. — II. Elija na Karmelski gori in v puščavi. VII. 238. — III. Elija predp'odoba Kristusa. VII. 243. — IV. Štiri kolesa Elijevega voza: 1. vera, 2. upanje, 3. ljubezen, 4. stanovitnost. VII. 254.

Sv. Elizabeta španjska kraljica (zgleđ). X. 414. — *Sv. Elizabeta kraljica in njen služabnik* (zgleđ obiskovanja cerkve). V. 366. — *Sv. Elizabeta in trnjeva krona Kristusova* (zgleđ). X. 278. — *Sv. Elizabete ponižnost*. VIII. 97. — *Estela Marija in duhovno obhajilo* (zgleđ). I. 302.

Estera, predp'odoba Marije. X. 142; III. 697.

Farizej. *Učimo se od farizeja* in posnemajmo ga v spolnovanji božjih zapoved. V. 391. — *Farizej in cestinar* (prilika). VI. 302.

Farna cerkev: 1. njena prednost, 2. dolžnosti farmanov do nje. III. 599. — *Farna cerkev skrbi za svoje otroke:* 1. v življenju z naukom, molitvijo, zakramenti, 2. v smrti, 3. po smrti. IV. 499.

Sv. Felicita. V. 361.

Figovo drevo podoba človekova (prilika). II. 63.

Sv. Filip ap. mučen. X. 215. — **Sv. Filip Benicij,** krotkost (zgleđ). I. 135.

Sv. Filip Nerij in mladenič. IV. 103; VI. 106; — zgleđ potrpežljivosti, I. 506; ljubezni do Boga. V. 292. — **Filip,** španjski kralj (zgleđ krotkosti). I. 459.

Sv. Frančišek Asiški in jaslice (zgleđ), VI. 639; — vrže se v trnje, X. 158; — zvé, da bo izveličan, X. 504; — zgleđ ljubezni do Boga, VII. 423; — tretji red, III. 670.

Sv. Frančišek Borgia in cesaričina smrt (zgleđ), V. 551; — bolan in sv. obhajilo (zgleđ), X. 468; — sv. Fr. B. in umirajoči grešnik. VII. 109.

Sv. Frančišek Salezizj (zgleđ krokte ljubezni), I. 458; X. 42; — poskušan, II. 148; — obrekovan, VIII. 288; — dela v čast božjo, VII. 205. — **Sv. Frančiška lepa duša.** IX. 605. — **Sv. Fr. in grešnik** (zgleđ). IV. 138.

Sv. Frančišek Ksaverij in rožni venec (zgleđ), IX. 489; — mati njegova, VIII. 276. — **Sv. Frančišek Sijenski** (spokornika zgleđ). II. 684.

Zvel. Friderik in duhovno obhajilo (zgleđ). I. 301. — **Sv. Genezizj krščen** (zgleđ). V. 438.

Glas upijočega v puščavi — kdo je? 1. vesoljno stvarstvo, 2. Janez Krstnik z besedo in dejanjem, 3. Jezus Kristus s čudeži, z naukom in smrtjo, 4. svetniki. VI. 620. — **Kdo naj bo glas upijočega v puščavi?** 1. katoliški kristijani sploh, 2. stariši in gospodarji, 3. pisalci, 4. gosposka deželjska, 5. gosposka duhovska. VI. 629.

Gluhi na duši. II. 702; IX. 435. — **Kdaj je dobro gluh biti?** 1. kadar pridejo skušnjave, 2. kadar nas zasmehujejo, 3. kadar se bližnji obrekuje. VIII. 405. **Gorično seme** (prilika). I. 155.

Gorečnost, prava. Kdor ima pravo gorečnost: 1. rad misli na Boga in o njem govori, 2. rad moli in službo božjo opravlja, 3. skrbi vedno več dobrega delati, 4. želi in vse stori, da bi drugi ljudje dobri bili. VII. 321.

Gospodar. Gospodarji — njih dolžnosti do poslov: a) morajo lepo ravnati s posli: 1. sami, α) ne surovo, β) ne vetrasto, γ) ne prevzetno; 2. tudi otroci: α) naj posle ubogajo, β) jih ne smejo zmirjati, γ) če jih žalijo, posvarite jih; b) skrbeti morajo: 1. za njih časní blagor: α) jim plačilo dajati, β) z delom ne preoblagati, γ) v bolezní ne zapustiti, δ) dober svet dajati; 2. za njih večni blagor: α) skupna molitev, β) služba božja, γ) greha jih varovati. II. 61. — **Gospodarji slabi najemniki.** IV. 224. — **Gospodarji morajo skrbeti za zveličanje podložnih.** VI. 370. — **Zgleđ sv. Martin.** VI. 580. — **Kako prav gospodariti?** a) česa se je treba varovati? 1. lakomnosti, 2. dolgov, 3. zapravljevosti; b) kaj storiti? 1. živeti v božjem strahu, 2. pridno delati, 3. ubogim pomagati, 4. druge ljubiti. V. 370.

Gosposka deželjska. VI. 632; VII. 459; — duhovska. VI. 633.

Gostija. Gostija dvojna: a) kaj ponuja svet svojim gostom? 1. pozelenje mesa, 2. oči, 3. napuh življenja; b) kaj ponuja Bog

svojim gostom? 1. dušni kruh, 2. meso in kri Jezusa Kristusa, 3. vino večnega veselja. VI. 355. — Gostija kraljeva nas opominja: 1. na božjo dobrotljivost, 2. na človeško nehvaležnost. (Homilija). VIII. 477.

Govorjenje. Bodimo varni v govorjenji, zato glejmo: a) kaj govorimo, 1. da ne žalimo edinosti med ljudmi, 2. da resnice ne zatajimo, 3. spodobnosti ne omadežujemo; b) s kom govorimo, 1. z višjimi govorimo s častjo, 2. s sebi enacimi varno, 3. z nižjimi pohlevno. VI. 443. — Pomanjkljivost v govorjenji, II. 5; — nesramno govorjenje, VI. 663; VII. 63; — govoriti o pravem času. II. 467. — (Glej tudi »beseda«.)

Gracija in Danton X. 102. — Grajati bližnjega. I. 447. — Sv. Gregor in mladenič. III. 631. — Sv. Gregor čudodelnik (zgled molitve). VII. 333.

Greh. Greh kristijanov je večji in večje kazni vreden, kakor greh judov in ajdov: 1. ker ima kristijan veliko večje spoznanje in obilnejše pomočke, 2. ker je v veliko tesnejši zvezi z Bogom. I. 30. — Hudobija smrtnega greha: a) upor zoper Boga, ki je: 1. naš stvarnik, 2. gospodar, 3. oče; b) škoda, ki jo napravi: 1. poniža pod žival, 2. oropa dušo vsega dobrega, 3. ukrade mir vesti, 4. podjarmi dušo hudemu duhu; c) kazen greha: 1. pri angeljih, 2. pri Adamu, 3. v peklu, 4. greh je kriv Jezusovega trpljenja in smrti. VIII. 192. — Z grehom človek Boga zgubi, to je: 1. neizrečno velika zguba, ker duša zgubi Jezusa, vso svojo lepoto, bogastvo, življenje, 2. pa ljudje se za to ne zmenijo, zlasti v sedanjih časih. I. 14. — *Nasledki smrtnega greha* vzamejo duši: 1. milost božjo in vso lepoto, 2. vse zasluženo za nebesa, 3. notranji mir. V. 428. — *Greh je največja nesreča*, ker: 1. stori ljudi časno nesrečne, 2. jih tira v večno pogubo. VIII. 382. — Greh vniči moč molitve, ker stori: 1. da grešnik zastoj moli, 2. da je priprošnja pravičnih zanj zavržena. VI. 272. — Grehi so dušni dolgovi, primera denarnih dolgov z dušnimi. V. 505. — Greh in grešno življenje je tema naše duše, to je: 1. nesrečna, 2. grozna, 3. škodljiva, 4. pogubljiva tema. VI. 327. — Mali greh je veliko hudo: a) sam na sebi, b) zavoljo nasledkov: 1. omadeževa dušo, 2. pomanjša milost božjo, 3. pripelje v smrtne grehe. IV. 534. — *Nasledki malega greha*: 1. majhni greh Boga razžali, 2. njegovo ljubezen in milost zmanjšuje, 3. v velike grehe zapelje. III. 90. — *Smrtnega greha se bojmo*: a) zakaj se nam je smrtnega greha bati; b) če se ga res varujemo, to je: 1. če storjene grehe sovražimo, 2. če se prihodnjih bojimo. VII. 500. — *Varuj se greha*: 1. smrtnega, 2. malega greha. IX. 14. — V poprejšnje grehe povrniti se je: 1. sramotna nezvestoba, ker se prelomi zaveza z Bogom, 2. nehvaležnost za milost božjo, 3. lahkomišljenost, ker se zapravi dušni mir. IX. 224. — Grešne navade strašni nasledki; tak grešnik: 1. se čedalje težje poboljša, 2. postane trdovraten.

IX. 241. — Grešne navade nasledek je nesrečna smrt, ker grešnik ne bo imel: 1. volje, 2. milosti božje za spreobrnitev. IX. 250. — Povrnitev v grehe je: 1. največje hudo, 2. nebvaležnost, 3. njeni nasledki. IV. 182. — *Grešnika smrt je grozna*, ker je: 1. boleča, 2. edina, 3. večna. IX. 68. — *Grešnika nevarnost* je: 1. velika, 2. kje je pomoč? a) Pri Jezusu, b) pri spovedniku, c) pri Mariji. IX. 53. — *Greh je zapaha nebeških vrat*, kako jih odpremo? 1. Izpraševanje vesti, 2. obžalovanje, 3. spoved, 4. sklep. IX. 504. — Trdovratni grešnik je podoben skali: 1. nima oči, 2. ušes, 3. jezika, 4. vonja, 5. čutila. IX. 85. — Stari dolgovi grehov: 1. v čem obstojé, — kdor spovedi prav ne opravlja, 2. kako jih poravnati — z dolgo spovedjo. V. 527. — *Greh je gobova bolezen*. X. 31. — V grehah umreti je strašno: a) strašna bo tvoja smrt, če v grehah živiš, b) strašna bo tvoja večnost, če v grehah umreš. X. 333. — Odpuščanje grehov in kazni izvira iz Srca Jezusovega. X. 296. — Vpliv greha in milosti: 1. po grehu človek ogluši, po milosti božji zopet sliši; 2. po grehu postane mutast, po milosti božji zopet govori. VII. 360. — Najboljši pomoček zoper padec v stare grehe je premišljevanje: 1. koliko je naše spreobrnjenje Bogu truda prizadelo, 2. koliko truda nam samim. VI. 231. — Greh je sužnost, I. 6; — dušna smrt, II. 509. — Kaj je greh in njegovi nasledki, I. 385; — greh ni dovoljen, II. 608; — greh oropa dušo, III. 171; — greh je šiba, s katero človek samega sebe tepe, III. 553; — greh je kvas, IV. 201; — greh je največje hudo, X. 418; — greh prvih starišev, V. 66; — smrt v grehih je strašna, I. 79; — greh mine, kazni ostane, IV. 244; — grehi so dušni dolgovi, IV. 506; — z grehom nehamo biti tempelj sv. Duha, VI. 320; — dobra dela v grehu so brez zasluženja, VII. 308; — greh — drevo smrti, VIII. 546; — z grehom zgubi človek Jezusa, IX. 27; — mali grehi zapirajo nebesa, V. 264. — Grešna navada je huda, I. 140; — greha se veliko zgodi zavoljo strahu pred ljudmi, I. 332; — kateri služijo grehu, zaidejo v nespokornost, IV. 136; povrnitev v stare grehe, VI. 41; — povrnitev v stare grehe je nevarna. VI. 537. — Grehu dajmo slovo, VI. 528; — grehi se odpuščajo v zakramentu svete pokore, V. 518; — spoznanje greha, III. 180; — zoper greh zavetje Srca Jezusovo, VII. 306; — greha nas bo varovala misel, to leto je morebiti zadnje za-me, II. 11; — prostost od greha je prinesla Marija, VII. 410; — sv. Duh očiščuje grehov, VIII. 293; — greha varuje spomin na smrt, VIII. 517; — greha varuje uboštvo, VIII. 538; — v stanu greha je dobro premišljevat trpljenje Kristusovo, IX. 204; — grehi v mislih, VIII. 97; — iz majhnih grehov pride veliko hudega, X. 519. — Zgledi: Zamolčani greh, IV. 427; — deklica svari mladeniča pred grehom, VI. 331; — zamolčani greh (pogubljen redovnica), IX. 175; — zamolčani greh, puščavnik Pelagij. IX. 438. — Marija reši grešnika. X. 419.

Grešnik. *Trdovratnega grešnika Bog zapusti*, to je: a) strašna kazen, 1. ker se tak ne spokori, to pričajo α) judje, β) kristijani, 2. še hudobnejši postane, α) judje, β) kristijani; b) zaslužena kazn, če pomislimo: 1. kako Bog ravna z grešnikom, α) on je najboljši oče, grešnik se ne zmeni za njega, β) po prvem grehu bi ga lahko zavrnel, pa čaka, γ) Bog je naprej zažugal; 2. kako predrzen je do Boga, α) bolnik neče zdravila,

β) revež neče pomoči. I. 125. — *Grešnik je sam kriv svojega pogubljenja*; ne bo se smel izgovarjati, 1. da ni vedel, kaj je volja božja, 2. da je ni mogel spolnovati, III. 608. — Grešnika dvojni pekel: a) časní pekel, 1. zavržen od Boga, 2. huda vest, 3. zavržena družba, 4. druge kazni; b) večni pekel, to priča: 1. razodenje božje, 2. pamet, 3. naj pretrese dušo. IV. 351. — *Nerodovitno drevo — podoba grešnika*: 1. »Vsako drevo«, 2. »ki ne rodi dobrega sadu«, 3. »bo posekano in v ogenj vrženo.« V. 362. — Grešnikova pot je: a) zapepljiva in goljufiva, b) težavna in huda, ker ga trpinči: 1. vest, 2. svet, 3. grenak spomin; c) naposled nesrečna. VI. 263. — *Grešnika nesreča*: 1. zgubi mir vesti, 2. dobra dela, 3. milost božjo, 4. nebesa. VIII. 374. — Grešnik je: 1. slep, 2. gluhi, 3. mutast. IX. 433. — Grešnik, ki ne sprejme Jezusovega opominovanja, bo: 1. od Boga zapuščen, 2. pogubljen. I. 377. — Grešniku bo strašno ime Jezusovo: 1. na smrtni postelji, 2. pred sodbo, 3. v peklú. X. 20. — Grešnik pri sodbi: I. Kako bo osramoten, ko bodo vsi njegovi grehi razodeti. VII. 508. — II. Kako bo osramoten, ker je dobra dela opuščal ali hinavsko opravljal. VII. 517. — III. Sojen bo: 1. po zgledih svetnikov, ki so se med večjimi težavami zveličali, 2. po zgledu pogubljenih, ki so zavoljo manjših grehov pogubljeni. VII. 528. — IV. Sodil ga bo Jezus; a) ta sodba bo: 1. pravična, 2. ojstra, 3. nepreklicljiva; b) kako se bo sodba spolnila v dejanji. VII. 536. (Glej tudi: »Sodba«) — Grešnik in njegov rešitelj (homilija o Samarijanu). VII. 373. — *Jezusovo obnašanje do grešnikov*: 1. jih podučuje, 2. čaka, 3. obiskuje, 4. kaznuje, 5. sprejema. VIII. 387. — *Ljubezen božjo do grešnika* kaže prilika: 1. o zgubljeni ovci, 2. o zgubljenem denarju (homilija). X. 300. — »*Bog bodi milostljiv meni grešniku*«, ta molitvica je: 1. Bogu prijetna, 2. nam koristna, 3. za vse ljudi primerna. VI. 447. — Najboljši pomoček zoper padec v greh je premislek, koliko je naše spreobnjenje truda prizadejalo: 1. Bogu, 2. nam samim. VI. 231. — Veselje v nebesih nad spokornim grešnikom: a) Kdo je grešnik, b) kdo dela pravo pokoro. III. 429. — Je-li tudi grešniku pripravljeno prebivališče v nebesih? V nebesih je: 1. prebivališče mučencev (zgled: sv. Filip in Jakob), 2. prebivališče devic (zgled: sveta Brigita), 3. prebivališče spokornikov (zgled: sv. Peregrin), X. 214. — Grešniki smo vsi, VII. 136; — kdo je grešnik, III. 430; — grešniki smo brez pokore (zgled), II. 708; — grešnik je zgubljeni sin, III. 145; — trdovratni grešnik, IV. 417. — Kateri služijo pregrehi, zaidejo v nespokornost, ker: 1. zadene jih nagla smrt, 2. obupajo, 3. oslepijo in otrpnejo. IV. 135. — Grešnikov nesrečni stan, V. 116; — grešnik je mutast, IX. 436; — grešnik zapravlja darove božje, III. 157; — grešniki so sovražniki Marijini, IV. 583; grešnikom veljajo solze Jezusove, IX. 410; — grešnikov veselje je grozno, X. 182; grešniki se ne poboljšajo zavoljo strahu pred ljudmi, I. 330; — grešnikova slepota, IX. 433; — grešnik je predrzen do Boga, I. 129; —

grešnik Jezusa zavrže, III. 256; — grešniku so rane Jezusove strašne, I. 191; — grešniki so duhovno ubogi, I. 339; — grešnike kliče Jezus k pokori, I. 290; — za grešnika je grozljiva beseda Jezusova: »Moj Bog, moj Bog!« II. 155; — grešnike vabi Jezus k sebi, VI. 351; — Bog potrpi z grešniki, da imajo čas se popboljšati in kaj dobrega storiti, X. 510. — Kaj dela sv. rešnje Telo srcu grešnikovemu, VIII. 68; — pri grešnikih najdemo Jezusa, X. 10. — Grešnike boljša Bog s križi, VIII. 9; — grešnike uči križ prave modrosti, X. 369; — grešniku Bog odpušča, III. 590. — Pri grešnikih najdemo Marijo, III. 534; — grešnikom sveti Marija kakor luna, II. 521; — Marija pribežališče grešnikov, III. 550; — Marija mati grešnikov, VI. 434; — grešnikom je Marija rešilni angelj, IX. 467; — grešnika reši Marija, I. 444. — Grešniki, pojdite k Jožefu, I. 112; — on je varuh grešnikov, VII. 131. — Grešnik naj moli sveti križev pot (zglej sv. Vincencij Pavl.). VII. 75. — Spokornim grešnikom bo Jezus v vstajenje X. 572. — Grešnikov se ni treba bati, VI. 494; — z grešniki potrpeti, I. 507. — Samarijanka zglej grešnikom, V. 118. — Zglej di: Stari grešnik na smrtni postelji se spreobrne po Mariji I. 1839, III. 534. — Sv. Francišek Borgija in umirajoči grešnik, VII. 109. — Grešni mladenič in podoba spokornega Davida, II. 708. — Grešnica pribeži k Mariji, II. 522; II. 534. — Bog obišče grešnika s šibo (sv. Norbert), II. 719. — Peter Korbeljski in skesani grešnik, IX. 120.

Grob. Kaj nas uče grobovi? 1. spomin pokojnih z žalostjo obhajati, 2. njih poslednjo voljo spolnovati, 3. veseliti se, da se bomo z rajncimi videli, 4. jim pomagati iz vic, II. 629. — Kaj nas grobovi učé? a) da je kratko življenje človekovo, b) da moramo dušam v vicah pomagati: 1. zavoljo ljubezni, 2. zavoljo sebe, 3. zavoljo hvaležnosti; c) da moramo misliti na to, kar nas čaka po smrti, X. 496. — Žalost in veselje, ki nam prihaja iz groba: 1. žalost zavoljo ločitve, 2. veselje, ker se bomo zopet videli, VI. 558. — Grob Jezusa in kristijanov je: 1. kraj počitka, 2. miru, 3. svet kraj, 4. častljiv prostor, V. 192. — Božji grob in velikonočno sveto obhajilo. Naše srce mora biti podobno Jezusovemu grobu: a) grob Jezusov je bil nov, — srce mora biti brez greha, nevredno sv. obhajilo; b) Jezusovo telo, zavito v tančico z dišavami: 1. tančica so sv. čednosti, 2. dišave so živa vera, češčenje, trdni sklepi, ljubezen, VII. 115. — Grobovi se odpirajo ob Jezusovi smrti, V. 182. — Vsi gremo v grob, VII. 220; — naš grob (zglej: sv. Jakop in mešan), VII. 220.

Sv. Hedviga — njena ljubezen do Marije, IX. 461. — Sv. Helena, cesarica, V. 214. — Bl. Henrik Suzo in duše v vicah (zglej) IX. 548. — Herod — satanski kralj, VIII. 21. — Sv. Hijacint, njegova gorečnost za rešenje duš (zglej), V. 409. — Sv. Hijeronim, živi spokorno, V. 507; — se veselil smrti, VI. 589.

Hinavščina. 1. Kaj je hinavščina? 2. varujmo se je, VII. 463. — Hinavci VIII. 372.

Hiša krščanska — podobna hiši božji: 1. večna luč — ponižnost, 2. oltarji — bogaboječnost, 3. hiša miru, 4. služba božja, 5. svete podobe, VI. 530. — Hišica v Nazaretu je: a) zglej krščanski hiši, ker je bila: 1. hiša molitve, 2. strahu božjega, 3. ljubezni, 4. zadovoljnosti, 5. dobrotljivosti; b) tolažba za vsako hišo: 1. v skrbi za živež, 2. v križih, VIII. 6. —

Vesela hiša, zanjo je treba treh reči: 1. gospodar mora biti podoben sv. Jožefu, 2. gospodinja Mariji, 3. otroci Jezusu. VIII. 27. — Nova bodi vsaka hiša: 1. zakonski, 2. stariši in otroci, 3. posli. VI. 206. — Krščanska hiša pa cerkev — njuna zveza III. 594.

Hlapci čuječi (prilika). II. 118. — Hlapcev dolžnosti (prilika). II. 326.

Hranilnica nebeška: 1. kapital, ki se sprejema, 2. obresti, ki se dajejo. VI. 172.

Hrepenenje po Bogu. VII. 24; — po Jezusu Kristusu. IV. 551. — Hromi na duši. II. 682. — Sv. Hubert šk. moli za dež (zgleđ). VII. 242.

Hudič. *Hudičev delež in božji delež*: a) hudičev delež so: neverniki, krivoprisežniki, mlačni, pohujsljivci, nezmerni, nečisti, krivičniki, neusmiljeni, jezni; b) božji delež so: nedolžni in spokorniki. IX. 312. — Hudič nas: 1. skuša, 2. nad katerimi ima hudič večjo moč, 3. kako se moramo braniti. IX. 236. — Hudiči se tresejo pred Marijo. I. 474; — hudim duhovom je Marija vojskina truma. II. 524; — hudobni angelji so naši sovražniki. VII. 389. — (Glej tudi: »satan«).

Hudobni. Tudi med hudobnimi je mogoče lepo živeti. VI. 397. — Hudobnih sreča na zemlji. I. 4.

Hvala. Hvala lastna je: a) ostudna in Bogu zoprna, b) varujete se je. IV. 385. — *Naša pohvala*: kako se nam je vesti: 1. ko drugē hvalimo, 2. če drugi nas hvalijo. IV. 575. — Hvalo smo Jezusu dolžni: 1. z molitvijo, 2. s sv. petjem. X. 565.

»Hvaljen bodi Jezus Kristus«, pomen in moč tega pozdrava: a) pomen: 1. v njem je zapopaden vzrok in spoznanje naše vere, 2. vzrok našega upanja, 3. vsa ljubezen; b) moč: 1. ime Jezusovo je tolažba stiskanih, 2. tolažba pravičnim, pribežališče grešnikom, strašilo trdovratnežem, 3. posebno ob smrtni uri. II. 48.

Hvaležnost. Hvaležni moramo biti Bogu: a) zakaj? 1. za zdravje, 2. za živež, 3. za trpljenje; b) kako? Zahvalimo se: 1. z molitvijo, 2. v dejanju, da božje dari prav obračamo. I. 536. — Zahvaljevati Boga: a) smo dolžni, b) zoper to ni nobenega izgovora. IV. 528. — Hvaležni moramo biti Bogu: 1. ker je vredno, 2. pravično, 3. pristojno, 4. zveličalno Boga hvaliti. IX. 556. — *Hvaležnost naša*: 1. za zunanje nadloge, 2. za telesne nadloge, 3. za dušne nadloge. VIII. 622. — Hvaležna molitev. VI. 285; — hvaležnosti zgleđ so cvetice. I. 432; — hvaležnost do Boga zahteva darove za cerkev. VIII. 507.

Sv. Ignacij Loj. bere življenje svetnikov (zgleđ). IV. 92; — njegova ljubezen do sovražnika (zgleđ). IX. 643. — Sv. Ignacij in grešni mladenič (zgleđ). VII. 433. — Sv. Ignacij šk. m. želi umreti (zgleđ). X. 206. — Sveta Ivana d., streže bolnici (zgleđ). IX. 605.

Izvoljeni v nebesa povabljeni: 1. »Pridite« — 2. »blagodarjeni« — 3. mojega Očeta«, — 4. »posedite kraljestvo« — 5. »katero vam je pripravljeno od začetka sveta«. II. 667. — Sreča in veselje izvoljenih v nebesih: a) dušno veselje: 1. spo-

znajo Boga, 2. vse njih želje so izpolnjene, 3. veseli jih vse dobro, kar so na zemlji storili; b) telesna sreča: 1. telesa bodo nestrohljiva, 2. brez vse slabosti, 3. častljiva, 4. duhovna. VI. 545. — Poklicani pa izvoljeni, (glej: »poklicani«.)

Jagnje velikonočno je: 1. nedolžno, pobožno, 2. potrpežljivo, 3. zaklano jagnje. IV. 196.

Sv. Jakoba ap. delo in plačilo: a) njegov poklic in gorečnost, b) njegovo plačilo: 1. od sveta, 2. od Boga. VIII. 389. — Sv. Jakob manjši, ap. (zgleđ). X. 215. — Jakob puščavnik, spokornik (zgleđ) VIII. 43. — Sv. Jakob on in meščan (zgleđ). VIII. 43.

Sv. Janeza ev. trojna slava: 1. kakor učenca, katerega je Jezus ljubil, 2. kakor apostola, 3. kakor evangelista. II. 734. — Sv. Janeza ev. prednosti. V. 4; — Jezus zapusti sv. Janezu svojo mater. V. 173; — sv. Janez pod križem. II. 139; — pred latinskimi vratmi. V. 242.

Sv. Janez Krstnik: a) spokornik brez greha, b) mi grešniki brez pokore, (zgleđ: grešni mladenič). II. 705. — Kako je Jezus hvalil sv. Janeza Krstn. III. 683. — I. Spokorna pridiga sv. Janeza K., kako je sploh k pokori opominjal. III. 706. — II. Spokorna pridiga svetega Janeza K., kako naj delamo pokoro. III. 714. — Kaj govori Jezus: 1. sam o sebi, 2. o Janezu. V. 642. — Sveti Janez K., pa vest: kako sta si podobna? 1. je dar božji, 2. oznanuje voljo božjo, 3. kako se mu godi. IX. 620. — Sv. Janez K. glas vpijočega v puščavi z besedo in dejanjem. VI. 622.

Sv. Janez od Boga pomočnik bolnikov. VI. 389.

Sv. Janez Kapistran v vojski kliče Marijo (zgleđ). I. 120. — Sv. Janez Kalibit živi doma nepoznan (zgleđ). V. 22. — Sv. Janez Kolumbin spokornik. V. 379. — Sv. Janez Krizostom se boji samo greha (zgleđ). VII. 505. — Sv. Janez Miloščinar (zgleđ, moč molitve.) IX. 269. — Sv. Janez Tebajski služi zvesto (zgleđ). VII. 39. — Japonski mučenci. VIII. 206.

Jaselce na duhovni način. VI. 638. — Jaselce in sv. Frančišek As. VI. 639. — Jezus v jaslicah. II. 538.

Jed. Molitev pred jedjo in po jedi. III. 457.

Jerbasov sedem za nebeški blagoslov: 1. ljubezen do Jezusa, 2. zupanje v Boga, 3. molitev, 4. delavnost, 5. usmiljenje, 6. zadovoljnost, 7. varčnost. V. 354.

Jeruzalem (zgleđ: Gorjé, Jeruzalem!) X. 529.

Jeza. 1. Kaj je jeza, ali je vsaka jeza pregrešna? 2. odkod izvira in kam pripelje? 3. pomočki proti jezi. IX. 373. — Jeza nepotrebna in nezmerna. I. 459; — jeza pregrešna. III. 448. — Zgleđi: Jeza spodkopuje zdravje. II. 509; — jeza vzrok zgodnje smrti. II. 508; — dva brata se v jezi ranita. IX. 373; — v jezi puščavnik razbije vrč. IX. 374.

Jezik. Prava raba jezika: 1. svoj jezik vselej krotite, 2. ne govorite, kedar bi imeli molčati, 3. ne molčite, kedar bi imeli govoriti. II. 465. — *Prava raba jezika*: 1. doma, 2. v sodnji, 3. v spovednici. VII. 365. — Moč jezika (za god sv. Mo-

hora) kaže: 1. sv. Mohor, 2. družba sv. Mohora, 3. udje Mohorski. X. 339. — Previdnost z jezikom, k previdnosti nas opominja jezik sam. VIII. 405. — I. Lažnjivi jezik: laž 1. žali Boga, 2. jemlje lažnjivcu čast, 3. rani bližnjega. VIII. 557. — II. Opravljivi in obrekljivi jezik: 1. kdo je kriv opravljanja in obrekovanja? 2. kako velik greh je to, 3. kako ga popraviti. VIII. 569. — III. Nesramni jezik; greh nesramnega jezika je: 1. velik sam na sebi, 2. v nasledkih, 3. kako ga ljudje zagovarjajo, 4. kako se moramo varovati. VIII. 585. — IV. Preklinjevalski jezik: 1. bogokletstvo, 2. preklinjevanje sv. reči. VIII. 594. — Čist jezik. X. 194.

Jezuit P. Spee preganjan in ranjen; — dobri pastir (zgleđ). VIII. 126.

Jezus Kristus. Jezusovega imena praznik in podoba.

a) Zakaj je cerkev praznik 1. vpeljala, 2. kedaj, 3. kako ga posvečuje; b) podoba, 1. kakošna je, 2. kaj pomeni. I. 21. — Jezusovo ime je: a) najsvetejše, ker 1. prihaja od Boga, in je 2. polno moči; b) najskrivnostnejše, ker je zapopadek njegovega življenja in trpljenja. IX. 34. — Jezusovo ime častimo: 1. v mislih, 2. v besedi, 3. v dejanji. III. 34. — Ime Jezus pomeni Zveličar; 1. kako nam je Jezus Zveličar, 2. kaj moramo storiti, da nas bo zveličal: α) verovati vanj, β) upati, γ) ga ubogati. VI. 29. — Presladko ime Jezus se razodeva a) v človeškem življenji, ker poslajša: 1. telesne, 2. dušne grenkosti; b) v smrti uri polajša: 1. smrtne težave, 2. strah pred sodnikom. V. 31. — Jezusovo ime; a) Jezus je res to, kar pomeni njegovo ime, naš Zveličar; b) tudi mi moramo biti, kar pomeni naše ime kristijan, živi udje Jezusa Kristusa. VIII. 29. — Imena Jezusovega veličastvo, to je: 1. božje ime, 2. najsvetejše, 3. čudovito, 4. najmogočnejše, 5. milosti polno, 6. zdravilno, 7. sladko, 8. tolažbe polno, 9. strahovito, 10. zveličalno. VII. 29. — Jezusovo ime bo grešnikom strašno: 1. na smrti postelji, 2. pred sodbo božjo, 3. v peklju. X. 20. — *Jezusovo ime častito*: a) v nebesih, 1. ker je iz nebes, 2. častijo ga angelji, 3. svetniki; b) na zemlji. VIII. 36. — Hvaljen bodi Jezus Kristus; tega krščanskega pozdrava a) pomen: 1. v njem je zapopaden vzrok in spoznanje naše vere, 2. vzrok našega upanja, 3. vsa ljubezen; b) moč, 1. ime Jezusovo tolažba stiskanih, 2. tolažba pravičnim, pribežališče grešnikom, strašilo trdovratnežem, 3. posebno ob smrti uri. II. 48. — Jezus razglasi s čudežem slavo svojega imena: 1. čudež v Kani, 2. Jezusovo ime je luč, 3. hrana za večno življenje, 4. zdravilo za telesne in dušne bolezni. V. 26. — Hrepenenje po Jezusu: 1. sv. očakov, 2. naše hrepenenje. IV. 551. — Elija predpoda Jezusa Kristusa. VII. 243. — *Jezus Kristus naš kralj*, po njem je kristijan deležen kraljevske

časti: a) Jezus kralj, povedali so: 1. preroki, 2. angelj, 3. Modri, 4. apostelj Jernej, 5. Jezus sam, 6. kraljuje v nebesih, 7. na zemlji, 8. sodnji dan; b) po njem postane kristijan kralj: 1. na zemlji α) pri sv. krstu, β) pri sv. birmi, γ) kraljuje nad grehi; 2. v večnosti ga čaka α) kraljeva krona, β) sedež, γ) obleka, δ) oblast. I. 161. — Jezus naš kralj. II. 201. (Glej osnovo I. 161.) — Jezus naš kralj: 1. njegovo kraljestvo, 2. služabniki, 3. kraljevi sedež, 4. krona, 5. zakladi. VI. 193 — Jezus Kristus in trije angelji; 1. prvi angelj pravi: Jezus je knez miru, ali ga ljubiš? 2. Drugi angelj: Jezus je učenik, ali veruješ vanj? 3. Tretji: Odrešenik, ali zaupaš vanj? VIII. 603. — O Jezusu Kristusu imajo ljudje različne misli; a) dobri kristijani verujejo in molijo Kristusa, kot pravega Boga; b) slabi kristijani ga žalijo, sovražijo, ker: 1. se ne zmenijo za cerkev in njene zapovedi, 2. ga zasramujejo v svetem zakramentu X. 431. — Odrešenik je tudi zdaj potreben, 1. ker vlada med ljudmi verska nevednost, 2. pregreha, 3. jih tare težek jarem. IX. 593. — Jezus dobri in zvesti pastir: a) njegova ljubezen, daroval je za nas: 1. svojo lepoto, 2. bogastvo, 3. čast, 4. telo, 5. kri, 6. življenje; b) njegova zvestoba: 1. kaže ovčicam pravo pot, 2. prebiva med njimi, 3. jih pase s svojim mesom, 4. se zanje daruje, 5. zanje prosi, 6. išče zgubljenih (zgled). IV. 218. — Jezus dobri pastir; 1. ljubi svoje ovce, 2. jih vodi v najboljšo pašo, 3. išče zgubljene, 4. privede k čedi nazaj, 5. dá zanje svoje življenje. VI. 241. — Jezus dobri pastir je daroval za nas: 1. svoje rojstvo, 2. delo svojih nog, 3. delo svojih rok, 4. dar govorjenja, 5. lakoto, žejo, počitek, 6. svoje dušno življenje, 7. svoje zasluženje. III. 421. — Kaj govori Jezus: 1. sam o sebi, 2. kaj o Janezu. V. 642. — Jezus naš usmiljeni Samarijan (homilija). VIII. 412. — *Jezus je mnogim tujec*; a) Jezus je tujec: 1. grešnikom, 2. pobožnim; b) kaj naj storimo, da nam ne bo tujec. V. 198. — *Jezus je naša pomoč*: 1. v uboštvu, 2. v boleznih, 3. v grehih, zato zapujamo vanj, α) to tirja Jezus od nas, β) spričuje zgodovina, γ) Jezus vliva zaupanje v nas. X. 24. — *Jezus Kristus je ljubezen* (zgodba). III. 717. — Zakaj je Jezus človek postal? 1. Ker nas ljubi, 2. da nam kaže pot v nebesa, 3. da uči pokorščino, 4. ker je človek tako posveten, 5. da daje zgled potrpežljivosti. V. 663. — Zakaj je Kristus prišel na svet? 1. Da nam je pokazal pot k nebeškemu Očetu, 2. da nam je razodel pravo resnico, 3. da nam je prinesel večno življenje, X. 559. — Znamenje ljubezni do božjega deteta Jezusa: 1. uboštvu, 2. ponižnost, 3. pokorščina, 4. krotkost. VI. 644. — Darovi božjemu detetu: a) kaj pomenijo darovi Modrih? 1. zlato kralja, 2. kadilo Boga, 3. mira človeka; b) kaj mi darujmo? 1. ljubezen, 2. dobra dela, 3. skesano, ponižno srce. IX. 21. — Obrezovanje Jezusa Kri-

stusa. a) Kaj se je zgodilo z Jezusom današnji praznik; b) nedolžni, katere časti cerkev v osmini rojstva Jezusovega: 1. Marija, 2. sv. Janez, 3. nedolžni otroci. V. 1. — Trojno pot k Jezusu uči praznik Razglašanja: 1. Modri vero, 2. krst Jezusov uči Jezusa poslušati, 3. ženitnina v Kani nebeško ženitnino. I. 9. — Jezusovi darovi in naši. a) Dete Jezus nam je prineslo: 1. izveličalno vero, 2. veselo zaupanje, 3. sveto ljubezen; b) kakošne darove moramo mi njemu vračati: svoje srce, 1. da bomo vanj živo verovali, 2. trdno zaupali, 3. ga ljubili. VII. 544. — Jezusovo prikazanje pri sveti maši: darujmo mu po zgledu treh Modrih pri sveti maši tri darove srca: 1. pri darovanju zlato srčne čistosti, 2. pri povzdigovanju kadilo molitve, 3. pri zavživanju miro trpljenja. II. 32. — Sad Kristusovega prihoda. I. Slepí spregledujejo: 1. kateri so na duši slepi, 2. kako se nad njimi kaže sad Kristusovega prihoda. II. 670. — II. Hromi hodijo: 1. kdo so hromi na duši, 2. kako se bo nad njim razodeval sad Kristusovega prihoda (zgleđ: sv. Francíšek Sijenski). II. 681. — III. Gobovi se očiščujejo: gobovi na duši so nečistniki, 1. ker nečistost dela ostudnega, 2. ker se naleze, 3. težko ozdravi. II. 697. — IV. Gluhi spreslišujejo: 1. kateri so gluhi v duhovnem pomenu, 2. kako se nad njimi kaže sad Kristusovega prihoda. II. 701. — V. Mrtvi vstajajo: 1. kateri so na duši mrtvi, 2. kako se kaže nad njimi sad Kristusovega prihoda. II. 710. — *Jezusovo življenje in delovanje od 12. do 30. leta*: 1. njegova poniznost, 2. pokorščina, 3. modrost in milost. V. 21. — Jezus zgleđ mladini: 1. v molitvi, 2. v delu, 3. v pokorščini. III. 30. — *Jezus zgleđ mladini*: 1. da se varuje grešne ljubezni, 2. pijančevanja, 3. da rada moli. IX. 32. — Jezusovo romanje v Jeruzalem je podoba našega romanja v nebeški Jeruzalem, če pomislimo: 1. čas, 2. pot romanja. VI. 20. — Spremljevalci nebeškega kralja: 1. o prihodu, 2. 12letni Jezus v tempeljnu, 3. množice nesrečnih, 4. dušni bolniki, 5. nedolžni, 6. učenci in aposteljni, 7. angelji. IV. 321. — Jezus skušan (homilija): 1. kako je duh Jezusa v puščavo peljal, 2. kako se je postil 40 dni, 3. kako ga je hudič skušal. III. 148. — Zakaj je Jezus spal med viharjem? 1. Da je pokazal svojo božjo moč, 2. da nas je učil v Boga zaupati, 3. da tisti, ki ima dobro vest, je zmiraj lahko miren. IV. 61. — Jezusove solze nad Jeruzalemom veljajo trdovratnemu grešniku. IX. 409. — Jezusov slovesni prihod v Jeruzalem (za prvo sv. obhajilo). VII. 193. — Jezus je velikonočno jagnje; to jagnje je: 1. nedolžno, pobožno, 2. potrpežljivo, 3. zaklano jagnje. IV. 196. — Jezusovo trpljenje premišljevati je koristno: 1. v veselji, 2. v žalosti, 3. v skušnjavi, 4. v stanu greha. IX. 199. — Jezusovo dušno trpljenje: 1. ob pogledu

toliko pregreh, 2. ker je moral na-se vzeti grehe, 3. ker ga ni nihče tolažil, 4. ker je za mnoge zastopil njegovo trpljenje, 5. ker je bila smrt na križu najbolj sramotna. VI. 197. — *Jezusove solze* so: 1. najzdatnejši, 2. najjasnejši, 3. najstrašnejši opomin. IV. 383. — Jezusova ljubezen do nas se kaže: 1. v jasticah, 2. na križu, 3. v sv. zakramentu altarja. II. 537.

Postni govori. A. I—V. Žalostni del sv. rožnega venca, razložen po posameznih skrivnostih: koliko in zakaj je Jezus trpel in kaj naj si mislimo pri vsaki tej skrivnosti. IX. 111. id. — VI. »Usmili se vernih duš v vicah«; kako potrebno, pravično in koristno je moliti za duše v vicah. IX. 173.

B. Čudeži v trpljenju Jezusa Kristusa. — I. Prikazen angelja na Oljski gori: 1. zakaj je Bog angelja poslal, 2. kaj je storil angelj v tolažbo Jezusovo. V. 85. — II. Zgrudenje rabeljnov ob vjetju: a) Jezus je storil ta čudež tisto noč: 1. zavoljo sovražnikov, 2. zavoljo Judeža, 3. zavoljo aposteljnov; b) tudi za prihodnje čase: 1. za vse narode, 2. za nas kristijane. V. 97. — III. Ozdravljenje Malhovega ušesa: a) kot telesna dobrota, b) kot duhovna dobrota. V. 109. — IV. Otemnenje solnca: a) tema na zemlji je bila: 1. grozna, 2. čeznatorna, 3. skrivnostna; b) tema v duši je: 1. kazen za greh, 2. pravična, 3. strašna kazen. V. 121. — V. Pretrganje tempeljnovoga zagrinjala: a) pomen tega čudeža za Jude; b) za nas, Bog mnogokrat svojo milost prenese od enega na drugega, to vidimo: 1. na posameznih osebah, 2. na celih narodih. V. 132. — VI. Zemeljski potres: a) s potresom je Bog pretil Judom, da bi jih pridobil, bil je pa: 1. strašen sam na sebi, 2. očetovsk po namenu; b) grešniku preti, da bi ga spreobrnil, če pogledamo: 1. v staro zgodovino, 2. v naše dogodbe. V. 143. — VII. Razpokanje skal: a) Bog je s tem namenjal pri Judih: 1. jih ostrašiti, 2. omečiti; b) pri nas namenja pokazati: 1. nagib k pravemu kesanju, 2. potrebni vseh. V. 158. — VIII. Odpiranje grobov: a) lastnost tega čudeža: 1. pri odpiranju grobov, 2. pri obujanju mrtvih; b) pomen: 1. odpreti srce v zakramentu sv. pokore, 2. ven iti iz groba, 3. pokazati poboljšanje. V. 181.

C. I. Jezus na Oljski gori: a) Jezus je prestrašen in žalosten, b) Jezus moli, c) krvavi pot poti. VIII. 75. — II. Trnjeva krona: a) skrivnost kronanja, b) zgodovina trnjeve krone, c) nauki: 1. zatajevanje, 2. ponižnost, 3. grehi v mislih, 4. nebeška krona. VIII. 91. — III. Žebliji in sulica: a) žebliji: 1. skrivnost križanja, 2. zgodovina žebljev, 3. nauk: greh križa Jezusa; b) sulica: 1. skrivnost, 2. zgodovina sv. sulice, 3. nauk: prebadanje se ponavlja: α) s sulico obrekovanja, β) ker se rani Marijino srce, γ) ker se rani sv. cerkev. VIII. 109. — IV. Svete rane Jezusove: a) nas spominjajo, kako nas je Jezus ljubil,

b) nas spodbadajo: 1. h kesanju, 2. k upanju, 3. naj iščemo v njih tolažbe v trpljenju. VIII. 126. — V. Presveta kri Jezusova: a) skrivnost preliivanja sv. krvi, b) ostanki svete krvi, c) kaj nas uči sv. kri? 1. ljubezen, 2. koliko je vredna naša duša, 3. moč presv. krvi: α) v zakramentu sv. pokore, β) v daritvi sv. maše; 4. čudež presv. krvi pri sv. obhajilu. VIII. 143. — VI. Sv. tančica: a) skrivnost, b) zgodovina sv. tančice, c) nauki: 1. greh je z Jezusom tako neusmiljeno ravnal, 2. čisto srce za sveto obhajilo, 3. najdražje darujmo za službo božjo. VIII. 170. — VII. Žalostna Mati božja pod križem: a) kako velika je bila bolečina Matere božje; b) zakaj je Marija toliko trpela? 1. ker je Jezusa neizmerno ljubila, 2. ker je spoznala njegovo čast, 3. ker mu ni mogla pomagati; c) kako je Marija trpela? 1. stala je pod križem, 2. molčé trpela, 3. vdana v voljo božjo. VIII. 184.

D. Sedmere besede Jezusove na križu. — I. Jezus moli za sovražnike: a) Jezus je molčal pri vsem trpljenju, zdaj moli za sovražnike, vojake, rabeljne, sodnike, ljudstvo; b) Jezus je molil tudi za nas, zato: 1. potolaži se skesana duša, 2. boj se trdovratni grešnik. II. 105. — II. Desni razbojnik: a) desni razbojnik: 1. se poteguje za Nedolžnega, 2. spozna svojo hudobijo; b) Dizma uči stopinje prave pokore: 1. trdno vero, 2. strah božji, 3. zaupanje, 4. Jezus mu odpusti, 5. tudi nam velja ta beseda. II. 121. — III. Marija in Janez poleg križa; a) besede: 1. »Glej, tvoj sin!« so bile za Marijo najbritkejša ločitev, 2. za Janeza besede: »Glej, tvoja mati!« največja čast in sreča; b) besede: 1. »Glej, tvoj sin« veljajo: a) krščanskim starišem, b) sinovom in hčeram; 2. »Glej, tvoja mati«, veljajo čistim dušam. II. 135. — IV. Jezusova zapuščenoost: a) otemnelo solnce je podoba Jezusove žalosti, b) ta beseda je za nas: 1. tolažilna: α) v telesnem trpljenju, β) grešniku v dušnem trpljenju, γ) pravičnim v dušni suhoti; 2. grozilna, ker je videl Jezus s križa: α) tebe, o grešnik, β) nas vse. II. 149. — V. »Zejen sem«: a) 1. Jezusova telesna žeja zavoljo bolečin, 2. napajajo ga z jesihom; b) dušna žeja Jezusova po zveličanju duš (zgled: grešni mladenič v Tuluzu). II. 161. — VI. »Dopolnjeno je!« a) kaj je dopolnjeno? 1. kar je Jezus na zemlji za nas delal, 2. trpel; b) kaj pomeni ta beseda? 1. v ustih grešnika (zgled: ubiti mladenec), 2. pravičnega. II. 173. — VII. »Oče, v tvoje roke izročim svojo dušo«: a) Jezus glasno kliče, ker prostovoljno umrje, ker je Sin božji; b) glavo nagne in umrje. II. 194.

E. Jezusova trnjeva krona. I. Trnje v človeškem življenju: 1. je nasledek prekletstva božjega, 2. Jezus je odvezel prekletstvo, 3. življenje naše je polno trnja, 4. Jezus mu je odvezel grenkobo. X. 86. — II. Abrahamov dar: 1. predpoda, 2. Jezus je nadomestiven dar za naše grehe, 3. skrbi in na-

pake starišev pri izreji otrok so trni, ki zbadajo Jezusovo glavo. X. 96. — III. Gore čiči grm: 1. predpodoba, 2. Jezus na Kalvariji — ogenj v Jezusovem srcu, 3. trnjevi grm je njegova človeška natura, 4. z vero se bližamo Bogu, 5. nehvaležnost kristijanov, ki vero zamujejo, 6. vera je iz poslušanja. X. 109. — IV. Krona v presv. zakramentu: 1. predpodoba skrinja zaveze in oltar, 2. križ na Kalvariji — oltar v cerkvi, 3. venec je krščanska občina, 4. trnjeva krona — nemarnost v obiskavanju službe božje. X. 121. — V. Kronanje s trnjem: 1. Jezusa kronajo s trnjevo krono, 2. učimo se potrpežljivosti, ki je znamenje pravega kristijana. X. 132. — VI. Krona čednosti: 1. zgodovina trnjeve krone, 2. častimo in premišljimo Jezusovo trnjevo krono, 3. sedem sadov krone čednosti, 4. ključ do krone čednosti — zatajevanje. X. 153. — VII. Nebeška krona: 1. po smrti Jezusovi pride njegovo poveličanje, 2. nebeška krona, 3. da jo dosežemo, treba stannovitnosti. X. 163.

Ljubezen križanega Jezusa: a) kako zelo nas je Jezus ljubil, b) kako ga moramo mi ljubiti. IV. 187. — Jezusove rane pa trojna obleka: 1. vesele za nedolžnega, v njih je oprana obleka nedolžnosti, 2. tolažljive za spokornika, v njih je očiščena obleka pokore, 3. strašna za grešnika, črna obleka njegove duše, zanje je zastoj tekla kri Jezusova. I. 186. — Napis: »Jezus Nazarenski, kralj Judov«. a) Kaj pomeni napis: 1. Jezus-Odrešenik, 2. nedolžni, 3. kralj; b) napis ni všeč: 1. Judom, 2. kristijanom. III. 250. — Jezusova oporočka; zapustil je: 1. posvetno premoženje hlapcem, 2. razbojniku nebeško dedščino; 3. sv. Janezu svojo mater, 4. svoje bolečine trpečim v tolažbo, 5. nam dokončano odrešenje, 6. svojo dušo nebeškemu Očetu. V. 169. — Zapuščina Jezusova; zapustil nam je: 1. svojo božjo besedo, ki je mogočna, sladka, zveličalna; 2. svojo božjo mater, ki je naša mogočna, usmiljena mati, 3. svoje božje telo. X. 242. — Jezusov in kristijanov grob: 1. Jezusov grob je kraj počitka, 2. miru, 3. svet, 4. čistiljiv prostor. V. 192. — Jezusovo ponižanje in poveličanje nas uči križ ljubiti. IX. 199. — Jezus je resnično od mrtvih vstal: 1. ker ni umrl na videz, ampak resnično, 2. Jezus je sam prerokoval, 3. pričča straža pri grobu. III. 260. — Podoba velikonočnega Jezusa, kaj pomeni in uči? 1. Banderce znamenje zmage, 2. Jezus spremenjen in čistiljiv, 3. rane, 4. z desnico kaže proti nebesom. VI. 222. — Jezus premagalec smrti: a) 1. za-se, 2. za nas; zato b) 1. smrt naših dobrih del ne more uničiti, 2. naše trpljenje ni zastoj. X. 173. — Vstajenje Kristusovo nas uči: 1. da je Jezus Sin božji, 2. da moramo vanj verovati, upati, ga ljubiti, 3. da bomo tudi mi vstali, 4. nas tolaži v trpljenji, 5. ob smrti

svojcev. X. 178. — Jezusovega vstajenja: a) kdo se je takrat veselil, kdo pa ne; b) kdo se ga zdaj veseli, kdo ne? II. 210. — Vstali Zveličar nam oznanuje: 1. Sin božji sem, 2. tudi mi bomo vstali, 3. iščite, kar je zgoraj, 4. duhovno vstajenje. II. 214. — Od smrti vstali Jezus in grešnik; Jezusovo vstajenje ima veliko moč: 1. grešnika spreobrniti, 2. spokornike potolažiti. IV. 203. — Jezus Kristus je vstal: 1. poveličan na duši, 2. na telesu, 3. na svoji božji naturi. VII. 174. — Kristusov vnebohod je za nas koristen: a) ker nam je zapustil svojo sv. vero, ki nas tolaži 1. v grehih, 2. v križih, 3. v smrti; b) ker imamo v njem besednika; c) upanje v nebesa priti. VIII. 279. — Za Kristusom v nebesa! Zato moramo: 1. svoj križ potrpežljivo nositi, 2. goreče Bogu služiti, 3. svet zaničevati. VI. 291. — Štirje značilni dnevi v življenji Jezusovem: 1. božič, 2. veliki petek, 3. velika nedelja, 4. vnebohod. V. 267. — *Zakaj je Kristus šel v nebesa?* a) Zaradi sebe, ker je: 1. dovršil odrešenje, 2. da slavi zmago nad sovražniki; b) zaradi nas: 1. da pošlje sv. Duha, 2. da imamo v nebesih srednika, 3. da nam pripravi sedeže v nebesih. IV. 281. — Prihod Kristusov k sodbi je blisku podoben, ki se: 1. hitro pokaže, 2. sveti, 3. vstraši; strašno bo, kar se bo godilo: α) pred sodbo, β) sodba sama, γ) njena izvršitev. X. 521. — Jezusov prihod; Jezus je: 1. k nam prišel na svet, 2. prihaja v cerkvi, 3. bode prišel sodit. VI. 601. — Komu bo Jezus v vstajenje? 1. vernim dušam, 2. spokornim grešnikom, 3. v Bogu vdanim nesrečnežem. X. 570. — Jezus — sodnik in trojni dar, ki ga pravični pred sodnika ponesejo: 1. zlato — dobra dela, 2. kadilo — pobožna opravila, 3. miro — trpljenja. IV. 19. — Jezus je: a) ustanovil v katoliški cerkvi sv. zakramente, b) zato jih vredno prejemajmo. V. 229. — Jezus postavi svetega Petra poglavarja svoji cerkvi. V. 210. — »Gospod, pri nas ostani!« prosimo Jezusa: 1. vsaki dan, 2. o posebnih dneh, kadar se nam solnce sreče stemni, 3. poslednji dan, ko nam ugasne luč življenja. I. 179. — »Gospod pri nas ostani«, ta molitev naj nam bo: 1. srčni zdihljaj v skušnjavah in vojskovanju, 2. zaupljiva prošnja v trpljenju, 3. zadnja molitev ob smrtni uri. VII. 180. — *Iščimo Jezusa:* 1. kjer ni Jezusa — v grobu, 2. kjer je Jezus — na oltarju. VII. 179. — Jezus je v sredi med nami, pa veliko jih je: 1. ki ga ne poznajo, 2. ki ga ne ljubijo. VIII. 315. — Veliko kristijanov Jezusa ne išče, ker jim manjka: 1. hrepenenja po njem, 2. zatajevanja zavoljo Boga, 3. stanovitnosti na poti proti Bogu. VII. 23. — Jezus v trojni podobi: 1. mladini dober vrtnar, 2. odraslim tovariš in vodnik, 3. ob smrti v pravi podobi v nebeškem veličastvu. III. 272. — *Komu se Jezus kaže in komu se skriva?* 1. kaže se nedolžnim,

skrije se jim po prvem smrtnem grehu, 2. kaže se spokornim, skrije se trdovratnim grešnikom, 3. kaže se izvoljenim, skrije zavrženim. IV. 177. — *Jezus je v sredi med nami*: a) kako? 1. po nauku, 2. s čudeži in dobrotami, 3. z ljubeznijo; b) kateri ga poznajo? c) kdaj ga bodo vsi poznali? V. 656. — Jezus: a) čudež ljubezni v tabernakeljnu, b) pogosto ga obiskujmo (zgleđi: Magdalena Pac., Franč. Pavl., Ana.) II. 329. — Jezus Kristus v presv. altarnem zakramentu resnično in bistveno prebiva, se razvidi: a) iz besed sv. pisma: 1. obljuba Jezusova, 2. spolnjenje obljube; b) iz vednega nauka sv. cerkve. V. 293. — Jezus vabi k sebi v presv. zakramentu: 1. grešnike, 2. pravične. VI. 350. — *Znanje z Jezusom*; a) je veselo: 1. na zemlji, 2. na sodbi, 3. v nebesih; b) stori se znanje z Jezusom v cerkvi: 1. tu Jezusa čujemo, 2. vidimo, 3. vživamo. VII. 455. — Jezus trka na vrata našega srca: a) kdo je, ki trka? b) kako trka? 1. v mislih, 2. z naukom, 3. s čudeži. VIII. 329. — Jezusovo obnašanje do grešnikov: 1. jih podučuje, 2. čaka, 3. obiskuje, 4. kaznuje, 5. sprejema. VIII. 387. — *Koga Jezus rad ima?* 1. zdrave, 2. bolne, 3. mrtve. VIII. 520. — *Jezusovih služabnikov sreča*: 1. Jezus šteje njih dobra dela, 2. jih plačuje. VIII. 361. — *Jezus delivec miru*: 1. časnega, 2. večnega. IX. 230. — Jezus, zdravnik bolnih src: 1. ljubi bolnika, 2. skrbi zanj, 3. je potrpežljiv, 4. nesebičen, radodaren. IX. 441. — Jezus nam najbolj priporoča: 1. samega sebe zatajevati, 2. svoj križ nositi, 3. za Kristusom hoditi. X. 66. — *Jezusa mili glas*: 1. o velikonočnem času, 2. v nadlogah, 3. ob naši smrti. VIII. 235. — *Jezus joče*: a) nad stariši, ki: 1. otroke zanemarjajo, 2. ki nekrščansko živijo; b) nad otroci: 1. ki službo božjo opuščajo, 2. ki razuzdano živijo. VII. 348. — *Solze Jezusove*: 1. so najzdatnejši, 2. najjasnejši, 3. najstrašnejši opomin. IV. 383. — Oblecimo Gospoda Jezusa Kristusa s tem: I. da ga posnemamo: a) v njegovih mislih, če tako mislimo, kakor on: 1. o Bogu, 2. o ljudeh, 3. o časnih rečeh; b) v željah, če želimo kakor on: 1. Boga častiti in mu služiti, 2. da bi bili vsi ljudje zveličani; c) v govorjenji, če govorimo kakor Kristus: 1. previdno, 2. modro, 3. sveto. X. 529; — II. da živimo, kakor je on živel zmerno v jedi in pijači: a) da se postimo, 1. zato ker smo grešili, 2. kako se moramo postiti? α) kakor velevala cerkev, β) da se tudi zatajujemo, γ) se ne smemo s postom hvaliti, δ) moramo post z dobrimi deli skleniti; b) da smo trezni v pijači. X. 542; — III. po njegovem zgledu čisto živimo, da bomo zveličani, zakaj: a) čistost je najlepša čednost, — proč z vso nečistostjo; b) pomočki za čistost: 1. bog in čuječnost, 2. post in zatajevanje, 3. molitev in prejemanje svetih zakramentov. X. 547; — IV. posnemajmo ga v krotkosti in ljubezni: a) Kristus je zgled krotkosti v tem: 1. kako se obnaša, 2. kako govori, 3. kako dela in trpi; b) Kristus je zgled dejanske lju-

bezni. X. 553. — Kdo ima pravo ljubezen do Jezusa? 1. ki v srcu čuti to ljubezen, 2. ki se greha varuje, 3. ki je pripravljen zanj trpeti. V. 487. — Jezusa posnemajmo, sicer: 1. nismo med številom pravih kristijanov, 2. ne bomo med številom izvoljenih. III. 173. — Znamenja ljubezni do božjega Deteta Jezusa, če se ravnamo po njegovem duhu, ki je: 1. duh ubožstva, 2. ponižnosti, 3. pokorščine, 4. ljubezni in krotkosti, 5. duh želja grehu konec storiti. V. 644. — Hodi za Kristusom: a) dolžni smo Kristusa posnemati: 1. ker smo mu obljubili pri sv. krstu, 2. ker Kristus zahteva, 3. ker drugače ne dosežemo svojega namena; b) mogoče je Kristusa posnemati, ker: 1. Bog ne zahteva nič nemogočega, 2. dá posebno milost, 3. je bilo svetnikom mogoče, 4. ker Kristus hoče, da storimo le kolikor je mogoče. VIII. 228. — Jezusu dajajmo spričevanje: a) z besedo: 1. Jezusu ne dajo spričevanja lažnjivci, 2. obrekovalci, 3. krivoprisežniki, 4. preklinjevalci; b) v dejanji. VI. 305. — Kaj naj otroci darujejo Jezusu? (za prvo sveto obhajilo): sami sebe, rekoč: 1. moj Jezus, tebi živim, 2. tebi umrjem, 3. tvoj sem živ in mrtev. V. 206. — Jezusa se večkrat spominjajmo in želimo k njemu priti. IX. 286. — Jezusu dajajmo spričevanje: 1. pri domačih, 2. pri tujih ljudeh, 3. v cerkvi, 4. na smrtni postelji. II. 307. — Jezusove ovčice lastnosti: 1. pozna pastirja, 2. je pokorna, 3. pohlevna, 4. potrpežljiva, 5. priprosta, 6. ponižna, 7. radodarna, 8. zmerna, 9. boječa. I. 194. — Jezusu prijetne cvetice (za prvo sv. obhajilo): 1. nedolžnost, 2. živa vera, 3. ponižnost, 4. kesanje, 5. trden sklep, 6. hrepenenje, 7. pobožnost. I. 208. — Srce imejmo vedno pri Jezusu: a) če se ga večkrat spominjamo: 1. da je naš Gospod, 2. da njegov zgled posnemamo, 3. da se z njim tolažimo; b) če želimo k njemu priti: 1. s tem, da zmanjšujemo ljubezen do sveta, 2. da boljšamo življenje. IX. 286. — Naše dolžnosti do Jezusa: a) dolžni smo mu: 1. vso hvalo, 2. z molitvijo, 3. s svetim petjem; b) 1. vse blago, 2. to tirja Jezus, 3. ne za-se, ampak za sv. cerkev, za sužnje; c) 1. življenje svoje, 2. to tirja Jezus, 3. trpimo za Jezusa. X. 564.

Jezusovo ime pomeni Zveličar, III. 252; — ime Jezus je luč, hrana, zdravilo, V. 27; — ime Jezusovo tolaži v trpljenji, V. 32; — Jezus nebeški kralj, VIII. 20; — Jezus naš prijatelj in vodnik, VIII. 5; — Jezus naš vodnik v življenji, III. 276; — Jezus tolažnik in pomočnik stiskanih, VII. 402; — Jezus naš priprošnjik, IV. 226; — Jezus je večna luč, VII. 50; — Jezus drevo življenja, sad njegov sveti nauki in zakramenti, VIII. 544; — Jezus je glas vpijočega v puščavi: 1. s čudeži, 2. z naukom, 3. s smrtjo, VI. 624; — Jezus je tolažba v življenji, pomoč v smrti. II. 52. — Trojno rojstvo Jezusovo. IV. 603. — Odrešenik nam je prinesel rešenje od zmote in greha. VII. 21. — Jezusovo obrezovanje, V. 2; — darovanje, VI. 52. — Jezusov krst je posvetil vodó. V. 38. — Jezusovo spreminjenje, V. 106; — vnebohod, V. 256. — Jezus joka nad Jeruzalemom in nad kristijani, I. 323. — Jezu-

sovo trpljenje zadnje dni. I. 324. — Jezusovo trpljenje je zastoj za zavržene. I. 578. — Jezusova žeja, telesna in dušna. II. 162. — Kaj je Jezus delal in trpel. II. 174. — Jezus umrje. II. 197. — Jezusova kri ključ nebeški. V. 267. — Poglejmo Jezusa: 1. v jasicah, 2. na križu, 3. v tabernakelju. II. 538. — Jezusa se oklenimo. II. 21. — Jezus v srcu našem, VI. 640; — vera v Jezusa, V. 61; — ljubezen do Jezusa, VI. 63; — Jezus ljubi čiste duše, II. 693. — Jezus zgled krotke ljubezni. I. 455. — Jezus kliče grešnike k pokori. I. 290. — Jezusovo poniževanje radovoljno in neradovoljno od kristijanov. I. 294. — Jezusovo trpljenje premišljimo pri sv. maši. II. 428. — Solze Jezusove opominjajo k pokori. IV. 378. — Veliko jih ne ljubi Jezusa, VIII. 317; — ljubimo Jezusa, IV. 191; VI. 63; IX. 24. — Zgledi: Jezusu spričevanje dajajmo (sv. Kacijan), VI. 310. — Zaupanje v Jezusa (grešnica). VIII. 60. — Ecce homo, podoba in deklica. VIII. 94. — Ljubezen do Jezusa (vitez umrje na gori Kalvariji). VIII. 129. — Jezusova rana posladi mladeniču kruh VIII. 134. — Sveta kri Jezusova (Campo Santo v Pizi), VIII. 143; — svete krvi ostanki, VIII. 145; — svete krvi ostanki v Radovljici. VIII. 147; — trpeči Jezus in sv. Brigita, IX. 169; — Jezus s križem in sv. Klara Montefalco, IX. 169; — Jezus naša pomoč (sv. Janez Kap. pri Belemgradu), X. 26; — Jezus pomoč o smrtni uri (umirajoči mož). X. 26.

Sv. Joahim in Ana. IV. 446. — Joahim Piccolomini (zgled ljubezni do bližnjega). VIII. 127.

Sv. Jožef. Sv. Jožef je bil: 1. ženin in varuh Marijin, 2. rednik Jezusov, 3. zavetnik katoliške cerkve. VI. 137. — Sv. Jožefa sedmere britkosti in radosti. VIII. 159. — Čast sv. Jožefa, a) čast, ki jo je sv. Jožef od Boga prejel: 1. kot mož Device Marije, 2. oče Jezusov, 3. zavoljo njegove ponižnosti; b) čast, ki jo je sv. Jožef Bogu skazoval: 1. z živo vero, 2. zaupanjem, 3. ljubeznijo; c) ali tudi mi častimo Boga: 1. z vero, 2. upanjem, 3. ljubeznijo? II. 167. — Jožef stare in nove zaveze sta si podobna: 1. v žalosti in veselju, 2. v ljubezni do bližnjega, 3. v čistosti, zadovoljnosti. IX. 135. — Sv. Jožef naš zgled in varuh; a) v življenji: 1. za pravične, 2. za grešnike; b) v smrti: 1. ker moramo umreti, 2. da bi umrli pod njegovim varstvom. VII. 128. — Sv. Jožef naš priprošnjik: 1. v življenji, 2. posebno ob smrtni uri. VIII. 165. — Sv. Jožefa varstvo; Bog je izročil sv. Jožefu tri zaklade: 1. devišтво Marijino — zato je njegova čistost; 2. osebo Jezusa — zato njegova zvestoba; 3. skrivnost včlovečenja — zato njegova ponižnost. VIII. 236. — Lilija sv. Jožefa nas uči pomočke za ohranjenje čistosti: 1. molitev, 2. sramožljivost, 3. zatajevanje. VI. 143. — »Pojdite k Jožefu!« 1. otroci, 2. mladeniči, dekleta, 3. zaročenci, 4. zakonski, 5. stariši, 6. ubogi, 7. rokodelci, 8. trpeči, 9. grešniki, 10. vsi sploh. I. 108. — Dolžni smo častiti sv. Jožefa, ker smo: 1. verni Slovenci, 2. zvesti Avstrijci, 3. vneti katoličani. IV. 146. — Sv. Jožef in pa pijanci; sv. Jožef je bil pravičen: 1. do Boga, 2. do družine, 3. do drugih ljudi, 4. do sebe; pijanec pa v nobeni zadevi ne. V. 150. — Smrt sv. Jožefa. I. 322.

Judita predpoda Marije Device. X. 538. — Sv. Judita in angelj varuh. I. 408.

- Judje nespokorni in trdovratni. I. 126, 127. — Kazen Judov. V. 135. — Judje jokajo pri Jeruzalemu, VI. 268.
- Julijan cesar, odpadnik ubit (zgled). X. 452 — Sv. Julijana in duhovno obhajilo (zgled). I. 303. — Sv. Julita d. m. srčno umrje (zgled.) V. 390.
- Sv. Jurij uči: Premaguj sam sebe! (zgled: vitez Dieu donné de Cazon premaga zmaja). VIII. 251.
- Sv. Kamil de Lellis, pomočnik bolnikov. VI. 389.
- Sv. Karol Boromej skrbi za srečno smrt (zgled). V. 578. — Sv. Katarina m. (zgled: dar učenosti). III. 390. — Sv. Katarina Sijenska nevesta Kristusova, II. 694; — v skušnjavi, V. 502; — izvoli trnjevi venec, X. 217; — Sv. Katarina poživiljena po sv. obhajilu. X. 469.
- Katoličan sem: 1. pravi katoličan je, ki posluša cerkev, 2. praktične posledice iz tega, IX. 607. — Skazujmo se zveste katoličane. I. 367.
- Kesanje. 1. Kaj je, 2. kakošno mora biti, 3. je potrebno, 4. kako ga je pridobiti. IX. 117. — Kaj nam je storiti, da obudimo pravo kesanje? a) Boga prositi, da nam k temu milost dá, b) lastno prizadevanje, premišljevanje: 1. kaj smo z grehom storili α) Bogu Očetu, β) Jezusu, γ) sv. Duhu, 2. kako Bog greh sovraži in kaznuje, 3. kaj z grehom zgubimo, 4. kam greh pripelje. I. 382. — Kes, I. 106; — pravo kesanje, III. 193; — pravo in nepravo kesanje, IV. 140; — stud in žalost nad grehi, VI. 517; X. 204; — solze kesanja, VI. 427; — nagib in nasledek pravega kesanja, V. 161; — h kesanju nas spodbujajo rane Jezusove, VIII. 130; — kesanje cvetica Jezusu, I. 209. — Zgledi: skesani ropar, III. 362; pomanjkljiv kes (sv. Frančišek Sal. in grešnik), IV. 138; Peter Corbeilski in grešnik, IX. 120; — grof Anjouski ubijalec očetov. VIII. 130.
- Sv. Klara Montefalko in križ. IX. 169. — Ključi nebeskega kraljestva. III. 411.
- Knjige. Dobre knjige brati: 1. je koristno, 2. zato se priporoča družba sv. Mohora. IV. 90. — Varujte se slabih knjig in časnikov. (Glej: »Časniki«.) — Dobre knjige, VII. 57; — sv. Ignacij Loj., IV. 92; — Franc Makarij se spreobrne po dobrih knjigah, V. 74.
- Sv. Kocijan m. V. 310. — Sv. Koleta pri sveti maši (zgled). IV. 298; VIII. 150. — Konradin na morišči (zgled) VIII. 82. — Konstancij Klor. in njegovi služabniki (zgled). I. 589. — Korijolan in njegova mati (zgled). VI. 429.
- Kralji, trije sveta: 1. duh mesenosti, 2. poželjenje oči, 3. napuh. IV. 23.
- Kraljičev sin, pogled na evangelijske osebe; učimo se a) od Jezusa, ker vidimo: 1. njegovo previdnost, 2. ponižnost, 3. vsega-mogočnost; b) od vseh naj se učijo: 1. stariši od očeta, 2. otroci od bolnega sina, 3. posli od hlapcev. III. 610.
- Krčma. Obiskovanje krčme je: 1. nepotrebno, 2. škodljivo. II. 485. — Krčme V. 607; IV. 564.
- Kri Jezusova. Skrivnost presv. krvi in sad, VIII. 121; — ostanki sv. krvi, VIII. 145. — Presvete krvi: a) skrivnost, b) svetinje, c) nauki. VIII. 143.
- Krez in Solon. VI. 7.

Kristijan. Prvih kristijanov preganjanje in njih nauki.

X. 250. — Kristijanov greh je večji, kakor Judov in paganov: 1. ker imajo večje spoznanje in pomočke, 2. ker so v tesnejši zvezi z Bogom. I. 30. — Kristijani so krivi sedmerih bolečin Marijinih. IX. 471. — Kristijan mora po zgledu Jezusovem: a) zavoljo hudobije žalovati, b) jo po moči ustavljati, zlasti: 1. predstojniki, 2. vsak človek z besedo, 3. z lepim zgledom. X. 343. — Kristijan je kralj. I. 163; II. 207. — Kristijan je tempelj božji, kaj to uči. I. 498; — ne pozabi, da si kristijan. I. 527; — kristijan je otrok nebeškega Očeta. II. 322; — ud Sina božjega. II. 323; — tempelj sv. Duha. II. 325. — Ime kristijan, kaj pomeni in uči. VIII. 32; — kristijani so vojščaki sv. cerkve po veri in prisegi. X. 398; — prvi kristijani so ljubili križ. I. 569; — prvi kristijani (zgled: krotke ljubezni). I. 458. — Kristijan, bodi glas vpijočega v puščavi. VI. 630. — Srečni smo kat. kristijani. VIII. 366. — Nezvestoba kristijanov. I. 259. — Kristijani, sovražniki križa. I. 576; — slabi kristijani ne spolnujejo cerkvenih zapoved. X. 436; — zaničujejo sv. zakramente, posebno sv. rešnje Telo. X. 436.

Krivicó Bog sovraži. VIII. 377; — krivicó treba poravnati. IV. 172; — krivičnik na smrtni postelji (zgled.) IX. 145.

Krivoverci preganjajo cerkev. IV. 337; — krivoverci duhovno ubogi. I. 338; — krivoverci so zunaj cerkve. III. 305; — so povabljeni v cerkev. III. 407; — so sovražniki Marijini. IV. 582.

Križ. Postni govori. I. Stari križ; križ je bil: 1. v predpodobah naznanjen, 2. pripravljen v stari zavezi. VIII. 85. — II. Težki križ: 1. težak je bil sam na sebi zavoljo grehov vseh ljudi, 2. posebno težak za Jezusa. VIII. 100. — III. Krvavi križ: 1. skrivnost in pomen sv. krvi, 2. sad sv. krvi. VIII. 120. — IV. Sveti križ: 1. kako svet je križ Kristusov, 2. kako nas križ posvečuje. VIII. 137. — V. Močni križ: 1. ker je premagal vse sovražnike, 2. ker kraljuje in vlada čez človeška srca. VIII. 153. — VI. Častitljivi križ: 1. popolnoma zmaga sv. križa na sodnji dan, 2. njegova čast in slava v nebesih. VIII. 178. — Trije križi na Kalvariji — trojna smrt: 1. smrt Jezusova čez vse vesela, 2. smrt desnega razbojnika srečna, 3. levega razbojnika nesrečna. VII. 170. — Šola sv. križa je: a) vesoljna šola: 1. vseh krajev, 2. vseh časov; b) najslavnejša šola: 1. ker ima najslavnejšega učenika Jezusa Kristusa: α) po sv. evangeliju, β) po zgledu; 2. najbolj izvrstne učence; c) najkoristnejša šola: 1. ker se v nji človek uči prave modrosti, 2. dospe k večni blaženosti. X. 365. — Sv. križ: 1. nas opominja, da smo grešniki in potrebujemo pokore, 2. je znamenje pravice božje, trepetajmo pred njo, 3. znamenje božjega usmiljenja, zaupajmo vanj, 4. znamenje neskončne ljubezni, ljubimo ga. VII. 134. — Trojni križ: 1. levega razbojnika, tisti, ki trpé z obupnostjo, 2. desnega razbojnika, ki si križ v pokoro obračajo, 3. Kristusov, ki so križali svoje meso. X. 231. — Križ tolažba pravičnim sodnji dan; zakaj: 1. ko so na zemlji bili, so se najrajši na križ ozirali, 2. spomnili se bodo križev, ki so jih zavoljo Jezusa prestali, 3. vsega zatajevanja, v katerem so za

Jezusom križ nosili. I. 567. — Križ strah pogubljenim sodnji dan, ker očital jim bo: 1. da so bili sovražniki sv. križa, 2. da je Kristus zastoj zanje trpel, 3. da bi bili lahko zveličani, pa niso hoteli. I. 575. — *Podoba sv. križa v našem stanovanju* priča: 1. da je hiša krščanska, 2. da je družini najlepši nauk: *α*) greh sovražiti, *β*) čednost ljubiti; 3. je starišem pripomoček dobre izreje. II. 271. — Križev pot. Trpljenje Jezusovo na križevem potu premišljevat je koristno: 1. grešnikom, 2. spokornikom, 3. nedolžnim (zgleđ: sv. Lidvina). VII. 73. — Sv. Andreja ap. ljubezen do križa. VIII. 563. — Sv. križ na Kalvariji, kraj sprave, X. 121; — Jezus na križu, II. 540; — križ častiti, I. 565; — kaj se pravi križ nositi, X. 70; — z znamenjem sv. križa častimo sv. Trojico, VI. 335; — aposteljni križa, III. 469; — poglejmo večkrat križ, I. 565. — Križ mrtvaški, IV. 526; — križ, dar za novo leto, VII. 5. — Zgleđi: Cesar Heraklij nese križ, V. 443; VIII. 178. — Sv. križ in sv. Kunigunda. VIII. 142. — Križev pot in grešnik. VII. 75. — Sv. Klara Montefalko in križ. IX. 169.

Križev teden. V. 239. — Krona trnjeva Jezusova (njena zgodovina). VIII. 94; X. 153.

Krotkost. Krotkost je čednost: 1. vsmi potrebna, 2. kdo je krotak, 3. zgled Davidov, 4. zgled Jezusov in njegova zapoved. X. 309. — V krotkosti in ljubezni posnemajmo Kristusa: 1. Kako se Kristus obnaša, 2. kako govori, 3. kako dela in trpi (zgleđ: Elija). X. 553. — Krotkost uči Jezus. VI. 646. — Krotkost sad sv. Duha, IX. 319; — blagor krotkim, VII. 470; — krotke morajo biti ovčice Jezusove, I. 197. — Zgleđi krotkosti: sv. Filip Benicij, I. 135; — Filip, kralj španski, I. 459; — sv. Frančišek Sal. I. 458.

Krst. Pripravljalni obredi sv. krsta. V. 386. — Spremljujoči obredi sv. krsta. V. 397. — Dobrote svetega krsta: 1. Bog Oče govori: ta je moj ljubljeni otrok, 2. sv. Duh pride v našo dušo, 3. nebesa se nam odprejo. IV. 297. — Krstna krona ima napis: Krščeneec je: 1. otrok nebeškega Očeta, torej spominjaj se *α*) svoje časti, *β*) svoje obljube; 2. ud Sina božjega; 3. tempelj sv. Duha. II. 321. — Dva nauka o sv. krstu: a) krst želja in krvi namestuje krst vode; b) dolžnosti krstnih botrov. V. 405. — Krstni kamen in spovednica: a) Kako veliko čast in milost nam je Jezus zaslužil po sv. krstu in v pokori, b) kako si te milosti obračajmo v zveličanje. VII. 182. — Obleka krstne milosti: 1. kakošna je, 2. kako jo je treba varovati, 3. da dobimo večno življenje. X. 189. — Zaveza z Bogom pri sv. krstu, I. 34; — pri sv. krstu smo postali bratje Kristusovi in tempelj sv. Duha, IX. 326; — sv. krst daje kraljevsko čast, I. 163; — sreča sv. krsta. VII. 297. — Sv. krst je postavil Jezus. V. 231. — Krstna obljuba veže za Kristusom hoditi. VIII. 229. — Zgleđi: Sv. Genezij krščen, V. 438; — tatarski kralj Kasan in sv. krst, IV. 299; — krstna obleka in Elpidofor. V. 401.

Krščanstvo. Duh krščanstva je: 1. duh moči, 2. duh ljubezni in edinosti, IV. 287; VII. 270. — Kaj je k razširjenju krščanske vere pripomoglo? a) Vnanji nagibi: 1. ču-

deži Kristusovi in apostelnov, 2. stanovitnost prvih kristijanov; b) notranji nagibi: nauk Kristusov. II. 654.

Kruh. *Čudežni kruhi v puščavi* predpoda sv. rešnjega Telesa, če pogledamo: 1. na tistega, ki je oboje dodelil, 2. na one, ki uživajo. IV. 157. — *Krščanski kruh*; za kruh 1. se moramo potiti, 2. delati, 3. hvaležno uživati, 4. ubogim deliti. VII. 326.

Krvotočna žena nas uči: 1. skrbeti za telesno zdravje, 2. za dušno zdravje, 3. da pogostoma prejemamo zakrament svetega rešnjega Telesa, 4. in sicer z živo vero in po čisti spovedi. IX. 564.

Sv. Kunigunda in križ (zgleđ). VIII. 142.

Kvatri štirje, kakor štirje zvonovi kličejo: 1. poglej nazaj v pretekle tri mesece in zahvali se, 2. delaj pokoro, 3. poglej naprej v prihodnje tri mesece in prosí, 4. prošite Gospoda žetve dobrih mašnikov. X. 442. — Kvaterni post. IV. 587.

Lahkoživec ni kreposten, I. 513; — ni dober sosesčan. I. 514.

Lakomnost je mreža satanova — starim ljudem. VI. 393. — Lakomnost kralj sveta. IV. 25. — Lakomnost ne osrečuje (zgleđ: ubogi čevljar in bogatin). X. 126.

Lavdon je rad molil (zgleđ). X. 211. — Sv. Lavrencij m. X. 252.

Laž. Lažnjivi jezik; laž 1. Boga žali, 2. jemlje lažnjivcu čast, 3. rani bližnjega. VIII. 557. — Kdo so lažnjivi ljudje, in kako se do njih vesti? 1. Prilizovalci, 2. ogovarjalci, 3. zapeljivci, 4. hinavci. VIII. 369. — Zakaj se človek ne sme lagati? 1. Kdor laže je otrok satanov, 2. laž Bog sovraži, 3. oostro kaznuje, IV. 245. — Lažnjiva molitev — kaj je? II. 292. — Laž, III. 235; VI. 306; VI. 445. — Raje umreti, kakor lagati (zgleđ). I. 158. — Sv. Andrej Avel. se boji laži (zgleđ). VIII. 559. Sv. Antonin šk. (zgleđ). VIII. 559.

Lenoba. *Lenoba*: a) duhovna 1. kakošna je, 2. kako se je obvarujemo; b) telesna 1. kakošna je, 2. kako se je varovati. V. 49. — Duhovna lenoba; varujmo se je: 1. bodimo delavci v vinogradu svoje duše, 2. kateri so tisti, ki imajo duhovno lenobo? VI. 85. — Kdor ne seje, ne žanje. III. 639. — Lenoba kristijanov. IX. 74. — Berač v Gentu (zgleđ). V. 49.

Leon XIII., luč z neba: 1. po svojem sv. življenju, 2. po modrem vladanju cerkve. V. 52.

Lepanto-bitva (zgleđ), X. 452. — Lepota telesna je kakor cvetica. I. 428.

Les. *Blagoslovljenje lesa*: 1. Jezusu v čast, 2. nam v poduk in blagor. III. 249.

Letina dobra, kaj nam veli? 1. nikar božjega daru v greh obračati, 2. ne skrbeti preveč za prihodnje, 3. ne pozabiti večnega. III. 643.

Leto (novo). Naših let število je malo in negotovo: a) zakaj tako malo? 1. ker smo za večnost vstvarjeni, 2. ker

nam jih več ni treba, 3. ker bi bilo dolgo življenje škodljivo; b) zakaj so negotova? 1. da smo zmiraj pripravljeni umreti, 2. da ne odlašamo pokore, 3. da dobro delamo. VII. 1. — Na novo leto trojni pogled: 1. nazaj v preteklost, 2. naprej v življenje, 3. navzgor proti nebesom. VI. 1. — Katere občutke nam vzbuja novo leto? 1. prisrčno zahvalo, 2. resnično kesanje, 3. trden sklep, 4. ponižno prošnjo. IV. 6. — Srečno novo leto! kako nam je delati, da bo leto: 1. zares srečno, — ako ga začnemo z Jezusom v srcu; 2. zares novo, — ako smo pomlajeni mi sami; 3. celo leto srečno in veselo, — ako bomo Bogu celi čas zvesto služili. III. 1. — Petero voščil za novo leto: 1. bistre oči, 2. zdrava ušesa, 3. dolgi roki, 4. urni nogi, 5. široko srce. V. 7. — *Trojni dar za novo leto*: 1. križ, 2. rožni venec, 3. mrtvaška glava. VII. 5. — a) Kaj nam bo prineslo novo leto, ne vemo, b) kaj mi prinesimo v novo leto — Jezusa tovariša in vodnika. VIII. 1. — To leto je znabiti zadnje; ta misel nas bo: 1. varovala smrtnega greha, 2. naganjala k pokori, 3. napeljavala k dobrim delom. II. 9.

Leto (sveto.) I. Čemu je sveto leto? 1. da se ljudje povrnejo h krščanski čednosti, 2. ker so izvanredne stiske in bolezni, 3. da svoj dolg pred Bogom poravnamo, 4. da jezo božjo potolažimo. III. 160. — II. Kratka zgodovina prejšnjih svetih let. III. 326. — III. Judovsko sveto leto, predpoda krščanskega svetega leta: 1. sabotno leto — leto počitka, 2. vsak je svojo lastnino nazaj dobil, 3. sužnji so bili oproščeni, 4. reveži so si opomogli. III. 382. — IV. Sveto leto tirja sveto življenje: 1. svete misli, 2. besede, 3. dejanja. III. 453. — V. Spoved za sveto leto: a) zakaj? 1. ker je toliko nevrednih, 2. pomanjkljivih spoved; b) kako jih popraviti? III. 470. — VI. Sovraštvo in sprava za sveto leto: a) velika škodljivost sovraštva: 1. v časnih zadevah, 2. na duši: α) vzame vse zasluženje, β) strašna smrt; b) velika korist sprave (zgleđ). III. 517. — VII. Rožni venec v svetem letu je: 1. času primerna, 2. prav lahka, 3. silno koristna molitev. III. 573. — VIII. Enkrat velja! vojska in zmaga za sveto leto — (zgleđ: sv. Avguštin). III. 720

Liberalci in naprednjaki — sovražniki cerkve. X. 76; — liberalcev se ne bojmo. VI. 494. — Liberalizem. X. 126.

Sv. Lidvina premišljuje Jezusovo trpljenje (zgleđ). VI. 78. — Sveta Lidvina in grešnik (zgleđ). X. 6.

Lilija s v. Jože fa učí pomočke za ohranjenje čistosti: 1. molitev, 2. sramožljivost, 3. zatajevanje. VI. 143; — lilija čistosti. VI. 612.

Ljubezen do Boga. Kaj je krščanska ljubezen? popis kristijana, ki ima pravo krščansko ljubezen. VIII. 297. — Ljubimo Boga nad vse: 1. ker Bog je vse ljubezni vreden, 2. zakaj ljudje zanemarjajo to zapoved, 3. kaj učini prava lju-

bezen do Boga, (zgleđi svetnikov). X. 371. — *Ljubezen do Boga je prva dolžnost*: 1. Boga moramo spoznati, 2. ljubiti. VII. 424. — Trojni nagib Boga ljubiti; poglej Jezusa: 1. v jaslicah, 2. na križu, 3. v presv. zakramentu. II. 537. — V čem se pokaže ljubezen do Boga? a) znamenje ljubezni je: 1. da zapovedi božje spolnuje, 2. vselej in povsod spolnuje, 3. vse zavoljo Boga stori in trpi; b) po tem presodimo: 1. če zapovedi spolnujemo, 2. stanovitno spolnujemo, 3. kakošne namene imamo. II. 544. — Kaj stori, kdor ljubi Boga? mu daruje: 1. svoje srce, 2. svojo pamet, 3. spomin, 4. voljo, 5. telo. IV. 468. — *Ljubezen do Boga mora biti*: 1. edina, 2. goreča, 3. stanovitna. V. 410. — Gorkomér ljubezni do Boga, znamenje in merilo te ljubezni: 1. spolnovanje božjih zapovedij, 2. potrpežljivost, 3. zatajevanje. VII. 419. — *Kršćanska ljubezen je naša tovarišica*, ki nas varuje: 1. časne, 2. večne nesreče. VII. 378. — Znamenje ljubezni do božjega Deteta: 1. duh uboštva, 2. ponižnosti, 3. pokorščine, 4. ljubezni in krotkosti, 5. želja grehu konec storiti. VI. 644. — Zakaj mora grešnik Boga ljubiti? ker Bog: 1. hoče greh odpustiti, 2. vsakemu grešniku, 3. vsak greh, 4. vsako število, 5. vsaki čas, 6. čaka grešnika, 7. ga kliče in vabi, 8. mu daje milosti, 9. kaj je storil Jezus, (zgleđ). III. 589. — Ljubezen je k zveličanju potrebna. VIII. 618; — ljubimo Boga. III. 566; III. 650; — ljubi Boga iz vsega srca. III. 138; — kdo Boga ljubi. I. 494; II. 172. — Bog hoče, da ga ljubimo za malo časa. III. 560; — ljubimo Jezusa. IV. 191; VI. 63; IX. 24. — Ljubezen božja in naša. VIII. 604; — veliko jih ne ljubi Jezusa. VIII. 317. — Ljubezen je sad svetega Duha. IX. 309. — Ljubezen božja, mreža kristijanova. VII. 313. — Duh ljubezni in edinosti. IV. 290; VII. 273. — Napuh zabrani ljubezen do Boga. II. 458. — Zgleđi: Sveti Francišek As. (zgleđ ljubezni do Boga). VII. 423. — Sv. Filip Neri. V. 292. — Ljubezen do Boga in bližnjega (mašnik Anton). VIII. 302. — Sv. Suzana d. m. VII. 256.

Ljubezen do bližnjega. *Kaj se pravi bližnjega ljubiti* kakor sam sebe: 1. nič hudega mu ne storiti in privoščiti, 2. vse dobro mu storiti in želeti. IV. 419. — Kako moramo bližnjega ljubiti? 1. v srcu, 2. z besedo, 3. v dejanju, kakor usmiljeni Samarijan. III. 523. — I. Ljubezen do bližnjega se ne napihuje, to je: 1. se ne hvali, 2. ne graja drugih, 3. se ne poganja za prazno čast, 4. ni trmaste glave, 5. ne zameri, če se ji ne skaže čast, če jo kdo pokrega, 6. ne gleda ošabno podložnih, 7. ne odgovarja predpostavljenim, 8. ni ošabna do starišev, 9. ne pozabi dobrot, 10. ne podpihuje med sosesko, 11. ne med narodi. I. 446. — II. Ljubezen se ne da razdražiti; tako ljubezen uči: 1. Jezus α) z zgleđom, β) z besedo, 2. aposteljni, 3. prvi kristijani, 4. poznejši kristijani, (zgleđ: sv. Francišek, kralj Filip), 5. zgleđi nasprotni iz življenja, 6. izgovori. I. 453. — III. Ljubezen vse pretrpi: a) kar iz greha pride, zgleđi: 1. David, 2. Job, Tobija, 3. sv. Štefan, 4. marterniki, 5. aposteljni, 6. tega nam

manjka; b) potrpi z grešniki: 1. ker Bog potrpi, 2. ker so nam tudi koristni (zgleđ: sv. Filip N.), 3. nauki za življenje. I. 501. — IV. Ljubezen nikogar ne draži: 1. se ne norčuje, 2. ne pika, zbada, nagaja, 3. ne draži nikogar, 4. ne starišev, 5. ne svojih otrok, 6. ne žene, (ne moža, sv. Monika), 7. prosi za zameró. II. 478. — V. Ljubezen ne misli hudega: 1. le dobro misli o bližnjem, 2. ne verjame hitro slabega, 3. ne natolcuje, 4. zagovarja bližnjega, 5. ne sodi srca bližnjega, 6. skušnjav se ogiblje. II. 548. — VI. Ljubezen ne ravna napačno: 1. bližnjemu nič hudega ne stori, 2. ne govori čez čast, 3. ne prenaša obrekovanja, 4. ne zmanjšuje hvale družih ljudi, 5. ne posluša opravljanja, 6. ne žali, 7. ne pika, 8. se ne prepira, II. 573. — VII. Ljubezen vse veruje, vse upa: a) vse veruje: 1. dobro rada verjame o bližnjem, 2. verjame izgovore, 3. sama izgovarja, 4. taka ljubezen se zelo pograša; b) vse dobro: 1. upa o bližnjem, 2. pa tudi stori, 3. nasprotni zgledi iz življenja. II. 598. — Ljubezen do bližnjega. VII. 430; — besede: „še malo“ nas opominjate ljubezni do domačih. VII. 207; — ljubezen do ubogih. V. 668; — napuh zabrani ljubezen do bližnjega. II. 457; — ljubezen do bližnjega (zgleđ). III. 718; — puščavnik (zgleđ). III. 528. — Joahim Piccolomini (zgleđ). VIII. 127.

Sv. Lucija moli goreče. IV. 586. — Ljulika med pšenico (prilika). I. 94.

Luč. Večna luč pred tabernakelnom (za prvo sv. obhajilo). VIII. 224. — Dvojna luč: 1. kdo luč ljubi in za njo hodi? 2. kdo se je ogiblje in jo sovraži. IV. 291. — Mi smo luč. III. 74.

Lurd. Marijino svetišče. I. 418. — Marija v Lurdu z rožnim vencem. VI. 513. — Čudeži v Lurdu: ozdravljeni duhovnik, I. 423; — brezverec se spreobrne. I. 465; — protestant se spreobrne. X. 247.

Luter — sovražnik cerkve. IV. 339.

Makabejec Juda uči pomagati dušam v vicah. I. 548. — Sv. Maklovij išče miru. IV. 210. — Malikovalstvo. VII. 17.

Malo. Iz malega zraste veliko: 1. iz majhnih dobrih del in čednost pride veliko dobrega; 2. iz majhnih grehov veliko hudega. X. 516. — „Še malo“, te besedi nas a) opominjate ljubezni: 1. do domačih, 2. do drugih, 3. do samega sebe; b) nas svarite: 1. da v sreči ne bodimo prevzetni, 2. da pokore ne odkladamo, c) nas tolažite: 1. v življenji, 2. v smrtni uri. VII. 206.

Mana — predpoda sv. rešnjega Telesa. III. 401. — Manase kralj, podoba duš v vicah. I. 547.

Marija. Ime Marijino je: 1. sveto, 2. spoštujmo ga. VI. 475. — Ime Marijino moramo častiti: 1. ker je Gospod storil veliko čudo nad njo, 2. ker je sama v življenji veliko storila, 3. ker njena prošnja veliko izdā. V. 468. — Imena Marijinega miloba: 1. nam jo opisuje sv. Duh, 2. je milo olje za grešnika, 3. za pobožne duše, X. 426. — Estera predpoda Marije Device. III. 697. — Judita predpoda Marije Device. X. 538. — Podoba brez-

madežne Device Marije: 1. zemeljska kroglja, 2. kača, 3. lilija, 4. krona. III. 686. — Marija brez madeža spočeta od Boga napovedana, a) v besedah: 1. v rajju, 2. v skrivnem razodenju, 3. v vseh stoletjih; b) v predpodobah: 1. Eva, 2. Noetova barka, 3. goreči grm, 4. Estera, 5. druge podobe. III. 693. — Marija brez madeža spočeta, nas uči: 1. ljubezen božjo, bodimo hvaležni; 2. lepoto Marijino, posnemajmo jo; 3. moč Marijino, prosimo jo; 4. da je mati Sina božjega, vredno ga prejemajmo v sv. rešnjem Telesu. VIII. 579. — Lepota Marijina ob njenem spočetju: 1. lepo je stvarjenje, 2. lepa je duša v milosti božji, 3. lepa je duša sv. Vincencija Pavl., sv. Frančiška Sal., sv. Ivane, mučencev, 4. kakošna je še-le Marija, kraljica svetnikov. IX. 602. — Marijo brez madeža spočeto častiti je: 1. koristno, 2. kako naj jo častimo VII. 525. — Praznik prečistega spočetja Marije Device: 1. njegov pomen, 2. primernost, 3. zgodovina. V. 633. — Marijino čisto spočetje: 1. nas nagiba jo posnemati, 2. nam daje zaupanje na njeno priprošnjo. V. 639. — Marija brez madeža spočeta; to je: 1. nauk sv. cerkve, 2. vesela zavest pobožnih kristijanov. IV. 576. — Marijino rojstvo: 1. je dan veselja za nebesa, α) za Boga, β) za angelje; 2. dan tolažbe za vso zemljo, ker je rojena: α) mati Kristusova, β) mati naša; 3. dan strahu za pekel. X. 241. — Marijinega rojstva se veselé a) nebesa: 1. Bog Oče, 2. Bog Sin, 3. sv. Duh, 4. angelji, 5. pravični; b) vsa zemlja: 1. njeni stariši, 2. ljudstvo Izraelsko, 3. katoliška cerkev. IV. 443. — Marijin božič — mali Šmaren: 1. kakor Jezusovo, tako je bilo rojstvo Marijino napovedano; 2. za ves svet dan veselja, 3. čudeži so se godili. VI. 470. — Marijino rojstvo je prineslo svetu: 1. prostost od grehov, 2. mir dobre vesti, 3. veselje. VII. 409. — Naši darovi Mariji o rojstem godu: 1. zlato ljubezni, 2. sveča pobožnosti, 3. cvetice čednosti, 4. spokorne solze, 5. duše, 6. naše srce. IX. 460. — *Veselje nad Marijo so imeli*: 1. njeni stariši, 2. ves svet. IX. 255. — Očiščevanje Marije Device: 1. dan veselja, 2. dan žalosti. VI. 55. — Očiščevanje Marije nas uči: 1. ponižnost in pokorščino, 2. ceniti uboštvo, 3. matere naj otroke Bogu darujejo in izre-jajo. IX. 57. — Očiščevanje Marije Device (ho-milija): 1. osebe, 2. besede, 3. dejanje. X. 55. — Marijin dar v tempelju je neskončno velik, ker darovala je: 1. najljubeznivejša mati, 2. svojega edinega Sina, 3. v zaničevanje in smrt. VII. 52. — *Zakaj je angelj Gospodov prišel k Mariji?* 1. Ker je bila najponižnejša, 2. najči-stejša, 3. najpobožnejša. IV. 166. — Praznik oznanjenja Marije Device je donesel: 1. Mariji posebno α) čast, β) oblast; 2. nam grešnikom α) tolažbo, β) pomoč. VI. 157. —

Marija dekla Gospodova — bodimo tudi mi služabniki Gospodovi. IX. 264. — *Žalostna Mati božja*: a) kako velika je bila bolečina Marijina; b) zakaj je Marija toliko trpela: 1. ker je Jezusa neizmerno ljubila, 2. ker je spoznala njegovo čast, 3. ker mu ni mogla pomagati; c) kako je Marija trpela: 1. ostala je pod križem, 2. molče trpela, 3. vdana v voljo božjo. VIII. 184. — *Žalostna Mati božja*: kako so sedanji kristijani krivi njenih sedmerih bolečin. IX. 471. — *Marija vesela in žalostna mati*: a) vesela: 1. ko je spočela Sinu božjega, 2. ko ga je rodila, 3. darovala v tempeljnu; b) žalostna: 1. ko je z njim bežala, 2. ko ga je zgubila, 3. ko je trpel. VIII. 61. — *Marijine besede*: Marija je govorila a) z ljudmi: 1. z Elizabeto, 2. s hlapci na ženitnini; b) z angelji: z Gabrijelom; c) z Bogom: 1. v pesmi Magnifikat, 2. z dvanajstletnim Jezusom v tempeljnu, 3. na ženitnini v Kani. II. 183. — *Marija Magdalena in Mati božja*: a) kako si je Marija Magdalena in b) kako si je Marija najboljši del izvolila. III. 492. — *Marijino in naše življenje*: a) *Marijino življenje gledé*: 1. na Boga, 2. na njo samo, 3. na bližnjega; b) *naše življenje*: 1. gledé na Boga — in žive vere, 2. gledé na samega sebe — in ponižnosti in nedolžnosti, 3. na bližnjega — in pravice in ljubezni. VIII. 420. — *Marijina smrt* je bila sladka: 1. ker jo je združila z Jezusom, 2. odmaknila svetu, 3. končala njeno čisto življenje, 4. pripeljala v večno zveličanje. IX. 429. — *Marija poveljučana v smrti*: 1. ker vzrok njene smrti je ljubezen, 2. ker je njeno telo ostalo nestrohnjeno, 3. ker je telo z dušo sklenjeno povzdignjeno v v nebesa. X. 382. — *Marija je najboljši del izvolila* a) v življenji: 1. brezmadežno spočetje, 2. devišтво, 3. največjo popolnost; b) v smrti; c) v vnebovzetji kot kraljica: 1. nebes, 2. zemlje. IX. 423. — *Marija je o vnebovzetji prejela za obilne bolečine obilno veselje*. II. 474. — *Vnebovzetje Marijino je veselo*: 1. za nebesa, 2. za njo, 3. za nas (zgleđ: Ratisbonne). VII. 367. — *Vnebovzetje Marijino*; trojna skrivnost praznika: 1. Marijina smrt, 2. vnebovzetje, 3. kronanje. V. 412. — *Marija — velika Gospa*: 1. v nebesih, 2. na zemlji, 3. v peklu. I. 469. — *Marija — nebeška Kraljica*: 1. Marijino ime, 2. naše ime. IX. 469. — *Marija — kraljica angeljev*: 1. ker je angeljem podobna, 2. ker jo angelji častijo, 3. ker ji angelji služijo. IX. 457. — *Slava Marije Device*; a) *slava Marijina*: 1. ker je postala kraljica nebeška, 2. ker se je prikazovala v nebeški slavi; b) *naša slava nebeška*: 1. obeta nam jo sv. Duh, 2. zanjo moramo trpeti. X. 377. — *Marija — kraljica trojne cerkve*: 1. zmagoslavne, 2. vojskujoče, 3. trepeče. X. 449. — *Marija Jezusova in naša mati*: 1. ker je Jezusova mati, more nam v nebesa pomagati, 2. ker je naša mati, nam hoče vanje pomagati. VI. 427. — *Marija mati*: 1. vseh vernih kristi-

janov, 2. vseh grešnikov, 3. vseh umirajočih. VI. 432. — Marija naša ljuba mati; a) kaj je človeku zemeljska mati; b) Marija je najboljša mati: 1. mogočna, da vselej lahko pomaga, 2. ljubeznjiva, da vselej hoče pomagati. V. 457. — *Marija, mati sirot*, ker: 1. Marija je zapuščena sirota, 2. tolažljiva mati vseh sirot. IX. 296. — Marija naša mati, mi smo Marijini otroci. VIII. 458. — Zakaj nas ljubi Marija: 1. ker smo otroci božji, 2. njeni otroci. VII. 414. — Marija jutranja zarija, ker je vir veselja in sreče: 1. v nebesih, α) Bog, β) angelji, γ) svetniki; 2. na zemlji, 3. v vicah (zglede: sv. Alfonz). I. 433. — Marija jutranja zarija, ker je: 1. konec noči greha, 2. začetek dneva milosti božje (zglede: mladenič rešen po Mariji). III. 536. — Marija skrinja miru in sprave; a) kakošna je bila skrinja zaveze: 1. iz nestrohljivega lesa, 2. prevlečena z zlatom, 3. pokrov — sedež milosti božje, 4. table, mana, palica Aronova; b) milosti, katere so dohajale Izraelcem: 1. bramba zoper sovražnike, 2. studenec sveta, 3. pribežališče v nadlogah, 4. blagoslov; c) kolike dobrote mi prejemo od Marije. I. 440. — Marija najlepša rožica v nebeškem vrtu, ker je: 1. kraljica angeljev, 2. očakov, 3. prerokov, 4. aposteljnov, 5. maternikov, 6. spoznavalcev, 7. devic. I. 390. — Lepota Marijina. Marija je a) vsa lepa: 1. zapečateni studenec, 2. zaprti vrt, 3. zarija, 4. lepota angeljev in svetnikov; b) zmiraj vsa lepa: 1. v spočetju, 2. v tempeljni, 3. v Nazaretu. I. 590. — Marijine prednosti: a) Kaj je Marija sama za-se? 1. Mati božja, 2. najsvetejša med angelji in ljudmi, 3. devica in mati ob enem. IV. 449; — b) Kaj je Marija za nas: 1. mati našega Odrešenika, 2. naša mati (zglede). 457. — Marija roža duhovna; a) Marija je bila roža s trnji obdana: 1. eno ograjo je postavil Bog s svojo milostjo, 2. drugo Marija s svojo čuječnostjo — zglede mladini; b) Marija je bila roža brez trnja: 1. ker je bila brez greha, 2. ker sprejme vsacega, ki se k nji zateče. VI. 505. — Marija morska zvezda, kaže: 1. kje da smo, 2. kam gremo, 3. kako daleč smo že. IV. 452. — Marija — je rešilni angelj: 1. nedolžni duši, 2. grešni duši. IX. 464. — *Marija — najimennitnejša božja ovčica*, ker je: 1. vekomaj izvoljena, 2. vedno brezmadežna, 3. večno hvaljena Devica. IX. 247. — *Lilija nedolžnosti*: a) v Marijinem srcu je: 1. najlepša, 2. najbolj dišeča, 3. ima največjo veljavo; b) v našem srcu: 1. naše srce je zanemarjeno, 2. lilija nedolžnosti je potrebna za veselo življenje. X. 402. — *Pompejska Mati božja*: 1. božja pot in 2. bratovščina. X. 535. — *Rožnati venec Marijinih čednostij*: 1. katere so: bele, rdeče, modre; 2. posnemajmo jih. IX. 495. — Marija je podobna mavrici: 1. mavrica — Marija je znamenje miru in sprave, 2. se sveti v sedmerih barvah, 3. je znamenje milosti božje. IV. 401. — *Marija — izvirek božje ljubezni*: 1. lju-

bezen božja je potrebna, 2. Marija nam jo dá. VIII. 468. — Marija milosti polna: 1. ker je za Bogom najsvetejša, polna milosti in čednosti, 2. ker nam Bog po Mariji milosti deli. VII. 149. — Marija je naša sreča, ker nam pomaga: 1. v uboštvi, 2. v žalosti, 3. nas varuje greha, 4. pogubljenja. X. 414. — *Marija nam pokaže Jezusa*: 1. če smo revni, kakor pastirci, da ozdravi nezadovoljnost; 2. imenitni, kakor Modri, da se ne prevzamemo; 3. stari, kakor Simeon in Ana, da nas kreпча ob smrti. VIII. 55. — Marija a) pribežališče grešnikov: 1. ker je naša usmiljena mati, 2. mati neskončno usmiljenega Sina božjega (zgleđ: Marija Egipčanska); b) katerim grešnikom je pribežališče? II. 531. — Marija pomaga tistim, ki hočejo nečiste grehe zapustiti (zgleđ). VI. 163. — Kaj je Marija svojim častilcem? 1. luna grešnikom, 2. zarija spokornikom, 3. solnce pravičnim, 4. vojskina truma hudim duhovom. II. 521. — Marijino češčenje — zastava zveličanja, ker vse milosti k zveličanju Bog po Mariji deli: 1. v Caharijevi hiši, 2. v Kani, 3. na križi (zgleđ: Lurd, sv. Vincencij Fer.). I. 462. — Marijini častilci so: 1. Bog sam, 2. angelj, 3. ljudje, 4. sv. cerkev, 5. vse dežele, 6. naša domovina. III. 540. — Marijini služabniki imajo: 1. veliko čast, 2. lahko delo, 3. obilno plačilo. VI. 467. — Marijini častilci se morajo varovati: 1. greha sploh, 2. posebno žganjepivstva. VI. 616. — *Marijini služabniki*: 1. kateri so, 2. kako se jim godi. IX. 272. — Marijo častimo in posnemajmo. IX. 153. — »Češčena Marija«, da jo pobožno molimo treba: 1. milosti od zgoraj, 2. lastnega prizadevanja. III. 184. — Posnemajmo Mater božjo vsi: 1. otroci, 2. mladeniči in dekleta, 3. stariši. V. 464. — Vzajemna obiskava. a) Obiskujmo Marijo: 1. o njenih godovih, 2. vsako nedeljo, 3. vsaki dan; b) Marija bo nas obiskala: 1. v skušnjavah, 2. v naših grehah, 3. ob naši smrtni uri. X. 325. — Napačno češčenje Marije Device; zastonj upajo na Marijo, kateri je prav ne ljubijo in prav ne časté. III. 547. — Sovražniki Marijini; a) 1. satan, 2. krivoverci, 3. grešniki, 4. nečistniki, 5. pohujšljivci; b) kaj hočemo storiti nasproti tem sovražnikom. IV. 582. — Srečna smrt, če Marija mrtvaško svečo drži. IV. 69. — Marija, mati milostljiva in pomočnica duš v vicah: 1. ker je naša mati, 2. mati milostljivega srca, 3. zlasti tistim, ki so jo častili, 4. kaj se učimo iz tega. V. 566. — Nagovor Marijinim romarjem. VI. 479. — Šmarnice kako prav obhajati. III. 281. — Sklep Šmarnic: Kaj nam bo Marija dala: 1. nedolžnim, 2. spokornikom, 3. grešnikom. IV. 294.

Marija je mati božja. IV. 3. — Marija pred vnebohodom Jezusovim. V. 238. — Marija kraljica angeljev, I. 391; — očakov, I. 391; — prerokov, I. 392; — aposteljnov, I. 393; — maternikov, I. 393; — spoznavalcev, I. 394; —

devic. I. 395. — Marija je kraljica. II. 570; — pomoč kristijanov. IV. 473. — Marija zmeraj brez madeža. I. 594. — Marija priprošnjica pri Jezusu. II. 189. — Marija pod križem. II. 136. — Žalostna Mati božja se je udeležila človeškega odrešenja. I. 152. — Marija jutranja zarija. VII. 409. — Naša mogočna usmiljena mati. X. 245. — Marija pomaga o smrtni uri. IV. 71. — Marijina ponižnost, čistost. V. 465. — Marijina potrpežljivost. V. 471. — Svetniki, ki so Marijo najbolj čistili. I. 52; — stanovitnost v češčenji Marije Device, I. 50; — obiskujemo Marijo. X. 326. — Zgledi: Marija reši otroka v plavžu. IV. 459. — Grešnik na smrtni postelji. III. 534. — Marija reši mladeniča smrti. III. 538. — Deklica Josipina. V. 422. — Nečisti mladenič se spreobrne. VI. 163. — Don Bosco in neverni zdravnik. VI. 473. — Marija sprosi rešenje vitezu Janezu Bromser-ju. VII. 460. — Podoba žalostne Matere božje vtolaži gospo. VIII. 186. — Pobožni gospod in podoba Matere božje. VIII. 191. — Sv. Hedviga, častilka Marije. IX. 461. — Marija reši ljudi v ladiji. IX. 477. — Vojščak Sejur. X. 327. — Marija pomaga deklici v skušnjavi. X. 327. — Marija pomaga grešniku. X. 328. — Marija se je prikazala. X. 379. — Pomočnica kristijanov, cesar Friderik II. in Gregor IX. X. 425. — Vojščak se spreobrne po Mariji. X. 429. »Češčena Marija« pomaga vitezu rešiti sv. Rešnje Telo. X. 451. — Marija sprosi zmago pri Lepantu. X. 452. — Marija reši žensko obsojeno na grmado. X. 454. — Sv. Janez Zlatoust rešen po Mariji. X. 452. — Sv. Janez Kap. kliče Marijo v vojski. I. 120. — Ratisbonne se spreobrne po Mariji. VII. 370.

Marija Egipčanska spokornica (zglede), X. 188; — pribeži k Mariji (zglede). II. 534. — Marina devica vidi v prikazni spokornika (zglede). IV. 543. — Sv. Marjeta muč. čista devica (zglede), II. 133; — njena vera (zglede). III. 267. — Sv. Marjeta Alacoque in rožni venec (zglede). X. 460. — Sv. Marjeta Kortonska in njen zapeljivec (zglede), II. 177; — v bližnji priložnosti, X. 188; — premaguje skušnjave (zglede), V. 96; — spomin na smrt (zglede). VII. 166. — Sv. Marjeta kraljica in križani Jezus (zglede), IX. 185. — Sv. Mark in Marcelijan m. darujeta življenje za Boga. V. 329.

Sv. Martin, dvoje svetlih žarkov iz njegovega življenja: 1. njegova ljubezen do bližnjega, 2. vdanost v božjo voljo. V. 588. — Sv. Martin lep (zglede a) v življenju: 1. krščanskega mladeniča, 2. poštenega vojaka, 3. gorečega škofa; b) v smrti pa pobožnega kristijana. VI. 576. — Sv. Martin in tolovaji, X. 268; — vojakom (zglede). VI. 578.

Sv. maša. Obredi sv. maše. I. Nastopne molitve. II. 226. — II. Od vhoda do berila. II. 237. — III. Od berila do darovanja. II. 247. — IV. Darovanje. II. 265. — V. Od darovanja kruha in vina do tihe molitve. II. 273. — VI. Od tihe molitve do tihe maše. II. 301. — VII. Od tihe maše do spremenenja. II. 338. — VIII. Povzdigovanje. II. 346. — IX. Od spremenenja do spomina za mrtve. II. 362. — X. Od spomina za mrtve do Očenaša. II. 374. — XI. Od Očenaša do sv. obhajila. II. 393. — XII. Sv. obhajilo. II. 405. — XIII. Zahvala po sv. obhajilu in sklep. II. 415. — XIV. Premišljevanje Jezusovega življenja, trpljenja in poveljanja med sveto mašo. II. 427. — Sv. maša: a) kaj je sv. maša; b) sv. maša je: bogočastna, zahvalna, prosilna, spravna, zadostilna daritev. V. 57. — Daritev sv. maše je a) resnični spomin in ponovljenje Jezusovega trpljenja in smrti; b) Jezus ponavlja to

daritev do konca sveta: 1. da je naš srednik pri Očetu, 2. da nas deležne stori zasluženja daritve na križu, 3. kako dobro je vdeležiti se svete maše. VII. 155. — Pobožnost pri sv. maši; kaj naj molimo pri sveti maši: 1. iz glave, 2. iz bukev, 3. premišljeva je α) spremljati mašnika pri molitvah, β) Jezusovo trpljenje in poveličanje, γ) čvaterni namen sv. maše. II. 449. — *Spremenjenje pri sv. maši*: 1. se gotovo zgodi, 2. in sicer po sv. Duhu. IX. 340. — Sveta maša je veličastna in močna daritev. X. 390; — sv. maša za verne mrtve. VII. 485. — Zgledi: Spremenjenje pri sveti maši (puščavnik dvomi). VII. 158. — Zveličani Nikolaj Flijski. II. 361. — Sv. Zigfrid, II. 348; — moč Jezusove krvi pri sv. maši (sv. Koleta), VIII. 150; — sveta maša za duše v vicah (zveličani Robald), II. 367; — sv. Malahija, II. 367; — prikazen sv. Kolete, IV. 228; — sv. Baltazar Alvarez, IV. 307; — sv. Dominik, VIII. 151; — blagoslov sv. maše, X. 92. — Stubenrauch, pobožni general v Ljubljani, hodi k sveti maši. X. 35.

Mašnik. Mašnik vojščak Kristusov: a) zoper koga se vojskuje? 1. Zoper satana, 2. njegove pomagače: α) krivi pre-roki, β) zapeljivci, γ) brezskrbni stariši, δ) brezvestni gospodarji; b) za koga se vojskuje? 1. za ljubo nedolžnost, 2. za pobožno nedolžnost, 3. za zgubljeno nedolžnost, 4. za otrpnjeno trdovratnost; c) orožje njegovo: 1. molitev domača in očitna, 2. božja beseda: α) na prižnici, β) v spovednici, 3. zakramenti: α) sveti krst, β) pokora, γ) sv. rešnje Telo, δ) poslednje olje; ϵ) plačilo: 1. na svetu, 2. v večnosti. I. 355. — Mašnikova služba je a) častitljiva: 1. ker je Jezus mašnike izvolil, 2. ker kot poslanci božji oznanjujejo besedo božjo, 3. darujejo najsvetejšo daritev, 4. delijo posvečujočo milost božjo; b) težavna: 1. sama na sebi: α) pridigovanje, β) spovedovanje, γ) obiskovanje bolnikov, 2. zavoljo ojstre sodbe, 3. zavoljo nehvaležnosti ljudi. X. 388. — Mašnikova a) veljava, b) moč, c) delovanje v prid človeštva; 1. z molitvijo, 2. z daritvijo, 3. z besedo božjo. VII. 379. — Mašnikovi redovi nižji: 1. njih obred, 2. njih pomen za duhovnike in vernike. V. 582. — Mašnikovi višji redovi: 1. kako jih deli sveta cerkev, 2. pravice in dolžnosti duhovnikov. V. 592. — Mašnikov blagoslov, II. 421; — mašnikovo posvečenje in Srce Jezusovo. VII. 302. — Glej tudi: »Duhovnik«.

Maščevanje je zoper krščansko ljubezen. IV. 420.

Mati. Naša dvojna mati: a) zakaj Marijo pa tudi sv. katoliško cerkev imenujemo svojo mater; b) kako katoliška cerkev po Marijinem zgledu dela za nas. IV. 406. — *Dve žalujoči nebeški materi*: a) Marija je trpela: 1. veliko bolečin, 2. hude bolečine, 3. dolgo časa; b) katoliška cerkev: 1. je nebeška mati, 2. je postala žalostna mati. VI. 488. — *Mati najboljši prerok*: 1. slabe matere, 2. dobre matere. IX. 395. — *Krščanska mati v nebesih*: a) nima nobenega trpljenja več, b) ima veliko veselje. IV. 18. — Mati moli za dete, I. 229; — materina ljubezen do otrok, V. 458; — očiščevanje matere v cerkvi, IV. 67; — matere se učijo

od Marije otroke Bogu darovati. IX. 61. — Zgledi: Koliko izdá materina beseda, I. 44; — materine solze, V. 384; — materina kletev, II. 481; — mati sv. Roberta Fland., V. 569; — mati reši otroka iz orlovega gnjezda, VIII. 184; — suženj pomori materi otroke, VIII. 184; — spomin na mater spreobrne mladenča, X. 359.

Sveti Medard in tat. II. 717. — Melkizedekova daritev predpoda sv. rešnjega Telesa. III. 398. — Mermilod, škof, pred sv. rešnjim Telesom (zgleđ). V. 483.

Mesenosti se streže dandanašnji; to se vidi: 1. na zunanem lišpu pri obleki, 2. na zevanju po zabavah, 3. v zadoščevanju mesenega poželjenja. X. 149. — Duh mesenosti kralj sveta. IV. 24. — Preroki mesa. III. 467. — Meso, hudo nagnenje nas goni k Bogu. III. 323.

Sv. Mihaela posnemati je angeljsko delo. VI. 498. — Milosrčnost sad sv. Duha. IX. 310.

Milost. Posvečujoče milosti vrednost: 1. Jezus jo je kupil za svojo kri, 2. dobrote, katere nam deli. IX. 497. — *Milosti božje moč*: 1. pomaga nam v nebesa, 2. čudežna moč milosti božje; α) dela kot kvas, β) priča življenje svetnikov. VII. 498. — *Dva trona milosti božje*: 1. tron presv. Trojice, 2. tron Marije Device. VIII. 313. — Nesrečni so, ki so milosti božji nezvesti; a) v življenji: 1. Izraelsko ljudstvo, 2. Juda Isk., 3. krščanska ljudstva; b) po smrti v sodbi. II. 315. — Lepota duše v milosti božji, IX. 603; — milost božja najdražji dar, IX. 226; — milost božjo deli sv. Duh, V. 303; — milost nas kliče že dolgo, II. 103; — Bog je odločil človeku gotovo število milost, IX. 253; — cerkev je kraj milosti, X. 473; — milost se deli v zakramentu sv. pokore, V. 519; — za milost moramo prositi, VIII. 233; — z milostjo moramo delati, III. 585; — zanemarjanje milosti božje, I. 610; — milost vzame smrtni greh, V. 429; — Bog svojo milost od enega na drugega prenese. III. 585. — Zgled: Dva puščavnika, milosti se ne ustavljajmo. X. 274.

Miločina a pomaga ob smrti, VI. 412; — zaklad za nebesa. VII. 292.

Minljivo. *Kaj mine, kaj pa ostane?* 1. Hitro mine življenje, človek ne mine, 2. minejo posvetne pridobitve, neminljive so pridobitve za nebesa, 3. mine greh, ostane pa kazen za greh. IV. 243. — Pomlad oznanuje minljivost zemeljskega in spremenljivost našega telesa. IX. 292.

Mir. Brez miru ni zveličanja, zakaj kdor živi v sovraštvu, mu zakramenti ne morejo pomagati: 1. ne sveti krst, 2. ne sv. birma, 3. ne sv. rešnje Telo, sv. maša, tabernakelj, 4. ne sv. pokora, 5. ne sv. poslednje olje, 6. ne mašnikovo posvečevanje, 7. ne sv. zakon. II. 726. — Tri jame, ki kratijo božji mir: 1. svet, ki je zapustil Boga, 2. nevednost in vnemarnost v božjih rečeh, 3. pregrešno življenje. VI. 635. — Nesrečna hiša, kjer ni miru. VI. 152. — Pravi mir, kje se dobi in v čem obstoji. IV. 211. — Miroljubnost krščanska: 1. njena lepota, 2. korist. VI. 248. Mir vesti v življenji, smrti, večnosti, III. 246; — blagor mirnim, VII. 472; za mir prosimo, I. 206; — mir, sad sv. Duha, IX. 310; — dušni mir zgubiti, IX. 228; — mir je prinesla Marija, VII. 411. — Zgledi: Sv. Maklovij išče miru po svetu, IV. 210; — dva puščavnika, II. 580; — misijonar v Texas-u, V. II. 75; — misijonar umrje na prižnici, VII. 97.

Misli. Misli pregrešne: 1. kdaj so misli pregrešne, 2. kakošen greh so, 3. kako se jih varovati. V. 497. — Misli naj bodo svete, III. 454; — mislimo kakor Kristus: 1. o Bogu, 2. ljudeh, 3. o časnih rečeh, X. 531; — pomanjkljivost v mislih, II. 2; — grešne misli in želje zatirati, I. 621.

Mlačnost. Mlačnosti a) znamenja: 1. gledé greha, 2. čednosti, 3. službe božje; b) nasledki: 1. mlačni postane slep na duhu, 2. dobro sovraži, 3. je trdovraten, 4. nespokoren. IX. 63. — Mlačnost je nevarna; mlačni je v nevarnosti pogubljen biti: 1. ker iz malih grehov pridejo veliki, 2. hudi duh lovi dušo, 3. ker hoče le od daleč za Jezusom hoditi, 4. Bog mu odvzame posebno pomoč. II. 179. — *Pomočke zoper mlačnost* svetuje Jezus v skrivnem razodenju: a) »kupi zlato«, zakramenta sv. pokore in sv. rešnjega Telesa; b) »pomazili oči«: 1. misli na poslednje reči, 2. poslušaj besedo božjo, 3. prebiraj zglede svetnikov; c) »vnemi se« in stori pokoro! II. 199. — Mlačnih kristijanov se ni bati, VI. 495; — hudodelnik k smrti obsojen (zgleđ), IX. 67.

Mladost. Mladostni Jezus zgled mladini; Jezusovo življenje je bilo: 1. življenje molitve, 2. pridnega dela, 3. pokorščine do starišev. III. 30. — *Kako naj živi mladina*, da hodi za Jezusom; trojna misel naj jo vodi: a) človek sem, podoba božja; b) kristijan sem, c) dedič nebeškega kraljestva. VI. 27. — Mladi kristijan naj živi bogaboječe, a) zavoljo mladosti: 1. ker tudi mladi ljudje morajo dopasti Bogu in ljudem, 2. tudi mladi morajo za smrt pripravljani biti; b) zavoljo starosti, ker ne bo milosti, časa in priloznosti pozneje pokoro delati. III. 25. — *Srečna mladina*; da ostane srečna treba: 1. nedolžnosti, 2. Jezusa se držati. VII. 407. — Velika vrednost bogaboječe mladine: 1. bogaboječa mladina pridobi posebno dopadajenje božje, 2. največje upanje večnega življenja. VIII. 23. — *Mladost ne sme biti norost*: 1. ker je življenje božji dar, 2. ker po delu mladosti se bo ravnalo poznejše delo, 3. ker čas zgubljen je vekomaj zgubljen, 4. ker taka norost ima žalostne nasledke. II. 45. — *Mladeničem nauki*. VI. 658. — Mladeniči, pojdite k sv. Jožefu. I. 110. — *Zgledi*: Mladenič se spreobrne po Mariji. I. 437; — lahkomisljeni mladenič v Silvestrovi noči, II. 9; — mladenič ubit, IV. 177; — predrzni mladenič in listek Miserere, II. 165; — mladost zaželjena se povrne, II. 173; — mladini zgled sv. Martin, VI. 577.

Moč. Dar moči: 1. deli sv. Duh slehernemu, 2. moč je potrebna človeku, da se brani sovražnikom (satan, svet, srce), 3. da ostane do konca stanovit. V. 349. — Duh moči, IV. 287; VII. 271.

Modrost. Modrost božja in njeni opomini. IV. 28. — Modrost in umnost, s tem darom spoznava človek prav: 1. Boga, 2. svet, 3. samega sebe, 4. okuša že na svetu srečo poveličanega življenja. V. 364. — *Modrost po zgledu sv. treh*

Kraljev. V. 15. — Krščanska modrost (prilika: hiša na skali), I. 476; — modrost uči Jezus, V. 24; — krščanske modrosti prosimo, III. 339.

Mohamedani sovražniki cerkve. IV. 338.

Sv. Mohor. Seme božje besede: a) kako je sv. Mohor sejal seme božje besede, b) kako ga sedaj seje po Mohorjevi družbi. V. 70. — Družba sv. Mohora. VI. 94. — Družba sv. Mohora: 1. kako dobro je brati dobre knjige, 2. predsodki nekaterih zoper knjige družbe sv. Mohora. VII. 56. — Mohorjeva družba. IV. 94. — Sv. Mohor in Mohorjeva družba. X. 340.

Molčati o pravem času. II. 467.

Molitev. *Molitev daje kristijanu največjo čast*, če pomislimo: 1. od kod je doma, 2. kaj je molitev, 3. kaj pomaga? III. 505. — Molitev, kako naj se opravlja: 1. notranja, 2. zunanja. IX. 282. — *Molitev dobro delo*: a) kaj je molitev, b) kdo je to delo opravljal? 1. Jezus, 2. Marija, 3. svetniki, 4. vsi dobri kristijani. VIII. 265. — Molitev je: 1. naša največja dolžnost, 2. največja moč, 3. največja čast: α) ker nas povzdiguje čez zemeljsko, β) pelje v družbo angeljev, γ) k Bogu samemu, δ) napolnuje z nebeškimi mislimi. VII. 226. — Dolžnost in potreba molitve; a) je dolžnost, to uči: 1. pamet, 2. vera, 3. zgled Jezusov; b) potreben pomoček k zveličanju: 1. kdor hoče zveličan biti mora se greha varovati, dobro delati, spokoriti se, 2. teh milosti nam Bog ne dá, ako ne molimo. II. 255. — Molitev je: 1. lahka, 2. prijetna dolžnost, 3. veliko prida prinaša. III. 332. — Zakaj smo dolžni moliti? 1. Ker si človek, 2. kristijan, 3. katoličan, 4. Slovenec. V. 225. — Ali je molitev nepotrebna? To misliti je a) zmota, ki nasprotuje: 1. božji besedi, 2. nauku sv. cerkve, 3. zdravi pameti; b) škodljiva zmota, ker tak človek pride: 1. ob vero, 2. ob lepo zadržanje. VIII. 360. — I. Molitev — vrtnarica, ki presadi dušo v nebesa: 1. duša je duhovna rožica, vrtnarica molitev, 2. najprvo moli mati za dete, 3. potem človek sam moli, 4. molitev orožje zoper satana, 5. ohrani v stanovitnosti, 6. zgled sveta Marjeta. I. 227 — II. Molitev pastarica nebeška: 1. pastarica vodi na dobro pašo, 2. varuje pred škodo, 3. srečno vodi domu (zgled: sv. Paškal). I. 234. — III. Molitev — družica, ki pripelje k nebeški ženitnini (zgled: sv. Stanislav, škof m.). I. 238. — IV. Molitev — vratarica, odpre nebeška vrata (zgled: sv. Tomaž Akv.). I. 244. — Molimo: 1. radi, 2. pogostokrat, 3. pobožno. X. 209. — Kako moramo vedno moliti? 1. z jezikom ali z besedo, 2. s srcem v mislih, 3. z deli. VII. 201. — *Premalo molimo*, če se oziramo a) na Boga, ker: 1. molitev je najčastneje opravilo, 2. Bog zapoveduje, 3. nas sili k molitvi; b) sami na-se: 1. ker vse dobro pride od Boga, 2. če smo grešniki, 3. če smo pravični, 4. naše dolžnosti; c) po svetu: 1. sprideni časi, 2. mir in blagoslov pride iz molitve. II. 280. — Molitev: Gospod pri nas ostani! naj bo:

1. zdihljaj v skušnjavah, 2. prošnja v žalosti, 3. zadnja molitev v smrti uri. VII. 180. — *Molitev starišev za otroke*, a) je zelo potrebna in izdatna; b) mora biti prava molitev: 1. naj prosijo pravih dobrot, 2. mora biti resnična, 3. sklenjena s pobožnim življenjem. VI. 540. — Trije dnevi molitve, ako hočemo uslišani biti: 1. dan strahu, 2. dan potrpežljivosti, 3. dan vdanosti v božjo voljo. IX. 274. — Jutranja molitev, 1. dolžni smo jutranjo molitev vsaki dan opravljati, 2. kako jo prav opravljati. VII. 327. — Večerne molitve tri lastnosti: 1. hvala za prejete dobrote, 2. izpraševanje, vesti, 3. kesanje in dobri sklepi. VII. 335. — Molitev jutranja, kakošna mora biti. X. 237. — Molitev večerna. X. 240. — *Molitev pred jedjo in po jedi*: 1. zakaj, 2. kako moliti pred jedjo in po jedi. III. 457. — 1. Kako, 2. kedaj, 3. kje nam je moliti? III. 342. — Pravega prosilca dve lastnosti: a) mora biti v stanu milosti božje, b) prositi mora za to, kar je v dušni prid. IV. 260. — I. Dva pogoja dobre molitve: 1. moliti moramo v stanu posvečujoče milosti božje, 2. z zaupanjem. IV. 264. — II. Tretji in četrti pogoj dobre molitve: 1. ponižnost, 2. zbranost duha. IV. 267. — III. Peti pogoj dobre molitve: stanovitnost v molitvi. IV. 271. — I. Verna molitev: a) kdor ima trdno vero pri molitvi bo vse dosegel, če je v zveličanje, b) kdor je nima, ne bo nič dosegel od Gospoda. V. 245. — II. Vedna molitev je dobri namen pri vsih delih, ta je: 1. silno potreben, 2. kako in kdaj ga obudimo. V. 248. — III. Skupna molitev: a) njena prednost; b) njena korist: 1. potrjuje našo vero, 2. pomnožuje njeno pobožnost, 3. razširja ljubezen. V. 252. — I. Molimo kakor otroci; njih prošnja je: 1. zaupljiva, 2. nadležna, 3. ponižna, 4. skesana: a) otroci se prikupujejo starišem, b) se ne hudujejo. VI. 279. — II. Molimo kakor berači: 1. ponižno, 2. nadležno, 3. hvaležno. VI. 283. — III. Molimo kakor prijatelji s prijatelji: a) zato moramo biti prijatelji božji v milosti, b) iščimo se drugih prijateljev: 1. Jezusa, 2. Devico Marijo, 3. angelje, 4. dobra dela. VI. 286. — Ponižna molitev; moliti moramo ponižno: 1. v srcu, 2. z jezikom, 3. z dejanji. IX. 416. — Moliti moramo: 1. s strahom zavoljo svoje nevrednosti, 2. s potrpežljivostjo, 3. z vdanostjo. IX. 274. — Moliti v Jezusovem imenu se pravi: 1. moliti po Jezusovem nauku in zgledu, 2. z zaupanjem na njegovo zasluženje. IX. 266. — *Molitev mora biti pobožna*; tri stopinje. III. 331. — Homilija o nadležnem prosilcu. IX. 278. — Česa moramo najprej prositi? 1. Kar je v slavo božjo, nam v zveličanje, 2. to se Bogu spodobi, 3. nam koristi. V. 242. — Zakaj nekateri menijo, da njih molitev nič ne pomaga? 1. Ker sadu molitve ne vidijo, 2. ker ravno tega ne dosežejo, kar prosijo, 3. ker so pri mo-

litvi razmišljeni. IV. 253. — Pomočniki naši pri molitvi; a) v nebesih: 1. Jezus Kristus, 2. Marija, 3. angelji, 4. svetniki; b) na zemlji: 1. Jezus Kristus pri sveti maši, 2. sv. katoliška cerkev, 3. angelji, sveti mašniki, škofje, redovniki, 4. svetniki, vsi verni kristijani. IV. 225. — Očenaš, tolažilna molitev v žalostnih urah. VI. 226. — Pregreški pri molitvi: I. raztresenost, nespodobnost, prebitrost. II. 283. II. Zaspianost: 1. je Bogu zoperna in nam škodljiva; 2. kako se je varovati, ali odvaditi (zgleđ: mladenič rešen smrti). II. 287. III. Lažnjivost: 1. kaj se pravi v resnici moliti; 2. kaj je lažnjiva molitev, (zgleđ iz življenja). Očenaš itd. II. 292. — Moli in delaj. III. 284. — *Apostoljstvo molitve*. VII. 231. — Lepota molitve, IV. 474; — molitev ključ nebeški, V. 266; — molitev kadilo, II. 35; — molitev in češčenje darujemo Bogu. VIII. 14; — z molitvijo moramo Boga zahvaliti, I. 540; — molitev orožje mašnikovo, I. 359; — pomoč zoper skušnjave, VI. 124; I. 61; I. 99; I. 231; — pomoček stanovitosti, VI. 628; — zaklad za nebesa, VII. 292; — molitev vsakdanja, II. 646; — molitev stanovitna, III. 50; — moč molitve, IV. 253; — molitev za sv. vero, VI. 12; — moliti moramo za krščansko popolnost, VIII. 219; — molimo za blagoslov, III. 285; — duh molitve, VI. 92; — molitev za verne mrtve, VII. 484; — razmišljenost pri molitvi, IV. 258; — Jezus na Oljski gori uči moliti ponižno, stanovitno, udano, VIII. 80; — nadležna molitev, VI. 284; — molitev tolaži v trpljenji, III. 335; — stanovitost v molitvi, IV. 272; — pomoček stanovitnostni molitvi, VI. 628; IX. 218; — tri prilike Jezusove o molitvi, III. 353; — raztresenost v molitvi, II. 284; — molitev za sv. cerkev, VIII. 467; — molitev za stanovitnost v dobrem, IX. 218; — hvaležna molitev, VI. 285; — v pobožni molitvi najdemo Jezusa, X. 9. — Zgleđi: Moč molitve, sv. Frančišek Sal., I. 62; — sv. Marjeta, kraljica, I. 231; — sveti Paskal, I. 234; — sveti Stanislav, škof, I. 238; — sv. Tomaž Akv., I. 244; — sila uči moliti, II. 257; — večerna molitev reši mladeniča smrti, II. 290; — sv. Bernarda prikazen, III. 332; — molitev vdana, bolnik pri grobu sv. Tomaža, IV. 263; — sv. Janez Miloščinar in kupec, IX. 269; — česa prositi, Antigon in služabnik, V. 243; — skupna molitev, gostilničar se norčuje, V. 256; — oče ne moli, VIII. 80; — mladenič ne zna moliti, VIII. 80; — Lavdon na smrtni postelji, X. 211; — moč molitve, sv. Jakob, X. 226; — molitev, pomoč zoper satana, misijonar Placid, X. 228; — sv. Hubert moli za dež, VII. 242; — sv. Stanislav, VI. 628; — sv. Rozo Limansko pokliče Marija k molitvi, I. 121.

Sv. Monika spreobrne moža (zgleđ). II. 481. — Morje, podoba nepokojnega sveta. VII. 187.

Mreži dve bogoljubnega kristijana: 1. čistost srca, 2. ljubezen božja. VII. 312. — Mreža ribja (prilika Jezusova). I. 373.

Mrtvi. Dolžnosti do mrtvih; mrtvi imajo pravico od nas tirjati: 1. da njih trupla spodobno pokopavamo, 2. njih dobro ime varujemo, 3. njih zadnjo voljo natanko spolnujemo, 4. da se jih v molitvah spominjamo. III. 564. — Mrtvi na duši, II. 711; mrtve pokopavati in za-nje moliti, VI. 485; — solze za rajnimi (zgleđ: sv. Tomaž Kantiprat), VIII. 190.

Mučenci. Sv. mučenci, posebno sv. Štefan so trpeli: 1. zavoljo Boga, 2. z Bogom (z božjo pomočjo), 3. za Boga. VII. 550. — *Pogum svetih mučencev*: mučenci so Jezusu v srčnosti pričevanje dajali: 1. zapustili so premoženje, 2. stariše, 3. trpeli muke, 4. z veseljem. III. 374. — Sv. mučeniki: 1. kako so

trpeli, 2. kako moremo mi biti mučeniki. VIII. 609. — Mučenci Kristusovi in mučenci satanovi, lakomniki, pijanci, nečistniki. IX. 635. — Kako more kristijan duhovni mučenik postati: 1. če želi življenje za Jezusa dati (sv. Frančišek, Anton Pad., Ljudgarda), 2. če grešne misli, želje zatirava (sv. Jeronim, Benedikt, Bernard, sv. Pavla), 3. če si v srce sadi čednosti (sv. Katarina S., Angela Merici, Magdalena P.). I. 618. — Prebivališče mučencev v nebesih, X. 215; — mučenci Japonski (zgled). VIII. 206.

Mutasti grešnik. IX. 436.

Nadloge časne, zakaj jih Bog pošilja: 1. da grešnike boljša, 2. pravične poskuša, 3. jih stori podobne Jezusu in deležne zveličanja. IX. 8. — *Nadlog dobrot*: 1. pomagajo, da sami sebe spoznamo, 2. nas k Bogu tiščijo, 3. da Jezus pomaga. VII. 448. — Nadloge pridejo od Boga, VI. 423; — nadloge nasledek greha. III. 557.

Najmski mladenič (homilija). VI. 482. — Tri osebe iz evangelija: 1. Jezus hoče in more pomagati, posnemajmo ga, 2. vdova v žalosti, 3. mladenič uči, da nihče ni varen pred smrtjo. VII. 401.

Namen, dobri: a) v čem obstoji, b) kako je potreben in koristen, c) stori delo prijetno. VIII. 340. — Dobri namen je potreben in kako ga obuditi. V. 249. — Dobri ali slabi namen. IX. 40. — Dobri namen ponavljati, I. 563; VII. 205; II. 646. — Zgledi: Sv. Frančišek Sal., VII. 205; — puščavnik posnema strelca, VIII. 342.

Napoleon I., sovražnik cerkve. IV. 340. — Napoleon in njegov sin (zgled). II. 209.

Napuh. *Napuh vse podere*: 1. vso pravo lastno ljubezen, 2. onemogoči ljubezen do bližnjega, 3. zabrani ljubezen do Boga. II. 456. — *Napuh in ponižnost*: a) hudobija napuha; b) vrednost ponižnosti in kako si jo pridobiti. VIII. 394. — Napuh, kako se razodeva, I. 447; — vir nevere, II. 235; — napuh življenja, VII. 289; — napuh kralj sveta. IV. 27.

Natura je oslABLJENA po grehu. III. 88.

Nauk. *Prepozni spomin božjih naukov* je: 1. še le po grehu, 2. ob smrti, 3. v peklu. V. 273. — *Dva zlata nauka*: 1. zdravim, 2. bolnikom. VIII. 411.

Navada. Splošna navada ljudi ne bo nobenega zveličala: 1. ker hudobije ne zmanjša, 2. kazni nič ne olajša. II. 65. — *Grešna navada* je nevarna: 1. tak grešnik se čedalje težje poboljša, 2. postane trdovraten. IX. 241. — *Grešne navade* nasledek je nesrečna smrt: 1. ker ne bo imel grešnik uma in volje za pokoro, 2. tudi milosti božje ne. IX. 250. — *Grešna navada* je huda, I. 140; — nasledek grešne navade je trdovratnost. I. 147.

Nebesa. Veselje izvoljenih v nebesih; a) dušno: 1. Boga gledajo, 2. vse želje so izpolnjene, 3. veseli jih dobro, kar so

na zemlji storili, 4. družba; b) telesa bodo nestrohljiva, čistitljiva, duhovna. VI. 545. — Nebeška krona a) je pripravljena, priča: 1. sv. pismo, 2. je prelepa; b) zanjo moramo skrbeti: 1. ohraniti krstno nedolžnost, 2. voljno trpeti. X. 275. — Nebeška krona: 1. po smrti Jezusovi pride njegovo poveljčanje, 2. nebeška krona, kakošna je, 3. da jo dosežemo, treba stanovitosti. X. 163. — Izvoljeni v nebesa povabljeni: 1. »Pridite«, 2. »blagodarjeni«, 3. »mojega Očeta«, 4. »posedite kraljestvo«, 5. »katero vam je pripravljeno od začetka sveta«. II. 667. — V nebesih bode Bog obrisal sleherno solzo: 1. nehale bodo telesne bolečine, 2. dušne bolečine, 3. solze veselja, 4. solze zavoljo nesreče drugih. III. 355. — Plačilo zmage: 1. je veliko v nebesih, 2. zato se stanovitno zanj vojskujemo. V. 44. — *Nebeško plačilo*: 1. je različne velikosti, 2. kako si zaslužimo večje plačilo. IX. 570. — *Hranilnica nebeška*: 1. kapital, 2. obresti. VI. 172. — Za nebesa treba najprej in najbolj skrbeti, zakaj: 1. če nebesa dobimo, vse dobimo, 2. če nebesa zgubimo, smo vse zgubili, 3. nebesa niso nikoli predraga. I. 429. — *Skrb za nebesa*. a) Za nebesa moramo skrbeti: 1. v mladosti, 2. v starosti; b) kako skrbimo: 1. če pobožno živimo, 2. k spovedi hodimo. IX. 518. — Za nebesa se moramo truditi: 1. to nam pamet pové, 2. Jezus prepriča, 3. z zgledom pokaže, 4. svetniki učijo. II. 296. — Nebesa moramo s trudom prislužiti, mnogi kristijani so podobni Petru na gori Tabor, radi bi imeli: 1. plačilo brez dela, 2. veselje brez trpljenja, 3. vенеč zmage brez vojske, 4. zveličanje brez zasluženja. I. 101. — Kaj nam je storiti, da bomo vzeti v nebesa? 1. Posnemajmo Jezusov zgled, 2. Marijin zgled (zgled). V. 419. — Nebesa dobljena, vse dobljeno: 1. ako nebesa dobimo, nam ne bo nič žal, kar smo zanje storili in trpeli, 2. ako jih zgubimo, ne bo nobene tolažbe za nas. V. 256. — Kaj nam nebeška vrata zapira in odpira? a) Zapirajo: 1. mali grehi, 2. če se milosti božjih ne poslužujemo, 3. stari dolg, 4. pomanjkanje vere, 5. smrtni greh; b) odpirajo: 1. dobra dela, 2. molitev, 3. Jezusova kri. V. 263. — *Nebeški vratarji*: 1. Jezus, 2. papež, 3. dušni pastir. IX. 510. — Za Kristusom v nebesa! zato moramo: 1. križ nositi, 2. Bogu služiti, 3. svet zaničevati. VI. 291. — Dvojna pot v nebesa; a) pot nedolžnosti, po tej pridejo: 1. nedolžni otroci, 2. odraščeni nedolžni (sv. Stanislav); b) pot pokore, po nji hodi: 1. tisti, ki več ne greši, 2. se pokori, 3. Boga čez vse ljubi: α) na Boga misli, β) pobožno moli, γ) ga ljubi v sv. zakramentu, δ) ga večkrat prejema. I. 488. — Čveterna pot v nebesa: 1. nekateri se v nebesa prikradejo, 2. drugi jih kupijo, 3. nekateri se siloma polastijo, 4. drugi so v nebesa siljeni. III. 627. — Kaj mislimo na poti proti nebesom? 1. Da smo tukaj ptujci, 2. da ne vemo, kdaj končamo

svoje popotovanje, 3. da nič s seboj ne vzamemo, 4. ali smo tudi na pravi poti. IV. 250. — Nebesa so za vse: a) vsi jih lahko dosežejo, b) toda vsi niso za nebesa, ker jih nočejo doseči. IV. 274. — Ozka vrata; v nebesa si bodo prizadevali priti, pa ne bodo mogli: 1. tisti, ki na svetu iščejo nebes, 2. ki si prepozno prizadevajo noter iti, 3. ki bi radi Bogu pa svetu služili, 4. ki si premalo prizadevajo. III. 133. — Nebesa so velika večerja (prilika), X. 289; — plačilo v nebesih, III. 563; IX. 537; — nebeško slavo nam obeta sv. Duh, zanjo moramo trpeti, X. 380; — nebesa — angelj s krono in palmo, X. 441; — nebeška domovina je neskončno lepa, ondi je najlepši jezik ljubezni, X. 332; — zmagovalna cerkev v nebesih oznanjuje veličastvo božje, III. 625; — za nebesa se moramo truditi, III. 586; — v nebesa pelje pot poniževanja, zatajevanja, uboštva, X. 560; — ključi nebeškega kraljestva, III. 411; — vojskovati se za nebesa, I. 224. — Zgled: Španjski kralj Kikvito. III. 102.

Nečimernost, satanova mreža za ženski spol. VI. 385.

Nečistost. Ostudnost in slabi nasledki nečistosti: a) za telo; b) za dušo: 1. spomin, pamet, voljo, 2. zguba nedolžnosti in milosti božje. II. 488. — Nečistovanje velik greh: a) oskruni dušo in telo, b) Bog strašno kaznuje ta greh: 1. priča sv. pismo (vesoljni potop), 2. trpljenje Jezusovo. IX. 129. — Nečistost, satanova mreža — za mlade ljudi. VI. 374. — Marija pomaga tistim, ki hočejo nečiste grehe zapustiti (zgled). VI. 163. — Nesramni jezik; greh nesramnega jezika je: 1. velik sam na sebi, 2. v nasledkih, 3. kako se ljudje izgovarjajo, 4. kako se varovati. VIII. 585. — Nečistost najgriša pregreha, VI. 116; X. 129; — nečisto življenje, II. 700; — nečistost dandanašnji, X. 152; — nečistost gobova bolezen, II. 697; — kako Bog kaznuje nečistost, VI. 150; — nečistniki sovražniki Marijini, IV. 583; — nečisto življenje vzrok nevere, II. 235; — vzrok zgodnje smrti, II. 507; — nečistost vir nepokoja in britkosti, II. 565; — nasledki nečistosti za telo, VI. 170; — za dušo, VI. 180; — nečistosti nasledek bolezen (zgled), VI. 171; — nečistosti kuga in rožni venec, VII. 441; — nečisto govorjenje, VI. 446. — Zgledi: Nečistnica umrje v bolnišnici, II. 700; — nečisti bolniki v bolnišnici, VI. 171; — zapeljano dekle umori gospodinjo, VI. 614; — deklica zapeljana umrje, VI. 332; — blazne deklice, IX. 461; — nesramne besede, sv. Valerih, VIII. 589.

Nedelja. Kako je posvečevati Gospodov dan. IV. 460. — Nedelje in praznike posvečujemo. a) Kaj se ne sme delati: 1. hlapčevska dela, 2. grešno kratkočasje; b) kaj se mora delati: 1. k službi božji priti, 2. angeljska opravila. IX. 480. — Posvečevanje nedelj in praznikov je koristno, to zahteva: 1. naša duša, 2. naše telo. VII. 343. — V nedeljo častimo sv. Trojico, VI. 337; — posvečuj nedeljo (zgled: sveta Notburga), IX. 485.

Nedolžnost. Nedolžnost prva pot v nebesa: 1. kaj je nedolžnost, 2. kdo hodi po tej poti, 3. težko je hoditi po nji, pa ni nemogoče (sv. Marjeta), 4. Bog pomaga, 5. blagor nedolžnim. II. 130. — Lilija nedolžnosti. a) v Marijinem sreju: 1. je najlepša, 2. najbolj dišeča, 3. ima največjo veljavo; b) v našem sreju: 1. jo zanemarjamo, 2. lilija nedolžnosti je potrebna

za veselo življenje. X. 402. — Krstna nedolžnost, X. 278; — pot nedolžnosti v nebesa, VI. 687; I. 489; — nedolžnost cvetica Jezusu, I. 208; — nedolžni Jezusu največje veselje, IV. 177; IV. 327; — so ljubljenci angeljev varuhov. II. 498; — podobni sv. Janezu, II. 141; — nedolžnemu so rane Jezusove vesele, I. 157; — Jezus se je jokal zavoljo nedolžnih otrok, I. 321; — pomočki za nedolžnost, VI. 507; — Marija varuje nedolžnost, IX. 465; — nedolžni naj moli križev pot, VII. 76; — nedolžni se morajo zatajevati. II. 687. — *Zgled*: sv. Marjeta. II. 133.

Nehvaležnost je: 1. grda, 2. kaznjiva. II. 494. — Ljudje so tem nehvaležniši, čim več jim Bog dá: 1. v starih časih, 2. v naših časih, 3. v dobrih letih, 4. med kristijani, 5. žival nas osramoti. II. 650. — Nehvaležnost otrok, VI. 27. — Nehvaležnost človeška do Boga in njena kazen, VIII. 480; — nehvaležnost je: pijanost, nečistost, prevzetnost, lakomnost, III. 644; — napuh je nehvaležen, I. 451. — *Zgledi*: Nehvaležnost cesarja Bazilija, II. 653; — nehvaležnost sinova, VI. 28; — Henrik II. in sin Rihard, VIII. 131.

Nepokorščina otrok, VI. 26; X. 14.

Nespokornost. *Kateri zaidejo v nespokornost?* a) Tisti, ki služijo svetu: 1. ker pozabijo na zveličanje duše, 2. zanemarjajo službo božjo, 3. odbijajo pomočke za rešenje; b) tisti, ki služijo pregrehi: 1. ker zadene jih nagla smrt, 2. obupajo, 3. oslepijo in otrpnejo. IV. 134.

Nepremenjivost božja in kaj se učimo iz nje. III. 726. — (Glej: »Božja nespremenljivost«.)

Nesreča. V nesreči je krščansko upanje potreba, VIII. 207; — v nesreči molimo: »Gospod pri nas ostani«, I. 182; — nesrečnim bo Jezus v vstajenje, X. 573.

Neusmiljeni hlapec (prilika). II. 612.

Nevarni kraji v življenju so: 1. samota brez Boga, 2. družba, 3. velika cesta. X. 409. — Pred nevarnostjo bežimo. II. 23.

Nevednost v krščanskih resnicah, II. 234; — nevednost in vнемarnost v božjih rečeh, VI. 636; — nevednost stori, da človek Boga pozabi. I. 282.

Nevera. *Viri nevere*: 1. nevednost v krščanskih resnicah, 2. opuščanje molitve, službe božje, svetih zakramentov, 3. napuh, 4. grešno življenje, 5. brezverni ljudje, knjige, časniki. II. 232. — *Neumnost nevere*; neumnež taji: 1. Boga, 2. dušo, 3. peklo. VIII. 222. — *Kazni nevere*: 1. nesreča, 2. greh, 3. pogubljenje. VIII. 249. — *Neversko življenje*: 1. je pogubljivo v življenju in smrti, 2. zato bodimo hvaležni za sv. vero. VII. 186.

Neverniki poklicani v kraljestvo božje. V. 16. — Neverniki duhovno ubogi, I. 337; — neverniki podobni zgubljenemu sinu, III. 142; — so zunaj cerkve, III. 305; — povabljeni v cerkev. III. 406; preganjajo cerkev, IV. 336.

Nevošljivost zavoljo milosti božje: 1. bistvo, 2. odkod izvira, 3. nasledki. VIII. 285.

Nezadovoljnost. a) Od kod pride? 1. Vir slaba vest, 2. pomanjkanje žive vere, 3. ljubezen do sveta, 4. prevzetnost, 5. napačna iz-

volitev stanu; b) kako ga odpraviti. VI. 312. — Nezadovoljnost poslov, VII. 43; X. 159.

Nezmernost v pijači, X. 545.

Nezvestoba, satanova mreža — revnim ljudem. VI. 402. — Nezvestoba otrok. VI. 27.

Sv. Neža, II. 529; V. 45.

Sv. Nikolaja tri jabolka: 1. post, 2. molitev, 3. miloščina. VIII. 577.

Zvel. Nikolaj Flijski, njegova prikazen pri sv. maši. II. 351. — Sv. Nikolaja potrpežljiva devica (zgleđ), IV. 198. — Noetova barka podoba Marije Device. III. 697. — Sveti Norbert se spreobrne (zgleđ). II. 719. — Sv. Notburga (zgleđ posvečevanja nedelj). IX. 485.

Občestvo svetnikov. Velika družina božja; a) vojskovalna cerkev, verniki na zemlji: 1. otroci božji, 2. njih potovanje, 3. boji; b) trpeča cerkev: 1. otroci in njih trpljenje; 2. kako jim pomagati; c) zmagoslavna cerkev, svetniki v nebesih: 1. otroci božji v nebesih, 2. njih prebivališče. VIII. 267. — **Občestvo svetnikov**, kaj oznanuje? 1. Vojskovalna cerkev usmiljenje božje, 2. trpeča pravičnost, 3. zmagovalna veličastvo božje. III. 621.

Obhajilo. Duhovne dobrote sv. obhajila; a) 1. duhovni živež našim dušam, 2. zdravilo in pomoč zoper grehe, 3. zastava zveličanja; b) kako se jih moremo vdeležiti: 1. pristopiti moramo s čistim, 2. s pobožnim srcem, 3. pobožno se zahvaljevati. IV. 484. — Jezus naš gost, kako ga moramo v sv. obhajilu sprejeti: 1. ponižno ga povabimo v goste, 2. pripravimo hišo, 3. postrezimo z dobro jedjo, 4. lepo zahvaljujmo. VI. 344. — Milosti sv. obhajila in kdo jih je vreden: 1. ki se vredno pripravlja, 2. zanje zahvaluje. IX. 186. — Po sv. obhajilu se godi v duši izpremenjenje podobno Jezusovemu na Taboru. VI. 132. — *Sv. cerkev sili in vabi k večerji* (sv. obhajilo); a) cerkev sili: 1. zapoveduje vsako leto, 2. v smrtni nevarnosti; b) vabi: 1. ker daje priliko o praznikih, slovesnostih itd., 2. po svojih služabnikih. II. 344. — *Velikonočnega obhajila važnost*: 1. pokažemo pokorščino sveti cerkvi, 2. se spoznamo z zdrave ude svete cerkve, 3. da smo bratje med seboj, 4. nas prisili k poboljšanju, 5. naj bo začetek boljšega življenja. IV. 209. — *Prejmi vredno velikonočno obhajilo*, ključ cerkev z obredi in opomini: 1. zlata roža, 2. nedelja peterih kruhov, 3. sleporojeni, 4. obujenje mladeniča in Lazarja. V. 128. — *Velikonočno sv. obhajilo in božji grob*; naše srce mora biti pripravljeno kakor Jezusov grob: 1. nov, v skalo vsekan, v katerega še nihče ni bil položen (nevredno sv. obhajilo), 2. maziliti Jezusa s prijelnimi dišavami: α) živa vera, β) čiščenje, γ) trden sklep, δ) ljubezen. VII. 115. — *Hodimo pogosto k sveti večerji*: 1. to je volja Zveličarjeva, 2. želja sv. cerkve. IX. 336. — *Izgovori*, ki odvrtačajo kristijane od večkrat-

nega sv. obhajila: 1. cerkev več ne tirja, 2. jaz nisem vreden, 3. drugi, ki hodijo večkrat, niso nič boljši. X. 291. — *Izgovori zastran večkratnega sv. obhajila*. IV. 318. — K sv. obhajilu nas morajo spremljati: 1. vera, 2. ponižnost, 3. pokorščina. X. 26. — *Priprava k sv. obhajilu*, pristopiti k mizi Gospodovi: 1. z živo vero, 2. svetim strahom, 3. z gorečo ljubeznijo. I. 113. — *Priprava za sv. obhajilo*; moramo: 1. tešče biti, 2. čisti, 3. ponižni. IX. 387. — *Gospod jaz nisem vreden* (za prvo sv. obhajilo). IX. 232. — Cvetice, sveče, kelih (za prvo sv. obhajilo). III. 297. — Kako moramo obhajati dan sv. obhajila: 1. z velikim veseljem, 2. z gorečo pobožnostjo, 3. z največjo čuječnostjo. III. 220. — Nevredno sv. obhajilo: 1. kako velik je ta greh, 2. kdo je tega kriv, 3. kako se zanj zadostuje. V. 491. — Obhajilo nevredno: 1. kako zelo se pregrešé, kateri nevredno prejmejo sv. obhajilo, 2. kateri so tisti nesrečniki. IV. 312. — Obhajilo sv. popotnica: 1. je najboljša podpora v smrtnih težavah, 2. najbolj gotov voditelj v večnost. IV. 359. — Sveto obhajilo v boleznih prejeti je dobro: 1. za telo (zgleđi: sv. Stanislav, sv. Frančišek B.; sv. Roza Lim., sveta Katarina Sijenska), 2. za dušo. X. 467. — Obhajilo duhovno; a) kaj je: 1. vera v Jezusa, 2. goreča želja; b) zakaj je dobro večkrat ga opravljati: 1. pripravlja na pravo obhajilo, 2. dobivamo, posebne milosti, 3. kako naj se opravlja. I. 299. — Obhajilo — čudež v duši, VIII. 151; — čisto srce za sv. obhajilo, VIII. 174; — sveto obhajilo in Srce Jezusovo, VII. 301; — nevredno sveto obhajilo, VII. 117; VIII. 176; IX. 117; — duhovno obhajilo, II. 407; IX. 333. — Zgleđi: priprava k sv. obhajilu, Marija, mati cesarja Maksimilijana, VI. 345; — duhovno obhajilo: Zveličana Friderika, I. 301; — Marija Estela, I. 362; sv. Julijana, I. 303.

Obhoja. Nasledki obhoje; a) obhoja s hudobnimi škoduje, priča: 1. sv. pismo, 2. skušnja, 3. kaj sledi iz tega; b) obhoja z dobrimi koristi, priča: 1. sv. pismo, 2. skušnja, 3. posledice. III. 461. — Obhoja z drugim spolom nevarna. III. 499.

Obiskovanje božje: 1. kaj je, 2. kako se ga moramo poslužiti. VI. 418.

Obleko prav ceniti se učimo, I. 429; — obleka prevzetna, V. 608; — lišp v obleki, X. 150; — prevzetnost v obleki je mreža satanova za ženski spol, VI. 385; — obleka angeljev kaj pomeni, VI. 460; — obleka bodi priprosta, I. 199.

Obljube božje so tolažljive: 1. za očake, 2. za nas: α) nebesa, β) blagoslov na zemlji, γ) Marija Devica. VII. 523.

Obredi cerkveni; a) njih primernost: 1. so pomoček poduka, 2. zunanje službe božje, 3. znamenje verske družbe; b) njih: 1. lepota, 2. moč (zgleđ: Klodvik). II. 459.

Obrekovanje. Obrekljivi in opravljivi jezik: 1. kdo je kriv obrekovanja in opravljanja, 2. kako velik je ta greh, 3. kako ga popraviti. VIII. 569. — Zgleđi: Sveti Atanazij obre-

kovan, VIII. 572; — plemenitaž in Alfonz de Castro, VIII. 117; — šivilja obrekovana, IX. 146; — sv. Frančišek Sal., VIII. 288. — (Glej tudi: »Opravljanje«.)

Obrezovanje Jezusa Kristusa; a) kaj se je zgodilo z Jezusom današnji praznik, b) nedolžni, katere časti cerkev v osmini Rojstva Jezusa: Marija, sv. Janez, nedolžni otročiči. V. I. — Očaki in preroki so hrepeneli po Mariji. IV. 551. — Oče in razuzdani s'n (zgleđ). VIII. 109.

Očenaš je tolažilna molitev v žalostnih urah. VI. 226. — *Očenaša sedmere prošnje* v primeri s poglavitnimi grehi. VI. 277. — Očenaš, IV. 475; V. 511. — Očenaš in deček pri grobu (zgleđ). VI. 227.

Oči krotiti (zgleđ: Gracija in Danton). X. 102. — Sv. Hijeronim (zgleđ), III. 487 — čujmo nad očmi, III. 486; — zdrave oči (voščilo za novo leto), V. 7 — oko odpri se, da spoznaš pot v pogubljenje in v nebesa, IV. 394.

Očiščevanje Marije Device. VI. 48.

Odpustki cerkveni: 1. kaj so, 2. odkod so, 3. kako se zadobé? V. 544.

Odrešenje naše: 1. je bilo potrebno, 2. je izvršil Jezus Kristus, 3. zato mu moramo biti hvaležni. III. 668. — Odrešenje človeštva po priliki zgubljene ovce, I. 522; — odrešenje človekovo kaže njegovo imenitnost. I. 601.

Odrešenik je tudi zdaj potreben: 1. ker vlada med ljudmi verska nevednost, 2. pregreha, 3. jih tare težek jarem. IX. 593. — Odrešenik je prinesel odrešenje od zmote in greha. VII. 21.

Olje sv. poslednje: 1. kako se deli, 2. katere milosti daje 3. kdo se vdeleži milosti. V. 573.

Oljske gore popis. VI. 291. — Opominovanje bližnjega. VII. 427.

Opravljaje. Opravljanje in obrekovanje; a) kaj je in kako zelo je razširjeno; b) kaj škoduje: 1. rani tistega, ki obrekuje, 2. njega, kogar obrekuje, 3. ki poslušá z veseljem. I. 397. — Opravljivi in obrekljivi jezik: 1. kdo je kriv opravljanja in obrekovanja, 2. kako velik greh je, 3. kako ga popraviti. VIII. 569. — Opravljanje in obrekovanje, II. 575; III. 237; VI. 443; — opravljanja ne verjeti, II. 600; — za opravljanje bodimo gluhi. VIII. 460.

Otroci. Slava otrok v trojnem kraljestvu božjem: 1. v sv. katoliški cerkvi, 2. v njih srcu kraljuje Jezus Kristus, 3. v nebesih. I. 633. — Kaj naj otroci darujejo Jezusu? (za prvo sv. obhajilo) — sami sebe, rekoč: 1. Jezus tebi živim, 2. tebi umrjem, 3. tvoj sem živ in mrtev. V. 206. — *Otroci največji zaklad starišev;* 1. otrok je podoba božja: α) natorna, β) čeznatorna; 2. otroka je Jezus odrešil; 3. za nebesa je vstvarjen. II. 739. — Kaj je trojno božje kraljestvo otrokom? a) sv. cerkev otroke posebno ljubi, njim v prid deli: 1. sv. krst, 2. sv. birmo, 3. prvo spoved, 4. prvo obhajilo, 5. poslednje olje, 6. zakrament sv. zakona in mašnikovega

posvečevanja; b) kraljestvo božje v otroškem srcu — nedolžnost; c) vsa nebesa ljubijo nedolžne otroke: 1. Bog Oče, 2. Jezus, 3. Marija, 4. angeli in svetniki. II. 742. — Otrôk tri dolžnosti do starišev; a) morajo stariše spoštovati: 1. z besedo, 2. z dejanjem, 3. s potrpljenjem; b) ubogati: 1. radi na prvo besedo, 2. njih želje in svete spolnovati; c) ljubiti: 1. jim dobro zeleti in storiti, 2. jim hvaležni biti. II. 38. — *Otroci morajo stariše ubogati*: 1. zakaj, 2. v čem, 3. kako? IV. 34. — *Otroci ne spolnujejo dolžnosti do starišev*: 1. z nepokorščino, 2. ker ne skrbé za stariše, 3. z zaničevanjem, 4. s poškodovanjem, zato so kazni vredni. X. 13. — *Sedem mečev, s katerimi otroci prebadajo srce starišev*: 1. nepokorščina, 2. lenoba, 3. razuzdanost, 4. nezvestoba, 5. nehvaležnost, 6. zaničevanje, 7. surovost. VI. 25. — *Otrôk morilci (Herodi) naših dni*: a) Herodi med pagani (dejanje svet. Detinstva); b) Herodi med kristijani — morilci duš. VII. 12. — *Otroci pojdite k Jožefu*, I. 109; — otrôk angeli varhi, I. 410; — otrokom je Jezus vrtnar, III. 273; — pri nedolžnih otrocih najdemo Jezusa, X. 8; — otroci nedolžni pridejo v nebesa, I. 489; — važnost izreje otrok, V. 602; — otrokom pirhi pokorščina, IX. 216; — otrok napuh do starišev, I. 450; — neubogljivost vzrok zgodnje smrti, II. 508; — otroci naj ubogajo: 1. roditelje, 2. duhovnike, X. 358. — *Zgledi*: Otrok išče nebes, II. 120; — otrok reši očeta, I. 214; — otrok v peklu, mati v nebesih, I. 193; — Kvint Metel prosi za očeta, V. 567; — skrb za otroke sv. Hijacint, V. 409; — pravi sin očetov se pokaže, VIII. 135; — oče in razuzdani sin, VIII. 109; — deklica moli za hudobnega očeta. VIII. 152.

Otroci sveta, pa otroci luči. a) Kdo so? 1. Otroci luči: α) ki verujejo v Jezusa, β) po njegovem zgledu živijo; 2. otroci sveta: α) ki svetu verujejo, β) po njegovem duhu živé. b) Kako jih posnemajmo? 1. Otroci sveta delajo prevdarno, 2. z vso odločnostjo, 3. stanovitno. I. 349.

Ovca zgubljena (prilika). I. 522.

Ovčica Jezusova, kakošne lastnosti naj ima? (Glej: »Jezusova ovčica«.) I. 194.

Pamet darujmo Bogu, III. 652; IV. 470. — **Panteon** v Rimu, V. 557.

Papež. Kaj nam je rimski papež? 1. Svete cerkve krmar, 2. glavna korenina drevesa, 3. srce, 4. glava, 5. vogelni kamen, 6. ključar, 7. pastir. VII. 314. — **Papeža trojna oblast**: 1. kot veliki duhoven, 2. nezmotljivi učenik, 3. oče, poglavar, pastir in kralj krščanskega sveta. X. 79. — **Papež**. IV. 347.

Pastir. Jezus dobri pastir. (Glej: »Jezus«.) — **Dobri pastir** Jezus prebiva med nami, to je: 1. resnično, 2. tolažljivo. X. 196. — Jezus dobri in zvesti pastir. IV. 218. — **Dobri in slabi pastirji**: 1. prijetnosti in sreča pastirske službe, 2. nevarnosti in težave. III. 307. — **Zgled**: Dobri pastir P. Spee. VIII. 126.

Sv. Paškál (zgled, kako skrbeti za dušo). IX. 615; I. 235.

Sv. Pavel. Spreobrnjenje sv. Pavla uči, kaj je resnično pobiljšanje: 1. grešnik se ne sme Bogu ustavljati, 2. mora čisto se spovedati, 3. kdaj je čas se spokoriti, 4. kako se je treba spokoriti. II. 56. — Sv. Pavla spreobrnjenje. III. 412. — Sv. Pavel je veliko trpel. I. 275.

Sv. Pavel Puščavnik. VII. 236. — Sv. Pavel od Križa, spokornik. X. 218.

Pazljivost krščanska; a) bodimo pazljivi: 1. na-se, 2. stariši na otroke, 3. gospodarji na družino; b) sicer se pogubimo: 1. Heli, 2. Salomon, 3. nespametne device. VII. 334.

Pekel. Pekel je strašen kraj a) zavoljo tega, ker človek zgubi: 1. Boga, 2. nebesa, 3. prijatelje, 4. zasluženje; b) zavoljo tega, ker ga čaka v peklju: 1. ogenj, 2. družba, 3. na večno. VIII. 494. — *Kaj je pekel?* a) 1. Kraj ločenja, 2. združenja hudobnežev, 3. trpljenja; b) kdo gre v pekel? IX. 76. — *Ogenj v peklu:* 1. strašni ogenj, 2. kaj ga pogasi. VIII. 482. — *Jokanje v peklu bo neizmerno:* 1. ker bo brez koristi, 2. brez tolažbe, 3. brez konca. V. 41. — Pekel se tresse pred Marijo, X. 425; — pekel, angelj z gorečim mečem, X. 441. — Zgled: Brat Gerard spreobrne nečistnico s peklom. X. 441.

Sv. Pelagija se spreobrne po božji besedi (zgled). II. 718. — *Pepeljenje.* II. 105. — Sv. Peregrin spokornik (zgled). X. 218. — Sv. Perpetua in Dinokrat v vicah (zgled). I. 545.

Sv. Peter je skala; a) v svoji osebi: 1. zavoljo čednosti, 2. gorečnosti, 3. bodimo mu podobni; b) v svojih naslednikih: 1. prvi papeži, 2. novejši papeži: Pij IX., Leon XIII., 3. držimo se te skale. X. 314. — Dvojni pogled Jezusa na svetega Petra: a) dobrotljivi pogled Jezusov: 1. je spremenil sv. Petra v aposteljna, 2. tudi na nas se je ozrl, nanj obračajmo svoje oči; b) usmiljeni pogled: 1. na sv. Petra, ko je grešil, 2. tudi na nas se ozira z usmiljenim očesom, če smo grešili. II. 385. — Jezusov trojni pogled na sv. Petra: 1. ko ga je poklical za aposteljna, 2. ko ga je zatajil, 3. predno je umrl. IX. 354. — Jezus postavi sv. Petra poglavarja cerkvi. V. 240. — Po zgledu sv. Petra moramo Jezusu spričevanje dajati: 1. z besedo, 2. z dejanjem. V. 339. — Solze Petrove, kaj pomenijo. III. 410.

Sv. Peter in Pavel a) s svojim padcem opominjata, da nikar ne zaupajmo v sé: 1. sv. Peter je v sé zaupal in je padel, 2. sv. Pavel, 3. koliko bolj mi slabi ljudje; b) s svojim hitrim vstajenjem učita, da poslušajmo klic božji: 1. sv. Peter je brez odloga vstal, 2. sv. Pavel, 3. tako tudi mi: α) kdor se milosti ustavlja, ga Bog zapusti, β) Bog kliče po mnogih potih, γ) po svojih namesnikih, δ) še ostrejše kot Savla, ε) po drugih ljudeh. I. 311. — Sv. Peter in Pavel zgled ljubezni do Jezusa: 1. Jezus mora biti naša najljubša misel, 2. njega oznanovati najslajše opravilo. VI. 357. — Podoba sv. Petra in Pavla;

a) sv. Peter: 1. petelin, 2. solze, 3. ključi; b) sv. Pavel: 1. spreobrnjenje, 2. knjiga, 3. meč. III. 408.

Sv. Peter mučenec umrje za vero (zgleđ). V. 234. — Peter Korbeljski in skesani grešnik. IX. 120.

Pijača. Hudi nasledki pijančevanja. a) Vpljiv vpijanljivih pijač: 1. na telo, 2. na dušo. II. 381. — b) Nasledki žganjepitja za otroke takih starišev: 1. za njih telo, 2. za njih dušo. II. 401. — c) Žganjepivstvo vzrok hudodelstev: 1. kaka hudodelstva žganjski pijanci doprinašajo (zgleđ), 2. zakaj ravno taki, II. 412. — d) Pijančljivost poglavitni vzrok siromaščine (zgleđ). II. 423. — e) Nespokornega žganjarskega pijanca: 1. smrt, 2. sodba, 3. večnost. II. 432. — Pijančevanja nasledki: 1. revščina, 2. bolezn, 3. pregrehe. IX. 380. — *Strup pijače* škoduje: 1. telesu, 2. otrokom, 3. duši. VII. 558. — Sv. Jožef pa pijanci, posebno žganjepivci, pijanec greši: 1. zoper Boga, 2. zoper svojo družino, 3. zoper druge ljudi, 4. zoper samega sebe. V. 151. — Pijančevanje, VI. 659; — pijanci nevhalezniki, I. 542; — pijača nevarna, III. 510; — pijanost vzrok zgodnje smrti, II. 507; — nezmernost v pijači, X. 545. — Zgleđi: Pijanosti nasledki, II. 413; II. 425; — pijanec na pokopališču, V. 156; — kralj Karol zgori. V. 157. — Galijas uboža. IX. 382.

Piruhi velikonočni; 1. zakonskim: mir, ljubezen; 2. mladeničem: zmernost; 3. dekletom: čistost; 4. otrokom: pokorščino; 5. revnim: potrpežljivost. IX. 213.

Plačilo zmage: 1. je veliko, 2. zato se zanj stanovitno vojskujmo. V. 44.

Ples. *Ples* je: 1. nevaren za dušo, 2. škodljiv za telo, 3. malikovanje — služba satanova, IX. 46. — Ples nevaren čistosti, III. 502; III. 510; V. 607. — Zgleđi: Sramožljivi mož, IX. 49; — doklica, IX. 49; — Matilda zholi po plesu, IX. 50; — S. Katarina Emerih, IX. 51; — obsedeni plesalci, IX. 51; — sv. Eligij in ples, IX. 51.

Poboljšanje popolno. V. 184.

Počutki zdravi so sreča: 1. zdravo oko, 2. uho, 3. zdrav jezik. IX. 439.

Pobožnost je za vse koristna, že na svetu človeka osrečuje; greh je šiba, s katero človek samega sebe tepe: 1. ker je greh sam na sebi največja nadloga, pobožni tega ne občuti, 2. obtežuje vest — pravični ima mirno vest, 3. nakopuje zunanje nadloge — pobožni ima dušno veselje. III. 552. — *Dar pobožnosti:* 1. kaj dela v človeku, 2. pobožni išče povsod božje časti, 3. oklepa se z ljubeznijo božjih stvari, angeljev, svetnikov, cerkve, bližnjega, 4. malo je prave pobožnosti. V. 324. — *Znamenja prave pobožnosti:* 1. varovati se požrešnosti, 2. nečistosti, 3. krega in prepira. VII. 513. — **Pobožni posvetnja kom niso vseč:** 1. sovraštvu posvetnjakov se pobožni ne morejo umakniti, 2. a ono jim ne more škodovati. IV. 283. — *Prave pobožnosti:* 1. znamenje, 2. sreča, 3. plačilo. IX. 421.

Pobožnost domača: 1. njen način, 2. njena hasen. VIII. 289. — Pobožnost pri sv. maši. II. 449. — Male pobožnosti k svetosti napeljujejo: 1. angeljevo češčenje, 2. izpraševanje vesti, 3. dober namen, 4. pogled na križ, 5. podobe svetnikov. I. 559. — Pobožnost v molitvi, IV. 269; — skrbljivost za male pobožnosti, II. 661; — pobožnih veselje v Gospodu, X. 184; — pobožni naj moli križev pot, VII. 76; — pobožnost sv. Alojzija, II. 372; — kaj dela sv. rešnje Telo v srcu pobožnega kristijana, VIII. 69; — pobožnih ne zaničevati, VII. 356.

Podobe. Svete podobe: 1. nauk sv. cerkve o podobah, 2. katehere dolžnosti imamo do njih. IX. 539. — Zgledi: Sv. Štefan in cesar, IX. 542; — oskrunjenje podob in kazen. IX. 544.

Pogled, trojni o novem letu: 1. nazaj v pretekla dni, 2. naprej v življenje, 3. navzgor proti nebu. VI. 1.

Pogreb. Pogreb a) uči: 1. kako cerkev ljubi svoje otroke, 2. da je posvetno minljivo, 3. da je čistljivo kristijanovo telo; b) opominja: 1. k molitvi, 2. k poboljšanju, 3. tolaži, α) ker kaže kraj počitka, β) obeta snidenje, γ) da bode telo vstalo. II. 512. — Govor o pogrebu dekana Keše-ta. I. 35.

Pogubljeni. Zakaj bo veliko pogubljenih? Bog hoče, da bi bili vsi zveličani; pa ljudje ne živijo tako, da bi mogli zveličani biti; to kaže božja skrb: 1. za vse ljudi sploh, 2. za grešnike, 3. njegova potrpežljivost, s katero čaka grešnike. I. 64. — Pogubljeni zavrženi v večni ogenj: 1. »Poberite se«, 2. »prekleti«, 3. »v večni ogenj«, 4. »kateri je pripravljen hudiču in njegovim angeljem«. II. 675. — Pogubljenje največja nesreča, Marija nas reši. X. 419.

Pohujšanje. Pohujšljivec se pregreši: 1. zoper Boga α) Očeta, β) Sina, γ) sv. Duha; 2. zoper bližnjega, ker je njegov največji sovražnik; 3. zoper predstojnike: α) stariše, β) duhovnike in učnike; 4. zoper samega sebe. I. 342. — Pohujšanje je: 1. velik greh, 2. toraj se ga varujmo. X. 254. — Kdo daje pohujšanje in kako velik greh je pohujšanje. III. 368. — Pohujšanje je splošno, II. 503; — pohujšljivo govorjenje, III. 239; VII. 63; — zgledi, VII. 64; — pohujšanje z govorjenjem in zgledi, VI. 502; — pohujšanje otrok, VII. 14. — Zgledi: Mladenič pohujšan umrje, VII. 147; — pohujšljivec se pokori. VIII. 149.

Poklicani pa izvoljeni; a) kakošen je naš poklic na svetu: 1. poklicani smo v katoliško cerkev, 2. k svetemu življenju, 3. k zveličanju; b) po katerih znamenjih se spoznajo izvoljeni. III. 105.

Pokora. Zakrament sv. pokore: 1. kako vstreza človekovi naravi, 2. njegovim potrebam. V. 503. — Zakramenta sv. pokore: 1. bistvo, 2. sad. V. 515. — Zakrament sv. pokore; a) zakaj, b) kako moramo biti hvaležni zanj: 1. da to dobroto cenimo, 2. prav rabimo, 3. povračujemo. VIII. 470. — Priprava k pokori: 1. sv. Duh naj pelje

v puščavo pokore, 2. idi za Jezusom v puščavo, 3. posti se. II. 113. — K pokori nas kliče glas božji: 1. z do-brotami, 2. po glasu vesti, 3. z božjo besedo (sveta Pelagija), 4. silovito vdari (sv. Norbert). II. 715. — Trojno priganja-nje k pokori: 1. Jezus nas meči s svojimi solzami, 2. na-giba z besedami, 3. priganja k pokori s tepežnico. IV. 378. — *Klic pokore* je: 1. glas lista sv. Pavla, 2. glas Marije Device, 3. trobenta sodnjega dneva. VIII. 561. — Pokore ne od-lašajmo: 1. ker je odlašanje toliko večja krivica do Boga, 2. toliko večja škoda za dušo: α) za sedanost, β) za prihod-nost. V. 658. — Odlašanje pokore, satanova mreža vsem ljudem. VI. 414. — *Stadkost pokore* — ne odlašajmo pokore. VII. 211. — Silno nevarno je odlašati pokoro: 1. ker ne vemo ure smrti, 2. ker je negotovo, da bi jo hoteli pozneje delati, 3. ker ni gotovo, da bi nam Bog dal o smrtni uri milost spreobrnjenja. I. 77. — Klic k pokori: 1. tako dolgo že žalimo Boga, 2. tako dolgo nas išče ljubezen Jezusa: II. 96. — Zgled pokore: glej »Izgubljeni sin«. (Postni govori). — *Pokore jedro*: 1. niso zunanja pokorivna dela, 2. temveč znotranje poboljšanje. VIII. 576. — *Prava pokora*. a) Pokora mesa — telesni post, 1. odkod je, 2. je potreben, 3. je zveličalen. IX. 105. — b) Pokora srca — kesanje: 1. kaj je kesanje, 2. ka-košno mora biti, 3. kako je potrebno, 4. kako je pridobiti. IX. 116. — c) Pokora volje — trdni sklep: 1. kaj je in kakošen mora biti, 2. kaj mora grešnik vse skleniti, 3. kako potreben je trden sklep, kako ga potrditi. IX. 140. — d) Pokora pa-meti; izpraševanje vesti: 1. kaj je in kako potrebno je izpraševanje vesti, 2. kako si vest izprašujmo, 3. kedaj naj se to zgodi. IX. 158. — e) Pokora ust — spoved: 1. zakaj je veliko-krat spoved nevredna, 2. kaj je krivo zamolčanja grehov, 3. kaj je po spovedi storiti. IX. 173. — *Pokora stanovitna*: 1. ni tako lahka, kakor nekateri mislijo, 2. ni tako žalostna, kakor se drugi bojé. II. 220. — *Pokore sad*: 1. zatajevanje, 2. molitev, 3. sv. obhajilo. VIII. 592. — *Pokore plačilo*: 1. ve-selo življenje, 2. vesela smrt, 3. vesela večnost. VIII. 600. — *Prava pokora zveliča grešnika*: 1. kakošna je, 2. zveliča, to uči: α) Bog, β) življenje svetnikov. IX. 89. — *Napačna pokora*. a) Kaj je največja zmota na svetu? 1. Če človek misli, da pravo pokoro dela, pa jo dela le na videz; 2. kaj je pokora za nas? IV. 106. — b) Prazne želje po pokori. Kdor misli, da je njegova pokora dobra, če le želje ima se spokoriti, ne da bi vreden sad pokore pokazal. IV. 117. — c) Pomanjkljivo iz-praševanja vesti: 1. zakaj je taka pomanjkljivost tako nevarna; 2. v čem obstoji ta pomanjkljivost: α) lenoba, β) površnost, γ) slepljenje samega sebe, δ) nevednost. IV. 127. — d) Pomanjkljivo kesanje: 1. spoved brez kesanja, 2. brez pravega kesanja; na-pake gledé kesanja: 1. le zunanja žalost, 2. če ne obžalujemo vseh grehov, 3. samo iz natornih nagibov, 4. lahkomišljenost.

IV. 138. — e) Pomanjkanje trdnega sklepa: 1. grešniki, ki nimajo nikakoršnega sklepa, 2. drugi nimajo dovolj trdnega, 3. omahljivi sklepi. IV. 152. — f) Nevredna spoved: 1. je velika nesreča: α) ker se predrzno laže Bogu, β) ker ima tako žalostne nasledke (zglede); β) kdaj je spoved lažnjiva: α) ako grešnik le en sam smrtni greh zamolči, 2. ako ne pové števil in okoliščin grehov, γ) če se preveč izgovarja. IV. 160. — g) Trojne dolžnosti za trojni greh: 1. Poškodovanje bližnjega naklada dolžnost krivico poravnati, 2. sovražnikom iz srca odpustiti, 3. bližnjo grešno priložnost zapustiti. IV. 171. — h) Povrnitev v greh: 1. je velika nesreča: α) ker je greh največje hudo, β) največja nehvaležnost, γ) največja hudobija, če kdo v prejšnji greh pade; 2. nasledki: α) skrb, da je bila spoved slaba, β) njih dušni stan je silno nevaren. IV. 181. — Pokora druga pot v nebesa: 1. kdor je nedolžnost zgubil, mu je odprta le pot pokore v nebesa, 2. kaj se pravi pravo pokoro delati, 3. ali smo mi tako pokoro delali, 4. grešnik, vrni se k Zveličarju, 5. pomagajmo eden drugemu. II. 143. — Zakrament sv. pokore je Jezus postavil, V. 232; — v zakramentu sv. pokore se razodeva moč Jezusove krvi, VIII. 149; — pot pokore, I. 491; VI. 526; VI. 557; — kaj se pravi pravo pokoro delati III. 432; — k zakramentu sv. pokore najpotrebnejše reči, VII. 106; — zakrament sv. pokore in Srce Jezusovo, VII. 300; — kaj dela sv. Rešnje Telo v spokornem srcu, VIII. 68; — pokore ne odkladati, VII. 209; — pokoro urno delajmo, I. 8; VII. 209; — k pokori nas bo naganjala misel: to leto je morebiti zadnje, II. 12; — k pokori napeljuje spomin na smrt, V. 550; — spokorna dela darujmo Bogu, VIII. 16; — spokornikov prebivališče v nebesih, X. 218. — Zgledi: Pokora sv. Alojzija, II. 371; — sv. Tajda, V. 526; — sv. Peter Alkantarski, V. 543; — sv. Frančišek Sijenski, II. 684; — sv. Jeronim, V. 507; — sv. Janez Kolumban, V. 379; — Jakob puščavnik, VIII. 43; — Poncij Lavski, III. 388; — sv. Prokopij, III. 381; — mladenič se spreobrne po podobi skesanega Davida, II. 709; — ropar na smrtni postelji, III. 363; — rokodelski učenec, III. 388; — mladeničeve sanje, II. 9; — prikazen sv. Jožefa Labre, IV. 127; — Mária vidi v prikazni spokornika, IV. 543.

Pokorščina prava a) je Bogu ljuba: Savel, Izraelci, Jezus in Marija; b) kakošna mora biti? 1. zavoljo Boga, 2. vesela, 3. o pravem času, 4. popolnoma. X. 49. — *Pokorščina do starišev*: 1. zakaj morajo otroci stariše ubogati, 2. v čem, 3. kako? IV. 34. — Pokorščina do Boga, III. 647; — pokorščina poslov, VII. 41; — pokorščino uči Jezus, V. 23; VI. 646; — učimo se od Marije, IX. 59; — pokorščina pri sv. obhajilu. X. 30.

Pomanjkanje nam lahko v dobro služiti: 1. ker v pomanjkanji smo treznejši in zadovoljniji, 2. nas uči prav spoznati časne reči, 3. nas Boga spominja, 4. naredi srce usmiljeno (zglede: sv. Frančišek). X. 303.

Pomankljivost: 1. v mislih, 2. v besedah, 3. v delih, ki smo je v preteklem letu zadolžili. II. 1.

Pomlad nam oznanjuje: 1. božjo vsegamogočnost, 2. previdnost, 3. minljivost zemeljskega in spremenljivost našega telesa. IX. 292.

Pomočniki naši v molitvi so a) v nebesih: 1. Jezus Kristus, 2. Marija, 3. angelji 4. svetniki; b) na zemlji: 1. Jezus Kristus pri sv. maši, 2. sveta katoliška cerkev, 3. angelji, sveti mašniki, škofje, redovniki, device, 4. svetniki — vsi verni kristijani. IV. 225.

Poncij Lavaski se spreobrne. III. 388.

Ponižnost. 1. Ponižnim Bog zmeraj večje dobrote skazuje, 2. prevzetnim še to vzame, kar imajo. VI. 572. — Ponižno moramo moliti: 1. v srcu, 2. ponižno z jezikom, 3. ponižno v dejanji. IX. 416. — Ponižnost učijo cvetice, I. 432; — Jezus uči, V. 22; VI. 646; — uči Marija, VIII. 581; IX. 59; — ponižnost sv. Jožefa, VIII. 241; — v ponižnosti vtirdijo skušnjave, I. 98; — ponižnost za dekleta, VI. 611; — ponižnost pot v nebesa, II. 376; X. 560; — kako si ponižnost pridobimo, VIII. 396; — ponižnost v molitvi, IV. 268; VI. 284; IX. 275; — ponižnost pri sv. obhajilu, X. 28; — za ponižanjem pride povišanje, IX. 210; — vrednost ponižnosti in kako si jo pridobiti, VIII. 397; — ponižne morajo biti ovčice Jezusove, I. 198; — ponižnost cvetica Jezusu, I. 209; — poniževanje pot v nebesa, X. 561. — **Zgledi:** Ponižna deklica dobi v hlebu zlate, VI. 574; puščavnik in razbojnik, IV. 392; — sv. Anton vidi mreže satanove, VIII. 394; — sv. Štefan, kralj, I. 136.

Ponočevanje. VI. 661.

Popolnost krščanska; a) vsi si moramo prizadevati za krščansko popolnost, to zahteva: 1. razum, 2. Bog, 3. sveta vera, 4. plačilo v nebesih; b) katerih pomočkov se poslužujemo: 1. molitev, 2. beseda božja, 3. sv. zakramenti, 4. zatajevanje, 5. Srce Jezusovo in Marijino, 6. vsa dela izvršujemo iz ljubezni do Boga. VIII. 213. — Kaj je krščanska pobožnost? I. 624.

Posli. *Kaj so posli dolžni gospodarjem?* a) Jih spoštovati; 1. zavoljo Boga, 2. v vsih okoliščinah, 3. ponižno; b) zvestobo: 1. da pridno delajo, 2. nič ne premaknejo, 3. varujejo dobro ime, 4. otroke k dobremu napeljujejo; c) pokorščino: 1. mora biti urna, 2. vestna, 3. vesela, 4. ponižna. II. 55. — **Dolžnosti in grehi** (poslo v. a) **Dolžnosti:** 1. služiti v božjem imenu, 2. da gospodarje spoštujejo, 3. da so zvesti, 4. pokorni; b) **grehi:** 1. nepokorščina, 2. nezvestoba, 3. lenoba, 4. nezadovoljnost, 5. zapravljivost, 6. razuzdanost, 7. konec. VII. 38. — **Zgled:** Janez Tebajski. VII. 39.

V poslušnji previdnost. VIII. 408.

Post. **Zakaj naj se postimo?** 1. Da Kristusa posnemamo, 2. da se pokorimo za grehe, 3. da se vadimo poželjenje premagovati, 4. cerkev spoštovati. IV. 111. — **Pomen in namen postnega časa** sploh, posebej prve postne nedelje. V 92. — **Post** je: 1. zapovedan, 2. potreben, 3. zveličaven. IX. 106. — **Postiti** se moramo, ker smo grešniki in sicer: 1. tako, kakor cerkev veleva, 2. se v vsem zatajevati, 3. s postom se ne hvaliti, 4. sklepati ga z dobrimi deli. X. 543. — **Post** zaklad za nebesa. VII. 291.

Posvečenje človekovo kaže njegovo imenitnost. I. 603. — **Posvečevati** se moramo, to je: 1. hudega se varovati, 2. dobro delati. IV. 39. — **Križ** je

studenec posvečenja; 1. ker je Jezus srednik pri Očetu, 2. studenec svetih zakramentov, 3. blagoslavlja časne reči. VIII. 140.

Posvečevanje cerkve, dvojni praznik; a) praznik cerkve, ki mu tempelj božji, zato mu gre: 1. spoštovanje, 2. pogosto obiskovanje; b) praznik nas vseh, ki smo tempelj božji, zato: 1. se moramo spoštljivo vesti, 2. greha se varovati, 3. stanovitni ostati. I. 495.

Posvetnost in posvetni duh, kako se med današnjim svetom razodeva. X. 128. — **Posvetni duh** nas ne more srečne storiti: 1. ne v življenji, 2. ne v smrti, 3. najmanj v večnosti. X. 138.

Poškodovanje starišev. X. 15.

Potrebno in nepotrebno; a) kaj je nepotrebno: 1. bogastvo, 2. čast, 3. veselje, 4. učenost; b) potrebna je skrb za dušo: 1. to je edina skrb, 2. najpotrebnejša skrb, 3. najvažnejša skrb. II. 469.

Potres o Jezusovi smrti. V. 144.

Potrpežljivost. *Potrpežljivost dvojna*: 1. božja, 2. naša. VII. 492. — **Bodimo potrpežljivi**: 1. ker trpljenje na svetu je majhno, plačilo pa veliko, 2. trpljenje kratko, plačilo večno. VI. 259. — **Potrpežljivost uči Jezus**, VIII. 452; IX. 167; — učimo se od Jezusa s trnjem kronanega, X. 136; — potrpežljive morajo biti ovčice Jezusove, I. 197; — potrpežljivost sad božje besede, VIII. 54; — sad svetega Duha, IX. 310; — križ nosimo, da pridemo v nebesa, VI. 292; VI. 649; VII. 420; — potrpežljiva ljubezen, I. 502; — potrpežljivost v bolezni, II. 556; — v malih križih, II. 600; — v molitvi. IX. 275. — **Zgledi**: Sveta Klara, IX. 169; — Jezus uči meniha potrpežljivosti, IX. 168; — sv. Nikolaj IV. 198; — sv. Filip Neri, I. 506; — potrpežljiva žena, X. 138.

Pozdravljati se učimo od Marije. II. 184. — **Poželjenje mesa, oči**, VII. 288; VIII. 252. — **Požrešnost, mati pregreh**. I. 200.

Prašanje trojno: 1. kdo si bil, 2. kaj si zdaj, 3. kaj boš. IV. 590.

Pravičnost. **Pravičnost farizejska** (homilija). III. 445. — **Pravični iz vere živi**. II. 24. — **Pravičnost božja**: 1. kaj je, 2. kako se razodeva, 3. kaj nas uči? III. 678. — **Pravični bodimo**, III. 681; — pravične vabi Jezus k sebi, VI. 353; — pravičnim varuh sv. Jožef, VII. 129; — pravičnim Bog pošilja križe, da jih poskuša in potrdi, IX. 11; — Bog pusti pravične med hudobnimi, da imajo priliko v čednostih se uriti, X. 510; — pravični ljubijo trpljenje, I. 573; — pravičnim je Marija izvoljena kot solnce, II. 523; — pravični ne napredujejo v dobrem zavoljo strahu pred ljudmi, I. 331; — kako pravični umira, II. 178; — blagor pravice lačnim, VII. 471; — blagor zavoljo pravice preganjanim, VII. 473; — pravičnost božja je ojstra, II. 157; — pravičnost božjo prizna grešnik s spovedjo. V. 539.

Praznike in nedelje posvečujmo. (Glej: »Nedelja«.)

Preceñitev samega sebe. VII. 358.

Predpepelnična dōba: a) obredi in molitve, b) kako živimo predpepelnični čas. V. 64.

Preganjanje prvih kristijanov in njih muke. X. 250.

Preklinjevalski jezik: 1. bogokletstvo, 2. preklinjevanje svetih reči. VIII. 594. — **Preklinjevanje**. VI. 308; VI. 447; VI. 658.

Premagovanje je najlepša zmaga: sveti Jurij nam oznanuje: Kristijan premaguj sam sebe. VIII. 251. — Zgled: Vitez Dieudonne premaga zmaja na Rodu. VIII. 252.

Premoženje časno. a) Kako nas bo prašal Gospod zastran premoženja? 1. kako si ga pridobil: α) po pravici, β) po krivici, 2. kako si ga rabil? b) Kako nas boš sodelil zavoljo njega. VIII. 375. — Skrb za premoženje. IV. 354.

Prenovljenje splošno o veliki noči; a) nov mora postati vsak človek: 1. njegovo mišljenje, 2. govorjenje, 3. delovanje; b) nova vsaka hiša; 1. zakonski, 2. stariši in otroci, 3. posli; c) nova vsa soseska: 1. sporazumljiva, 2. poštena, 3. pobožna. VI. 203.

Prepirljivi domači so huda nesreča: 1. kaj škodujejo, 2. kako se jih varovati. VI. 152. — Prepirljivi se varovati. II. 579. — Zgled: Oče in sedem sinov. VI. 152.

Preroki mesa in aposteljni križa: 1. nespametni so tisti, ki poslušajo lažnjive preroke, 2. modri tisti, ki poslušajo Kristusove aposteljne. III. 467. — Lažnjivi preroki (homilija). IV. 362.

Pretepi so a) krivični: 1. do Boga, 2. do samega sebe, 3. do bližnjega; b) škodljivi 1. za tistega, ki se pretepa, 2. ki je tepen, 3. za sorodnike obeh. IV. 491.

Previdnost božja: 1. Bog je naš dobri Oče, 2. gledé na vse stvari, 3. dal nam je angelje varuhe. VII. 394. — Previdnost božja. VI. 422.

Prevzetnost. Nobenega uzroka ni, povzdigovati se, če pomislimo: 1. kdo smo proti Bogu, 2. kdo smo sami na sebi. IV. 389. — Prevzetni ne smemo biti. IV. 390. — Zgledi: Prevzetni puščavnik in razbojnik, IV. 392; — prevzetni kmet, VI. 575; — prevzetni romar, VIII. 396.

Pridiga po pridigi; kdor hoče od nauka dobiček imeti, mora po pridigi sam sebi pridigovati: 1. danes moram storiti, 2. jutri bo morda prepozno. III. 109. — S prižnice nam Bog naznanja svojo voljo. II. 15. — Jezus Kristus pridigarju. I. 46.

Prihod Gospodov k sodbi: 1. kaj bodo pravični ugledali v njem, 2. kaj njegovi sovražniki? III. 309.

Prijatelje dobre, kako si moramo delati: 1. v nebesih, 2. na zemlji. IV. 375.

Prilizovalci sovražniki čistosti. VII. 98. — Prilizovalci. VII. 458; VIII. 369.

Priložnost. Priložnost bližnja, nevarna čistosti. VII. 163. — Priložnost grešno zapustiti, IV. 175; — priložnost grešna za mlade ljudi, IV. 560; VI. 663; — priložnost nevarnih se ogibajmo, I. 99; V. 604; — bežati pred priložnostjo je pomoček stanovitnosti. IX. 221. — Zgledi: Sv. Marjeta Kort. VII. 166; — puščavnik Jakob, VII. 164; VIII. 43.

Priprošnja. a) Kaj nas priganja k priprošnji? 1. čast božja, 2. zveličanje duš, 3. blagor bližnjega, 4. zgled Jezusa, Marije, svetnikov. b) Za koga bodi naša priprošnja. IV. 42.

Prisegovanje. VI. 447.

Prizanesljivost božja: 1. izvira iz njegove dobrotljivosti, 2. Bog jo je vedno razodeval, 3. tudi mi sami jo skušamo. V. 77. — Kaj je božja prizanesljivost? VI. 78. — Prizanesljivost do bližnjega. II. 659; — prizanesljivost sad sv. Duha. IX. 318.

Procesija s sv. rešnjim Telesom je častna pot: a) za Jezusa: 1. začetek procesije, 2. ker se je Jezus na zemlji sam poniževal, 3. ker ga kristijani ponižujejo, 4. zato ga cerkev časti; b) za kristijane: 1. za nedolžne, 2. za spokornike. I. 293. — Čveterne postaje — čveterna čast Kristusova: 1. kot pravi človek, 2. najvišji kralj, 3. duhoven, 4. pravi Bog. IV. 309. — Sv. Prokopij se spreobrne (zgleđ). III. 381. — Prostost krščanska. IX. 5.

Prošnja. Pri procesiji sv. Marka prosimo: 1. da bi slepi spregledali (luč pameti in sv. vere), 2. da bi hromi (na duši) hodili, 3. govori (grešniki) očiščeni bili, 4. da nam Bog mir ohrani, 5. za blagoslov božji pri setvi. I. 201. — Prošnji dnevi. V. 239. — (Glej tudi: »Priprošnja.«)

Protenje božje je milost. V. 147.

Ptice, kaj nas učijo? Ptice so: 1. pridne živalice, 2. bojazljive, 3. zadovoljne, 4. čiste in krotke, 5. ljubijo višave, 6. imajo tudi slabe lastnosti. IV. 539. — *Ptičic zgleđ:* 1. na Boga zaupati, 2. Boga častiti, 3. pribežati k Srcu Jezusovemu in Marijinemu. VIII. 439.

Sv. Pulherija — dika sv. cerkve. IX. 469.

Pust. Vedenje kristijanov o pustu: 1. kako hudobni pustni čas žalijo Jezusa, 2. kako mu pobožni ljubezen skazujejo: 40urna pobožnost. VII. 65.

Radecki in rožni venec. VIII. 488.

Radodarna mora biti ovčica Jezusova. I. 199. — **Rahaba**, podoba pomagati dušam v vica. I. 549.

Raj dvojni: 1. Adamov raj, 2. nebeški raj. VII. 534.

Ratisbone se spreobrne po Mariji (zgleđ). VII. 370; — zida v Jeruzalemu cerkev Ecce homo (zgleđ). X. 86.

Razbojnik skesani: a) desni razbojnik se poteguje za nedolžnega, 2. spozna svojo hudobijo; b) uči stopinje prave pokore: 1. trdno vero, 2. strah božji, 3. zaupanje, 4. Jezus mu odpusti, 5. tudi nam velja ta beseda. II. 121. — Desnemu razbojniku je zapustil Jezus nebeško dedščino. V. 171.

Razglašenje Jezusovo. Po zgleđu modrih iščimo Jezusa: 1. urno, 2. srčno, 3. stanovitno. V. 10. — **Trije Modri naš zgleđ in sicer:** 1. njih voljna pokorščina, 2. njih počesčenje božjega Deteta, 3. njih darovi. VI. 15. — *Sv. Trije kralji — modri možje;* modrosti so pokazali: 1. s pravim spoznanjem, 2. z odločno voljo. V. 15. — **Trojni dar za božje Dete:** a) samski stan mu daruj zlato čistosti: 1. zlato je najbolj draga kovina — čistost najbolj dragocena čednost, 2. zlato najbolj bliščeča ruda — čistost najbolj svitla čednost, 3. zlato najbolj

koristno, taka čistost najbolj koristna; b) zakonski — kadilo molitve: 1. kadilo se kviško vzdiguje — tako molitev, 2. lep duh razširja, — morajo lep vzgled dajati, 3. prežene smrad, — morajo greha varovati; c) vdovski miro: 1. mira je zdravilna, naj bode zdravilna moč za bližnjega, 2. varuje gnjilobe, naj varuje npravne gnjilobe, 3. ima grenak okus, naj bodo potrpežljivi v trpljenji. III. 17. — Darovi Modrih, kako jih svet vabi? a) zlato daruje: 1. v svojo večno pogubo, 2. da nasiti svoje strasti, 3. krivici; b) kadilo: 1. sam sebi v napuhu, 2. tistim, od katerih kaj pričakuje; c) miro pokore in trpljenja: 1. odganja od sebe, 2. z nevoljo prenaša. VIII. 12. — *Podoba s petimi kralji*: 1. trije zemeljski kralji z Jutrovega, 2. nebeški kralj, 3. satanski kralj Herod. VIII. 18.

Razkolnikov- bratov ne pozabite, IV. 349.

Razodenje božje, 1. nekdanj, 2. zdaj: α) razpelo, β) sv. rešnje Telo, γ) v nebesih, VII. 262.

Raztresenost pri molitvi. II. 284.

Resnicoljubnost, III. 664.

Resničnost božja, III. 662. (Glej: »Božja resničnost.«)

Revnihi ne zaničujejte. VII. 355.

Sv. rešnje Telo. Predpodobe sv. rešnjega Telesa: 1. daritev Melkizedekova, 2. velikonočno jagnje, 3. mana v puščavi. III. 397. — Predpodobe sv. rešnjega Telesa: 1. velikonočno jagnje, 2. mana; tvarina sv. rešnjega Telesa: 1. pšenični kruh, 2. vino. V. 474. — *V altarnem zakramentu*, 1. je Jezus resnično pričujoč, 2. on je najboljši zdravnik: α) v dušnih, β) v telesnih boleznih. VIII. 475. — V presv. rešnjem Telesu je Jezus resnično pričujoč, uči: 1. sv. pismo, 2. nauk sv. cerkve. V. 293. — Jezus Kristus je resnično pričujoč v presvetem rešnjem Telesu in naše dolžnosti: 1. obiskovati ga (bratovščina presv. rešnj. Telesa); 2. prejemati posebno o velikonočnem času, v smrti nevarnosti. V. 481. — Dobri pastir prebiva med nami, to je: a) resnično, b) tolažljivo: 1. ker nas blagoslavlja, 2. varuje. X. 196. — Presv. rešnje Telo dušno solnce; deluje v dušah kakor solnce na zemlji: 1. solnce po zimi — sv. rešnje Telo v srcu grešnikovem, 2. pomladi — presv. rešnje Telo v srcu spokornem, 3. po leti — v srcu pobožnega kristjana, 4. jeseni — v srcu popolnega kristjana, 5. solnce se ne spreminja, 6. ne dela hrupa, 7. povsod sije, 8. sveti in greje, — tako sv. rešnje Telo. VIII. 66. — Angeljski kruh (za prvo sveto obhajilo). VI. 235. — Krona v presv. zakramentu: 1. predpodoba skrinja zaveze, altar v tempeljno, 2. križ na Kalvariji, altar v cerkvi, 3. rožni venec je krščanska občina, 4. trnjeva krona nemarnost v obisknji službe božje. X. 121. — *Presv. rešnje Telo, hrana Marijinih otrok*: 1. prava hrana, 2. za Ma-

rijine otroke. VIII. 324. — *Presv. rešnje Telo, čudež božje ljubezni*, kako Jezus povračevati to ljubezen. VII. 294. — Jezus v presv. zakramentu vabi k sebi: 1. grešnike, 2. pravične. VI. 350. — a) Jezusova ljubezen do nas v presv. rešnjem Telesu; 1. daje nam samega sebe, 2. kdaj se nam je dal, 3. komu se je dal; b) nehvaležnost naša. VII. 282. — V presv. rešnjem Telesu: 1. se razodeva ljubezen Jezusovega Srca, 2, kako mu ljudje to povračujejo. VI. 363. — *Ljubezen do presv. rešnjega Telesa*, 1. nam užiga sv. Duh, 2. ne ustavljajmo se mu. IX. 352. — Dolžnosti naše do Jezusa v presv. rešnjem Telesu: 1. dolžni smo ga ponižno moliti, 2. se spodobno pred njim vesti, 3. pridno ga obiskovati. VIII. 319. — Presv. rešnjemu Telesu skazujemo češčenje, 1. če radi nanj mislimo, 2. ga obiskujemo, 3. bratovščino sv. rešnjega Telesa opravljamo, 4. sv. obhajilo pobožno prejemamo, 5. duhovno se obhajamo, 6. k sv. maši hodimo, 7. drugih slovesnosti se vdeležujemo. IX. 330. — *Presv. rešnje Telo*: 1. kaj smo mi dolžni presv. rešnjemu Telesu, 2. kaj je dolžan Jezus nam. IX. 486. — (Glej tudi: »Sv. obhajilo.«) Praznik sv. rešnjega Telesa in procesija. (Glej: »Procesija.«) I. 293; VI. 348. — Praznik sv. rešnjega Telesa je sv. spomin, 1. kako je Jezus vidno okoli hodil, 2. blagoslavljal in dobro delal, 3. kako ta dan blagoslavlja pri štirih evangeljih. X. 281. — *Procesija s sv. rešnjim Telesom*: a) je častna pot za Jezusa, 1. začetek procesije, 2. ker se je Jezus na zemlji poniževal, 3. ker ga kristijani ponižujejo, 4. zato ga cerkev časti; b) častna pot za kristijana, 1. za nedolžne, 2. za spokornike. I. 293. — Sv. rešnje Telo velika večerja (prilika), X. 287. — V tabernakeljnu najdemo Jezusa. X. 12; — tabernakelj sedež milosti, X. 123. — sv. rešnje Telo dokaz ljubezni Jezusove, I. 407; II. 330; — Jezus v sv. rešnjem Telesu naša sreča, VII. 70. — Jezus v sv. rešnjem Telesu ozdravlja bolne duše, IX. 567. — Mana predpoda, III. 401. — Sv. rešnje Telo pogosto obiskujmo, II. 333; — dušno spremenjenje pri sv. obhajilu. VI. 132. — (Glej tudi: »Sv. obhajilo.«) Zgledi: Sv. rešnje Telo nad 600 let izpostavljeno, I. 43; — obiskovanje sv. rešnjega Telesa, sv. Magdalena Pac., sv. Frančišek Pavlj., sv. grofinja Ana, II. 335; — sv. Frančišek ozdravi po sv. obhajilu, X. 468; — mašnik s sv. rešnjim Telesom in brezbožnik spreobrnjen, IV. 223; — sv. Tomaž Vil. in bolni jud, V. 293; — kralj Vaclav, V. 479; — škof Mermilod, V. 483; — puščavnik prepričan o pričujočnosti Jezusovi, VII. 159. — protestant se spreobrne, X. 198; — sv. Roza Lim. X. 468; — začetek 40urne pobožnosti. VII. 70. — (Glej tudi: »Sv. obhajilo.«)

Rojstvo Jezusovo trojno. IV. 603.

Sv. Roka življenje nas uči usmiljenja do bližnjega, pomagati mu v telesnih in dušnih potrebah. VIII. 426.

Rokodelci pojditte k Jožefu. I. 111.

Romanje: 1. kaj se pravi romati, 2. kako treba romati. III. 316.

Sv. Roza Limanska, moč sv. obhajila, X. 468; — Marija jo pokliče k molitvi. I. 121. — Sv. Rozalija d. m. V. 456. — Sv. Rozalija d. X. 413.

Rožni venec. Rožnega venca imenost in ničevost ugovorov; a) imenitnost spoznamo: 1. iz vpeljanja, 2. iz molitev, 3. po vseh; b) ugovori: 1. ne spodobi se za omikane, 2. nespametno je Bogu naštevati molitve, 3. Marijo bolj častite kot Boga, 4. vedno ponavljanje je zoperno. I. 481. — Rožni venec je a) lepa molitev: 1. ker vsaka molitev je lepa, 2. obstoji iz lepih molitev, 3. iz lepih skrivnost; b) mogočna molitev. IV. 473. — Rožni venec je a) dobra molitev: 1. po svojem začetku, 2. po obsegu, 3. po zveličalni moči, ker a) je orožje zoper vidne in nevidne sovražnike, β) neskončni zaklad za kristijana; b) kako ga moramo dobro moliti: 1. pripraviti dušo, 2. spoštljivo se vesti, 3. za odpustke pogoje spolnovati. X. 455. — Rožni venec je potrebna molitev: 1. za naše čase, 2. kaj pričakujemo od nje? IX. 489. — Sv. rožni venec je zmagovito orožje v hudih časih. VI. 512. — Rožni venec pomoč v trojninadlogi: 1. vojske, ker prežene jezo, pomaga v skušnjavah, 2. lakote in žeje, ker pomaga v dušni suhoti in žalosti, 3. kuge nečistosti. VII. 437. — *Rožni venec, svatovsko oblačilo*; moliti ga moramo: 1. v cerkvi, 2. doma, 3. na poti, 4. v boleznih. VII. 442. — Rožni venec podoben palači s trojnim nadstropjem: 1. v prvem veseli del, 2. v drugem žalostni del, 3. v tretjem častitljivi del. IV. 479. — Trojni venec za trojne kristijane: 1. veseli del pobožnim v veselje, 2. žalostnim grešnikom spodbuda k pokori, 3. častitljivi spokornikom v tolažbo. III. 578. — Žalostni del sv. rožnega venca; Jezus: 1. ki je za nas krvavi pot potil, 2. bičan bil, 3. s trnjem kronan, 4. križ nesel, 5. križan bil. VII. 89. — Spletajmo Mariji rožni venec. zakaj: 1. Marija ga je zaslužila kot kraljica vseh svetnikov, 2. ga bo obilno povrnila. II. 569. — Molimo radi sv. rožni venec; a) ker je tako krasen venec, ki ima najlepše molitve; b) ker je tako mogočna molitev: 1. zoper zunanje, 2. zoper dušne sovražnike. V. 509. — Rožni venec v sv. letu je: 1. času primerna molitev (zgledi), 2. prav lahka, 3. silno koristna molitev. III. 573. — *Marija roženkranska, vodnica nebeška*: 1. kaj je v nebeški hiši, 2. kdo nas tje vodi? VIII. 492. — Rožni venec dar za novo leto. VII. 6. Zgledi: Rožni venec spreobrne grešnika, III. 575; — obvaruje smrti, III. 577; — obvaruje v vojski, III. 578; — menih in roparji, IV. 479; — nadvojvodinja Ana Julijana ljubi rožni venec, VI. 513; — rožni venec pomaga v kugi, VII. 440; — reši zdravnika Gautier-ja smrti, VIII. 486; — grešnik na smrtni postelji se spreobrne, X. 458; — sv. Francišek Ks. dá trgovcu rožni venec, IX. 489; — Radecki in rožni venec, VIII. 488.

Samarijan. — Jezus je naš usmiljeni Samarijan. (Homilija), VIII. 412. — Samarijan (prilika), VI. 452. — Samarijanka, zgled grešnikom, V. 118. — Samota je nevarna. X. 410.

Satan ali Bog — kdo naj bo naš gospodar: 1. satan veliko obeta, pa malo dá, 2. Bog veliko obeta, še več dá. V. 440. — **Satanove mreže**: I. Nečistost — mladim ljudem, VI. 374.

— II. Nečimernost in napuh — ženskemu spolu. VI. 385. —
 III. Lakomnost — posebno starim ljudem. VI. 393. — IV. Ne-
 zvestoba — revnim ljudem VI. 402. — V. Odlasjanje pokore
 — vsem ljudem. VI. 414. — Satan in njegovi pomagalci, I. 356;
 — satan nas goni k Bogu, III. 324; — satan sovražnik Marijin, IV. 582;
 — Marija preмага satana, III. 688; — satan skuša Jezusa, V. 95; —
 satan veliko obeta, pa malo dá, V. 441; — rožni venec orožje zoper satana,
 X. 458.

Sv. Sebastijan, moč Jezusovega imena, V. 30; — sv. Sebastijan in Kro-
 macij (zgled, da treba vse grehe obžalovati), IV. 143.

Sejalec in seme. (Homilija.) III. 82. — Trije slabi sejalcji:
 1. slabi stariši, 2. slaba tovarišija, 3. hudobni duh. VII. 486.
 — Setev, rast in žetev (prilike), VI. 502.

Seneka (zgled izpraševanja vesti), IX. 164; — zapusti učencem svoj zgled,
 X. 72; — Seneka pred smrtjo (zgled), IV. 514; — Sv. Severin razširja
 božje kraljestvo (zgled), V. 19.

Sin izgubljeni (postni govori). I. Izgubljeni sin zahteva in dobi
 očetovo dedščino; — tako dela grešnik. III. 142. — II. Zapravi
 dedščino; grešnik zapravi moči duše: pamet, voljo, spomin,
 moči telesa; zdravje, lepoto, moč. III. 153. — III. Služi meščanu.
 III. 166. — IV. Spozna svojo zmoto. III. 177. — V. Se skesa.
 III. 189. — VI. Vrne se k očetu nazaj. III. 213. — VII. Veselo
 sprejet. III. 225. — VIII. Oče napravi pojedino. III. 241. —
 Izgubljeni sin (prilika). II. 442; — pokorni in nepokorni sin (prilika).
 VI. 175; — siromaščina nasledek pijančevanja. II. 423; — skale
 pokajo ob Jezusovi smrti, V. 159.

Sklep. Trden sklep: 1. kaj je in kakošen mora biti, 2. kaj
 mora grešnik vse skleniti, 3. kako je potreben, IX. 140. —
 Dobre sklepe urno spolnujmo: 1. ker pridejo od
 Boga, 2. da ne bomo pogubljeni, 3. zgledi iz evangelija, II. 663.
 — Trdnega sklepa pomanjkanje. IV. 152. —
 Trden sklep — kakošen mora biti, III. 218; VI. 519; — trden sklep pri
 spovedi, I. 106; — trden sklep cvetlica Jezusu, I. 210; — trden sklep
 bogaboječje življenje začeti, VI. 516. — Zgledi: Trdni sklep Marije Bona-
 venture, III. 259; — nespokorni grešnik umrje v obupnosti, IX. 143; —
 skopost — kaj je? IV. 354; — skopuh nima miru. IX. 638.

Skrinja miru in sprave, podoba Marije. I. 441.

Skušnjave. *Skušnjave so koristne, ako se prav vojskujemo:* a) ko-
 ristne: 1. ker človek spozna samega sebe, 2. se utrdi v po-
 nižnosti, 3. čednosti pospešujejo, 4. nas storijo čuječe, popolne;
 b) moramo se prav vojskovati: 1. skrbimo, da ne pridejo,
 α) ogibajmo se priložnosti, β) delajmo, γ) prosimo; 2. če pri-
 dejo, vojskujmo se: α) z molitvijo, β) z lastno močjo, γ) zahva-
 limo. I. 92. — Skušnjave hudičeve: 1. hudič res skuša,
 2. nad katerimi ima hudič večjo moč, 3. kako se braniti. IX. 236.
 — Dvojno orožje zoper skušnjave: a) čuti: 1. ker ni
 človeka, 2. ne časa, ne kraja brez skušnjave; b) moliti: 1. pred
 skušnjavo, 2. v skušnjavi, 3. po skušnjavi. VI. 119. — Skušnjave
 urno premagujmo. I. 7; — skušnjave so viharji v srcu. III. 49; — v
 skušnjavah kličimo: Gospod pri nas ostani, VII. 181; — angelji pomagajo,

IV. 436; — v vojski skušnjav je pomoč rožni venec, VII. 439; — dobro je premisljevati trpljenje Kristusovo. IX. 203. — Zgledi: Sv. Katarina Sijenska, V. 502; — sveti Frančišek se vrže v trnje, X. 158; — devica na morji. VI. 125.

Slava človeška podobna cvetici. I. 428. — Slepi na duši. II. 672. — Slepota grešnikova. IX. 433.

Slepotija samosvoja: a) studenci, iz katerih izvira: 1. napačna predstava o dolžnostih, 2. krivo presojevanje naših čednostij, 3. bližnjega; b) škoda, katero napravi. VI. 436.

Slovenci častimo sv. Jožefa. IV. 147. — Služba božja, v nemarnost v obiskovanju. X. 124.

Smrt. Zmaga smrti, kaj nam vzame, kaj prinese? a) vzame: 1. premoženje, 2. mladost, 3. lepoto; b) prinese: 1. mrtvaški prtljaj, 2. krsto, 3. jamo, 4. križ. IV. 521. — Smrt je gotova, njena ura negotova. IV. 597. — *Smrt je*: 1. veseli hod k Očetu 2. skrbimo, da bo vesel. VIII. 244. — Smrt pravičnega je: 1. kratko, 2. prijetno spanje. VI. 586. — Pravični umrje veselo: a) če pomisli preteklo življenje: 1. težave, britkosti, vojskovanje, 2. pregleduje vse življenje, otročja leta, mladost, starost, dobra dela, 3. grehe, ki so mu odpuščeni; b) če misli na prihodnjost, zapustiti mora: 1. telo, pa bo zopet vstalo, 2. svoje ljube, pa ločitev je kratka, 3. premoženje, pa čaka ga nebeška krona, 4. Bog sam bo njegovo plačilo. I. 550. — Nesrečna smrt grešnikova: a) preteklost ga skrbi, če se ozira: 1. na svoje hudobije, 2. zgubo časa, 3. zanemarjanje milosti božjih; b) sedanjost ga teži, umiranje je zanj nepopisljiva stiska; c) prihodnjost ga straši. I. 606. — Smrt trojna: 1. Jezusova, 2. desnega razbojnika, 3. levega. VII. 170. — Dvojna zgodnja smrt mladih ljudi: a) telesna, te je kriva: 1. pijanost, 2. nečistost, 3. zaničevanje starišev, 4. jeza; b) dušna smrt v grehu, človek je mrtev: 1. sam za-se, 2. za Boga, 3. za sv. cerkev, 4. za nebesa. II. 505. — Misel na smrt je koristna: 1. vsako delo more biti zadnje v našem življenju, 2. vsako delo tako izvršimo, kakor da bi bilo res zadnje. I. 628. — Spomin na smrt napeljuje: 1. k pokori, 2. k svetosti (zgledi). V. 549. — Spominjajmo se smrti: 1. opominja nas k temu sv. pismo, 2. zgledi, 3. spominjajmo se pogosto, 4. smrt si mislimo prav blizo, 5. prav živo se je spominjajmo. VI. 105. — Spominjaj se smrti: 1. to ni težko, ker smrti nas vse spominja, 2. to je koristno, ker varuje greha in večne smrti. VIII. 514. — Pripravljanja za smrt: 1. pogostoma na smrt misliti, 2. tako živeti, kakor bi želel ob smrti. IX. 91. — Kaj je storiti, da bo zadnja ura srečna? a) srečni svetniki, ki so na zadnjo uro videli Jezusa (zgledi: Sveti Štefan, Trasila, sveti Nikolaj, sveta Barbara); b) tudi mi smo lahko tako srečni: 1. če prejmemo Jezusa v sv. rešnjem Telesu, 2. zato ne smemo odlašati, 3. moliti za to, 4. vredne se storiti. II. 80. — Srečna smrt, če Marija mrtvaško svečo drži. IV. 69. — Na smrtni po-

stelji pokora je podobna zimi in saboti. VI. 597. — To leto je znabiti zadnje; ta misel nas bo: 1. varovala greha, 2. naganjala k pokori, napeljevala k dobrim delom. II. 9. — Kaj je smrt? I. 552; — ena smrt. IV. 99; — mrtvaška glava, dar za novo leto, VII. 7; — mrtvaška sveča, VII. 51; — kaj nas čaka po smrti, X. 501; — pred smrtjo nihče ni varen, VII. 406; — smrt v grehah je strašna, X. 334; — napovedovalci smrti, VI. 101; — spominjaj se smrti, I. 629; — o smrtni uri molimo: »Gospod pri nas ostani!« I. 184; VII. 184; — umirajočim Jezus polajša težave, VIII. 84; — o smrtni uri tolaži ime Jezus, V. 34; — pomaga angelj varuh, I. 415; — Marija Mati umirajočih, VI. 435; — sveti Jožef varuh umirajočih, VII. 132; — sveti Jožef pomočnik ob smrti, VIII. 168; — v smrtni uri je potrebno krščansko upanje, VIII. 209; — bodimo pripravljeni umreti, VII. 4; — smrt, angelj s koso, X. 439. — Zgleđi: Smrt pobožne pastarice, I. 479; — smrt svet. Stanislava, I. 490; — spomin na smrt: sv. Gregor in mladenič, III. 631; — smrt Arijeva, IV. 338; — nesrečna smrt Voltérjeva, IV. 339; — sv. Jeronim se veseli umreti, VI. 589; — bolna deklica, strah pred smrtjo, IV. 70; — Karol V. in njegov služabnik ob smrti, IV. 78; — Amen na smrtni postelji, VI. 230; — sv. Ignacij želi umreti, X. 200; — misli na smrt, sv. Frančišek B., V. 551; — sv. Marjeta K., V. 551; — brezverni človek, V. 552; — cesar Henrik in sv. Volbenk, V. 553; — grešnik in papež, VI. 108; — nepreviđena smrt, I. 79; — mladenič v Silvestrovi noči, II. 9; — sv. Terezija, X. 476.

Socijalisti. X. 75.

Sodba. a) *Sodba bo*, to priča: 1. pamet, 2. Jezus, 3. katoliška cerkev; b) *bo pravična*: 1. za pobožne, 2. za očitne grešnike, 3. skrivne grešnike. X. 42. — Kaj uči vera o sodnem dnevu? 1. Da bo svet končan, 2. da bo Jezus svet sodil, 3. da bo sodba pravična, 4. da bo vse skrito razodeto, 5. da bo sodnji dan strašen grešnikom. VI. 592. — *Sodba poslednja*: 1. zakaj bo vesoljna, 2. zakaj poslednja. IV. 541. — *Prihod Gospodov k sodbi*: 1. kaj bodo pravični ugledali v njem? 2. kaj njegovi sovražniki? III. 309. — *Sodba poslednja* 1. bo vesela za pravične, 2. strašna za krivične. VIII. 550. — *Vesela sodba*: 1. za nedolžne, 2. za goreče spokornike. VIII. 555. — *Sodba poslednja strašna za grešnike*: 1. strašen bo začetek sodbe, 2. sodba sama, 3. konec sodbe. V. 621. — *Grešnik na sodbi*: 1. ne bo imel nobenega izgovora, 2. nobene pomoči, 3. nobenega upanja. IX. 573. — *Posebna sodba*, 1. bo čez naša dejanja, besede, misli, 2. kako se bo vršila. IX. 526. — *Lahka sodba* (za god sv. Ane); nauk za roditelje in otroke; a) roditelji: 1. otroke lepo učite, 2. lepe izgledе dajajte, 3. da bodete imeli lahko sodbo; b) otroci: 1. poslušajte roditelje, 2. duhovnike. X. 354. — *Priprava na sodbo božjo*, 1. je potrebna, 2. kakošna naj bude. VI. 409. — *Trojni opomin*: Mane, tekel, fares. VI. 606. — *Trojni dar*, ki ga pred sodnika ponesejo pravični: 1. zlato — dobra dela, 2. kadilo — pobožna opravila, 3. mira trpljenja. IV. 19. — *Odgovornost za časno premoženje*; 1. kaj nas bo prašal Gospod Bog, 2. in kakošna sodba nas čaka zavoljo našega premoženja. VIII. 376. — Glej tudi še »Grešnik na sodbi.« — Duša pojde k sodbi. IX. 26; —

sodba, angelj s trobento. X. 439; — sodba bo strašna. X. 524; sodnji dan bodo rane Jezusove veselje pravičnim, strah grešnikom. VIII. 135. — sodnji dan bo slava sv. križa. VIII. 181. — *Zgledi*: Spomin na sodbo spreobrne puščavnika. VIII. 78; — podoba sv. Cirila in Metoda. IX. 573.

Sodba predrzna; nespameten je, kdor bližnjega predrzno sodi, a) ker lastnih pregreškov neče prav soditi, 1. vsak človek ima napake, 2. farizej in prešestnica, 3. Natan in David, 4. nima nič dobička od tega; b) ker pregreškov bližnjega ne more prav soditi, 1. ker ne vidi v srce, 2. nima prepričanja, 3. sodi po tem, kar sliši. I. 304. — Sodba predrzna (prilika) VII. 44.

Solnce na nebu podoba nevidnega Boga. III. 391. — Presveto rešnje Telo dušno solnce. VIII. 66.

Solon in Krez (zgleđ: kdor se povišuje bo ponižan) VIII. 395.

Solze. *Solze raznovrstne na svetu*: 1. žalovanja, 2. sočutja, 3. veselja, 4. jeze, 5. kesanja. VI. 424. — Solze Jezusove nad Jeruzalemom veljajo tudi trdovratnemu grešniku, IX. 410. — *Solze ob smrti dražih oseb*: 1) prava modrost naj solze zmanjšuje, 2. vdanost v božjo voljo naj jih posvečuje, 3. sv. vera izbrisuje. VI. 591. — *Prepozne solze* a) so na smrtni postelji, ker se le malo dá popraviti, 1. dolg je velik, 2. čas kratek; b) v peklu, ker se ne more nič več popraviti, 1. milost je usahnila, 2. pokora je zastoj. V. 380. — *Solze Jezusove*, 1. so najzdatniši, 2. naj jasniši, 3. najstrašnejši opomin. IV. 383. — Solze Jezusovega presvetega Srca; glej »Srce Jezusovo.« — Solze Jezusove opominjajo k pokori. IV. 378. — Solze Petrove. III. 410. — Solze veselja III. 361; — žalosti. III. 358; — sočutja III. 362.

Soseska srečna naj bo sporazumljiva, poštena, pobožna. VI. 209.

Sovraštvo in krščanska sprava; a) škodljivost sovraštva: 1. v časnih zadevah, 2. na duši, 3. vzame vse zasluženje, 4. strašna smrt; b) korist krščanske sprave, III. 517. — *Sovraštvo*: 1. njegova grdoba, 2. nasledki. VIII. 354. — V sovraštvu ne pomagajo sv. zakramenti: 1. ne sv. krst, 2. ne sv. birma, 3. ne sv. rešnje Telo, sv. maša, tabernakelj, 4. ne sv. pokora, 5. ne sv. poslednje olje, 6. ne sv. mašnikovo posvečevanje, 7. ne sv. zakon. II. 726. — *Zgledi*: Mož v sovraštvu umrje nagle smrti, III. 520; — dve sovražni srenji v Istriji, III. 521; — Nicefor in Sarpričij. II. 731.

Sovražniki dušni — pomoč zoper nje: 1. trdna in odločna volja, 2. oklenimo se Jezusa, 3. Marijina priprošnja, 4. bežimo pred nevarnostjo. II. 20. — *Ljubezen do sovražnikov*: 1. ljubezen sv. Štefana do sovražnikov, 2. kakošna bodi naša ljubezen do sovražnikov. IX. 640. — *Dolžnost sovražnikom odpustčati*. prazni so vsi izgovori. IX. 520. — *Sovražnikom odpustčati*, I. 341; IV. 174; — moliti za sovražnike, VI. 650, — *Zgledi*: Sv. Gualbert, III. 522; — Pij IX. in puntarji, IX. 642; — sv. Ignacij Loj., IX. 643; — prepirljivi sosed, IX. 644; — mlinar streže bolnemu sovražniku. III. 718.

Spanje: a) spanje je velik dar božji; b) velikokrat se napak obrača: 1. pregreše se tisti, ki predolgo spé, 2. ki premalo

spé, 3. ki tam spé, kjer se ne spodobi III. 10. — *Spanje dvojno*: 1. ponočno, 2. smrtno spanje. VII. 479.

Spokorniki. Spokorniki se morajo zatajevati, II. 688; — so ljubljenci angeljev varhov, II. 499; — ljubljenci Jezusovi, IV. 177; — spokornikom so rane Jezusove tolažljive, I. 489; — je Marija jutranja zarija, II. 523; — spokornim grešnikom bo Jezus v vstajenje, X. 572; — spokornik naj moli križev pot, VII. 76. — *Zgled*: spokornica sv. Tajda, V. 526.

Spomin darujmo Bogu. IV. 470.

Spoved. *Spovedi*: 1. niso ljudje iznašli, 2. ampak je božja narava. V. 521. — *Versko-nravni pomen spovedi*: 1. z ozirom na Boga, 2. na človeško družbo, 3. na spovedanca samega. V. 538. — *Pometanje hiše zgled dobre spovedi*: 1. zato je treba luč prižgati — izpraševanje vesti, 2. poskropiti — kesanje, 3. smetišnica — trden sklep, 4. pometati čisto — čista spoved, 5. prah obrisati — pokoro opraviti. I. 105. — *Zadržki vredne spovedi*: 1. sramovanje in strah pred spovednikom, 2. sramovanje pred okoli stoječimi, 3. strah zavoljo dolzega odlašanja. III. 196. — *Velika potreba večkratne spovedi*: 1. ker človek večkrat greši, 2. ker je najboljši pomoček proti ponavljanju greha, 3. daje mirno vest. IV. 422. — *Opravi dobro spovedo velikonočnem času*; cerkev vabi v prilikah in zgledih: 1. o obsedencu, 2. o Naamanu, 3. o ženi Samarijanki, 4. o prešestnici. V. 116. — *Spoved odlašati je škodljivo*: 1. ker človek na duši oslepi, 2. stori, da se povrne v stare grehe, 3. vzame prejšnje zasluženje, 4. postavi v nevarnost zveličanje. VI. 39. — *Spoved nevredna*: 1. je velika pregreha, 2. kaj je krivo, 3. kaj stcriti po opravljeni spovedi. IX. 173. — *Nevredna spoved*; a) je velika nesreča: 1. ker se predrzno laže Bogu, 2. ker ima žalostne nasledke, b) kdaj je spoved lažnjiva: 1. ako grešnik le en sam greh zamolči, 2. ako ne pové števila in okoliščin, 3. ako se preveč izgovarja. IV. 160. — *Spoved in sv. obhajilo*: 1. gobovi učí vredno prejemati zakrament svete pokore, 2. stotnik pa zakrament svetega rešnjega Telesa, III. 45. — *Spovednica in krstni kamen*, glej: »krstni kamen«. — *Spoved za sveto leto* glej: »sveto leto«. — *Spoved je lahko strup*, ako: 1. zamolčiš smrtni greh, 2. ako je brez kesanja in trdnega sklepa, 3. ako se redko spovedujemo, III. 231; — *spoved potrebna*, III. 230; — *neveljavna spoved*, kako jo popraviti, III. 471; — *dolga spoved*, III. 475; V. 531; — *nevredna spoved*, V. 529; — *spovednika se boj*, VI. 492; — *kaj spovednica učí*, VII. 452; — *v spovednici Bog naznanja svojo voljo*, II. 16; — *v spovednici Jezusa najdemo*, X. 11; — *sramožljivost pri spovedi*, III. 197. — *Zgledi*: *Sramožljivost pri spovedi*, IX. 437; — *prikazen sv. Arzenija*, IV. 160; *ženska na smrtni postelji*, IV. 163; — *dobra spoved*: Hofreuter in krčmar, IV. 166; — *mož dobi v spovedi mir srca*, IV. 427; — *Poncij Lavaski se očitno spové*, IX. 174.

Sprava. *Spravljaljivost*; a) ničevni izgovori, b) pomočki spravljaljivosti: 1. pomisli slabost ljudi, 2. korist, katero imamo od sovražnikov, 3. korist spravljaljivosti, 4. strašno osodo tistih, ki ne odpuščajo, 5. brez odloga se spraviti, IX. 520. — *Sprave*

ugodni čas: 1. vsak večer, 2. nedelja in praznik, 3. dan spovedi in obhajila, V. 338.

Spreobrnjenje srca v čem obstoji: 1. v studu in žalosti nad grešnim življenjem, 2. v trdnem sklepu, bogaboječe življenje začeti, VI. 516. — Spreobrnjenje je veliko truda prizadejalo; a) Bogu, b) nam samim. VI. 231. — Spreobrnjenje sv. Pavla. III. 412.

Spridenost sedanjega časa: 1. spridenosti je krivo pohujšanje, 2. kaj je temu nasproti storiti, II. 502.

Sramožljivost prava in napačna: a) prava: 1. kaj je ta čednost, 2. od kod izvira, 3. kako se goji, 4. kako se zgubi; b) napačna sramožljivost: 1. gledé na Boga, 2. na ljudi, 3. na samega sebe, IV. 368. — Sramožljivost pomoček čistosti, VI. 189; — sramožljivost pri spovedi, III. 197.

Srce Jezusovo. Postni govori: a) Jezus je pokazal svoje lepo Srce na Oljski gori: 1. jokal je nad Jeruzalemom, 2. videl svoje trpljenje, 3. na-se vzel naše grehe, 4. videl človeško ne-hvaležnost, I. 86. — b) Lepo Srce je pokazal Jezus v zaničevanju in poniževanju: 1. zaničevalo ga je vse: sovražniki, prijatelji, 2. v tem je pokazal najlepši rožici svojega Srca, pohlevnost in ponižnost. — c) Lepo Srce je pokazal, ko se je dal zvezati zato, da nam je zaslužil milost, otresti verige grešne navade, I. 137. — č) Lepo Srce je pokazal nesoč svoj križ, ki mu ga je naložila trdovratnost; trdovratnost je: 1. navadni, 2. pravični, 3. strašni nasledek grešne navade, I. 143 — d) Srce Jezusovo in Marijino v zapuščenosti na križu, I. 149. e) Jezusovo Srce; 1. za ljudi odprto: α) kako, β) komu, γ) zakaj 2. zato častimo presv. Srce; α) prejemajmo sv. zakramente, β) bratovščina presv. Srca, γ) apostoljstvo molitve, δ) častna straža Jezusovega Srca, I. 165. — Solze Jezusovega Srca pomenijo krvave kaplje na podobi: 1. ob rojstvu, 2. ko je Herod hotel ga umoriti, pomori nedolžne otroke, 3. v življenji; α) revščina, β) smrt Jožefova, γ) Lazarjeva, 4. pred trpljenjem nad Jeruzalemom, 5. v trpljenji, I. 318. — **Plamen Jezusovega Srca**; Srce Jezusovo podobno ognju; a) samo zase: 1. ker je bilo razsvetljeno, 2. goreče v čednostih; b) za druge: 1. ko je bil na zemlji, 2. po vstajenji (dva učenja v Emavsu) 3. na binkoštni praznik, 4. sv. Pavlu, 5. do konca sveta, II. 353. — **Prijatelji in tolažniki Jezusovega Srca**: 1. apostoljstvo molitve, 2. častna straža Jezusovega Srca, 3. spravno obhajilo vsaki mesec. 4. angeljska služba presv. Srcu, 5. bratovščina sv. rešnjega Telesa in Naše ljube Gospe, 6. vsa verna srca. IX. 343. — **Odprto Srce Jezusovo** je studenec vseh milosti: 1. v zakramentu sv. krsta, 2. sv. birme, 3. sv. pokore, 4. sv. obhajila, 5. mašnikovega posvečevanja, 6. sv. zakona, 7. poslednjega olja. VII. 296. — **Srce Jezusovo ne-usahljiv studenec**, iz katerega izvira: 1. odpuščanje grehov, 2. kazni. X. 296. — *Srce Jezusovo — studenec lju-*

bezni: 1. do Boga, 2. do človeka. VIII. 339. — *Srce Jezusovo naše zavetje*: 1. v žalosti, 2. zoper greh. VII. 305. — *Ljubezen Jezusovega Srca v presv. zakramentu*: 1. kako se razodeva, 2. kako mu mi to ljubezen povračujemo. VI. 362. — *Glejmo Jezusovo močno Srce*. 1. v zatajevanji, 2. v trpljenji. VIII. 449. — *Srce Jezusovo in Marijino* — dvoje neločljivih src: 1. Srce Jezusovo in Marijino je bilo v tesni zvezi, predno je začelo biti na zemlji, 2. potem, ko je Jezus prišel na zemljo. 3. ponižnost je vezala najsvetejši Srci, 4. trpljenje, 5. zdaj sta zvezana v nebesih na veke. V. 315. — *Srce imejmo vedno pri Jezusu* a) če se ga večkrat spominjamo: 1. da je naš Gospod, 2. da njegov zgled posnemamo, 3. da se z njim tolažimo; b) če želimo k njemu priti: 1. s tem, da zmanjšamo ljubezen do sveta, 2. boljšamo življenje. IX. 286. — *Srce naše — tempelj Marijin*: 1. zidovi pomenijo stanovitnost v Marijinem češčenju, 2. okna, upanje večnega življenja, 3. podobe, Marijine častilce, 4. prižnica, Jezusov nauk, 5. spovednica, glas vesti, 6. vrata, čuječnost, 7. altar, svete čednosti. I. 49. — *Srce podobno večni luči* (za prvo sv. obhajilo). VIII. 224. — *Jezus trka na vrata našega srca*: 1. v mislih, 2. z besedami, 3. s čudeži. VIII. 331. — *Bog gleda na srce*; ta resnica je: 1. za mnoge strašna, 2. za druge tolažljiva. III. 450. — *Spreobrnjenje srca v čem obstoji*: 1. v studu in žalosti nad grehi, 2. v trdnem sklepu bogoboječe življenje začeti. VI. 516. — *Ogledalo srca, beseda božja*, I. 74; — *srce kristijanovo naj bo kraljestvo božje*, I. 636; — *srce darujmo Bogu*, II. 268; — *Jezusu*, VII. 548; — *v srcu je prava sreča, ako v Bogu počiva*, IX. 4.

Srčnost in močnodušnost krščanska, 1. kakošna je, 2. kako se v nji vaditi. IV. 611. — *Srčnost krščanska je potrebna*. V. 646.

Sreča. Kje je prava sreča? a) prave sreče ni: 1. v denarjih, 2. v posvetnem veselju, 3. nikjer na svetu; b) prava sreča je: 1. v delavnosti, 2. v krščanski prostosti, 3. v stanovitosti, 4. v združenju z Bogom. IX. 1. — *V čem obstoji prava sreča?* 1. časne dobrote so nečimerne, 2. negotove, 3. nepopolne, 4. memogredoče, 5. prava sreča je a) pri Bogu, β) v sveti veri, γ) v spolnovanji njegovih zapoved. VI. 7. — *Ogledalo prave sreče je Jezus*: kaže nam 1. posvetna sreča je velikokrat nesrečna, 2. zemeljska nesreča je velikokrat srečna. I. 1. — *Prava sreča*, III. 2; — V. 84. — *Zgledi*: Molitev dá pravo srečo; sv. Stanislav šk. I. 239; — *svetna sreča je minljiva*: Solon in Krez, VI. 7; — *brat Tomaža Kempčana*, X. 140; — *prava sreča*: Kralj in pastir. IX. 4.

Sv. Stanislav (zgled molitve mladini), V. 628; — *umrje*, I. 490. — *Sveti Stanislav prejme sv. obhajilo* (zgled). X. 470.

Stanovitnost v dobrem, a) Kako je potrebna, b) kako si jo zagotoviti? 1. pomoček je zgled kristijanov, 2. molitev, 3. dobri sklepi, 4. varovati se malih grehov. VI. 625. — *Stanovitnosti* 1. potrebnost, 2. pomočki. IX. 579. — *Trije pomočki*

krščanske stanovitnosti: 1. molitev za božjo pomoč, 2. zatajevanje, 3. beg pred nevarnostjo, IX. 217. — Stanovitnosti je treba za zveličanje, X. 165; — stanovitnost prvih kristijanov, mučencev, II. 656; — stanovitnost v molitvi, IV. 272; — stanovitnosti manjka, II. 546; III. 140. — Zgledi. Stanovitni kristjani in Konstancij Klor. V. 426; — Tomaz Kempčan prosi stanovitnosti, X. 167.

Stariši. Kakoršni stariši, taki otroci, 1. v dobrem, 2. v hudem. II. 581. — Modra skrb starišev za premoženje otrok; 1. nekateri skrbé preveč za svoje otroke, 2. drugi premalo. III. 479. — Stariši, čujte nad otroci. III. 616. — *Stariši, molite za otroke*, a) je potrebna in izdatna, b) mora biti prava molitev, 1. za prave dobrote, 2. resnična, 3. sklenjena s pobožnim življenjem. VI. 540. — *Katere dolžnosti imajo stariši do angeljev svojih otrok*; 1. opominjati morajo otroke, da jih časté, 2. sami jih častiti, 3. učiti se od njih prave odgoje. III. 515. — *Dolžnosti starišev in gospodarja v ozir pošiljanja otrok v šolo VII. 444.* — *Stariše spoštovati, ubogati, ljubiti.* II. 39. — (Glej tudi »Otroci«.) — Stariši so dolžni otroke učiti, svariti. I. 339; — ne dražiti jih, II. 482; morajo skrbeti za zveličanje otrok, VI. 370; — za čistost otrok, VII. 81; — starišev ljubezen do otrok, X. 16; — stariši so namestniki božji, X. 16; — stariši so vidljivi angelji varuhi, IX. 455; — nauki krščanskim starišem, IV. 555. — Stariši naj svoje otroke: 1. lepo učijo, 2. lepe zglede jim dajejo, 3. da bodo imeli lahko sodbo, X. 355. — Starišem je križ pomoček dobre odgoje, II. 272; — stariši, pojdite k Jožefu, I. 110; — starišem velja beseda Jezusova: Glej tvoj sin! II. 140; — stariši slabi sejaleci, VII. 488; — skrbi in napake starišev pri izreji otrok so trnje, X. 99; — starišev se bojite, VI. 492; — stariši najemniki. IV. 224. — Zgledi: Kvint Metel prosi za očeta, VI. 567; — oče in razuzdani sin, VIII. 109; — pravi sin očetov se pokaže, VIII. 131; — deklica moli za hudobnega očeta, VIII. 152; — Gracija in Danton (zglede kako izgojati otroke), X. 102.

Starost. V vsaki starosti nas Bog kliče v svojo službo, njegov glas poslušajmo. VIII. 38. — Koliko si star? (prašanje za novo leto); kaj se pravi živeti, in kaj dolgo živeti. III. 7. — Vsi gremo v starost, VII. 218; — kakoršna mladost, taka starost, VIII. 25; — starim zgled Simeon, IV. 65; — starim ljudem pokaže Marija Jezusa, VIII. 59; — stari naj darujejo Jezusu miro potrpežljivosti. III. 23; — starih ne zaničujte. VII. 355. — Kralj praša starčka: Koliko si star? (zglede) III. 7.

Strah pred ljudmi, a) je škodljiv, 1. ker brani, da se grešniki ne poboljšajo, 2. pravični ne postanejo še pravičniši, 3. da se veliko dobrega opusti, 4. premnogo greha zgodi; b) sramoten, 1. ker pameten človek se ne sramuje svojega stanu, 2. ti, ki se bojiš, si kristjan, otrok božji, dedič nebeškega kraljestva, prijatelj angeljev, 3. tisti, katerih se bojiš, so najslabši ljudje, izdajalci, zapeljivci, I. 320. — Strah pred ljudmi je kriv pogubljenja duš. V. 215. — Strah pred ljudmi; a) katerih ljudi se bojmo? 1. starišev in predstojnikov, 2. spovednika, 3. dobrih ljudi, 4. tistih, ki bodo pri našem pogrebu; b) katerih se ni treba bati? 1. liberalcev, 2. hudobnežev, 3. mlačnih kristjanov, 4. ki bi lahko škodovali ali koristili. VI. 491. — Strah človeški a) je pravi, 1. bati se vau-

- darja, 2. roditelj, 3. poštenjakov, 4. duhovnikov; b) krivi strah 1. zabrani veliko dobrega, 2. hudega učini, 3. sv. Duh ga prežene. X. 264. — *Strah božji*; 1. Boga se moramo bati, 2. kako se ga moramo bati. VII. 506. — Dar strahu božjega; 1. kako človek občuti strah božji, 2. kaj dela v njem, 3. kako malo je strahu božjega med ljudmi. V. 309. — Gospodarji naj živé v strahu božjem, V. 373; — v krščanski liši mora biti strah božji, VIII. 7. — Zgled: Sv. Martin se ne boji ljudi, X. 268.
- Stvarnica uči Boga spoznavati in ljubiti. VI. 621. — Stubenrauch, pobožni general v Ljubljani (zgled.) X. 35. — Subdijakon. V. 593.
- Sv. sulica Jezusa Kristusa, zgodovina in kaj uči. VIII. 115.
- Sv. Suzana d. m. (zgled ljubezni do Boga). VII. 256.
- Sužnost: 1. telesna, 2. dušna. IV. 501.
- Svarjenje božje — kaj čaka njega, ki ga ne sprejme: 1. bo od Boga zapuščen, 2. pogubljen. I. 377.
- Sveča blagoslovljena podoba krščanskega življenja: 1. sveče se vlivajo iz voska marljivih čebel, učé pridnosti telesne in dušne, 2. vosek je plemenito blago, spominja naše plemenitosti, 3. sveče svetijo — naj sveti naša luč pred ljudmi. III. 69. — Blagoslovljene sveče pa razni stanov: 1. sveča starim ljudem — Simeon, 2. vdovam — Ana, 3. devicam — Devica Marija, 4. zakonskim — sv. Jožef in Marija, 5. otrokom — božje Dete. IV. 65. — *Človek in goreča sveča*; kakošen pomen ima goreča sveča: 1. za naše telesno, 2. za dušno življenje. V. 62. — Sveče trojni pomen: 1. svetla luč je Jezus Kristus, 2. luč sv. vere, 3. mrtvaška sveča. VII. 49. — Srečna smrt, če Marija mrtvaško svečo drži. IV. 69.
- Svečnica za Marijo: 1. dan veselja, 2. dan žalosti. VI. 55. — Trojni pomen praznika svečnice: 1. Marijino očiščenje, 2. darovanje Jezusa Kristusa, 3. blagoslov sveč. VI. 49. — Svečnica, blagoslov sveč. VI. 54. I. 377.
- Svet je podoben morju: 1. ki ni nikoli nasiteno, 2. je nespregledljivo, 3. razsaja, 3. je nepokojno, 5. polno vrtncev, 6. ima grenko vodo, 7. v sebi ne trpi teh, katere požre, itd. VII. 187. — *Kako oveseljuje svet, kako pa Kristus*: a) svet ponuja veselje, katero pelje: 1. v časno in 2. v večno trpljenje; b) Kristus 1. tirja težke reči, 2. obeta pa veliko plačilo. I. 26. — Svet naše ljubezni ni vreden: 1. ker ne bomo večno tu ostali, 2. ker nas v greh napeljuje, 3. ker nas slabo plačuje. III. 440. — Svet nam ne more pravega miru dati: 1. v čem obstoji pravi mir človeka, 2. kje se dobi? v Bogu. IV. 210. — *Svet je bolnišnica*, kjer je veliko na duši: 1. slepih, 2. gluhih, 3. hromih, katerim le Jezus more pomagati. V. 647. — *Kakor svet Kristusu* — tako Kristus svetu: a) svet je Kristusa zaničeval ob rojstvu, v življenju, v smrti; b) tako Kristus sovraži, kar svet ljubi: 1. zločnost, 2. bogastvo, 3. čast. IX. 16. — *Posvetno mine*: a) ne zanašajmo se na posvetno moč, bogastvo, dobrote; b) huda in dobra dela ostanejo, skrbimo za večno. X. 1. — *Kako se posvetnost in posvetni*

duh dandanašnji razodeva? 1. Svet Boga ne spoznava, 2. ga ne ljubi, 3. mu ne služi, 4. ne skrbi za zveličanje. X. 128. — Posvetni duh nas ne more srečne storiti: 1. ne v življenju, 2. ne v smrti, 3. najmanj v večnosti X. 138. — Posvetno vživanje dandanašnji se kaže: 1. na lišpu pri obleki, 2. na zevanju po zabavah, 3. v zadoščevanju mesenega poželenja. X. 149. — Iz želje po posvetnem v živianju izvira: 1. nezadovoljnost, 2. uboštvu, 3. boleznin in rana smrt, 4. pogubljenje. X. 158. — Svet nas goni k Bogu. III. 324; — posvetno je nečimerno. III. 732; — kdor služi svetu, zaide v nespokornost. IV. 135; — svet ponuja poželenje mesa, oči in napuh življenja. VI. 355; — lažnjivi nauki sveta. VII. 62; — ne za svet, ampak za večnost smo vstvarjeni. VII. 2; — sveta ne ljubimo. III. 659; IX. 291; — svet zaničujemo, da pridemo v nebesa. VI. 296; — otroci sveta so, ki svetu verujejo in po njegovem duhu živé. I. 350; — tisti, ki služijo svetu, zaidejo v nespokornost: 1. ker pozabijo na zveličanje duše, 2. zanemarjajo službo božjo, 3. odbijajo pomočke za rešenje. IV. 135; — pogreb pridiguje: vse posvetno je minljivo. II. 513; — vživanje sveta ne daje pravega veselja. I. 27; — Kristus sovraži, kar svet ljubi: 1. zložnost, 2. bogastvo, 3. čast. IX. 19; — (zgleđ: Sv. Maklovij zapusti svet. IV. 210.)

Dar sveta: 1. kaj deli sv. Duh človeku z darom sveta, 2. kako se pri človeku razodeva dar sveta, 3. kako mogočen je sv. Duh v svetnikih. V. 357.

Svetniki. *Svetniki zmagoslavni junaki:* 1. pred bojem, 2. v boju, 3. po dokončanem boju. IV. 518. — Čveterna pot svetnikov v nebesa: 1. pot žive vere, 2. sv. čednosti in dobrih del, 3. nedolžnosti, 4. pokore. VI. 522. — Svetniki, kako so dosegli nebesa — osmero blagrov. VII. 469. — Svetniki nam kličejo: 1. brez truda ni plačila, 2. za trud boste prejeli kakor mi večno plačilo. IX. 533. — Praznik vseh Svetnikov je veličasten praznik žetve: 1. ker ima tako drago žetev, neumrjoče duše, 2. ker je žetev tako bogata, 3. ker je v težavah in nevarnostih dozorela. II. 615. — Praznik vseh Svetnikov je častitljiv in pomenljiv: 1. zavoljo velikega števila izvoljenih, 2. ker jih je gotovo v nebesih več iz slovenskega rodu, 3. iz domače fare, 4. iz naše zlahte, 5. nas uči, da noben stan ne brani v nebesa, 6. da tudi nam je mogoče priti v nebesa. V. 557. — Zakaj in kako nam je svetnike častiti; a) svetnike častimo: 1. ker so časti vredni, 2. ker so prijatelji božji, katere je Bog poveličal v življenju in smrti, 3. zavoljo dobrot, katere nam Bog po njih deli, 4. ker nam je češčenje svetnikov potrebno in koristno; b) svetnike častimo: 1. s tem, da njim v čast molimo, 2. da spoštujemo njih ostanke in podobe, 3. da jih posnemamo. X. 489. — Kaj se pravi svetnike častiti in na pomoč klicati. VIII. 525. — Svetnike moramo posnemati: 1. to je volja božja, 2. mora biti naša volja, 3. vsi izgovori so prazni. IV. 513. — Tudi nam je mogoče sveto živeti; a) ker nimamo večjih zadržkov kakor svetniki, — izgovori; b) imamo tiste pomočke kakor svetniki: 1. besedo božjo, 2. sv. zakramente, 3. milost božjo. II. 624.

- Sveti moramo biti;** a) zakaj: 1. ker Bog je svetost, 2. Kristus je odsvit svetosti božje, 3. duša je podoba božja, 4. telo tempelj božji; b) vsi brez izjeme; c) kako se posvetimo: 1. pri spovedi, 2. čujmo in molimo. VII. 34. — Zmagovalna cerkev v nebesih. VIII. 275; — k svetosti napeljuje spomin na smrt. V. 552; — po zgledih svetnikov bo grešnik sojen. VII. 530; — mogočen je sv. Duh v svetnikih (zgled sveta Felicita) V. 361.
- Šmarnice.** Kako Šmarnice prav obhajati. III. 281. — Sklep Šmarnic. Kaj nam bo Marija dala: 1. nedolžnim, 2. spokornim, 3. grešnikom? IV. 294.
- Šola.** Čemu je šola in katere dolžnosti naklada; a) šola uči: 1. pravo vero, 2. za dom, 3. za cesarja; b) zato je dolžnost 1. redno v šolo pošiljati, 2. ne nasprotovati, 3. stariši morajo podpirati šolo. I. 516. — Šola sejalec božje besede. II. 94; — šola Jočena od cerkve. X. 77.
- Sv. Štefan naš zgled,** kako naj kristijan zvesto služi Bogu v življenju in ob smrti. V. 666. — Sv. Štefan: 1. mučenik, 2. priprošnjik, 3. pomočnik. VI. 647. — Sv. Štefan kralj (zgled ponižnosti) I. 136. — Sv. Štefan pušč. in češčenje svetih podob. IX. 542.
- Tabernakelj** — glej: »Betlehem«. — Jezus v tabernakelju. II. 542.
- Tabor.** Stopimo na goro Tabor; a) da vidimo božje višave — Jezusovo spremenenje; b) ozrmo se na človeške nižave: 1. bogatin in Lazar, 2. prilika o vinogradu, 3. zgubljeni sin. V. 105.
- Talenti izročeni hlapcem** (prilika) VI. 406 — Sv. Tajda spokornica. V. 526; X. 552. — Sveta tančica Jezusova in kaj uči. VIII. 170. — Sv. Tarzila d. srečno umrje. I. 124. — Tavler in pastir (zgled vdanosti v božjo voljo) III. 44. — Tavler in siromak (zgled, uboštvo pomaga v nebesa) VIII. 539.
- Telo.** Častitljivost našega telesa; a) v življenji: 1. ker je krona stvarjenja, 2. prebivališče duše, 3. ker ga je Jezus poveličal; b) po smrti poveličano. VI. 214. — Telesa človeškega največja lepota je čistost. II. 515 — Človek gre s telesom v grob. IX. 258; — v telesnih boleznih kako se vesti. IX. 565; telesnih darov prosimo. III. 340. — Telo kristijanovo je častljivo. II. 514; ho ostalo. II. 514.
- Sv. Tekla** (zgled, koliko premore milost božja. V. 497. — Tema na zemlji ob Jezusovi smrti. V. 122; — tema v duši strašna in pravična kazen. V. 125. Tempelj novo zagrinjalo se pretрга (pomen). — Tersat (hišica Marijina). IV. 406. — Sv. Terezija prejme pred smrtjo sv. rešnje Telo. X. 476. Sv. Tomaž Akv. ne posluša sveta (zgled) VIII. 409. — Sv. Tomaž a p. (napuh) V. 204; IV. 595. — Sv. Tomaž Kanterberijski (dovoljena zvižajača) I. 585. — Tomaž Kantiprat in njegova stara mati (zgled) VIII. 190. Tomaž Mor, katoliški značaj (zgled) VI. 496. — Tonzura. V. 584.
- Tovarišija.** *Tovarišija:* a) nesrečna: 1. doma, 2. v krčmah; b) srečna tovarišija: 1. Marija, 2. Jezus. IX. 446. — Družina slab sejalec. VII. 489; — družba je nevarna, X. 410; — slaba družina. III. 508. — (Glej tudi »Družina«.)
- Trdovratnost v grehu.** I. 146; — je nasledek grešne navade. IX. 246.
- Tretji red sv. Frančiška:** 1. je našemu času primeren, 2. prav lahek, 3. zelo koristen. III. 670.

Sv. Trojica. Skrivnost presv. Trojice: a) kako naj jo skušamo spoznavati s srcem, ne z umom; b) kako naj z živo vero častimo trojedinega Boga. VII. 277. — Nauk o sveti Trojici: 1. je temelj naše vere, 2. zvezda upanja. VIII. 309. — Sv. Trojice milosti: a) sv. Trojica nam deli vse milosti v življenju in v smrti; b) zato smo dolžni biti: 1. otroci božji, 2. bratje Kristusovi, 3. tempeljni sv. Duha. IX. 328. — *Dobrota svete Trojice*: 1. Boga Očeta, 2. Boga Sina, 3. Boga sv. Duha. IX. 328. — Kako sv. Trojico častiti? 1. z znamenjem sv. križa, 2. z nekaterimi molitvami, 3. ako nedeljo prav obhajamo, 4. sv. zakramente prejemamo. VI. 334. — *Čast bodi Očetu in Sinu* itd. je imenitna molitev: 1. po svojem pomenu, 2. ker je ena najstarejših, 3. ker se tolikrat ponavlja. III. 395. — Praznika svete Trojice trojni klic: 1. pobožnim: srčni bodite, saj imate Očeta v nebesih, 2. grešnikom: spreobrnite se, saj imate v nebesih prijatelja: α) ki je za vas umrl, β) sodnika, ki vas bo sodil; 3. vojskujočim: zaupajte, saj vas sveti Duh potrjuje. I. 287. — Tron presv. Trojice. VIII. 314.

Trona dva milosti božje: 1. tron presv. Trojice, 2. tron Marije Device. VIII. 313.

Trpljenje časno se ne dá primerjati nebeškemu veselju: a) kaj mi tukaj trpimo: 1. na duši, 2. na telesu; b) kakošno veselje nas čaka v nebesih. IX. 365. — V trpljenju — naša tolažba vstajenje: 1. v trpljenju, ki ga smrt in ločitev zadaja, 2. v drugem trpljenju, 3. zato se moramo v šoli trpljenja izuriti (zgleđ: Job, Japonski mučenci) VIII. 203. — Kako se morejo kamni (trpljenja) posladiti; zgleđ sv. Štefan, sv. Pavel in drugi svetniki. IV. 607. — Trpljenje na svetu je: 1. majhno, 2. kratko; plačilo veliko in večno. VI. 259. — Trpljenje je mira. II. 36; — v trpljenji nas tolaži Jezusova zapuščenost na križi. II. 152; — trpeči so ljubljenci angeljev varhov. II. 501; — tolažba v trpljenji je beseda »še malo«. VII. 209; — trpljenje bolnikov telesno in dušno, VI. 449; — trpljenje grešnikovo na svetu. VI. 266. — Trpljenje je sreča. I. 5; — trpljenje ni zastoj. X. 175; — trpljenje tirja Jezus od svojih. I. 29; — trpeti za nebesa. I. 224; V. 258; — trpečim tolažba je Bog Oče. I. 288; III. 216; — tolaži ime Jezusovo. V. 32; pri trpečih najdemo Jezusa. X. 10; — v trpljenji prosimo: Gospod, pri nas ostani! VII. 183; — v trpljenji molitev tolaži. III. 335; — je krščansko upanje potrebno. VIII. 209; — kelih trpljenja Jezusovega in našega. V. 90; — trpeči pojdite k Jožefu. I. 112; — v nebesih ne bo trpljenja. III. 358; — v šolo trpljenja hodijo vsi ljudje vseh časov. X. 365; — nesrečnim v Bogu vdanim bo Jezus v vstajenje. X. 573. — Zgleđi: Bolni oče. III. 43; — trpeča dekle. X. 178; — Tavler in pastir. III. 44

Trst. Človek trstu podoben; a) trstu podobni: 1. so tisti, ki so odjenljivi v zapovedovanji ali spolnovanji dolžnost, 2. ki plašč po vetru obračajo; b) ni dobro človeku biti trstu podobnemu: 1. ker nima veljave pri ljudeh, 2. ne pri Bogu. I. 585.

Turki pred Dunajem. VI. 476; IX. 464

Uboštvo je sreča a) za vero, 1. ker je podlaga sv. vere, 2. vera se je po ubozih razširjala, in 3. poveličala; b) za človeka,

1. ga varuje greha, 2. pomaga k zasluženju, 3. pripelje v nebesa. VIII. 535. — Uboštvo znamenje ljubezni do Jezusa, VI. 645; — ubogim Marija pokaže Jezusa, VIII. 56; — od Marije se učimo ceniti uboštvo, ljubiti uboge, IX. 60; — v uboštvu zaupajmo v Jezusa, X. 24; — ubogi pojdite k Jožefu. I. 111; — ubogi v duhu. VII. 470; — ubogih ne zaničujte, VII. 355; — uboštvo nasledek pijančevanja, IX. 381; — uboštvo nasledek uživanja posvetnega, X. 160; — ljubezen do ubogih, V. 668; — uboštvo pomaga v nebesa, X. 561. VIII. 539. — Zgledi: Sv. Frančišek, X. 308; — Marija pomaga v uboštvu, X. 415.

Učenosti dar; a) prava učenost obstoji v tem, 1. da človek spozna svoj namen, 2. kako se rabijo posvetne reči; b) kaj je napačna učenost, in katera človeka osrečuje časno in večno. V. 332.

Uka željnost uči presv. Srce Jezusovo, IV. 321.

Upanje krščansko v Boga nam je potrebno 1. v nesrečah, ki zadevajo naše časno premoženje, 2. v težavah, ki zadevajo naše življenje, α) uboštvo, β) bolezn, γ) smrt VIII. 207. — Upajmo v Boga v nesreči, IV. 62; VII. 405; — z upanjem moramo Boga častiti, II. 171; — upajmo v božje obljube, III. 666; — upajmo v Jezusa, VIII. 608; X. 25; — k upanju nas spodbujajo rane Jezusove, VIII. 132; — moliti z upanjem v Jezusovo zasluženje, IX. 270; — zvezda upanja je nauk o sv. Trojici, VIII. 308. — Zgled: Stari Bog živi, IV. 77. Sv. Urh škof trpi v vicah, IX. 197.

Usmiljenje. Usmiljenje božje do grešnika: 1. v življenji, 2. v smrti. VIII. 502. — Usmiljenje božje, 1. kaj je, 2. k čemu nas opominja. III. 709. — Usmiljeno Jezusovo Srce, IV. 326. — Zgled: Bog se usmili predrznega mladenča, II. 165. — Karpi, III. 592. — Usmiljenje duhovno mora katoliški kristjan skazovati bližnjemu: a) kateri so duhovno ubogi? 1. neverniki, 2. krivoverci, 3. grešniki; b) kdo mora biti duhovno usmiljen? 1. stariši otrokom, jih učiti in svariti, 2. prijatelj prijatelju, 3. sovražnik sovražniku, 4. vsi do vseh brez razločka. I. 336. — Dela usmiljenja, VII. 404; — blagor usmiljenim, VII. 472; — solze sočutja, VI. 425.

Usta odpirajmo za čast božjo, pri spovedi, za bližnjega, IV. 396. — Ušesa odpirajmo za glas božji, IV. 397; — zdrava ušesa poslušajo nauk božji, V. 8; — čujmo nad njimi, 489; — v poslušnji previdnost, VIII. 408. — Sv. Václav kr. in sv. rešnje Telo (zgled), V. 479; X. 261. — Sveti Valentin m. ozdravi deklico (zgled), VIII. 306. — Sv. Valerih in nesramno govorjenje (zgled), VIII. 589.

Varčnost, a) je čednost, ki uči: 1. časnega premoženja pošteno iskati, 2. ga varovati in pomnožiti, 3. po pameti vživati; b) je potrebna, 1. ker bomo odgovor dajali od darov božjih, 2. ker ne vemo kaj nas še čaka, 3. ne vemo, kako dolgo bomo mogli zaslužiti. IV. 353. — Varčnost zadobi blagoslov božji, V. 556.

Vdovam je zgled sv. Ana, IV. 66.

Večerja. Večerja zadnja (za prvo sv. obhajilo), IV. 214. — *Trojna velika večerja*, katero je Bog pripravil 1. na zemlji vsem ljudem v vsakdanji živč, 2. v cerkvi vernim presv. rešnje Telo; 3. v nebesih izvoljenim. V. 307. — *Večerja velika* (homilija), besede »še je prostor« razodevajo 1. ljubezen, 2. žalost,

3. resnobo. III. 403. — Večerja velika (homilija), je 1. kraljestvo božje na zemlji, 2. presv. Rešnje Telo, 3. kraljestvo božje na onem svetu. X. 285. — Velika večerja (prilika), V. 540.

Večnost božja in kaj nas opominja IV. 74. (Glej: »božja večnost«.)

Večnost; skrbno se pripravljajte na večnost, 1. ker ste gostači na zemlji, 2. ker bote prejeli po zasluženji, 3. ker bote v nebesih ali peklu vekomaj, IV. 123. — **Večnosti** se bližamo, 1. ne moremo se ji umakniti, 2. ne moremo je ustaviti, 3. nikoli ne spremeniti. V. 75. — **Časnost** in **večnost**; a) čas življenja je kratek, 1. sam na sebi, 2. v primeri z večnostjo. b) zelo imeniten, ker je od njega odvisna večnost, 1. tukaj delo, tam plačilo, 2. tu setev, tam žetev; c) zato ga treba dobro porabiti, to tirja 1. pamet, 2. beseda in zgled Jezusov. X. 483. — Za večnost smo vstvarjeni, VII. 2; — vsi gremo v večnost, VII. 222; — za srečno večnost skrbimo, X. 4; — večnost v peklu, IV. 352. — Zgle di: Ferdinand, kralj skrbi za večnost, X. 6; — sv. Lidvina in grešnik, X. 6.

Velikanoč v Jeruzalemu, kaj se je godilo takrat, ko je Jezus od mrtvih vstal. I. 172. — **Velikonočno veselje**: 1. Jezus je od mrtvih vstal, veseli se Kristus; 2. kristijan je dušno od mrtvih vstal — tega se Jezus veseli. V. 187. — **Velikanoč**: 1. stavi kvas greha, 2. opresni kruh čistosti. IV. 200. — **Splošno prenovljenje o veliki noči**. (Glej: »Prenovljenje«.) — **Velikonočno jagnje Jezus**: 1. je nedolžno, 2. potrpežljivo, 3. zaklano jagnje. IV. 196. — **Velikonočnega obhajila važnost**. (Glej: »Obhajilo«.) — **Velikonočni piruhi** raznim stanovom: 1. zakonskim — mir in ljubezen, 2. mladeničem — zmernost, 3. dekletam — čistost, 4. otrokom — pokorščina, 5. revnim — potrpežljivost. IX. 213.

Veliki teden, njegov pomen. V. 140.

Vera. Vera je pametna in potrebna: 1. že v natornih zadevah, ker brez vere ni vede, nobenega rokodelstva, 2. še bolj potrebna v čeznatornih zadevah. X. 461. — **Krščanska vera** je neprecenljiva sreča; a) kako je bilo na svetu pred prihodom Kristusovim: 1. malikovalstvo, 2. služba malikov, 3. življenje medsebojno, 4. zasebno življenje; b) kaj nam je Kristus prinesel: 1. rešenje od zmote, 2. od greha. VII. 16. — Ali je vsaka vera dobra in zveličalna? a) Samo ena vera je prava in zveličalna: 1. to priča pamet, 2. le katoliška vera je prava; b) nekateri dvomi in ugovori. VII. 248. — *Lepota sv. vere*; lepo je po veri: 1. živeti, 2. umreti. VII. 386. — Kaj je k razširjanju krščanske vere pripomoglo? a) Vnanji nagibi: 1. čudeži Kristusovi in aposteljnov, 2. stanovitnost prvih kristijanov; b) notranji nagibi, nauki Kristusovi. II. 654. — **Vera naša tolažba** a) v življenji: 1. sv. Pavel, 2. sv. Andrej, 3. kristijani, zatorej ne žalujte α) uboga vdova, β) sirote, γ) trpini, δ) skušane duše, ε) spokorniki, ζ) revni; b) nas dela mirne o smrtni uri: 1. nedolžni, 2. spo-

korni kristijan. I. 273. — Kako si ohranimo sv. vero: 1. moramo zanjo moliti, 2. poslušati besedo božjo, 3. po nji živeti, 4. očitno spoznavati, 5. dejanje vere obujati. VI. 10. — Kaj nam je storiti, da vero ohranimo? 1. Ogi-bati se brezvernih ljudi, 2. skrbeti za dober poduk v veri, 3. bogoslužno živeti. X. 62. — *Sv. vera je nebeška svetilnica*: 1. ako je prava, 2. živa. IX. 561. — Pravični iz vere živi: 1. zvesto se poprijema pomočkov za krščansko življenje, 2. božje in cerkvene zapovedi natanko spolnuje, 3. Boga ima povsod pred očmi, 4. vse reči tako sodi, kakor Bog o njih misli, 5. spominja se poslednjih reči. II. 24. — Mrtva vera nas bo tožila a) nespameti, ker nismo storili, kar smo verovali: 1. da verujemo v Boga vsegamogočnega, 2. povsod pričujočega, 3. ki nas je od vekomaj ljubil, 4. da je pekel; b) nezvestobe, ker nismo spolnovali, kar smo obljubili, ter bo vpila k Bogu; 1. maščuj se nad krščenimi kristijani, 2. nad birmanci, 3. zavoljo njih spovedi, 4. božjih ropov, 5. nad zakonskimi, 6. maščuj sebe, Sina, sv. Duba. I. 255. — *Pešanje in slabljenje vere v sedanjem času*: 1. brezverci, 2. tisti, katerim Jezus ni Bog, 3. naša mrtva vera. X. 38. — *Verna molitev*. V. 245. — Z vero se bližamo Bogu, nehvaležnost kristijanov, ki vero zametujejo, vera je iz poslušanja, X. 112; — verovali smo dolžni, kar uči sv. cerkev, V. 219; — vero je prinesel Jezus, VII. 545; — vera k zveličanju potrebna, VIII. 617; — po veri moramo živeti, V. 344; luč sv. vere, I. 202; VII. 51; — živa vera, II. 171; VIII. 606; VI. 555; VI. 610; — krščanska vera se uči v šoli, I. 518; — vera pot v nebesa, VI. 554; — vera v Jezusa, VI. 61; VI. 525; vera je pot k Jezusu, I. 10; — živa vera cvetica Jezusu, I. 209; — vera je kristijanu veselje in tolažba, svet pa jo zametuje, IV. 235; — vera nas tolaži v grehih, v križih, v smrti, VIII. 281; — temelj sv. vere je nauk o sv. Trojici, VIII. 309; — Marija Mati vseh vernih, VI. 433; — vera v Jezusa pri sv. obhajilu, X. 27; verno srce v besedi in dejanji, VIII. 19; — vernim dušam bo Jezus v vstajenje, X. 570; — pomanjkanje vere zapre nebesa, V. 265; — vera peša, VIII. 423; — sedanja verska nevednost in vнемarnost, IX. 490; IX. 594; brezverstvo razdira mir. VI. 635. — *Zgledi*: Sužnjica Nina spreobrne Iberce, X. 116. — Indijski knez ne veruje, da je led. X. 465.

Veselje — ne svetno, temveč bogoljubne duše, je pravo. a) Svetno veselje: 1. ni vselej veselo, 2. grešno veselje ni pravo, 3. kmalo se oglasi strah, 4. nemirna vest se ne dá vtolažiti; b) pravo veselje v srcu: 1. preganja skrbi, 2. ne boji se vojskovanja, 3. je stanovitno. I. 217. — *Hrepenenje po veselicih* a) je sovražnik krščanstva: 1. kristijan mora Kristusa posnemati, α) ki je bil ubog, β) je nosil križ, γ) se je vsemu veselju odpovedal, 2. se mora vojskovati in pripravljen marternik postati; b) sovražnik vsake čednosti: 1. k čednosti je treba razsvitljenega duha, 2. ki premaga nasprotja, 3. je stanoviten, 4. ima gorečo ljubezen do Boga; c) sovražnik blagostanja: 1. ker lahkoživec uboza, 2. daje slab zgled, 3. kliče jezo božjo. I. 510. — *Konec veselja in žalovanja na svetu po priliki o Lazarju*. III. 313. — *Trojno veselje*: 1. grešnikov, 2. pobožnikov, 3. zveličan-

cev. X. 181. — Veselje je minljivo, III. 136; III. 658; — ne daje prave sreče. IX. 3; — pravo veselje dá dobro vest, VI. 68; — veselje je prinesla Marija, VIII. 412; — veselje sad svetega Duha, IX. 309; — solze veselja, VI. 426; — v veselju je dobro premišljovati trpljenje Kristusovo, IX. 200. Zgledi: Grešno veselje, sv. Bernardin, VII. 125; — vesela družba utone, X. 183; — duhovno veselje, sv. Anton, X. 184.

Vest. *Dobra vest* a) je velik zaklad: 1. v življenji, 2. smrti; b) zaklad, katerega lahko vsak dobi: 1. pri sv. krstu, 2. v zakramentu sv. pokore, VI. 67. — *Nemirna vest*: 1. je priča, ki toži grešnika, ker vse vidi, 2. sodnik, ki se prevariti ne dá, 3. rabelj, ki trpinči. III. 293. — *Huda vest*: 1. je trinog naše duše, 2. ojster sodnik naših del, VI. 182. — *Sv. Janez Krstnik in vest* sta si podobna: 1. je dar božji, 2. oznanuje voljo božjo, 3. kako se mu godi. IX. 620. — *Izpraševanje vesti*: 1. kaj in kako potrebno, 2. kako vest izpraševati, 3. kedaj. IX. 158. — *Pomanjkljivo izpraševanje vesti*, a) zakaj je taka pomanjkljivost nevarna; b) v čem obstoji ta pomanjkljivost? 1. Lenoba, 2. površnost, 3. slepljenje samega sebe, 4. nevednost. IV. 127. — *Po vesti Bog oznanuje svojo voljo*, II. 14; — *vest kliče grešnika*, II. 717; — *mir vesti v življenji, smrti in večnosti*, III. 246; — *mirna vest*, IV. 63; — *mir vesti dobimo v zakramentu sv. pokore*, VI. 69; — *mir vesti vzame smrtni greh*, V. 432; — *huda vest*, III. 555; IV. 351; IV. 426; VI. 313; — *grizenje vesti*, IX. 639; — *izpraševanje vesti pred spovedjo*, I. 105; — *zvečer*, I. 562; VII. 338. — *Zgledi*: Sv. Medard in tat, II. 717; — *izpraševanje vesti*: sv. Izidor, IX. 161; — *Seneka*, IX. 164.

Vice. *Nauk, da so vice in kako pomagati dušam v vicah*; a) da so vice: 1. vemo iz razodenja božjega, cerkev, pamet, 2. kazni so hude; b) mogoče je pomagati dušam in dolžni smo pomagati. II. 636. — *Trpljenje v vicah v podobah*; a) trpljenje pomeni: 1. golobje privezani — hrepenenje po nebesih, 2. Dinokrat — same si ne morejo pomagati, 3. plavajoči v jezeru — Bog sam duše v vicah priprte drži, 4. Manase — ječo, 5. goreča Sodoma — ogenj; b) kako pomagamo: 1. Makabejec Juda — molitev, 2. rudeča vrv — sveta maša. I. 543. — *Klic iz grobov in vic*; a) grob kliče: 1. kako minljivo je vse posvetno, 2. po smrti pride sodba in večnost; b) duše v vicah: 1. trpijo za časne kazni, 2. za male grehe, 3. usmilite se nas. III. 630. — a) *Kdo vpije na pomoč iz vic*: 1. ljubljenci božji, 2. naši ljubi, 3. njih trpljenje, 4. ker si nič ne morejo pomagati; b) *kako pomagajmo*: 1. z molitvijo, 2. s sv. mašo, 3. z odpustki. VII. 481. — *Duše v vicah po evangeljski podobi v ovčji kopeli*. IX. 545. — *V vicah gori!* — *Gasimo!* 1. z molitvijo, 2. s sv. mašo, 3. z odpustki, 4. z miloščino, 5. s postom. VIII. 531. — *Presv. kri Jezusova je ubogim dušam največja pomoč*. VI. 564. — *Kaj tolaži duše v vicah*: 1. da so v posvečujoči milosti božji, 2. da delajo pokoro vdano v voljo božjo, 3. družba njihova in angeljev. X. 502. — *Marija mati milostljivega srca pomočnica duš v vicah*: 1. ker je naša

mati, 2. mati milostljivega srca, 3. zlasti tistim, ki so jo čistili, 4. kaj se iz tega učimo. V. 566. — Pomagajmo dušam v vicah: 1. ker nas prosijo pomoči, 2. ker smo dolžni jim pomagati. IX. 551. — Jezus, usmili se vernih duš v vicah; kako potrebno, pravično in koristno je moliti za duše v vicah. IX. 193. — Dolžni smo dušam v vicah pomagati: 1. zavoljo ljubezni, 2. zavoljo sebe, 3. zavoljo hvaležnosti. X. 499. — Trpeča cerkev v vicah oznanuje pravičnost božjo. III. 624; otroci božji v vicah in njih muke. VIII. 272; — Manase kralj podoba duš v vicah. I. 547; — Marija jutranja zarija v vicah. I. 438; — dušam v vicah pomagajmo z dobrim namenom. I. 564; — za verne duše se daruje sv. maša. II. 366. — Zgledi: Zveličani Robald, sv. Malahija. II. 366. — bolnik pride v vice. VIII. 274; — sv. Ulih škof trpi v vicah. IX. 197; — Henrik Suzo in duša v vicah. IX. 548; — Marija reši iz vic. I. 439; duša v vicah zvé, da bo rešena po novem mašniku. X. 505; — Sv. Perpetua in Dinokrat. I. 545.

Sv. Vid, Modest, Krescencij (zglede: dar strahu božjega). V. 314.

Vihar na morji (homilija): 1. vihar — preganjanje svete cerkve in težave kristijana, 2. vedenje učencev, 3. vedenje Jezusa Kristusa. III. 47. — Zakaj je Jezus spal med viharjem? 1. Da je pokazal svojo božjo moč, 2. da nas je učil v Boga zaupati, 3. da tisti, ki ima dobro vest, je zmiraj lahko miren. IV. 61.

Vijolica ponižnosti za dekleta. VI. 611. — Sv. Vincencij Fer. in deklica (zglede). I. 446; VII. 439. — Sv. Vincencij m. (zglede: milosti sv. krsta). V. 41. — Sv. Vincencij Pavl. (zglede: previdnosti božje). V. 369; — sv. Vincencij in trdovratni grešnik, VII. 75; — sv. Vincencij in češčenje sv. podob, IX. 541; — sv. Vincencija lepa duša reši jetnika, IX. 604; — sv. Vincencij pogosti ubožce. VI. 644.

Vinograd in hudobni kmetje (prilika). VI. 46.

Vnebohod Kristusov. Okoliščine vnebohoda Kristusovega, čas, kraj, način. VI. 297. — Kako cerkev tolaži in pripravlja kristijane na vnebohod Gospodov? V. 237. — Kakošne občutke nam vzbujata praznik? 1. Veselje, ker je šel k Očetu, 2. žalost, ker nas zapušča, 2. upanje, da ga bomo zopet videli. III. 364.

Voda v liturgiji pred in po krstu Jezusovem v Jordanu. IV. 36.

Vodnik v življenji nam je Jezus. III. 276.

Vojakom zglede sv. Martin. VI. 578. — Vojskovanje za nebesa. I. 224. — Zglede: Španjski kralj Kikvito. III. 102. — Vojskujočim pomoč je sv. Duh. I. 292.

Volja. Volja človekova dobra in slaba; naša dela so Bogu dopadljiva, ali zoperna kakor sami hočemo. IX. 40. — Voljo božjo spolnujmo; a) Bog razodeva svojo voljo: 1. po vesti, 2. po deseterih zapovedih, 3. po cerkvenih zapovedih, 4. s prižnice in v spovednici, 5. po notranjem navdihovanji; b) spolnujmo voljo božjo: 1. brez odlašanja, 2. radovoljno in veselo. II. 13. — Spolnovanje volje božje; v nebesa ne morejo priti: 1. kateri ne spolnujejo vseh zapovedij, 2. kateri jih stanovitno ne spolnujejo. IX. 389. — V božjo voljo se moramo vdati, ker Bog je naš najboljši, najmodrejši Oče. (Zgledi: Jezus na križu, Tavler.) III. 40. —

Voljo božjo lahko spoznamo. III. 608. — Volji božji se podvrzimo. I. 55. — Voljo Bogu darujemo. III. 653; IV. 471.

Volkovi in najemniki, a) volkovi so: 1. sovražniki svete cerkve, 2. zapeljivci, 3. ki ljudi od dobrega odvrtačujejo; b) najemniki so: 1. brezskrbni stariši in varuhi, 2. brezvestni gospodarji, 3. predstojniki, ki ne storijo svoje dolžnosti. IV. 223.

Voltér sovražnik sv. cerkve in njegov konec. IV. 339.

Vrata ozka, skozi ozka vrata si bodo prizadevali iti, pa ne bodo mogli: 1. tisti, ki na svetu ne iščejo nebes, 2. ki si prepozno prizadevajo noter priti, 3. ki bi radi Bogu in svetu služili, 4. ki si premalo prizadevajo. III. 133.

Vratar, cerkvena služba. V. 584.

Vsegamogočnost božja: 1. kaj je, 2. kako se razodeva, 3. kaj nas uči? IV. 44. — (Glej: »Božja vsegamogočnost«) — Vsegamogočnost božjo oznanuje spomlad.

Vsegavednost božja, kaj nas uči. IV. 11. — (Glej: »Božja vsegavednost«.)

Vstajenje. Vstajenje mesa tolažba v življenji: 1. pri smrti ljubih, 2. v trpljenji, 3. zato se učimo v šoli trpljenja. VIII. 202. — Vstajenje od mrtvih. II. 217; VI. 486; VI. 562; X. 179. — Vstajenje duhovno, kakošno mora biti: 1. moramo v resnici vstati, ne lažljivo in nepopolno, 2. moramo znamenja Kristusovega vstajenja nad saboj imeti in živeti, kakor je Kristus po vstajenji živel. III. 267. — Jezus bo v vstajenje: 1. vernim dušam, 2. spokornim grešnikom, 3. Bogu vdanim nesrečnejem. X. 570. — Jezus se veseli duhovnega vstajenja kristijanov. V. 189

Vzivanje ne daje pravega veselja. I. 27. — **Zabava**: zevanje po zabavah v sedanjem času. X. 151. — **Zadostovanje** po spovedi. I. 108.

Zadovoljnost. a) Kako se razodeva? 1. po hvaležnosti do Boga, 2. po pravičnem ravnanji z bližnjim, 3. po vestni rabi božjih darov; b) k zadovoljnosti nas spodbuja: 1. božja skrb za vse ljudi, 2. dolžnosti soseskinega življenja, 3. lastna sreča. VI. 568. **Zadovoljnost**. I. 375; I. 432; V. 356; VIII. 8; X. 304. — **Zadovoljnost Jezusovega Srca**. IV. 323. — **Zgledi**: Srečni rokodelec, V. 402; — sv. Frančišek Ser. in brat Masej, VII. 327; — sv. Antonin in vdova. VIII. 8.

Zahvala najlepša je greha se varovati; zato premislimo: 1. dobrote, katere smo že od Boga prejeli, 2. katere vedno prejemamo, 3. katere od njega pričakujemo. VII. 475. — **Zahvala naša**: 1. za zdravje, 2. za odpuščanje grehov, 3. za sv. obhajilo. VIII. 431. — **Zmiraj** moramo Boga hvaliti s tem, da mu vsaki dan služimo: 1. jutranja molitev, 2. dobri namen, 3. molitev pri mizi, 4. angeljevo češčenje, 5. večerna molitev, 6. nedelje in prazniki. II. 644. — **Zahvala za dobro letino**. Kaj bomo Bogu povrnili za vse, kar nam je dal? 1. moramo Bogu zanaprej še zvesteje služiti, 2. še več in obilnejših dobrih del opravljati. X. 506. — **Zahvala za dobrote božje**. IV. 7.

Zaklad. Zakladi duhovni v cerkvi. II. 594. Kjer je tvoj zaklad, tam je tvoje srce; a) zemeljski zaklad: 1. poželenje mesa,

2. oči, 3. napuh življenja; b) nebeški zakladi: 1. post, 2. miloščina, 3. molitev. VII. 287.

Zakon. Zakoncem nauk: 1. zakon je nerazvezljiv, 2. tirja krščansko življenje. IX. 38. — *Dolžnosti zakonskih*: 1. kot mož in žena, 2. gospodar in gospodinja, 3. oče in mati (nagovor pri poroki) I. 262. — Zakonske dolžnosti. I. 263; — nauki zakonskim. IV. 555; — zakon brez cerkve. X. 78; — zakonski naj darujejo Jezusu kadilo lepega zgleda. III. 20; — zakonskim piruhi: mir in ljubezen. IX. 214; krščanski zakon mora biti enoten, nerazvezljiv in svet. V. 599. *Zgledi*: Kraljice Artemizije ljubezen do moža. VII. 123; — zakonska v grobu združena. VIII. 239.

Zakrament. Zakramenti sploh: 1. njih pomen, 2. njih potreba. V. 375. — Sv. zakramente je Jezus ustanovil; radi in vredno jih prejemajmo. V. 229. — *Sprejemajte večkrat svete zakramente*; 1. vsi: mladi, stari, bolehní, 2. ne bojte se ljudi, 3. Jezus vas bo vesel. VII. 199. — Srce Jezusovo studenec zakramentov. VIII. 141; — sv. zakramenti so potrebni za krščansko popolnost. VIII. 220; — sv. zakramente je Jezus postavil. V. 233.

Zaničevanje. Nikogar ne zaničujte: 1. ne svojih višjih, 2. ne revnih, 3. ne starih ljudi, 4. bolnih in nadložnih, 5. pobožnih ljudi. VII. 353. — Ne zaničujte nikogar: 1. ker vsak ima svoje slabosti, 2. ker je zaničevani pri Bogu znabiti boljši, kot tisti, ki ga zaničujejo, 3. zaničevalec utegne s časom hudobniši biti, kot zaničevani. X. 349. — Zaničevanje starišev. IX. 15.

Zapeljevanje. Zapeljevanje nevarnost sv. čistosti. VII. 144, — Zapeljivec se pregreši: 1. zoper Boga; a) Očeta, b) Sina, c) sv. Duha, 2. zoper bližnjega, ker je njegov največji sovražnik, 3. zoper predstojnike; α) stariše, β) duhovne in učeničke, 4. zoper samega sebe. I. 342. — Zapeljivci so gobovi na duši. I. 205; — zapeljivci v nevero. VIII. 371; — zapeljevanje je velik greh. VIII. 149. — *Zgledi*: Sv. Albert in razbita podoba. VII. 146; — popotnik v Indiji. VII. 100; — zapeljivec se pokori. VII. 148; VII. 149.

Zapovedi. Zapovedi božje mora spolnovati, kdor hoče v nebesa priti. IX. 390. — Zapovedi božje spolnovati II. 544; — zapovedi božje spolnovati je mogoče. III. 609; — po zapovedih Bog naznanja svojo voljo. II. 14. — Zapovedi spolnovati ni težko. III. 561.

Zapravljivost. *Zapravljivci smo*: 1. časa, 2. dobrot, 3. milost. VII. 342. Kakošna je zapravljivost. IV. 355; — zapravljivosti se varovati. V. 372; — zapravljivost greh poslov. VII. 43. — *Zapravljivosti nasledki*: 1. uboštvo, 2. tatvina. VIII. 381.

Zapuščeniost dušna (zgled — sv. Francišek Sal.) II. 148. Zarotovalec — eksorcist. V. 585

Zaspanost pri molitvi. II. 287. (Glej: »molitev«.)

Zatajevanje samega sebe: 1. je potrebno nedolžnim, 2. spokornikom. II. 685. — Kaj se pravi zatajevati se in kako je potrebno. X. 67; — zatajevanje je križ. I. 571; — duh zatajevanja je potreben. VI. 89; — zatajevanje je pot k čednosti; kaj se pravi zatajevati. X. 156; — zatajevanje zavoljo Boga. VII. 25; VII. 432; — zatajevanje uči Jezus. VIII. 95; VIII. 450; zatajevanje sad božje besede. VIII. 55; — zatajevanje pomoček stanovitnosti IX. 219; — ključ do čednosti. X. 156; potrebno za krščansko popolnost. VIII. 220; — zatajevanje pot v nebesa. X. 561.

Zaupanje. Ne zaupajmo predrzno v Boga: 1. ker človek se ne more zanašati na svojo voljo, 2. ne na božjo voljo. IV. 79. — Zaupanje v Boga je potrebno. V. 355; — zaupajmo v Boga v stiski. III. 52; — cvetice učé zaupljivost v Boga. I. 431.

Zaveze pregrešne: 1. vzroki takih zavez: radovednost, nezmernost, gizdost, pečanje z drugim spolom, 2. zaveze so nevarne, 3. pregrešne. IX. 397. — (Glej tudi: »Znanje.«)

Zavidanje zavoljo milosti božje: 1. bistvo zavidanja, 2. izvira iz spridenega srca in lenobe, 3. nasledki, zavidnež škoduje: α) sam sebi, β) bližnjemu γ) greši zoper Boga. VIII. 284.

Zdravje. *Zdravje je*; 1. velika dobrota, 2. mnogi je premalo čislajo. V. 403. — *Zdravje in bolezen*: 1. na telesu, 2. na duši. IV. 399. — Nauk zdravim. VIII. 411. — Zdravje utrjuje pomanjkanje. X. 305.

Zdržnost sad sv. Duha. IX. 321.

Zgleda dva zveličanska: 1. samskim sv. Jakob, 2. zakonskim sv. Ana. VIII. 399. — Lepe zglede bližnjemu dajajmo, VII. 428; — lepi zgled mladine, VIII. 25; po zgledih svetnikov bo grešnik sojen. VII. 530.

Zmernost sad sv. Duha, IX. 320; — zmernosti v pijači učimo se od Jezusa. X. 546.

Znanje. *Znanje grešno*: 1. je nesreča za roditelje, 2. za Jezusa, 3. za-te. IX. 44. — Grešno znanje nevarno za čistost. VII. 110. — Znanje sovražnik devišstva, V. 610. — Zgledi: Deklina, ki je imela znanje, umori svojo gospodinjjo. VI. 614. — Tončika ima znanje s tolovajem. VII. 113.

Zveličar. *Zveličar naš je Bog*: a) Zveličar je pravi Bog; b) zveličani bodo 1. tisti, ki ga poslušajo, 2. za njim hodijo, 3. ga molijo. IX. 624. — *Zveličarjeve dobrote nas spodbujajo k ljubezni*: 1. če pomislimo, kdo je nebeški Samarijan, 2. koga je ozdravil, 3. iz kolike nesreče nas je otel, 4. koliko je moral prestati, 5. čudež ljubezni v presv. rešnjem Telesu. I. 403. — *Zveličarjev dvojni ključ odpira a) peklena vrata*: 1. tistim, ki v Jezusa ne verujejo, 2. ki Jezusa ne ljubijo; b) nebeška vrata: 1. tistim, ki ime Gospodovo spoznavajo, 3. ki voljo njegovo spolnujejo. VIII. 616.

Zveličanje. *Zveličanih štiri vrste*: 1. ponižni se v nebesa splazijo, 2. dobrotljivi jih kupijo, 3. pogumni jih priborè, 4. nekatere Bog primora. VI. 269. — V vsakem stanu se more zveličati ali pogubiti, če dolžnosti svojega stanu spolnuje ali pa ne. V. 650. — Zveličani v nebesih se med seboj spoznajo in poznajo. V. 561. — *Sovražniki zveličanja*: 1. mi sami, 2. svet, 3. satan. VIII. 540. — *Škodljivci na drevesu zveličanja*: 1. črv — strasti, 2. gosence — zapeljivci, 3. mraz — mlačnost, 4. viharji — skušnjave, 5. starost — nestanovitnost, IV. 366. — *Malomarni v ozir zveličanja a) ne morejo zadostovati svojemu poklicu*: 1. kdo je malomaren, 2. tak ne more delati za nebesa, 3. ne trpeti, 4. ne vojskovati se; b) *kazen malomarnosti*: 1. njegova dela nimajo blagoslova, 2. težko prenaša težave, 3. ne dobiva milost, 4. Bog ga zavrže. I. 222. —

Za zveličanje bližnjega skrbeti a) nam je vsem mogoče: 1. z opominovanjem, 2. z zgledom, 3. z molitvijo; b) dolžni smo, ker to zahteva ljubezen, katero smo: 1. dolžni Bogu, 2. bližnjemu, 3. samim sebi VIII. 540. — Skrb za zveličanje, je edino potrebna, II. 472; — znamenje zveličanja je čiščenje Marije Device, I. 464; — zveličani bodo: 1. ki ime Gospodovo spoznavajo, 2. voljo božjo spolnujejo. VIII. 619.

Zvestoba. Zvestoba božja. III. 665. (Glej: »Božja resničnost in zvestoba«.) — Zvestoba poslov dolžnost, VII. 40; — zvestoba sad sv. Duba, IX. 319; — zvestoba v obljubah je dolžnost naša. III. 667.

Zvijache pregrešne in dopuščene; a) pregrešna zvijača: 1. je zoperna Bogu, 2. poštenim ljudem; b) dopuščena zvijača je, v kateri ni laži. V. 561. — *Pobožne zvijače*: 1. kdor rad moli, 2. se rad posti, 3. miloščino daje. IX. 403. — Zgledi: Abraham, VI. 584; Atanazij, sv. Tomaž Kant. VI. 585.

Žalost pa veselje dobrih in hudobnih: 1. kar je svetu v veselje, to je pravemu kristijanu v žalost, 2. kar je svetu v žalost, napravlja pravičnemu veselje. IV. 233. — Žalost bogaboječega se spremeni v veselje; veselje grešnika v žalost. VI. 254. — Žalost na svetu bo minula, nebeskega veselja ne bo konca. VIII. 245. — Konec veselja in žalovanja na svetu po priliki o Lazarju. III. 313. — Sveta žalost pripelje do resničnega veselja: 1. žalost, ker smo ločeni od Boga, 2. žalost nad grehi. X. 203. — V žalosti je tolažilna molitev Oče naš. VI. 227. — Solze žalovanja, VI. 425; — Jezus uči pravo žalost nad grehi, VIII. 78; — žalostni pojdite k Mariji, VIII. 186; — v žalosti je zavetje Srce Jezusovo, VII. 305; — v žalosti premišljevat trpljenje Kristusovo, IX. 201; — v žalosti moliti rožni venec, VII. 440 — žalostne tolažiti, VII. 404. — Zgledi: Podoba žalostne Matere božje, VIII. 186; — sv. Francišek Sal. X. 416

Žebli Jezusa Kristusa, zgodovina in kaj učijo. VIII. 112.

Želje in hrepenenje po vžitku se razodeva: 1. na lišpu, 2. na zevanju po zabavah, 3. v zadoščevanju poželenja. X. 149. — Želimo, kar je Kristus želel: 1. Boga častiti in mu služiti; 2. da bi vsi ljudje zveličani bili, X. 532; — želja za Jezusa življenje dati I. 620.

Žena. Podoba krščanske žene, sedem lastnostij: 1. zakonska ljubezen, 2. zvestoba, 3. postrežnost, 4. materna skrb: α) otroke učiti, β) svariti, γ) strahovati, δ) zanje moliti, 5. zastopnost, 6. krotkost, 7. pobožnost. II. 74. — Močna žena spolnuje svoje dolžnosti, III. 114; — zapeljiva ženska spodtika na poti v večnost, III. 509.

Ženitnina nebeška. (Homilija o priliki.) III. 603. — Ženitnina v Kani, nauki: 1. Jezus je prišel na ženitnino, α) ker Bog dovoljuje pošteno veselje, β) da je zakonskemu stanu čast skazal; 2. vina je zmanjkalo, sedaj manjka ženitninam duhovnega vina milosti božje, 3. Marija je za svate prosila, še rajše nam bo v dušnih potrebah pomagala, 4. Jezus je vodo v vino spremenil, podoba čudeža pri zadnji večerji. VI. 34. — Ženitnina kraljeva (prilika). VI. 598.

Žetev nas uči: 1. kdor ne seje, ne žanje, 2. kdor slabo seje, slabo žanje, 3. vsejati se mora dobro seme, 4. o pravem času. III. 638.

Žganje (špirit) škodljivo za telo in dušo, II. 302. — (Glej: »Pijača«.)

Življenje naše podobno voznji na železnici. V. 671. — Življenje podobno popotovanju Jezusovemu v Jeruzalem, a) čas življenja: 1. je kratek, 2. dragocen, 3. negotov; b) pot življenja: 1. pelje iz raznih stanov, 2. je težavna, 3. nevarna, 4. družba na poti. VI. 20. — Čolnič podoba življenja. a) Nebeški čolnič so tisti, ki imajo pri sebi Jezusa in sicer: 1. vero v Jezusa, 2. ljubezen do Jezusa; a) peklenški čolnič so tisti, ki nimajo Jezusa pri sebi: 1. vere v Jezusa, 2. ljubezni do Jezusa. VI. 60. — *Življenje popotovanje v nebeško kraljestvo* (homilija): 1. »Vstani«, 2. »vzemi dete in njegovo mater«, 3. »pojdi na izraelsko zemljo«. VII. 8. — *Življenje popotovanje*, a) popotniki smo, b) kam potujemo? 1. v hišo nesrečne, 2. ali srečne večnosti. VIII. 10. — Vsi gremo: 1. v starost, 2. v grob, 3. v večnost. VII. 217. — Vodila krščanskega življenja (po papeževi encikliki): 1. duh zatajejanja, 2. duh molitve. VI. 88. — Tri stopinje krščanskega življenja; božja beseda: 1. prinaša trideseteren sad pri novopreobrnjenih spokornikih, 2. šestdeseteren sad pri tistih, ki se varujejo malih grehov, 3. stoteren sad pri tistih, ki delajo vse iz čiste ljubezni do Boga. VIII. 49. — Blagoslovljena sveča podoba krščanskega življenja: 1. sveče se vlivajo iz voska marljivih čebel, uče pridnosti telesne in dušne; 2. vosek je plemenito blago, spominjajo naše plemenitosti; 3. sveče svetijo, naj sveti naša luč pred ljudmi. III. 69. — *Neversko življenje*: 1. je pogubljivo, 2. zato hodimo hvaležni za sveto vero. VIII. 186. — Trnje v človeškem življenju: 1. je nasledek prokletstva božjega, 2. Jezus je odvil prokletstvo, 3. življenje je polno trnja, 4. Jezus mu je odvzel grenkobo. X. 86. — Življenje podobno cvetici, I. 426; — podobno goreči sveči, V. 62; — življenje je vojskovanje (prilika Jezusova), VII. 85; — življenje je kratko, X. 497; — dolgo življenje bi bilo škodljivo, VII. 3; — življenje mine, človek ne mine, IV. 243; — čas življenja je kratek, dragocen, negotov, VI. 21; — življenje je božji dar, II. 45; — življenje osrečuje beseda božja, I. 75; — življenje po veri, V. 13; VI. 50; — hudobno življenje vzrok nevere, X. 65; — nečisto življenje vzrok nevere, II. 235; — življenje za Jezusa dati, I. 620; X. 568; — podoba življenja (prilika Barlaamova), II. 606; — življenje nevernikov pred Kristusom, VII. 18; — Kristus nam je prinesel večno življenje, X. 563.

Opomba: Razprti tisk kaže vsebino popolnega govora; kurzivni pa naznanja osnovo; z debelejšimi črkami so označene imenitniše in obširniše tvarine; z malimi pa so tiskani porabni oddelki in zgledi.

